ERIE NOUĂ — 1280 ● ANUL LIX ● 7 IANUARIE 2016 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 1 (3029)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Mai degrabă să taci, decât să fii ecou.*
Pitagora

■ *Timpul este ceea ce avem cel mai puţin.*
Ernest Hemingway

■ *Pe leul mort şi iepurii îl insultă.*
Proverb latin

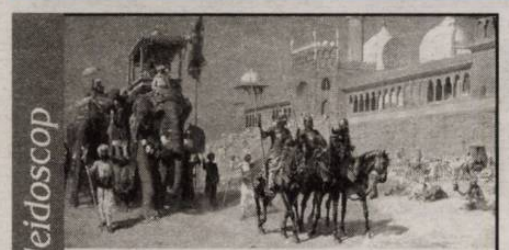

Caleidoscop

PRIN CENUŞA imperiilor

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă
„Citiţi" corect gesturile interlocutorului

Dosarele frumuseţii
Program de hidratare

Istorii uitate

Marea concurentă a **MAFIEI ITALIENE**

Terapii complementare

Dulci... **ŞI PENTRU DIABETICI**

Topul celor mai importante descoperiri ale anului 2015

Mistere scoase la lumină, de sub pământ şi de sub ape

Anul care a trecut a fost marcat de o mulţime de realizări ştiinţifice, din cele mai diferite domenii, de la spaţiu comic, la Univers, fizică, medicină etc. Dar dacă ar fi să alegem dintre cele mai spectaculoase, atunci ne vom opri la trei...

Cel mai mare mister arheologic

Arheologia este un domeniu spectaculos care nu este în fiecare zi pe prima pagină a ziarelor, aşa cum sunt imaginile NASA, de pildă. În luna decembrie a anului trecut a făcut vâlvă o informaţie venită de la Autoritatea israeliană a Antichităţilor care aducea la cunoştinţă faptul că au fost descoperite la Ierusalim vestigiile unei citadele fortificate, în acest fel fiind „rezolvat unul dintre cele mai mari mistere arheologice". Conform anunţului, citadela ar fi fost construită în secolul al II-lea î.Hr., în apropiere de zidurile actuale ale Vechiului oraş.

Un mister pe care arheologii încearcă de un secol să-l rezolve în legătură cu localizarea unei citadele construite de Antioh al IV-lea Epifan, un suveran al imperiului seleucid de acum mai bine de 2.000 de ani. „Arheologii credeau că secţiunea de fortificaţii descoperite recent în timpul excavărilor pentru o parcare făceau parte din sistemul de apărare construite în oraşul lui David în vremea lui Antioh (215-164 îHr)" se spune în comunicatul amintit. „După mai bine de un secol de cercetări arheologice desfăşurate la Ierusalim, au fost enunţate o mulţime de teorii în legătură cu localizarea acestei citadele. Incertitudinea provenea din lipsa vestigiilor arhitecturale, cele care să permită descoperirea urmelor prezenţei greceşti la Ierusalim".

Cu toate că prezenţa citadelei fusese menţionată de Flavius Joseph, un istoric evreu care a trăit în secolul I d.Hr., în timpul săpăturilor recente au fost descoperite resturile unui turn care trebuie să fi avut, conform estimărilor specialiştilor, cam 20 de metri înălţime. Săpăturile au scos la iveală şi o serie de obiecte, bile de plumb, vârfuri de săgeată din bronz şi o pecete, toate caracteristice domniei lui Antioh. „Toate aceste descoperiri constituie vestigiile unei bătălii purtate în acea vreme de Haşmonei care încercau să cucerească citadela lui Antioh" şi care le stătea ca un os în gât la Ierusalim, mai spune comunicatul Autorităţii.

Antioh al IV-lea, conducătorul imperiului seleucid, o dinastie elenistică, a construit această citadelă pentru a controla Ierusalimul şi pentru a supraveghea toate activităţile desfăşurate în Templul evreiesc. Citadela a fost distrusă în anul 141 î.Hr. de Haşmonei, o dinastie evreiască, în urma unei revolte provocate de politica lui Antioh al IV-lea care a încercat să elenizeze cu forţa Iudeea, interzicând religia iudaică şi transformând Templul evreiesc în loc de adorare a zeilor greci. „Această descoperire senzaţională ne permite pentru prima oară să reconstituim planul de construire a oraşului din perioada de început a revoltei Macabeilor din anul 167 î.Hr." se mai spune în comunicatul Autorităţii. Aşadar, după un secol de cercetări şi teorii de circumstanţă, în lipsă de probe, un mare mister arheologic a fost rezolvat.

Cum arăta Confucius

O altă descoperire de o extrem de mare importanţă ne duce în Asia, mai exact în China. Dintr-o ştire preluată de Agerpres, aflăm că arheologii chinezi au anunţat pe 14 noiembrie anul trecut, descoperirea unui portret al faimosului înţelept chinez Confucius (551 î.Hr.—479 î.Hr.) într-un mormânt cu o vechime de cel puţin 2.000 de ani din Jiangxi (sud-estul Chinei). Pentru cine nu ştie, Confucius a fost un filozof chinez, născut în regiunea Lu, care a influenţat decisiv gândirea asiatică. Descendent al unei familii princiare, Confucius a ocupat înalte funcţii oficiale la curtea suveranilor Lu (actuala provincie Shandong).

„Dobândind o mare faimă ca învăţat şi dascăl, Confucius organizează o şcoală la care s-au adunat, potrivit tradiţiei, 3000 de elevi. Discursurile, reflecţiile, aforismele culese de discipolii săi au fost grupate în 20 de secţiuni ale lucrării „Cugetări" (Lunyu); aceasta este singura dintre cele 5 opere clasice ale confucianismului la care Confucius a colaborat personal. Confucius este prima personalitate a culturii chineze care a pus bazele unei concepţii filozofice sistemice, gândirea lui fiind mai mult o doctrină etico-politică decât un sistem filozofic propriu-zis, interesul practic depăşind în preocupările sale determinarea teoretică".

Cercetătorii chinezi au reconstruit o placă lăcuită ruptă, descoperită în camera principală a mormântului, descoperind că aceasta este compusă din două portrete, dintre care unul ar aparţine celebrului învăţat chinez, a precizat postul de televiziune China Xinhua. Mai este nevoie de analize suplimentare necesare pentru a dovedi autenticitatea acestor portrete.

„Caracterele chineze conţin numele lui Confucius, al tatălui său, Shu Lianghe, şi al unuia dintre discipolii săi preferaţi, Yan Hui. Aceste nume sunt dovada faptului că cel puţin unul dintre cei doi bărbaţi pictaţi pe placă este Confucius însuşi", a declarat, pentru Xinhua, Zhang Zhongli, şeful adjunct al echipei care a executat săpăturile. Pe placa restaurată, cu dimensiunile de 50-60 centimetri pe 70-80 centimetri, sunt vizibile o serie de detalii, cum ar fi colierele sau veşmintele purtate de cei pictaţi, a precizat acesta.

„Acesta ar fi primul portret al marelui înţelept descoperit până acum", a indicat Xin Lixiang, şeful echipei de excavări şi unul dintre cei mai importanţi specialişti chinezi în dinastiile Qin şi Han. Până în prezent, cea mai veche reprezentare a lui Confucius se găseşte într-o

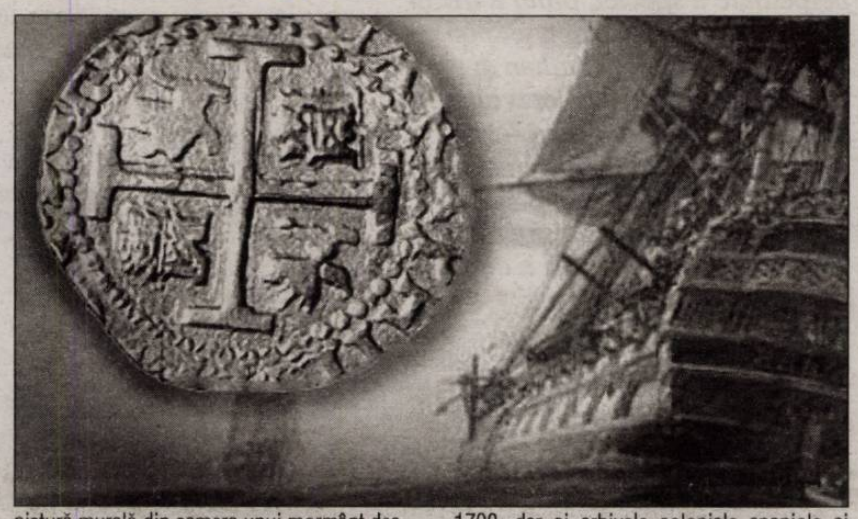

pictură murală din camera unui mormânt descoperit în judeţul Dongping, din provincia Shandong (estul Chinei).

Un galion care doarme sub ape

Descoperirea epavelor unor vase celebre face deliciul ziarelor, dar reuşitele sunt în general rare, invers proporţional cu dorinţa căutătorilor de comori. Epavele vaselor celebre sunt ţinta vânătorilor de tezaure de sute de ani, speranţa îmbogăţirii de pe urma descoperirii lăzilor cu piese de aur, cu pietre preţioase fiind cea care anima dorinţa oricărui aventurier. Sfârşitul anului care a trecut a adus şi ştirea care a înflăcărat sufletele celor care îşi petrec o viaţă întreagă visului de a descoperi comorile mult visate abandonate în abisul mărilor lumii. Iată că la trei sute de ani după ce a dispărut în adâncurile apelor caraibiene, epava legendarului galion spaniol *San Jose*, visul tuturor vânătorilor de comori, a fost descoperită în largul coastelor Columbiei, a anunţat anul trecut preşedintele acestei ţări, Juan Manuel Santos, conform AFP preluat de Agerpres.

„Aceasta este cea mai importantă comoară descoperită din istoria omenirii", a declarat plin de încântare Santos, care s-a deplasat special la Cartagena, oraşul în largul căruia a fost găsită epava. Galionul s-a scufundat în anul 1708 în urma unei confruntări cu forţele navale britanice în bătălia de la Baru, în timpul Războiului Succesiunii Spaniole (1701-1712). Era principala navă a unei flote care transporta aur şi argint din coloniile spaniole din America până în Spania, pentru a pune pe tava regelui Filip al V-lea preţioasa captură. Ghinionul a făcut ca *San Jose* să nu mai ajungă niciodată la destinaţie. Tezaurul s-a dus la fund şi doar câţiva din cei 600 de membri ai echipajului de pe navă au reuşit să se salveze în momentul naufragiului. Galionul a devenit obsesia vânătorilor de comori de pretutindeni care caută epava de zeci de ani.

Deşi au fost descoperite multe alte epave, miticul *San Jose* continua să rămână ascuns, locaţia sa rămânând un mister pentru toată lumea. Asta până în noiembrie 2015, când o echipă de cercetători columbieni şi internaţionali, între care membri ai echipei care a găsit epava *Titanicului* în 1985, au rezolvat misterul. Ei au studiat vânturile şi curenţii din Caraibe în 1708, dar şi arhivele coloniale spaniole şi columbiene, în căutare de indicii. Experţii au confirmat în cele din urmă că *San Jose* a fost găsit la 27 noiembrie, într-un loc în care nicio săpătură nu reţinuse atenţia, a declarat preşedintele Santos. Culmea este că alte cinci epave au fost descoperite pe fundul oceanului în timpul acestor explorări. Epava galionului *San Jose* a fost găsită în apropiere de insulele Corales del Rosario, în largul Cartagenei.

Nava a fost identificată datorită tunurilor sale de bronz unice, pe care erau gravaţi delfini. În largul coastelor caraibiene ale Columbiei ar exista până la o mie de epave dar numai şase dintre ele transportau comori mari, a declarat antropologul Fabian Sanabria, adăugând că cea mai mare şi cea mai râvnită era cea de pe *San Jose*. „Cantitatea şi tipul de material nu lasă nicio îndoială cu privire la identitatea epavei", a declarat Ernesto Montenegro, directorul Institutului columbian de Antropologie şi Istorie.

Dincolo de bucuria vânătorilor de comori, descoperirea lui *San Jose* este „un eveniment fără precedent" pentru Columbia, a ţinut să precizeze primarul oraşului Cartagena, Dionisio Velez. Acum rămâne ca prada adusă la suprafaţă să fie împărţită norocoşilor găsitori.

TV

■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

01

5 948427 000126

SUDOKU

jocul săptămânii: 1

		9	1	7				4
				5			3	
2			3		8			1
9					5			
3			2		7			5
			4					9
4			9		6			7
	6			8				
7				2	3	6		

Soluţia în numărul viitor

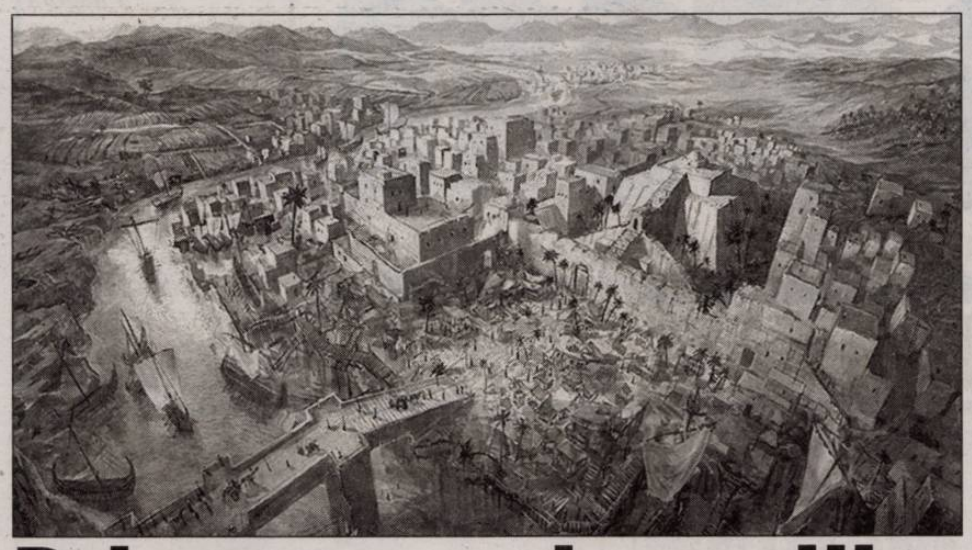

Prin cenușa imperiilor

De la imperativul supraviețuirii și al apărării teritoriului de locuit, de procurare a hranei și de perpetuare a speciei, omul a trecut relativ ușor – și, am spune, poate cu ușoară maliție, simultan și direct proporțional cu dezvoltarea rațiunii, a gândirii logice – la dorința de a domina, de a aduna cât mai mult, de a-și impune voința și forța asupra semenilor, la setea de putere, care azi a devenit destinul tragic al omenirii.

Din asemenea izvoare, unele dintre ele fără îndoială realmente valoroase, vitale pentru dezvoltarea civilizației umane, s-au născut și imperiile. Mai mari sau mai mici. Dintre acestea, cel puțin manualele de istorie ne-au învățat despre glorioase și acaparatoare, civilizatoare și sângeroase imperii ce au răvășit planeta de-a lungul mileniilor: fabulosul imperiu chinez, cel roman, otoman, țarist, dar și imperiile „cu față umană" cunoscute sub alte nume, clădite de britanici, francezi, americani, spanioli, portughezi și așa mai departe. Există totuși și vestigii ale unor imperii mai degrabă anonime pentru noi, cei de azi, însă nu mai puțin glorioase la vremea lor. Toate având una și aceeași soartă: transformarea, mai devreme ori mai târziu, în cenușă și pulbere...

Imperiul Akkadian (2334 î.Ch.-2083 î.Ch.) era centrat pe orașul Akkad și împrejurimile lui, în Irakul antic. Statul akkadian a fost predecesorul statelor etnice ale Babilonului și Assyriei, iar apogeul dezvoltării sale în perioada sus-menționată e considerată uneori prima manifestare a unui imperiu din istoria actualei civilizații umane.

Califatul Omeyyad (661-750) a avut o existență scurtă ca imperiu, dar extrem de tumultuoasă, din care se-nțelege că războaiele și masacrele nu au lipsit. Din considerente religioase, dar și în numele unei răzbunări de amploare, acoperită cel mai frecvent cu ideea de justiție, în intenția de a pune stăpânire pe cât mai multe teritorii, Omeyyazii – dinastie de califi, care aveau drept străbun un unchi al Profetului Mahomed – au ajuns până în Damasc, unde și-au stabilit capitala, fondând cel mai mare stat musulman din istorie, care se întindea de la fluviul Indus până în Peninsula Iberică. Omeyyazii au fost răsturnați de la putere de abassizi, care au instaurat un ideal între religie și drepturile omului.

Dinastia Qing (1890-1912). Revendicându-și originile din defuncta Dinastie Jin, Dinastia Qing a cucerit întreaga Chină în 1644, domnind până în 1912. Ea a fost fondată de clanul Manchu Aisin Gioro în nord-estul Chinei de astăzi (Manciuria), iar faimosul „ultim împărat", copilul înlăturat de comuniști de la putere, transformat și în personaj de film hollywoodian, s-a numit Aisin Gioro Pu Y.

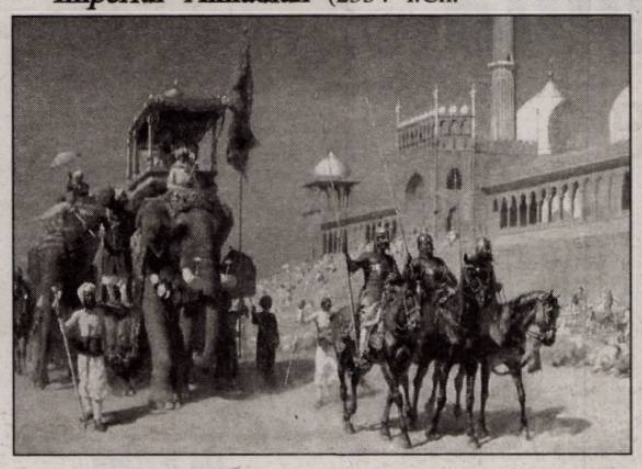

Imperiul Mughal sau ***Moghol*** (1526-1858) nu trebuie confundat cu mai vechiul Imperiu Mongol (1206-1368) fondat de teribilul Gengis Khan. Cel dintâi a ajuns la un moment dat să acopere chiar cea mai mare parte din subcontinentul indian. În 1707 a intrat într-un declin lent, iar după așa-numita revoltă a cipailor (1857-1858) britanicii l-au exilat pe ultimul împărat moghol, până atunci suveran cu puteri depline al Indiei.

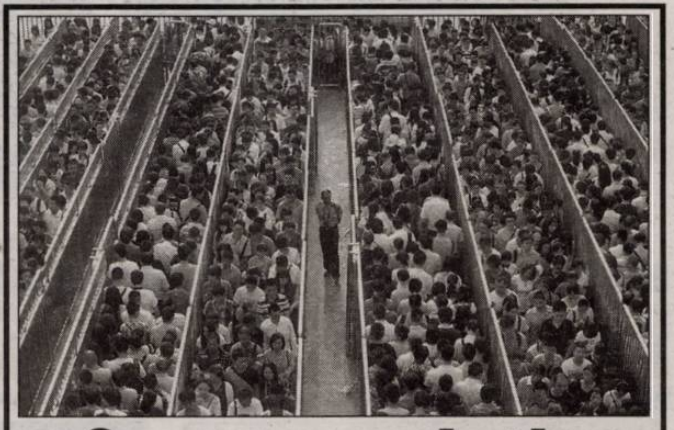

Suprapopulația va distruge Terra?

Perpetuarea speciei umane ar putea fi pecetluită de factorii climatici, de accentuarea efectului de seră și de reducerea resurselor energetice și alimentare. Numeroși specialiști s-au concentrat asupra problematicii resurselor alimentare, a biosferei, în condițiile de neîncetată creștere demografică. În pofida tehnologiilor tot mai performante de a mări randamentul în agricultură, acvacultură etc. nu va mai putea fi asigurată hrană suficientă în următoarele secole.

Ce-i de făcut în această perspectivă sumbră? O atitudine radicală a venit din partea membrilor „Mișcării pentru extincția voluntară a umanității" printre care figurează și extremiști ale căror opinii nu le menționăm. Denumirea acestei organizații care sugerează un holocaust mondial este aberantă cu atât mai mult cu cât este ecologistă.

Mesajul pe care îl transmit membrii mișcării e însă diferit de cel al titulaturii acesteia. Nu militează pentru extincție ci pentru protejarea mediului și pentru reducerea numărului populației. Așadar, mai puțini copii pentru a asigura viața pe Pământ în condiții în care au loc, în medie, 4,41 de nașteri într-o secundă!

Pe de altă parte, acești militanți consideră că specia umană e incapabilă să asigure sănătatea Terrei, că este incompatibilă cu biosfera. Deși a generat mesajele ecologice sunt în consens cu cele ale ecologiștilor din întreaga lume, această mișcare este contestată în Occident.

DORIN MĂRAN

Datorită...

Datorită eforturilor *și a voinței* sale a reușit să câștige competiția.

Așa cum știm „datorită" este una dintre prepozițiile (ce-i drept nu prea multe!) care se folosește cu cazul dativ. Se înscrie pe aceeași linie cu alte câteva ca: *grație, mulțumită, conform* etc.

Să vorbim corect!

A este articol posesiv-genitival și nu are ce căuta în această construcție. Așadar, în cazul respectiv exprimarea corectă ar fi fost „Datorită eforturilor și voinței sale...".

Menționăm cu acestă ocazie că *datorită* se folosește întotdeauna cu expresii cu sens pozitiv, spre deosebire de sinonimul său *„din cauza"*, care subînțelege un sens negativ de ex.: *„Din cauza eforturilor a fost complet epuizat"*. (I.S.)

Starea de veghe

Banii „bunilor" noștri conducători

Când vine vorba despre bani, ochii majorității covârșitoare a oamenilor sticlesc într-un anume fel, pe care unii l-ar caracteriza imediat, deloc măgulitor, „drăcește".

Cu-atât mai mult, când televiziunile și ziarele tabloide stimulează (sic!) populația să se uite cât mai mult pe gaura cheii ușii vecinului, ideea de afla cam de ce venituri se bucură – fie și numai la nivel oficial – creaturile umane din elita conducătoare a statelor reprezintă o ispită irezistibilă. Uităm, așadar, că marionetele respective sunt, la rândul lor, redutabili păpușari care joacă pe degete miliarde de pământeni și aflăm așa-numitele salarii ale „truditorilor" spre binele bietei omeniri propulsați pe vecie deasupra oamenilor de rând. Atenție: nu uitați că vorbim despre lefurile oficiale (carevasăzică, din banii contribuabililor) pe care le primesc asemenea personaje considerate ilustre! Iar clasamentul provine dintr-o sursă care spune multe, la propriu și la figurat: canalul american CNN.

Oare se compară la lefuri Obama, botezat pentru mulțime drept cel mai puternic șef de stat din lume cu Merkel-cea-iubitoare-de-turbane? Să vedem: Obama adună în 12 luni pe an cam 376.800 de euro. În același timp, mătușica propulsată în elita făcătorilor noii ere, cu nume de Angel(a), de-abia trebuie să se mulțumească cu 216.000 de euro pe an. Următorul pe listă, cin'să fie? cin'să fie? Greu de spus! Tătukul din Hexagonul cocoșului galic abia ridică de la casierie 179.000 de euro (brut) pe an, după ce lèafa lui Hollande a fost redusă în 2012 cu o treime. În ton cu el, și țarul Putin a mai lăsat de la el 10% din salariu și primește 128.200 de euro. Totuși, bomba abia acum vine.

Pe planeta Pământ, cei care încasează cele mai mari salarii sunt, de fapt, alții decât oamenii politici, aceștia din urmă nefiind decât niște slujbași la stăpâni aflați mai mereu într-un discret con de umbră. Sau, mai exact, prin consilii de administrații ale unor firme care îi plătesc cu sume astronomice. În treacăt fie spus, în 2013 omul de afaceri Rupert Murdoch a câștigat cam 24,4 milioane de euro, iar pentru o comparație mai tranșantă aflați că în Franța, faimosul Maurice Lévy, șeful Publicis, s-a mulțumit cu 4,5 milioane, adică de vreo 25 de ori mai mult decât șeful statului, François Hollande. Despre marii bancheri ai lumii și rudele ori acoliții lor nu mai vorbim, pentru că am rămâne cu toții muți pe vecie. Așadar, ați priceput cam cine sunt cei care conduc, în realitate, lumea de azi?

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: București sector 1, Piața Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Președintă
GEORGE CUȘNARENCU – Administrator
NICUȘOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACȚIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacție: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicușor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI) Unicredit Țiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R. – Sector 1, București

COLEGIUL DE REDACȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Președintă a Consiliului de Administrație
Tel./Fax: 021.317.89.66

GEORGE CUȘNARENCU
Redactor șef

ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, România
Fax: 021.317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material și din punct de vedere juridic, pentru exactitatea și corectitudinea celor relatate. Revista își declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Nițu, Rodica Nițu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Ţigările electronice, un pericol imens pentru adolescenţi

Industria ţigărilor electronice a dezvoltat rapid o serie întreagă de produse cu mare... priză la adolescenţi, care pot fi cumpărate la fel ca orice alt gadget tehnologic. Plus de asta, lichidul pentru fumat vine şi el într-o varietate de arome care mai de care mai apetisante: ciocolată, caramel sau pepene.

Spre deosebire de produsele din industria clasică a tutunului şi chiar de gumele cu nicotină, ţigările electronice nu sunt reglementate, nici în Statele Unite şi nici într-o mulţime de alte ţări occidentale. Nicotina lichidă poate fi cumpărată şi vândută fără oprelişti pe Internet, în condiţiile în care o singură lingură din acest produs, la concentraţii ridicate, poate ucide un adult. Iată de ce Academia Americană de Pediatrie a cerut puternicei agenţii care se ocupă cu reglementarea tuturor produselor alimentare şi medicale – Food and Drug Administration, FDA, să ia măsuri urgente pentru punerea sub control a acestui pericol neconştientizat.

„Ţigările electronice sunt la modă – e suficient să vezi câte vedete de la Hollywood pufăie din ele pe covorul roşu ca să te convingi de asta, iar adolescenţii, sunt oricând dispuşi să copieze atitudinile adulţilor, sunt tot mai prinşi de această atracţie. Reclamele care se fac fumatului electronic apar peste tot, dar ele spun doar că ţigările electronice sunt lipsite de gudron şi alte produse toxice din ţigările clasice. Nu spun însă şi că pericolul dependenţei de nicotină e la fel de mare, poate chiar mai mare", după cum a precizat un purtător de cuvânt al Academiei de Pediatrie.

Potrivit unui studiu realizat în luna martie a acestui an, adolescenţii care fumează ţigări electronice sunt mult mai dispuşi să fumeze apoi ţigări clasice şi să devină dependenţi de fumat.

Autismul, detectat printr-un simplu test de miros

Un studiu publicat recent în revista „Current Biology" relevă că autismul ar putea fi detectat mult mai devreme decât în prezent, graţie unui simplu test de miros. Se ştie că, în mod obişnuit, oamenii inspiră profund în orice situaţie în care ştiu că au de-a face cu un miros plăcut, ca de pildă atunci cînd vor să miroasă un trandafir. În schimb, ei încearcă să limiteze fluxul de aer inspirat ori de câte ori se ştiu în prezenţa unui miros neplăcut – într-o toaletă publică, de exemplu. Acum, o echipă de cercetători condusă de profesorul Noam Sobel, de la Institutul de Ştiinţă Weizmann din Israel a descoperit că persoanele care au tulburări de spectru autist (ASD) nu fac această „reglare" naturală, la fel ca restul oamenilor.

Astfel, copiii autişti miros la fel lucrurile, indiferent cât de plăcut sau de groaznic e mirosul. Descoperirea sugerează că testele non-verbale legate de miros ar putea servi ca indicatori utili ai autismului, atunci când copiii au doar câteva luni, o vârstă mult mai mică decât cea la care problema e detectată, în mod normal. „Diferenţa în felul de a mirosi dintre copiii cu dezvoltare normală şi cei cu autism este, pur şi simplu, copleşitoare", precizează Sobel. Savanţii ştiau că persoanele cu autism prezintă deficienţe la nivelul aşa-numitelor „modele de acţiune internă". Acestea sunt un fel de matriţe cerebrale pe care omul se bazează pentru a-şi coordona fără greş simţurile şi acţiunile. Dar până în prezent nu era clar dacă aceste deficienţe ar putea fi relevate de un test al răspunsului la miros.

Pentru a afla adevărul, echipa profesorului Sobel a testat reacţiile la miros ale mai multor copii cu vârsta medie de 7-18 ani, dintre aceştia aveau autism, alţi 18 prezentau o dezvoltare normală. S-a observat că, în vreme ce copiii fără autism îşi modificau felul de a mirosi în 305 milisecunde de la detectarea prezenţei unui iz neplăcut, la copiii autişti nu se producea niciun fel de modificare.

Oamenii de ştiinţă speră ca asemenea descoperiri să formeze baza dezvoltării unor instrumente de diagnostic care ar putea fi aplicate foarte devreme, chiar la copii de doar câteva luni, permiţînd o intervenţie medicală mult mai rapidă.

De ce cântă cocoşul dimineaţa?

Nu există persoană care să nu fi fost trezită măcar o dată în viaţă, la ivirea zorilor, de cântatul vesel al cocoşului! Puţini ştiu însă ce anume o determină pe binecunoscuta zburătoare să îşi facă simţită prezenţa cu noaptea în cap. Ei bine, ceea ce vrea este să facă pe... cocoşul!

Altfel spus, doreşte să demonstreze tuturor puicuţelor din ogradă, dar mai ales concurenţilor masculini, că el este şeful. Cocoşul se trezeşte la primele raze de lumină, pe care ochiul uman nu este capabil să le perceapă, apoi ţanţoş, cu creasta ridicată, cântă cât de tare şi de mult îl ţin plămânii.

De ce aşa de dimineaţă, totuşi? „Din motive termice, explică Philippe Jourde, naturalist francez la Liga de protecţie a păsărilor. Sunetele se dispersează mai bine când temperatura este mai scăzută." Cântecul său matinal transmite mesajul superiorităţii sale şi are drept scop îndepărtarea eventualilor rivali de pe teritoriul său. De aici bătăliile corale ale cocoşilor de la ivirea zorilor: toţi masculii din vecini îşi răspund unii altora pentru a-şi afirma superioritatea.

De asemenea, un alt scop declarat al cântecului cocoşului este acela de a seduce găinile. Cocoşul este foarte activ din punct de vedere sexual, depăşind chiar şi iepurele. Este foarte important pentru el să se facă plăcut propriului harem. Forţa cu care se face auzit exprimă starea sa de sănătate, forma sa fizică şi o bună alimentaţie. Aşadar, cu cât cocoşul cântă mai tare şi mai mult, cu atât este mai în formă. În schimb, dacă se rezumă doar la a cânta de câteva ori pe zi, înseamnă că are paraziţi.

Vaccinul antirujeolic protejează copiii şi de numeroase alte boli

La ora actuală, pojarul (rujeola) ucide circa 140.000 de oameni anual, pe tot globul, dar nici milioanele de copii care supravieţuiesc acestei boli nu se află în afara oricărui pericol. Deşi până în prezent se credea că efectul nociv dispare la câteva luni, un nou studiu epidemiologic, efectuat pe copii din ţări în curs de dezvoltare, sugerează că ei rămân susceptibili de a dobândi alte infecţii timp de doi ani de la îmbolnăvirea de pojar, adică o perioadă mult mai mare decât cea anticipată până acum de savanţi.

Rezultatul studiului denotă însă şi că vaccinarea antirujeolică reduce rata generală a mortalităţii în următorii cinci ani de la inoculare. Astfel, se certifică ipoteza că vaccinul antirujeolic protejează şi de alte maladii mortale, în condiţiile în care virusul pojarului subminează memoria sistemului imunitar al organismului. O posibilă explicaţie a efectelor secundare, dar pozitive, ale vaccinului, ar fi că acesta încurajează sistemul imunitar să producă anticorpi nu doar împotriva pojarului, ci şi a altor maladii. „Virusul pojarului ucide un mare număr de celule albe al căror rol e de a împiedica infecţii ulterioare cu acelaşi microorganism patogen. El produce ceea ce, în termeni ştiinţifici, se numeşte „amnezie imunologică", afectând abilitatea sistemului imunitar de a-şi aminti şi elimina rapid microbi pe care i-a mai distrus cândva.

Ca urmare, subiecţii devin vulnerabili la boli la care n-ar trebui să fie vulnerabili", spune autorul studiului, Michael Mina, de la Şcoala de Medicină a Universităţii Emory, din Atlanta, SUA.

Gătești și pictezi

O echipă de specialişti de la Imperial College din Londra, coordonată de neurologul Aldo Faisal, a realizat un braţ robotic, ataşat de un şevalet, controlat de privire şi de mişcarea pleoapelor. Poate fi utilizat de persoane care vor să picteze în timp ce... gătesc, stau confortabil în fotoliu sau în pat şi de persoane cu handicap (membre amputate, paralizie).

Braţul robotic, articulat, prevăzut la capăt cu un penel, a fost conceput pe baza oculometriei, un ansamblu de tehnici care permit înregistrarea mişcărilor oculare, precizarea direcţiei privirii şi analiza imaginilor asupra cărora e focalizată privirea.

Utilizatorul se concentrează asupra pânzei, comandă traseul pe care trebuie să îl urmeze pensula prinsă în braţul robotic şi culoarea aleasă. Deocamdată, sistemul nu permite robotului să amestece culorile şi să picteze aşa cum îşi doreşte utilizatorul, „opera de artă" semănând cu o lucrare a unui copil. *(D.M.)*

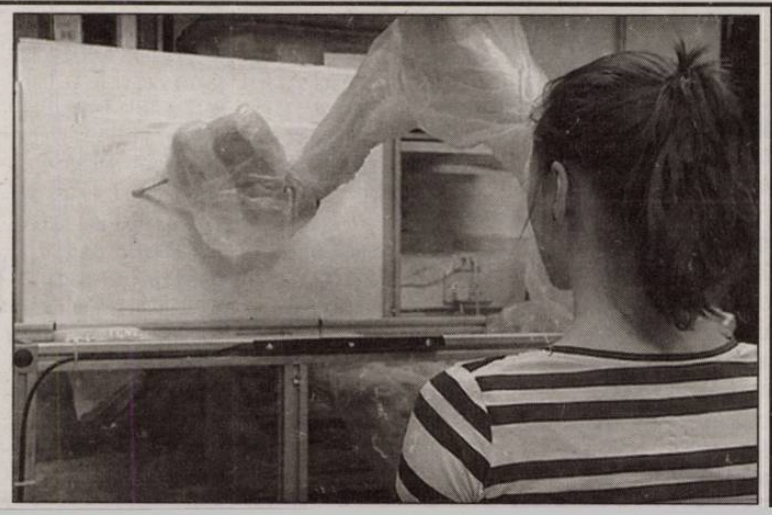

Pagină realizată de GABRIEL TUDOR

Marea concurentă a Mafiei italiene

În Italia funcţionează mai multe societăţi secrete ale crimei organizate, cunoscute de autorităţi şi urmărite inclusiv pe plan internaţional. Astfel, pe lângă Mafia siciliană (Cosa Nostra), Camorra napolitană şi Apulia Sacra Corona Unita (activă în zonele Brindisi, Taranto şi Lecce din sudul Italiei) fiinţează şi o veche grupare criminală numită „ Ndrangheta". Despre aceasta se spune că ar fi depăşit în venituri Mafia siciliană în anii 1990 şi după anul 2000. Se estimează chiar că acumulările de bani negri ai acesteia ar reprezenta cel puţin 3 la sută din produsul intern brut al Italiei.

Mafiot escortat de poliţie

O evoluţie tenebroasă

Atât de puternică a devenit această Ndrangheta, încât după faimosul naufragiu al vasului de croazieră „Costa Concordia" (în 2012) s-a descoperit că acea organizaţie era implicată în trista croazieră prin trafic de droguri. Autorităţile italiene estimau în anul 2007 că totalul veniturilor Ngranghetei ajunseseră să depăşească 36-40 de miliarde de euro! FBI şi Poliţia italiană operează frecvent arestări, dar activitatea criminală (trafic de droguri, şantaj, protecţie sub ameninţare, răpiri, jocuri de noroc şi spălare de bani) continuă.

Dacă în Sicilia se organiza spre finele secolului XIX Mafia siciliană, Ndrangheta şi-a început organizarea în regiunea Calabria din sudul Italiei, la concurenţă cu Camorra napolitană. Era în jurul anului 1880 când se vorbea deja despre „Onorabila societate", care stabilea coduri de conduită pentru a se deosebi de banditism. Privitor la originile Ndraghetei se fac referiri la „Garduna" spaniolă, societate criminală legendară a Evului Mediu. Dar în dialectul calabrez s-au folosit termenul referitori la „eroism" şi bărbăţie", de unde a rezultat „Ndrangheta", în traducere liberă „Bărbaţii bravi".

Un cod al acţiunii teritoriale spune că Ndrangheta şi-a desfăşurat activităţile specifice acolo unde Mafia siciliană nu opera, dar treptat „Bărbaţii" au ajuns şi-n nordul Italiei. Uriaşa extindere a condus la declanşarea unor războaie interne sângeroase între familii (două conflicte majore în anii 1970 şi 1980), care, culmea!, au fost potolite de Mafie. Însă specialiştii italieni afirmă că Ndrangheta a ajuns o caracatiţă cu tentacule peste ocean. În mod de-a dreptul incredibil, se spune că celebra răpire a nepotului nababului Paul Getty, John Paul Getty al III-lea, ar fi fost legată de „Bărbaţi". Adolescentul de 16 ani a fost răpit în 1973 în Piazza Farnese din Roma. Dar bătrânul Getty a refuzat să plătească recompensa de 17 milioane dolari, şi atunci i-a sosit prin poştă o ureche a victimei (eliberată până la urmă pentru 2,2 milioane dolari).

Narco-Submarinul

Mafioţii de la Ndrangheta sunt atât de bogaţi, încât şi-au permis să folosească pentru transportul drogurilor peste ocean submarine comandate special. Aceste submersibile autopropulsate, numite „narco-submarine" , au fost depistate pentru prima oară în 1993. La ele au lucrat ingineri cu înalte cunoştinţe, căci aceste vehicule submarine sunt greu de depistat prin radar, sonar sau sisteme infraroşu. Tehnicitatea narco-submarinelor este atât de mare, încât traficanţii au curaj să le încarce şi cu cantităţi foarte mari – în 2015 a fost descoperită o cantitate de 8 tone într-un astfel de „cărăuş". Navigaţia se face prin ghidare cu sateliţi speciali, doar trei oameni fiind necesari la bord.

Narco-submarin în Ecuador

Fotodocument

Stalin şi doi copii ai săi

Instantaneul a fost surprins în anul 1935, pe când Stalin îi avea alături (moment rar) pe copiii din a doua căsătorie, cu Nadejda Aliluieva. Băiatul este Vasili Dugashvili (1921-1962), care a ajuns la un moment dat general-maior şi comandant al aviaţiei. Fata este Sveltana Aliluieva (1926-2011), care a ajuns cetăţean american, iar în 1984 s-a întors în URSS, apoi a plecat din nou în Occident. Din prima căsnicie, Stalin a avut un băiat, Yakov, care a murit în lagărul nazist Sachenhausen, în 1943.

Scurte povestiri cu memorie lungă

Un samurai ajunge prim-ministru

Printre multe nume celebre de samurai care s-au afirmat în istoria Japoniei, Ito Hirobumi este unul dintre cele mai respectate personalităţi care au ocupat un rang înalt în stat. El provenea din familia nobiliară medievală „Chonsu". Înflorirea familiei s-a produs în Perioada Edo (1603-1867), iar domeniul aferent este astăzi în Prefectura Yamaguci, insula Honshu.

Ito Hirobumi s-a născut în anul 1841 şi a fost adoptat de familia samuraiului Hayashi Juzo. Şi-a făcut studiile la Yoshida Shoin (şcoala omonimă a unui mare intelectual japonez). Apoi a aderat la mişcarea socio-filosofică „Sonno Joi" de venerare a împăratului (considerat „sacru") şi de expulzare a „barbarilor". Şi-a continuat studiile în Marea Britanie. A revenit în ţară şi după „Restauraţia Meiji" a devenit guvernator şi ministru junior de externe. A activat şi în SUA şi apoi a fost numit ministru de interne — în această funcţie normalizând relaţiile cu dinastia Qing din China.

Calităţile sale politice şi organizatorice l-au făcut cadidatul ideal pentru postul de prim-ministru, fapt care s-a petrecut prima oară în 1885. A fost obligat să demisioneze în 1888, dar şi-a menţinut influenţa în cercurile puterii. Al doilea mandat ca prim-ministru a fost între 1892 şi 1896, când a condus strategia Japoniei în Primul Război Sino-Japonez (1894-1895, finalizat cu victoria niponilor). Atunci japonezii şi-au extins controlul asupra Peninsulei Correne. Al treilea mandat de prim-ministru a fost mult mai scurt, câteva luni în 1898. Atunci a avut conflicte puternice cu partidele care voiau modificarea sistemelor de taxe.

A patra oară a devenit ministru în octombrie 1900 şi a rezistat până în mai 1901. A intrat în conflict cu Camera superioară a Dietei imperiale (Parlamentul) şi a demisionat din nou. Dar a rămas foarte activ politic, implicându-se mai ales în probleme coreene. Acesta a fost şi motivul pentru care un activist corean pentru independenţă, An Jung Geoun, l-a pândit în gara de metrou a oraşului chinez Harbin (Manciuria) şi l-a împuşcat. Asasinul a tras şase gloanţe de aproape, toate în pieptul lui Ito Hirobumi, care a murit imediat. Era anul 1909. A fost onorat cu funeralii naţionale.

Baloane pentru spionaj

În perioada Războiului rece, una dintre metodele de spionaj cele mai simple a fost cea în care baloanele cu aer cald, special construite, erau trimise deasupra teritoriului „inamic" pentru observaţii. Dotate cu sisteme inteligente, aparatele de la bord puteau transmite informaţii despre activităţile economice şi militare. Evident, acest gen de spion din aer era trimis pe teren doar în condiţii meteorologice favorabile.

„Proiectul Moby Dick" a constat într-o operaţiune de recunoaştere desfăşurată de US Air Force deasupra URSS. Baloane mari prevăzute cu camere de luat vederi montate în „nacele". Cele mai multe baloane-spion erau recuperate în Marea Japoniei. La rândul său, „Proiectul Mogul„ al US Army Force a reprezentat o acţiune cu baloane-spion la mare altitudine, unde microfoane speciale detectau zgomotele specifice testelor nucleare sovietice. Dar acest proiect a fost înlocuit cu mai mult succes de detectoarele seismice. A existat şi „Proiectul Genetrix", din anul 1956, aprobat de preşedintele Eisenhower, pentru fotografii aeriene de pe teritoriul Chinei, URSS şi în estul Europei. Evident, sovieticii au capturat multe dintre aceste baloane şi le-au folosit tehnologia în alte scopuri.

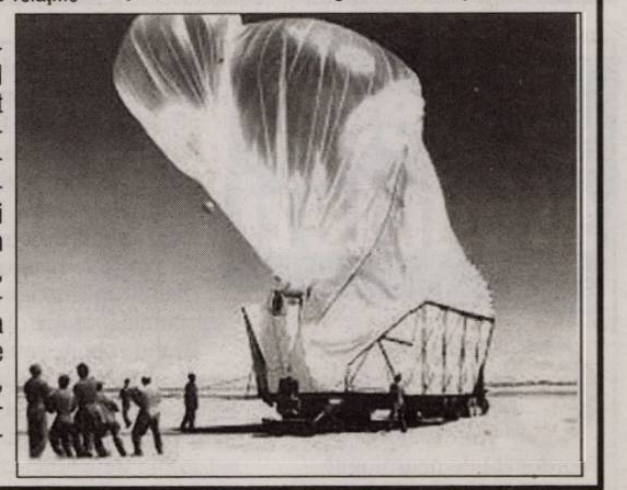

Astăzi în istorie

7 ianuarie 1325

Afonso al IV-lea devine regele Portugaliei

Singurul fiu legitim al regelui Denis al Portugaliei, Afonso al IV-lea a acces la tron la 7 ianuarie 1325, anul în care a împlinit treizeci şi patru de ani. A făcut parte din Casa de Burgundia, ramura portugheză sau „Alfonsină", înfiinţată în 1093.

Elizabeth de Aragon l-a născut pe Afonso la Lisabona. Dar, deşi era succesor legitim al tatălui său, Denis al Portugaliei, s-a creat o situaţie incertă privind urmaşul la tron, şi asta din cauza preferinţei regelui pentru un fiu nelegitim, născut cu trei ani mai înainte de naşterea lui Afonso, în 1289. Una dintre amantele suveranului, Aldonca Toha îl născuse pe Afonso Sanchez, pe care Denis îl diviniza şi pe care l-a preferat la tron.

Moartea subită a lui Denis de Portugalia (în 1325, la 63 de ani) a permis ascensiunea la tron a lui Afonso, întrucât fratele său vitreg nu a avut timp să-şi pregătească „lovitura de palat". Rivalitatea dintre cei doi s-a accentuat foarte mult după ce Afonso al IV-lea a confiscat toate posesiunile primite de Sanchez de la tatăl său. Mai mult, Afonso şi-a exilat fratele vitreg în Castilia, unde acesta şi-a organizat o armată şi a pregătit-o pentru invazie şi detronarea fratelui. Dar tentativele lui Sanchez au eşuat şi regina Elizabeth (mama lui Afonso) i-a împăcat (aparent), făcându-i să semneze un tratat de pace.

În 1309, Afonso al IV-lea se căsătoreşte cu Beatrice de Castilia, care a născut pe Maria de Portugalia (primul copil). Aceasta a devenit soţia lui Alfonso al IX-lea al Castiliei. Însă încurcăturile matrimoniale şi aventurile amoroase ale regelui Castiliei au condus la un război între Portugalia şi Castilia, pentru păstrarea onoarei Mariei, fiica lui Afonso.

Acest rege al Portugaliei a rămas în istorie cu porecla „cel Viteaz". Şi asta datorită meritelor de luptător şi strateg în luptele cu maurii. Unul dintre cele mai remarcabile succese ale sale a fost victoria din Bătălia de la Tarifa (Rio Salada, provincia Cadiz, Andalusia), din 1340. Maurii erau conduşi de sultanul Abu-Hassan Ali al Marocului, aliat cu Yusuf I al Granadei... În acest timp, la Curtea Portugaliei se desfăşurau intrigi în jurul fiului său Pedro. Acesta accede la tron în 1357, la moartea tatălui său Afonso, la 66 de ani.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Noi mărturii în cazul Rendlesham

Cazul din Pădurea Rendlesham este, fără îndoială, cel mai cunoscut incident OZN din Marea Britanie. În 1980, aici, la circa 150 kilometri nord-est de Londra, două baze militare aeriene îngemănate: Bentwaters şi Woodbridge, *erau închiriate, în cadrul NATO, forţelor aeriene americane. Cele două baze, găzduind şi un număr mare de focoase nucleare, erau la o distanţă de trei kilometri, despărţite de pădurea de pini* Rendlesham.

Azi se cunosc depoziţiile a circa cincizeci de martori oculari, ca şi câteva documente oficiale desecretizate privind acest incident. Din ele reiese că în zorii zilei de 26 decembrie 1980, în jurul orei 3.00, a fost văzută o lumină puternică deplasându-se în pădure. Crezând că s-a prăbuşit sau a aterizat forţat un avion, ofiţerul de serviciu a autorizat ca o patrulă de trei persoane din poliţia militară, conduse de sergentul James Penniston, să plece pe jos la faţa locului. Aceştia au raportat că au văzut în pădure un obiect straniu, strălucitor, aparent metalic, de formă triunghiulară, de aproximativ doi-trei metri lăţimea la bază şi aproximativ doi metri înălţime. Ilumina întreaga pădure cu o strălucire albă. Obiectul avea şi o lumină roşie pulsatoare în vârf şi un brâu de lumini albastre dedesubt. Plutea în aer sau era suspendat pe nişte picioare. Când patrula s-a apropiat de obiect, acesta a manevrat printre copaci şi a dispărut. Presupusul loc al aterizării a fost examinat a doua zi, găsindu-se trei adâncituri, în triunghi echilateral, iar radioactivitatea era de şapte ori mai mare decât normalul.

O lumină printre copaci

La două zile după prima observaţie, a fost văzută din nou în pădure o lumină roşie ca soarele. Se mişca printre copaci şi pulsa. De această dată locotenent-colonelul *Charles I. Halt*, adjunctul comandantului bazei RAF Bentwaters (promovat comandant la scurt timp după incident), a condus personal o grupă de investigare. Când s-au apropiat de obiectul luminos, staţia de radio a început să dea rateuri. La un moment dat, apariţia a început să emită particule strălucitoare, apoi s-a descompus în cinci părţi albe. Imediat după aceasta au fost observate pe cer trei obiecte asemănătoare cu stelele, două obiecte spre nord şi unul spre sud, toate trei la circa 10 grade deasupra orizontului. Obiectele se mişcau rapid, în unghiuri ascuţite, afişând lumini roşii, verzi şi albastre. Halt a făcut un raport asupra incidentului abia pe 13 ianuarie 1981. Documentul a devenit public după câţiva ani. Charles Halt a recunoscut incidentul în 1991, continuând şi în prezent să relateze detaliile sale, la diferite conferinţe.

Robert Hastings, de-a lungul ultimilor 42 de ani, a investigat un număr mare de incidente OZN legate de armamentul nuclear, la diferite baze militare din întreaga lume, incidente pe care le-am prezentat în repetate rânduri şi pe această pagină. Hastings a intervievat, în acest sens, mai mult de 150 de militari veterani, care au descris incursiuni OZN la depozitele de arme nucleare, în primul rând la numeroasele zone de depozitare ale Air Force din SUA, între care cele de la: Malmstrom, Loring, Wurtsmith, FE Warren, Kirtland şi Fairchild, precum şi la baza RAF Bentwaters în Anglia. Hastings a descris aceste cazuri în cartea sa: *UFOs and Nukes Extraordinary Encounters at Nuclear Weapons Sites* (OZN-uri şi bombe, întâlniri extraordinare la bazele cu arme nucleare), iar pe site-ul său *„The UFO Chronicles"* există, pe lângă numeroase informaţii în acest sens, şi cópii ale unor documente desecretizate privind astfel de incidente.

Hastings este de părere că OZN-urile văzute în pădurea Rendlesham au fost aparent interesate de armele nucleare aflate la baza militară RAF Bentwaters. Hastings a intervievat doi controlori de trafic aerian ai US Air Force, care au fost de serviciu acolo, în acel interval de timp. Martorii au declarat că au urmărit un OZN pe radar şi au văzut obiectul şi cu ochiul liber. Unul dintre controlorii de zbor USAF, Ike Barker, i-a spus lui Hastings că OZN-ul, care avea forma unei sfere de culoare portocalie şi mărimea unui avion de vânătoare-bombardier, a fost văzut prin geamul turnului de control, în acelaşi moment în care el a fost observat şi pe radar. Apoi, potrivit unor martori oculari pe care Hastings i-a intervievat, obiectul s-a îndepărtat rapid în direcţia ariei de depozitare a armelor (WSA), care conţinea bombe nucleare tactice; iar conform altor informaţii obţinute de Hastings, OZN-ul a plutit în apropierea Ariei WSA, îndreptând fascicule de tip laser către instalaţii.

Continuându-şi investigaţiile, Robert Hastings a anunţat recent că, în septembrie 2015, a intervievat şi un fost poliţist de securitate (SP) Steven D. Wagner, care spunea nu doar că descoperise atunci nişte urme imprimate în sol ale presupusei aterizări a unui obiect în pădure, poate chiar mai devreme decât cele raportate de fostul SP Jim Penniston pe 26 decembrie, dar a asistat, de asemenea, la manevrele unui obiect sferic, cu diametrul de vreo 60 de centimetri, deasupra mai

multor aeronave A-10 parcate la baza Bentwaters, cu aproximativ şase luni înainte de incidentele din decembrie 1980. Wagner a spus că, potrivit lui Ken Kern, care pe atunci era sergent SP, cazul a avut loc la 15 iunie 1980. Kern avusese obiceiul să noteze pe nişte cartele personale toate evenimentele neobişnuite care s-au petrecut la bazele militare gemene. Probabil — spune Wagner — incidentul nu fusese consemnat oficial de Controlul Central de Securitate, fiind luat în derâdere.

În acea noapte, subofiţerii Wagner şi Charles M. Campbell fuseseră repartizaţi la echipa Alpha 2, un vehicol de patrulare în Aria de Parcare pentru Alerta Tactică de la Bentwaters, zonă destinată avioanelor *A-10 Warthog*. La echipa Alpha 1, care păzea poarta, era de serviciu Michael La Brucherie. În jurul orei 02^{30}-03^{00}, Wagner spune că a ieşit din vehiculul de patrulare şi s-a dus spre partea laterală a clădirilor de întreţinere pentru a se uşura. În spatele clădirilor, pe toată lungimea lor, era un val de pământ. Printre copacii din spatele acestuia se observau nişte lumini. Wagner s-a apropiat să vadă despre ce este vorba. El şi-a chemat şi camaradul de patrulare, care a venit imediat, şi a anunţat şi echipajul de intervenţie, care însă, din motive pe care martorul nu şi le explică, a venit foarte târziu, când fenomenul deja dispăruse.

Era un glob mare, roşu-portocaliu, aproximativ de mărimea unei mingi mari de plajă. S-a apropiat printre copacii rari din spatele valului de pământ, venind spre Zona Alpha, îngrozind cei doi militari. Când a putut fi văzut şi de LaBrucherie, de la poartă, l-au auzit bolborosind la radio că zona este penetrată. Globul luminos a plutit, câte puţin, deasupra fiecărui avion A10, la o distanţă extrem de mică. Când Wagner şi Campell au ajuns relativ aproape de apariţia luminoasă, aceasta s-a mutat în afara gardului cu o viteză incredibilă, s-a ridicat la aproximativ 100 de metri deasupra solului, s-a împărţit în trei sfere distincte şi, cu un flash orbitor, a dispărut. Tot ce s-a mai putut vedea de pe coama valului de pământ au fost doi cerbi extrem de uluiţi.

Activităţi în zona bazelor militare

Când echipajul de intervenţie a apărut în sfârşit, cei trei subofiţeri arătau ca nişte idioţi. Deoarece s-a considerat că Wagner a fost cel care a iniţiat falsa alarmă, la sfârşitul turei a fost interogat de şefii săi. I s-a pus sub semnul întrebării capacitatea de a mai face faţă serviciului şi a fost ameninţat cu excluderea din rândul cadrelor militare. Situaţia lui s-a ameliorat abia în decembrie 1980, când a avut loc incidentul principal şi când şi alţi militari au început să raporteze observaţii stranii.

În decembrie, implicarea lui Wagner a fost limitată. Dar el crede totuşi că a fost, şi de data aceasta, primul care a raportat o activitate neobişnuită în jurul bazelor militare. A fost probabil în ziua de marţi, 23 decembrie, deşi nu mai era sigur. Acum patrula cu Robert Beauchamp, în baza Woodbridge. La poartă era un băiat din Arkansas poreclit Elmer. Acesta i-a chemat, la un moment dat, la postul său spunând că a văzut că a coborât ceva în pădurea din dreptul Porţii de Est, în direcţia est-nord-est, emiţând de acolo „lumini intermitente". Responsabilul cu securitatea James Middlebrooks, împreună cu Wagner şi Bob Beauchamp s-au aventurat, pentru scurt timp, în afara bazei făcând o anchetă sumară cu privire la apariţia din pădure. Wagner spune că ei au observat într-un luminiş de aproximativ 10 metri în diametru, o mulţime de ramuri de copac împrăştiate pe jos, aparent rupte din arborii din jur; iar în centru, se vedeau trei depresiuni în sol, distanţate la aproximativ patru metri una de alta şi formând un triunghi. Au considerat totuşi că e mai bine să susţină că n-au văzut nimic demn de raportat. Această atitudine s-a datorat şi tracasărilor de care a avut parte după precedenta semnalare.

Se ştie că Jim Penniston şi John Burroughs, cei care oficial au fost primii care au examinat fenomenul (e drept, pe 26 decembrie) au vorbit şi ei despre trei astfel de adâncituri în sol. Să fi fost aceleaşi? Se pare că discuţii ulterioare cu colonelul Halt ar sugera această variantă. Dar la trei zile diferenţă? Să se fi înşelat Wagner în privinţa datei? Să fi fost două urme identice lăsate în locuri diferite de aceeaşi apariţie? Să se fi inspirat unii de la ceilalţi? Singurul aspect care îl pune pe Wagner pe gânduri este că Penniston vorbea şi de nişte arsuri pe copaci, arsuri pe care martorul nou apărut nu-şi aduce aminte să le fi văzut.

Oricum, ceva s-a întâmplat. Dar cine mai poate garanta, după 35 de ani, pentru autenticitatea unor detalii care n-au fost consemnate atunci, oficial?

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Misteriosul monolit din Sayhuite

Pe toată suprafaţa planetei noastre, în diverse locuri mai mult sau mai puţin frecventate, se găsesc bucăţi mari de piatră care fie au forme extrem de curioase, ce sugerează că au fost „prelucrate" de o fiinţă inteligentă, fie chiar afişează explicit siluete, contururi, chiar imagini complexe care nu lasă niciun dubiu că, într-un trecut incredibil de îndepărtat, cineva a dorit să lase astfel un mesaj pentru posteritate capabil să înfrunte trecerea mileniilor. Căci — da: vorbim despre foarte multe milenii scurse pe faţa acestor artefacte, care nu le-au deteriorat, în schimb au făcut ca misterul realizării lor să se adâncească tot mai mult.

Un gigantic „cartof"-machetă de granit

Sayhuite (sau Saywite, cum i se mai spune) este un sit arheologic situat la 47 kilometri de Abancay, reşedinţa provinciei cu acelaşi nume din Peru. Se întinde, la 3.500 de metri altitudine, pe aproximativ 2 hectare, iar specialiştii americani care l-au studiat consideră că aici a funcţionat un centru religios de mare importanţă al incaşilor. Locul în sine, cu toată istoria pe care o înglobează, este extrem de important şi de mare interes, dar mai mult decât orice atenţia oricui e reţinută de ceea ce ar putea fi considerat un artefact, de fapt un uriaş bloc de granit sculptat într-o varietate uimitoare de reprezentări neobişnuite.

Monolitul are înălţimea de 2,30 metri, circumferinţa de peste 11 metri, iar diametrul mediu este de 3,10 metri, greutatea totală fiind estimate la multe tone. Pentru a vă forma o idee cât mai exactă despre aspectul artefactului, vă sugerăm să vă amintiţi, de pildă, faimoasele reproduceri de odinioară, la o scară mult micşorată, a platformelor industriale ce urmau a fi construite, sau mai degrabă oraşele în miniatură prin care circulă trenuleţe electrice pentru copii, dotate cam cu tot ce înseamnă un oraş autentic, în mărime naturală. Ei bine, piatra din Sayhuite prezintă în relief (deci sculptate chiar în suprafaţa ei) peste 200 de figurine împărţite de cercetători în mai multe categorii: reprezentări fitomorfe şi zoomorfe, locuri geografice, diverse scene, terase agricole şi canale de irigaţie, construcţii umane — toate, cum spuneam, fiind basoreliefuri ce exploatează cumva structura imensului mineral.

Fantezia unei civilizaţii necunoscute?

Deşi e greu de imaginat că rodul unei munci uriaşe depuse pentru realizarea „operei" din munţii peruani nu era decât un fel de... material de lucru, totuşi o ipoteză a cercetătorilor sugerează că acest orăşel de piatră în miniatură nu ar fi fost altceva decât o machetă folosită de „inginerii" incaşi care au construit fabuloasele reţele de alimentare cu apă din vechiul imperiu (se invocă şi un amplu cult al apei a foştilor locuitori ai zonei respective).

O ipoteză nu tocmai agreată, care păleşte în faţa alteia, mult mai sustenabile, dar şi foarte ispititoare. Astfel, figurinele sculptate ar face parte din lumea panteonului andin, împărţit în trei mari niveluri de existent trans-umană: deasupra, lumea cerului; dedesubt, lumea morţii; între ele, lumea „de mijloc", din care facem parte şi noi. Cu alte cuvinte, mai... pământeşti, un fel de hartă tridimensională, versiune preluată indirect şi de susţinătorii ipotezei că am avea de-a face, de fapt, nici mai mult, nici mai puţin, decât cu o machetă (incluzând şi o sumă impresionantă de simboluri locale) a marelui Tahuantinsuyo, adică a marelui imperiu Inca.

Idoli ai civilizaţiei locale prehispanice, preponderent cei ai pădurilor şi pietrei, apoi pume, maimuţe şi şerpi, şopârle şi crabi, dar şi divinul porumb ori trepte, drumuri, canale de irigaţie, sau, în fine, temple, palate, precum şi scene mitologice cu animale, dintre care cel puţin una a fost identificată de specialişti ca făcând parte din reprezentări regăsite aproape identic şi în zone ale Asiei — iată elementele de rezistenţă ale acestei fabuloase „machete" de piatră acoperite de o pătură groasă de mistere. Iar dacă adăugăm şi o ultimă ipoteză, absolut halucinantă, atunci „ceaţa" se va transforma sigur în întuneric: artefactul Sayhuite ar putea avea, în realitate, venerabila vârstă de peste 12.000 de ani!

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Frigul, umezeala, ceaţa sunt factori declanşatori ai reumatismului, ai puseelor de hiper sau hipoglicemie. În aceste condiţii puteţi face o criză hipoglicemică sau poate inima dă semne de oboseală. Cardiacii au crize frecvente de vasoconstricţie, de formare a cheagurilor de sânge, de astuparea parţială a unei artere sau vene. La palpare, mâinile şi picioarele sunt reci, bolnavul se plânge de frig, are dese frisoane şi uneori valuri de căldură. Sunt simptome ce trimit de urgenţă la medic.

Iarna, cea care ne invită la patinaj sau la plimbări cu sania este şi anotimpul când un copil sau un vârstnic sunt vulnerabili. Astmaticii, cei cu

Simptome care ascund urgenţe

rezecţii pulmonare, cardiacii sunt în pericol. Consultul medical poate depista boli ascunse, unele ce sapă tăcut: o boală de metabolism sau o tulburare endocrină, poliartrita reumatoidă, unele tipuri de hepatită B, C, diabetul zaharat. Sunt boli care se declanşează aparent fără motiv, dar, privind în foaia medicală acestea sunt trepte ale neglijenţei noastre, a celor care ocolesc medicul.

Furnicăturile, amorţeala, mâinile şi picioarele reci, broboanele de sudoare, spasmele, toate acestea ar trebui să reprezinte simptome care să ne trimită urgent la medic.

Dr. VALERIU MANTA

Frumoasă în mantouri pastel

Când iarna îşi susţine un show din care nu pot lipsi frigul, zăpada, viscolul, mantourile în culori pastel, lungi sau scurte, în mare vogă, vă vor încălzi suficient pentru a vă menţine zâmbetul neatins.

Puloverele călduroase, cu model cu torsade revin în forţă. Dacă acestea sunt uni, poncho cu imprimeuri grafice este foarte potrivit. Jeanşii slim, „rupţi" în genunchi sunt omniprezenţi în colecţii şi se poartă cu accesorii şic pentru a contrabalansa ţinuta.

Pentru dumneavoastră, doamnă

„Citiţi" corect gesturile interlocutorului

Limbajul gesturilor, greu de descifrat de persoanele nefamiliarizate cu unele elemente de psihologie, vă ajută să intuiţi dacă persoana din faţa dumneavoastră spune sau nu adevărul. Cine nu ar vrea să ştie, dintr-o privire, ce gândesc oamenii din jur, dacă sunt sinceri sau nu.

Se consideră că gesturile spun mult mai multe decât cuvintele rostite. Ticurile şi gesturile involuntare trădează.

Oricât de bine s-ar stăpâni cineva şi oricât de mult ar încerca interlocutorul să-şi ascundă nervozitatea generată fie de subiectul în discuţie, fie de faptul că nu dispune de argumente convingătoare, întotdeauna există indicii care îl dau de gol. Dă din picior, îşi pierde răbdarea, îşi freacă obrajii semn că nu se simte confortabil.

Transpiraţia excesivă este un alt semn al nervozităţii şi al nesiguranţei. Dacă se înroşeşte brusc la vreuna dintre replicile primite e semn sigur că face eforturi mari să evite un conflict.

Unele ticuri, cum ar fi jocul inconştient cu cheile, pixul sau alte obiecte de mici dimensiuni trădează, de asemenea, nervozitatea.

Persoanele care mint evită privirea interlocutorului, deşi unii mincinoşi exersaţi reuşesc să vă privească cu seninătate. Nu reuşesc în schimb să controleze clipitul des, ce se manifestă la cei care mint. Apoi, îşi schimbă des poziţia tălpilor şi a picioarelor, se scarpină în cap, îşi freacă ochii şi palmele, toate acestea indicând nesiguranţă şi impresia că minciunile servite nu prind.

Dacă o persoană încearcă să vă înşele şi să creeze o impresie falsă despre sine, va zâmbi mai des ca să vă câştige simpatia, dar zâmbetul respectiv este fals. Zâmbetul autentic apare spontan şi schimbă întreaga atitudine a persoanei, în timp ce zâmbetul fals se formează mai greu şi seamănă mai degrabă cu o strâmbătură. Zâmbetul fals poate apărea doar în colţul gurii sau poate schimba expresia feţei doar pe jumătate. Cu certitudine v-am oferit suficiente arme pentru a vă apăra de cei care încearcă să vă învăluie în neadevăruri.

Dosarele frumuseţii

Program de hidratare

Stresul, alimentaţie neadecvată, fumatul şi lipsa de mişcare îmbătrânesc prematur pielea. Consumul a doi litri de apă pe zi, mesele cât mai echilibrate bazate pe multe legume, verdeţuri şi fructe protejează ţesuturile şi le fac mai elastice şi datorită conţinutului bogat în antioxidanţi.

La fel de nocivă este şi neglijenţa legată de demachiere. O piele îmbâcsită de farduri nu poate respira în voie peste noapte, condiţie indispensabilă pentru menţinerea vitalităţii, prospeţimii şi supleţii tenului. Aşadar, nu vă culcaţi niciodată înainte de a vă demachia atent.

Pentru a avea un ten catifelat, luminos, fără imperfecţiuni, înlăturaţi punctele negre folosind un gel de curăţare cu particule abrazive. Gomajul trebuie efectuat cu regularitate ştiut fiind că la fiecare 24 de ore pielea se acoperă cu un strat nou de celule moarte.

Pentru menţinerea tinereţii tenul are nevoie şi de un program complet de hidratare. Astfel, în fiecare dimineaţă şi seară, pe pielea perfect curată se aplică o cremă hidratantă pe bază de vitamine, în special A, E şi C. Crema va forma un film hidrolipidic la suprafaţa pielii, fapt ce va permite retenţia apei. Seara, înainte de culcare, folosiţi întotdeauna produse cosmetice pentru noapte.

Zona ochilor şi buzelor are nevoie de o îngrijire specială mai ales acum, iarna. Pentru buze se recomandă un balsam pe bază de vitamine.

În schimb, uleiul de migdale dulci şi untul de shea hidratează cel mai bine pielea din jurul ochilor.

Gastronomice

Supă-cremă de cartofi

6 cartofi, 3 morcovi, sare, o ceapă, 30 g unt, o rădăcină păstârnac, 1 fir praz, o legătură pătrunjel, piper negru boabe şi măcinat, chimen, o bagheţă integrală.

Se curăţă şi se spală legumele. Se pun să fiarbă în apă cu sare, cu untul topit şi cu puţin piper. Se lasă să fiarbă la o temperatură medie şi se acoperă oala cu un capac. Separat, se taie bagheta în feliuţe potrivite. Feliuţele se taie cubuleţe şi se stropesc cu unt topit. Pe deasupra, se presară chimen şi se bagă în cuptorul încălzit în prealabil, unde se lasă la foc potrivit. După ce s-au rumenit, se scot din cuptor. Se verifică dacă au fiert legumele şi dacă sunt fierte, se scot într-o sită şi se pasează cu blenderul. Piureul de legume obţinut se subţiază cu zeama în care au fiert. Supa-cremă se lasă să mai clocotească 5-10 minute şi se opreşte apoi focul. Se pune în boluri şi serveşte cu crutoanele aromate şi cu pătrunjel proaspăt, tocat mărunt.

Carne de vită la cuptor cu legume

400 g carne vită, 1 cartof, 1 morcov, 1 păstârnac, o ceapă, 1/2 ţelină, 400 g ciuperci, 3 căţei usturoi, busuioc, cimbru, piper alb, oregano, ulei măsline, suc de roşii, 100 ml vin alb, 100 ml apă.

Carnea se taie felii şi se condimentează cu busuioc, cimbru, oregano şi piper alb. Se lasă la frigider 2 ore. Legumele se curăţă şi se taie în bucăţi potrivite. Într-un vas de Jena se pune puţin ulei, se pune carnea, ceapa tăiată rondele şi usturoiul tăiat felii. Se adaugă cartoful, morcovul, păstârnacul şi ţelina. Deasupra se pun ciupercile tăiate jumătăţi, peste care se toarnă suc de roşii, vinul, apa şi se dau la cuptor. Se lasă până carnea devine fragedă.

Prăjitură cu mac şi cocos

Pentru blat: ***7 albuşuri, 100 g zahăr, 75 g mac, 75 g nucă de cocos, 2 linguri făină, 200 g pişcoturi, 100 ml cafea.***

Pentru cremă: ***7 gălbenuşuri, 200 ml lapte, 4 linguri făină sau amidon, esenţă de vanilie, 200 g unt.***

Pentru glazură: ***100 g ciocolată, 2 linguri ulei, fulgi de cocos.***

Pentru blat se bat spumă albuşurile, apoi se adaugă treptat zahărul şi se bate în continuare până când bezeaua se întăreşte. Se adaugă macul (măcinat), nuca de cocos, făina şi se amestecă uşor. Se toarnă compoziţia într-o tavă mică (36 x 24 cm) tapetată cu hârtie de copt şi se dă la cuptorul preîncălzit pentru aproximativ 20 minute.

Crema se prepară amestecând gălbenuşurile cu zahărul, făina şi laptele, apoi se pune pe baie de aburi şi se amestecă continuu până când se îngroaşă, se adaugă esenţa de vanilie şi se dă la răcit. Untul se freacă spumă, apoi se încorporează lingură cu lingură în crema rece. După ce s-a răcit, blatul se taie în două foi. Se întinde jumătate de cremă peste prima foaie de blat, apoi se aşază pişcoturile înmuiate în cafea şi se acoperă cu restul de cremă. Se suprapune cea de-a doua foaie de blat şi se presează uşor. Pentru glazură, se pune ciocolata şi uleiul într-un vas la topit pe baie de aburi, apoi se întinde peste prăjitură şi se presară fulgi de cocos.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Arta educației

Educația tinerilor greci din Antichitate, în special atenieni, presupunea eforturi intelectuale, performanțe muzicale și, nu în ultimul rând, sportive pentru a deveni cetățeni exemplari și soldați de temut.

Odată cu ivirea zorilor – suntem în secolul al V-lea d.Hr. – tinerii atenieni care studiau la didaskalion sau la gimnaziu se grăbeau să ajungă la timp în aceste școli pentru a evita loviturile de baston și palmele răsunătoare ale învățătorilor care, cu un aer sobru, autoritar își începeau cursurile. Pentru a le urma și pentru a deveni un cetățean desăvârșit, copilul trebuia mai întâi să fie evaluat de părinte. Cei bolnăvicioși, cu tare fizice, nu aveau acces la educație și la un moment dat erau abandonați de familie care nu accepta să risipească bani pentru întreținerea unei progenituri fără viitor în societate. O atitudine dură dar nu de violența specifică spartanilor care sacrificau copiii cu tare fizice, malformați, în urma deciziei Consiliului Bătrânilor, fiind aruncați în gol dintr-un loc (Apothetes) situat pe Muntele Taygete.

Părinții îi plasau în apropierea templelor, locuri de grație, în zonele în care se depozitau gunoaiele orașului, frecventate de animale sălbatice! sau deveneau sclavi. Cum se putea împăca această decizie cu propovăduirea eticii, moralei, cu respectul pentru valorile familiale și sociale? O întrebare retorică, desigur.

Cei apți erau crescuți de mama lor, de guvernante și de concubinele soțului. La vârsta de 4-5 ani începeau exercițiile fizice, jocurile cu mingea care le inoculau spiritul de competiție. Aveau la dispoziție un arsenal diversificat de accesorii pentru sport și divertisment: mingi umplute cu nisip, gantere, frânghii, cercuri, sfârleze. La vârsta de 7 ani băieții luau drumul școlilor, în vreme ce fetele se ocupau de gospodărie, învățau să coasă, să toarcă lâna, să o împletească, să țeasă. Părinții cu dare de mână își înscriau copiii în școli particulare, destinate elitei. Cei care nu-și permiteau să plătească taxa aferentă, înscriau copiii la „cursurile colective" unde erau instruiți laolaltă cu zeci de elevi.

Învățau mai întâi să citească și să scrie (scrijelească) pe tăblițe din lemn dreptunghiulare pe care era așternut un strat subțire de ceară, pe

rulouri din papirus, plăci ceramice. Mai apoi, în paralel, învățau să socotească și să-și însușească bazele geometriei. Spre 11-12 ani, începeau să studieze opera poeților începând cu Homer, să memoreze o parte din aceasta și, în unele cazuri, poeme întregi. Să învețe să cânte la diverse instrumente, în special la liră, un instrument care nu lipsea din sălile de banchet și care, deseori, trecea din mână în mână pentru ca fiecare invitat să-și etaleze talentul și să-i binedispună pe cei din jur. În cadrul antrenamentelor sportive și mânuirii armelor trebuiau să-și oțelească mușchii în sălile de sport, să alerge în aer liber ca un ogar. *Paideia* (educația) avea ca obiectiv principal pregătirea tinerilor pentru a deveni cetățeni exemplari care să rezolve și să promoveze valorile și normele sociale ale

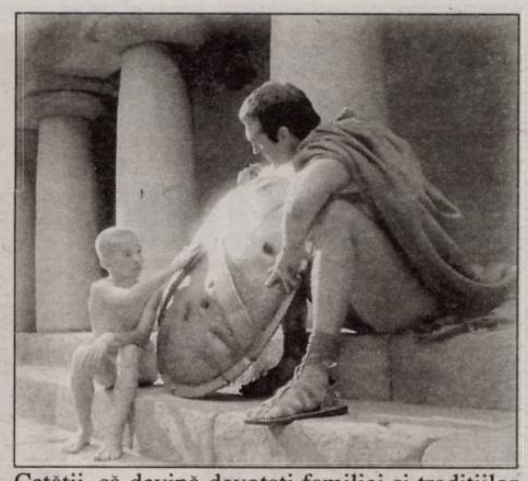

Cetății, să devină devotați familiei și tradițiilor familiale, divinităților, ritualurilor religioase și soldați de temut.

După moartea lui Pericle, în anul 429 î.Hr., se produce o schimbare semnificativă în domeniul educației. Efervescența intelectuală din Atena se va accentua odată cu afluxul de străini și cu ascensiunea sofiștilor. Accentul în educația din școli va fi pus pe retorica politică, pe arta de a manipula mulțimea prin discursuri publice. În cadrul antrenamentelor sportive, care iau amploare, elevii beneficiază de condiții speciale. Se construiesc arene cu piste de alergare, înconjurate de clădiri dotate cu vestiare, săli de gimnastică, cu sală de baie, de odihnă.

Sunt organizate curse de alergare, lupte corp la corp sau cu arme din lemn, competiții de box, de aruncare a suliței, a discului etc. În 2-3 ani, tinerii elevi care încep antrenamentele la 12 ani, devin atleți cu un corp „sculptat", viitori soldați bine antrenați, cu o condiție fizică formidabilă și cu o voință puternică de a învinge în războaie. Iconografia Greciei antice care s-a conservat până în zilele noastre oferă numeroase imagini reprezentative în acest sens.

DORIN MĂRAN

100 *de locuri de văzut în România*

Stâna de Vale

Situată în inima munților Apuseni, „pe un picior de plai", cum ar zice balada bătrânească, Stâna de Vale e o veritabilă „gură de rai". Întinsă pe o suprafață de aproape 2.700 de hectare, această stațiune e una dintre cele mai mari și mai frumoase din România, făcându-și un renume internațional, mai ales în ultimii ani, grație izvoarelor de ape minerale feruginoase și hipotimice. Aici se poate ajunge venind pe drumul național Deva-Oradea. La Beiuș, virați către Stâna de Vale și veți avea parte de un traseu de vis, ca un din țară mai găsești, și cu o climă blândă iarna, dar plăcută, chiar răcoroasă, vara.

Stațiunea e una pentru toate anotimpurile: vara puteți face drumeții, bucurându-vă de aerul curat și de soarele domol, ori pescuind în locurile special amenajate, iar aveți la dispoziție pârtii naturale și de teleschi, pentru schi sau săniuș. Turiștii dornici de odihnă activă pot face drumeții către obiectivele naturale de mare interes din zonă: Izvorul Muntelui, Cascada Iadolina, Peștera Urșilor, Peștera Meziad și nelipsită trebuie să fie din orice traseu și Săritoarea Bohodei, care, cu cei 96 metri înălțime, este cea mai mare cascadă din România. Evident, există și locuri de popas, unde puteți face grătare și focuri de tabără.

Fiindcă ne aflăm în plin sezon

Transfăgărășan în miniatură: pe 25 de kilometri se întind serpentine, curbe strânse, urcări și coborâri line, totul în mijlocul unui peisaj superb. Drumul este bine asfaltat și deschis în tot cursul anului. Pe lângă peisaje și apa tămăduitoare, turiștii sunt îmbiați și cu un aer puternic ozonat, curat cum în puține locuri hibernal, o excursie la Stâna de Vale ar fi binevenită, cu atât mai mult cu cât aici, spre deosebire de alte locuri din țară, este mai mereu omăt din belșug – stratul de zăpadă depășind uneori, atunci când se înregistrează precipitații abundende, chiar și un metru!

GABRIEL TUDOR

Panteon creștin

Sfântul Ioan Botezătorul

Astăzi, 7 ianuarie, Biserica Ortodoxă prăznuiește „Soborul Sfântului Măritului Proroc Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan".

Dintre sărbătorile care îi sunt închinate aceasta este cea mai cunoscută și mai respectată de credincioși, poate și pentru că urmează imediat după Sfânta Bobotează, Botezul Domnului.

Sfântul Ioan s-a născut în Hebronul Iudeii în anul 747 de la zidirea Romei, respectiv la 24 iunie anul 1 î.Hr.

Nașterea sa a stat sub semnul miracolului. Părinții săi, preotul Zaharia și Elisabeta, erau lipsiți de copii și ani la rând înălțaseră rugăciuni Domnului în acest scop. Arhanghelul Gavriil i se arată preotului, spunându-i că va avea un băiat, dar acesta nu-l crede. Drept pedeapsă, își pierde complet glasul amuțind și nu mai poate vorbi decât după nașterea pruncului, când rostește numele nou-născutului.

Copil mic, scapă de urmăritorii lui Irod porniți în campania de ucidere a pruncilor, ascunzându-se într-o niște stânci. Tânăr fiind, se retrage în pustiu, unde trăiește în post sever, hrănindu-se chiar cu lăcuste și miere sălbatică. Îmbrăcat într-o haină aspră din păr de cămilă, propovăduiește umilința și îi botează în Iordan pe cei care veneau la el și-și mărturiseau păcatele. Devine vestit și oamenii încep să creadă că el este Mesia, dar el neagă categoric spunându-le: „Nu sunt eu Hristosul (...) eu sunt glasul care strigă în pustie: «Îndreptați calea Domnului»".

Cuvintele sale sunt încărcate de un puternic conținut moral, el arătându-se foarte aspru cu învățații și fariseii care se credeau fără păcat. Momentul culminant al misiunii sale este botezul Domnului și, la îndemnul său, mulți dintre propriii ucenici îl vor urma pe Iisus, printre aceștia numărându-se Ioan și Andrei.

Vocea Sfântului Ioan se ridică vehement împotriva tetrarhului Galileii, Irod Antipa, care trăia cu Irodiada, soția fratelui său, Filip.

Atrăgându-și ura acesteia este aruncat în închisoare. La petrecerea organizată de ziua lui Irod, Salomeea, fiica Irodiadei, îi fascinează pe toți cu dansul ei, făcându-l pe tetrarh să-i promită un dar fantastic, de fapt tot ce-și dorește, „până la jumătate din împărăție". Învățată de mama ei, Salomeea, cere capul lui Ioan Botezătorul. Irod este obligat să-și respecte cuvântul și tânăra primește capul pe o tipsie. Capul,

ascuns după o perdea în castelul-închisoare este mutat în mai multe biserici și, în cele din urmă, o mare parte din el ajunge în Catedrala Amieun din Franța și restul la Damasc, iar trupul este îngropat la Sevasta.

Irod Antipa este chemat la Roma și apoi, împreună cu Irodiada, este trimis în lanțuri la Lugdun în Franța, unde amândoi mor în sărăcie.

Salomeea încearcă să se refugieze în munți dar este urmărită de pirați și, în timp ce fugea de ei, este spintecată de un sloi de gheață care alunecă asupra ei.

În tradiția iconografică Sfântul Ioan este reprezentat, fie îmbrăcat în piei de animale, botezându-l pe Hristos, fie înaripat, ținând în mâini tipsia cu capul său.

IRINA STOICA

Visători anonimi

Câţi dintre noi n-au spus măcar o dată în viaţă: trăim într-o lume cinică, ostilă, perfidă şi greu de acceptat, vreau să-mi fac propria mea lume, în care să nu mă deranjeze nimeni, să mă descopăr pe mine însumi.

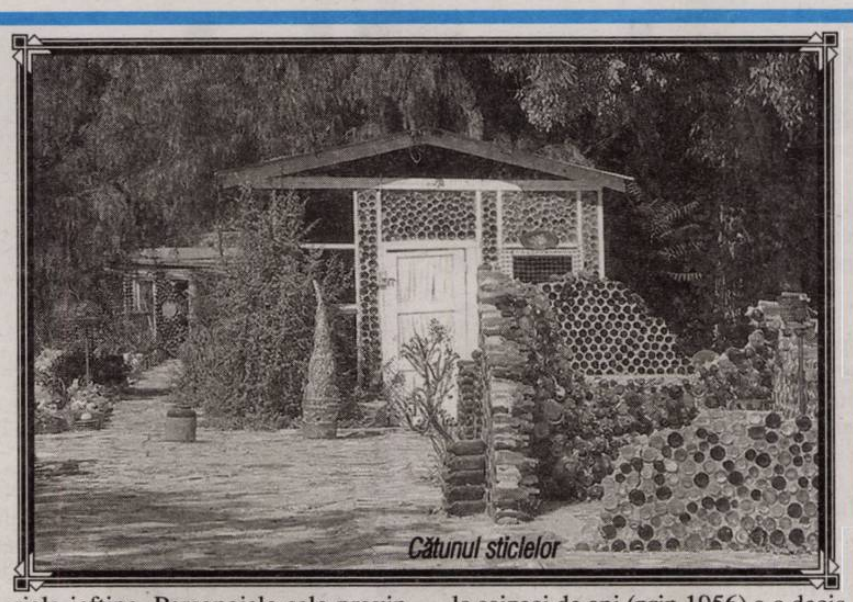
Cătunul sticlelor

Pentru cei mai mulţi este doar un vis care se topeşte în aglomeraţia din autobuz sau sub ghionturile din tramvai. Dar există pe lumea asta atât de imperfectă acei nebuni frumoşi care chiar îşi duc la îndeplinire visele deseori utopice. Aceştia sunt numiţi în lumea artei şi a excentricilor „vizionarii mediului" sau „creatori de lumi fantastice". În esenţă, este vorba despre oameni cu simţ estetic discutabil, dar care realizează în aer liber nişte miniplanete pe care le înţeleg numai ei. Fie că sunt case sofisticate ale unui viitor incert, fie că sunt ansambluri statuare sau figurine făcute din materiale reziduale, toate aceste lumi personale au un farmec al lor, pe care artiştii respectivi vor să le împărtăşească.

„Casa Bufniţelor" este un fel de muzeu în aer liber pe care Helen Martins (1897-1976) l-a creat în interiorul reşedinţei sale din localitatea Nieu-Bethesda din Africa de Sud. Nu se ştie prea bine ce-a făcut această femeie singuratică până pe la cincizeci de ani (nu avea studii artistice), dar prin 1948 s-a apucat să umple împrejurimile reşedinţei cu sculpturi făcute din ciment, gips, sticlă şi alte materiale ieftine. Personajele sale provin din regnul animal, obsevându-se obsesia pentru bufniţă şi cămilă. Ea spunea că Biblia şi versuri de William Blake au inspirat-o. Neînţeleasă şi chiar ocolită de cei din jur, Helen Martins s-a sinucis în cele din urmă, iar muzeul aparţine acum statului.

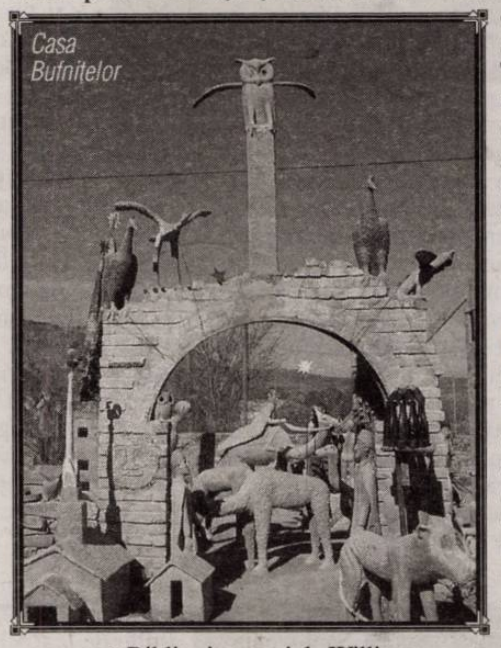
Casa Bufniţelor

„Cătunul sticlelor" este creaţia americancei Tressa Prisbrey, care pe la şaizeci de ani (prin 1956) s-a decis să-şi plămădească o lume a ei făcută din sticle şi alte materiale aruncate de obicei la gunoi. La reşedinţa sa din Simi Valley, California, Tressa a realizat o pădure de altare, sculpturi şi cuiburi pentru animale imaginare. Acea lume greu de descifrat devenise o atracţie turistică, fără ca autoarea să aibă vreo intenţie comercială.

„Turnurile lui Simon Rodia" pot fi admirate şi acum în California, în districtul Watts. Un italian sosit acolo pe la începutul veacului XX a construit în timpul său liber mai multe turnuri din sticlă, scoici, bucăţi de conducte, cabluri abandonate şi mortar. Omul a lucrat la opera vieţii sale timp de treizeci şi trei de ani (1921-1954) şi şi-a făcut rost de materiale hoinărind pe la mine părăsite, de-a lungul căilor ferate şi prin fabrici abandonate... N-a explicat niciodată, nimănui, ce reprezintă de fapt acele construcţii bizare.

Trecem oceanul şi poposim în Franţa, la reşedinţa poştaşului francez Ferdinand Cheval (1836-1924), care a imaginat şi creat „Palatul ideal". Omului nu-i plăcuse şcoala, se făcuse ajutor de patiser şi apoi poştaş, dar avea o obsesie: construirea unui palat din piatră numai pe gustul său. A adunat pietre cu sacul, cu bicicleta şi cu roaba. Le-a fasonat şi timp de treizeci şi opt de ani a trudit la un ansamblu inspirat din mitologia hindusă şi din Biblie. A fost omagiat de André Breton, Picasso şi ulterior chiar de Malraux, ministrul culturii (1969). „Palatul ideal" poate fi vizitat şi astăzi... Nu încercaţi să-i înţelegeţi pe aceşti singuratici idealişti, care n-au vrut să epateze pe nimeni, ci doar să-şi îndeplinească un vis. Aşa s-au simţit ei fericiţi, muncind cu perseverenţă şi naivitate la o operă în care şi-au îngropat spiritul generos.

Palatul ideal

Cătelul maroniu

O statuie a unui câine se află în curtea University of London, ea fiind dedicată memoriei „Cătelului maroniu". Asupra unui astfel de patruped s-a executat o vivisecţie pentru studii medicale, prin anul 1906, de către Dr. William Bayliss. El susţinea că patrupedul a fost anesteziat şi că aşa a descoperit hormonii. Dar numeroase doamne de bine s-au revoltat, l-au considerat „martir" şi i-au comandat o statuie comemorativă.

ZIGZAG în timp şi spaţiu

• Viaţă cu masaj

Pe la mijlocul mileniului III î.Ch., un legendar împărat chinez ar fi trăit o sută de ani, lansând moda longevităţii printre suveranii din acea lume misterioasă. Era vorba despre Împăratul Galben, cel care ar fi întocmit „Regulamentele interioare", o lucrare în care apare pentru prima oară „frecarea pielii şi a muşchilor" ca metodă de a scăpa de dureri şi de a preveni bolile. Ulterior, prin intermediul limbii arabe, termenul de masaj s-a răspândit în regiunea europeană şi romanii şi grecii antici îl practicau cu asiduitate. Hipocrate ne prevenea că numai un „medic bun" îl poate aplica. În Asia, un basorelief al templului Angkor ne indica faptul că masajul devenise şi o metodă de avortare.

Frecarea cu mâna (sau prin intermediul unor obiecte precum pietrele fierbinţi) a unor muşchi, tendoane, ligamente etc. se făcea prin intermediul unor uleiuri speciale aromatice. Maseurii pot acţiona, după caz, şi cu coatele, umerii, antebraţul şi chiar cu picioarele. În ananele acestui tratament tradiţional sunt menţionaţi şi urşii carpatini, care jucau cu tălpile incinse pe spatele pacientului.

În epocile mai apropiate de prezent, numele doctorului suedez Pehr henrik Ling stă la loc de cinste printre propagatorii masajului riguros specializat (în cazul reumatismului şi al celor răniţi în diverse zone ale corpului) şi asociat cu exerciţii de gimnastică. „Masajul suedez" (alungire, frecare, vibraţie, lovire) a devenit celebru în toată lumea. În secolul XX, sportivii (în primul rând) au fost cei care au făcut din masaj cea mai modernă metodă de menţinere la cote înalte a vitalităţii şi psihicului.

Asiaticii au dezvoltat şi sisteme mai complexe precum acupresiunea (combinaţie de acupunctură şi masaj), ashiatsu (aplicarea presiunii degetelor în punctele nodale ale traseelor energetice, dar şi aplicarea presiunii picioarelor pe spatele clientului, în tehnica tip Suzuchi Yamamoto, foto), ayurvedica. Această din urmă metodă (indiană) este cea mai complexă, ea presupunând şi exerciţii yoga, meditaţie şi consumul unor plante energizante. Masajul reflexologic impune acţionarea prin strângere şi alungire a unor zone de pe picioare, mâini şi urechi, pentru stimularea meridianelor energetice ale corpului.

• Ce le pasă... Damelor!

Cei care practică astăzi jocul numit Dame" nu ştiu, poate, că acest mod de divertisment al minţii era practicat şi acum cinci mii de ani! Tradiţia multimilenară a jocului în care zarurile decid mişcările pieselor pe o tablă plină de căsuţe spune că reginele Egiptului predinastic îşi omorau timpul liber jucând „Senet" – varianta egipteană; o pictură murală ne-o prezintă pe regina Nefertari (foto) într-o astfel de situaţie.

Unii istorici atribuie mesopotamienilor din regiunea oraşului Ur dezvoltarea acestui joc, în mileniul III î.Ch. Vechii persani cunoşteau şi ei jocul, dar foloseau trei zaruri, nu două. În Roma antică, împăraţii şi sus-puşii practicau „Ludus Duodecim Scriptorum" (Jocul celor 12 linii). De asemenea, împăratul bizantin Zeno (476-481) pierdea zile şi nopţi jucând „Tabula" (Masa). În Franţa secolelor X-XI, capetele încoronate şi nobilimea puneau mare patimă la „Dame", fapt pentru care Ludovic al IX-lea l-a interzis temporar (1254)... Primul Campionat mondial de dame a fost la Monte Carlo, în 1979.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Cuplu criminal

Pentru perioada „criminalităţii romantice" din SUA, perechea Bennie şi Stella Dickson a fost întotdeauna eclipsată de celebrul cuplu Bonnie şi Clyde, şi asta pe nedrept. Singurul motiv al ignorării poate acela că Bennie şi Stella au apărut pe „scenă" după moartea faimoşilor suspomeniţi — întâmplată în 1934, iar sărmana Stella nu a scris nici un „poem" dedicat vieţii ei zbuciumate. Partenerul ei a fost împuşcat în 1939.

Cei doi în cauză au luat-o de timpuriu cu jefuitul băncilor. Bennie, probabil la 20 de ani, s-a însurat cu Stella, de 16 ani, în 1938. Ambii sărăntoci şi-au propus să facă avere pe seama lipsei de securitate adecvată a băncilor din acea perioadă. Astfel, chiar în anul mariajului şi chiar de ziua de naştere a nevestei, cei doi au dat o lovitură de 2.174 dolari (sumă măricică la acea epocă), în statul South Dakota. Văzând că funcţionarii şi clienţii ascultă fără crâcnire de armele lor (Stella participa activ, spre deosebire de Bonnie), cei doi au repetat figura doar două luni mai târziu, în aceeaşi zonă. De dâta asta potul a fost magnific: aproape 50 de mii de dolari. Dar spectaculozitatea acestor gangsteri nu se manifesta doar în

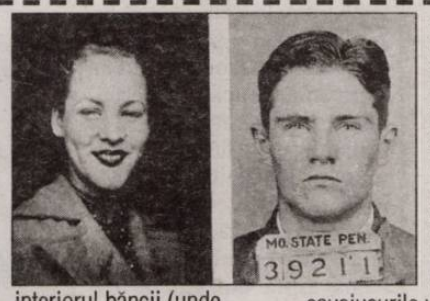

interiorul băncii (unde Stella ţinea oamenii încremeniţi cu pistolul şi răcnind la ei cu voce îngroşată), ci şi în timpul urmăririi. Maşinile poliţiei reuşeau să se ţină după ei o vreme, însă la un moment dat intervenea salvatoare Stella. Pare incredibil pentru o adolescentă, dar ea reuşea să ţintească cu mare precizie în cauciucurile vehiculelor din urmă — fapt pentru care a fost poreclită de presă „Sure Shot" (un fel de „punct ochit, punct lovit").

Bennie şi Stella nu uitau să fie romantici. Pentru a deruta poliţia, ei obişnuiau să ocolească localităţile şi dormeau în natură, în pături şi făcând foc mocnit de vreascuri, precum cuceritorii Vestului de altădată. Şi, spre deosebire de Bonnie şi Clyde, ei nu trăgeau să omoare poliţiştii, ci scăpau luând ostatici. Tocmai de aceea, când a fost prinsă (după împuşcarea lui Bennie la o tonetă cu hamburgeri), Stella a fost condamnată doar 10 ani, făcând opt. A trăit până-n 1972, ca patroană de băcănie şi cu mai mulţi soţi.

Ştiaţi că...

◆ *...o persoană obişnuită are numeroase vise într-un an? Acestea depăşesc numărul de 1460.*

◆ *...creveţii au mai multe picioare? Este*

vorba de cinci perechi.

◆ *...femeile din Franţa au căpătat drept de vot în 1944? Primele femei din lume care şi-au câştigat acest drept au fost cele din Noua Zeelandă.*

◆ *...multe pisici au trei culori? Aces-*

tea sunt de obicei femele.

◆ *...centrul Soarelui are o temperatură de aproximativ 15 milioane de grade Celsius? Suprafaţa are doar 6000°C.*

◆ *...ochiul uman poate detecta numeroase nuanţe de ver-*

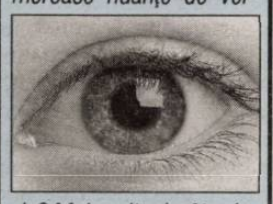

de? Mai multe decât orice altă culoare.

◆ *...părul şi măduva osoasă prezintă o caracteristică specială comună? Ele cresc cel mai repede în raport cu alte părţi ale corpului uman.*

◆ *...o vioară conţine mai multe piese de*

lemn separate? Acestea sunt peste 70.

◆ *...travertinul este o rocă? la naştere la gura unor izvoare termale.*

◆ *...oile se adapă ca orice mamifer? Ele*

nu beau însă din apă curgătoare.

Ştiaţi că...

Cuba, descoperită de Cristofor Columb, la două săptămâni după acostarea sa în America, a uimit de la început prin frumuseţea ei. Comandantul ar fi vrut s-o numească Juana, în onoarea fiicei reginei, Isabela dar şi-a păstrat numele Cuba după numele pe care i-l dădeau nativii.

Oraşul San Cristobal de la Havana a fost întemeiat în 1519 de Diego Velasquez şi în curând s-a dezvoltat ca un mare port luând o asemenea amploare încât în 1550 a fost transformat în Cartierul general al guvernatorului insulei.

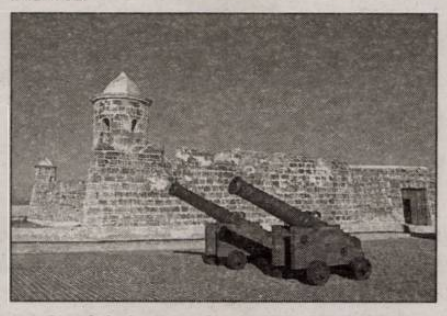

La fel de repede însă a devenit ţintă a piraţilor din Golful Mexic. A fost jefuit de francezul Jacques de Sores şi au urmat raidurile vestitului Francis Drake. Pentru apărarea oraşului s-a construit în 1577 o fortăreaţă al cărei turn, Castillo de la Real Fuerza, există şi în zinele noastre. Pe turn poate fi văzut simbolul oraşului, la Giradilla, o giuretă cu chipul lui Inés de Bobadilla, soţia lui Herman de Soto, guvernatorul oraşului.

Construcţia nu şi-a atins scopul pentru care a fost ridicată şi, în 1589, a început înălţarea a încă două turnuri: Castillo de los Tres Santos Reyes Magos del Mora şi Castillo de San Salvador de Punto dar nici acestea n-au putut împiedica pătrunderea flotei duşmane în fort. Oraşul a fost jefuit permanent de englezi în secolul al XVII-lea şi cucerit de aceştia în 1762. După numai un an a fost retrocedat Spaniei, în schimbul Floridei şi regele Carol al III-lea a început construcţia vestitei şi impunătoarei Fortaleza de la Cabaña, terminată în 1777.

În acelaşi timp a fost inaugurată catedrala începută de iezuiţi cu 30 de ani înainte. Acesta este o construcţie cu o faţadă baroc din clacar coraligen. Interiorul, cu o navă centrală şi două laterale,

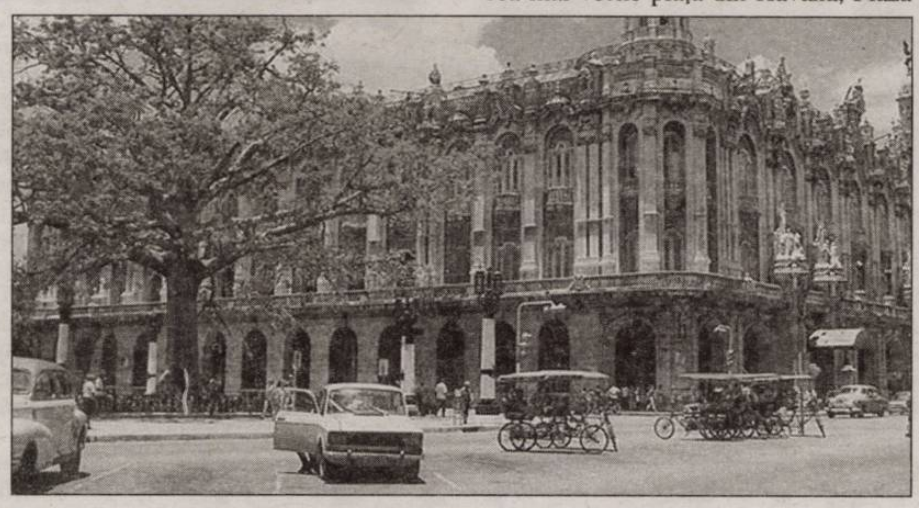

Oraşul Havana, capitala Cubei, nu este doar un oraş exotic, plin de încrâncenări politico-istorice, dar şi de cântece şi dansuri ci şi un loc încărcat de vechi tradiţii. De aceea în fiecare seară, la ora nouă, o salvă de tun anunţă închiderea portului şi a oraşului în timp ce soldaţi îmbrăcaţi în vechi uniforme evoluează printre fortificaţii. Tradiţia s-a păstrat până în zilele noastre, indiferent de culoarea politică a conducătorilor.

Fortificaţiile Havanei

prezintă un amestec de stiluri, rezultat al numeroaselor restaurări. Altarul este minunat decorat cu aur, argint, onix, multe

sculpturi şi picturi de Jean-Baptiste Vermaz. Aici a fost depus iniţial trupul neînsufleţit al lui Cristofor Columb care, în 1898, după ce Spania s-a retras din ultima colonie, a fost adus pe bătrânul continent, la Sevilla.

Vechea catedrală, distrusă în secolul al XVIII-lea, fusese vreme de două secole principala clădire din cea mai veche piaţă din Havana, Plaza des Armas. În jurul ei se defăşura întreaga viaţă politică şi militară a oraşului. Aici se aflau şi câteva dintre cele mai frumoase clădiri ale oraşului. Printre acestea se numără Palacio de los Capitanos Generales actualmente sediul Muzeului Civic, Palacio del Conde de Santovenia şi Castillo de la Real Fuerze. Unul dintre cele mai bune exemple de arhitectură cubaneză baroc este Palacio de la Secundo Cobo. Ridicat în 1722 pentru a găzdui oficiul poştal, prezintă o splendidă colonadă şi o curte interioară. În 1853 a devenit reşedinţa viceguvernatorului.

Din piaţă pornesc câteva străzi ale oraşului pe care se ridică reşedinţe coloniale şi stil art nouveau cu impresionante porticuri. Printre acestea se remarcă Paseo de Marti, purtând numele eroului Independenţei.

Trebuie amintit de asemenea Gran Teatro din Havana, deschis în 1838 şi devenit, din 1950, sediul Baletului Naţional al Cubei.

Cea mai cunoscută stradă din oraş este Malecon, întinzându-se 6,4 kilometri de-a lungul ţărmului de la Castillo de la Punto până la vărsarea râului Almendares. Prima porţiune a străzii este mărginită de case coloniale spaniole despre care se crede că erau folosite pentru afaceri şi negoţ, dată fiind apropierea de port.

Vitregiile vremurilor încep să-şi spună însă cuvântul şi, în ciuda eforturilor oficialităţilor, aceste minuni ale Havanei încep să ameninţe cu deteriorarea şi chiar cu totala dispariţie cu toată aparenţa de victorie asupra timpului, menţinută de vechile fortificaţii.

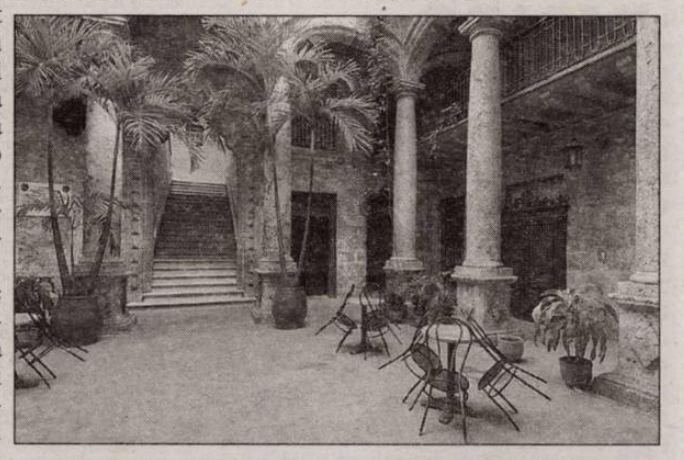

Castelul de la Gilău

Datând din secolele XII-XIII, Castelul de la Gilău a fost proprietatea diocezei de Alba Iulia. În secolul al XVI-lea a devenit sediul principesei Transilvaniei, Isabella Jagiello Zapolya.

Satul Gilău a fost distrus în întregime în 1241, în timpul marii invazii mongole. A fost refăcut şi repopulat de regele Bela al IV-lea. În forma actuală castelul a fost construit în secolul al XV-lea de episcopul Laszlló Geréb. În curte au fost descoperite ruinele unui castru roman.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Simboluri ale umanităţii

Meru

Munte din mitologia vedică este vag plasat în masivul Himalaya. Este în întregime din aur şi se considera că din piscul său răsar Soarele şi Luna.

Are forma unei flori de lotus iar în centrul piscului se află oraşul zeului Brahma considerat creatorul lumii, părinte şi stăpân a tot ce-i om. În jurul

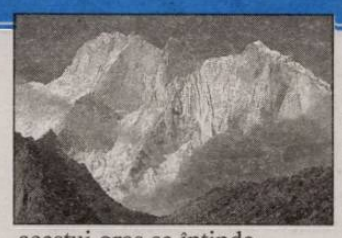

acestui oraş se întinde circular oraşul lui Indra, zeu de prim rang, personificare a cerului senin dar şi a războiului şi a forţelor violente.

Întregul munte e înconjurat de cele şapte continente din geografia mitică indiană.

Sărac lipit, şi-a amputat singur piciorul

Necazul te învaţă uneori să supravieţuieşti, dar alteori te împinge la fapte incredibile, cu consecinţe pe care nimeni nu le poate anticipa. Cum ar fi, de exemplu, să-ţi faci singur o operaţie chirurgicală, ceea ce nu e deloc o invenţie a amatorilor de ştiri ieşite din normal. Dar una e să faci asta de pe poziţia unui profesionist aflat în condiţii de supravieţuire extremă şi alta, atunci când sărăcia te împinge, efectiv, să îţi rişti viaţa. Este cazul unui ţăran chinez, Zheng Yan-Liang, din localitatea Baoding, în vârstă de 47 de ani, afectat de o maladie foarte gravă a membrelor inferioare.

Cutremurătoarea poveste a lui Zheng a început în ianuarie 2011, când a simţit dureri tot mai puternice în piciorul drept. Medicul său l-a diagnosticat cu embolie arterială şi i-a spus că trebuie să ia în calcul amputarea membrului bolnav. Omul nu avea însă bani pentru plata intervenţiei, aşa că a început prin a lua medicamente care să îi amelioreze durerile. Acestea au devenit din ce în ce mai insuportabile, astfel că strigătele de durere ale bolnavului ajunseseră să îi deranjeze noaptea şi pe vecini. Lovitura de graţie a fost verdictul aflat după un nou examen medical, care nu îi mai acorda mai mult de trei luni de viaţă. Şi atunci, bărbatul a decis să încerce salvarea printr-un gest extrem.

Era o noapte de aprilie a anului 2012. „Am folosit un ferăstrău de mână ca să-mi retez osul." – a declarat el, mai târziu, jurnaliştilor. Îşi deschisese mai întâi ţesuturile musculare cu un cuţit, după care trecuse la faza cea mai dificilă, amputarea osului. A apărut totuşi o situaţie imprevizibilă: Zheng a încercat să nu-şi trezească soţia în timpul „operaţiei", dar lama ferăstrăului s-a rupt şi a trebuit să îi ceară ajutorul. În fine, dacă ar fi să parafrazăm o zicală a noastră, am zice că operaţia a reuşit, dar pacientul nu a scăpat. Pentru că, în urma operaţiei care era, în mod normal, una deosebit de delicată şi riscantă, plaga bărbatului s-a infectat şi tromboza a măcinat mai departe partea inferioară a corpului acestuia. Dacă putem aprecia însă altfel urmările, există şi un aspect pozitiv în toate acestea, fie şi cu o rezervă legată de reuşită: mai mulţi medici care au aflat de cazul dramatic al lui Zheng s-au oferit să îl opereze gratuit la celălalt picior bolnav. *(A.N.P.)*

Somn fără vise

Un bărbat de 31 de ani din Rorschbach (Elveţia) se întorcea foarte obosit de la o petrecere. Era duminică dimineaţa, ora 6 şi strada era pustie. Omul avusese destulă minte să-şi lase maşina acolo unde benchetuise, cu atât mai mult cu cât casa lui nu era foarte departe. Târându-şi destul de greu picioarele, a remarcat însă că magazinul de mobilă, pe lângă care trecea zilnic, avea uşa larg deschisă. Proprietarul şi doi vânzători veniseră să primească un nou transport de mobilă şi deschiseseră uşile pentru aerisire.

Tânărul şi-a amintit brusc că are nevoie de o cuvertură şi a intrat înăuntru fără să-l observe nimeni. Învârtindu-se printre paturi s-a simţit atras de pernele colorate, s-a lungit pe un pat şi a adormit brusc. Ceilalţi îşi terminaseră munca şi unul dintre vânzători l-a remarcat pe cel adormit. I-a chemat şi pe ceilalţi şi au încercat să-l trezească, dar eforturile lor au fost inutile.

În cele din urmă au chemat poliţia şi forţele de ordine au avut mult de furcă până să reuşească să-l smulgă din braţele lui Morfeu. (I.S.)

Şi-a regăsit pisica cheltuind o avere

Oamenii se ataşează enorm de câini sau pisici dar nu atât de intens precum Louis Santaux, un vânzător din Marsilia, care, după decesul soţiei a încercat să se consoleze în compania unei pisici, pe care a numit-o Meli, căreia îi vorbea, i se confesa, tratând-o ca pe o fiinţă umană, dormea cu ea în braţe. Era foarte legat de această vietate care îi aducea multă, multă linişte sufletească. Până într-o zi în care a dispărut. Îndelungile căutări au fost zadarnice, aşa cum zadarnice au fost şi anunţurile în ziare şi postările pe internet.

S-a gândit să încerce s-o găsească distribuind prin intermediari, mici afişe cu fotografia pisicii menţionând adresa şi numărul de telefon la care putea fi sunat şi recompensa de 10.000 de euro. A tipărit nu mai puţin de 80.000 de afişe care au circulat în toată regiunea. Pisica ar fi fost identificată în câteva rânduri dar de fiecare dată a dispărut. După 6 luni, un adolescent care locuia într-un cartier de la periferia oraşului l-a sunat. Când s-au întâlnit, acesta o ţinea în braţe pe Meli. Fericirea celor doi a fost imensă. Adolescentul s-a trezit dintr-o dată cu o mulţime de bani iar Louis cu adorata sa pisică.

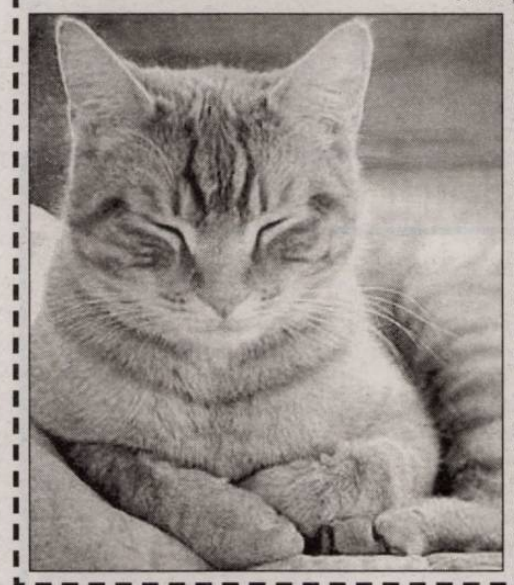

Afişele, distribuţia şi recompensa au costat peste 30.000 de euro, adică toţi banii depuşi în bancă. Nu regretă faptul că a cheltuit o asemenea sumă atâta vreme cât şi-a regăsit liniştea jinduită. *(D.M.)*

Ce poţi face după ce ieşi la pensie?

Multe, foarte multe poţi face dacă eşti sănătos, ai poftă de viaţă, preocupări creative, imaginaţie etc. şi le dai curs. Dacă eşti inactiv şi ai sindromul plictiselii pe care Flaubert a numit-o, necruţător, „invenţia imbecililor", eşti pierdut. Pentru americanul Daniel Mayer, pensionar de vreo doi ani, plictiseala e o stare pe care n-a resimţit-o niciodată, de când se ştie şi mai ales după ce s-a pensionat.

E şi firesc din moment ce are o seamă de preocupări „decente" – creşte porumbei, merge la pescuit, la câte un picnic, îşi răsfaţă nevasta, nepoţii etc. – dar şi un hobby care-i mănâncă o mare parte din timp. Este un împătimit al jocurilor de noroc, pasiunea cea mare fiind maşinile jackpot. Uneori trage de manivelă ore în şir, doar doar se vor alinia pe afişaj aceleaşi simboluri. În doi ani n-a câştigat un cent. Cu monedele introduse în infamele maşini şi-ar fi putut cumpăra o rulotă, la care jinduia, ca s-o instaleze undeva la ţărmul unui lac şi să petreacă cât mai mult tmp în natură, pescuind ori legănându-se într-un hamac cu o carte în mână şi în cealaltă cu o bere bună şi rece. Era mereu de-a dreptul hipnotizat în faţa maşinilor pline de bani care refuzau cu obstinaţie să deverse pe jgheab monedele la care visa. Presimţea ca norocul i-a întors definitiv spatele dar simţea intens că nu se poate opune demonului jocului. Ei, bine, într-o bună zi, urmată de o alta şi de o alta, s-a întâmplat ca maşinilor să li se facă milă de el şi să-i ofere o avere. De câte ori ridica maneta, apăreau câte trei inimioare ori alte simboluri şi pe jgheab alunecau avalanşe de monede. După ce golea o maşină se instala la alta şi, absolut fără excepţie, era câştigător. A jucat şi a doua şi a treia zi, câştigând aproape neîntrerupt după care, intrând în posesia a 5 milioane de dolari, s-a oprit. Pentru totdeauna. După primele câştiguri, a fost atent monitorizat pentru a i se deconspira eventualul truc folosit pentru că directorul cazinoului nu se putea gândi la altceva. Refuza să creadă în şansele extreme, în... paranormal. Când a aflat că Daniel nu va mai călca în veci pragul cazinoului a respirat uşurat.

Dacă norocosul câştigător şi-a cumpărat ruleta mult visată nu se ştie pentru că n-a făcut nicio declaraţie presei, nu s-a destăinuit prietenilor. A părăsit împreună cu familia oraşul şi a dispărut în anonimat. *(D.M.)*

Oameni de închiriat

Probabil nici nu vă gândiţi unde se poate întâmpla aşa ceva. Dar, nu, nu e vorba despre vreo societate sclavagistă de prin Africa (în Europa, da, se petrece aşa ceva, dar noi, „ultracivilizaţi" fiind, folosim termeni corecţi politic, cum ar fi cel de „trafic de carne vie"!), nu ne referim nici la revitalizarea rasiştilor nord-americani. Se întâmplă tocmai în Ţara Soarelui-Răsare, dar trebuie să recunoaştem că niponii (cu mulţi bani) au inventat un mod mult mai subtil şi foarte apropiat de tradiţiile lor în ale robiei, pentru a se folosi de făptura umană în satisfacerea diverselor capricii, împlinirea unor dorinţe cel puţin inofensive ori atenuare a unor frustrări.

Pentru o sumă modică, japonezii pot să îşi facă rezervare în ceea ce priveşte serviciile unui gen de însoţitor de vârstă fragedă, ale unui prieten (?!) sau ale unui individ adult ori chiar vârstnic. Iar dacă referitor la primele categorii menţionate cam putem bănui spre ce fel de „însoţiri" năzuiesc plătitorii de servicii, pare totuşi ciudată includerea serviciilor vârstnicilor. Pe acest culoar, societatea Ossan Rental le propune clienţilor săi compania unor adulţi capabili să facă o conversaţie inteligentă sau să îi însoţească la cumpărături. Şi, fiindcă am făcut referire la genul de petrecere a timpului liber (pentru cine şi-l permite, mai ales din perspectivă financiară!), să mai precizăm şi că, absolut logic, majoritatea clienţilor sunt femei.

Lor le sunt prezentate două variante — profiluri şi stiluri relativ diferite — pentru a li se crea iluzia că aleg cu-adevărat ceva pe placul lor. Trebuie totuşi să precizăm şi detalii esenţiale pentru plătitori: un om, indiferent de vârstă, poate fi închiriat în condiţiile sus-menţionate pentru 10 dolari pe oră, 24 de ore pe zi, 7 zile din 7.

Şi, spun cei de la Ossan Rental, amatorii de a-şi vinde persoana proprie şi timpul de care dispun vin cu duiumul să-şi ofere serviciile. (A.N.P.)

Top 30 de lucruri pe care nu le ştiaţi despre NICOLAS CAGE

Deşi, la începuturile carierei sale, mulţi spuneau că ar fi fost introdus în lumea mare a Hollywoodului doar graţie faptului că era nepotul de frate al monstrului sacru numit Francis Ford Coppola, Nicolas Cage a depăşit acuzaţiile de nepotism prin simpla lui prezenţă scenică, dovedind cârcotaşilor că e un actor complet, născut şi nu făcut. Astăzi, la aniversarea a 52 de ani de viaţă, Cage rămâne unul dintre starurile de primă mărime ale cinematografiei americane, a cărui simplă prezenţă pe afişul unui film constituie o garanţie a succesului. Vă propunem să facem cunoştinţă cu Nicolas Cage, însă nu aşa cum îl prezintă biografiile oficiale, ci expunându-vă unele fapte mai puţin ştiute despre viaţa şi cariera lui.

◆ tatăl lui, August Floyd Coppola, a fost profesor de literatură, mama, Joy Vogelsang, dansatoare şi coregraf.

◆ face parte dintr-o veritabilă dinastie cinematografică, alături de Francis Ford Coppola (unchi), Sofia Coppola (verişoară), Roman Coppola (văr), Talia Shire (mătuşă), Jason Schwartzman (văr), Robert Carmine (văr), Christopher Coppola (frate).

◆ copil fiind, şi-a dorit să devină actor după ce a văzut un film cu James Dean. „Am început să joc fiindcă voiam să fiu următorul James Dean. Nimic nu mi-a influenţat copilăria şi adolescenţa mai mult decât prezenţa lui în Rebel fără cauză. Am avut o revelaţie. Am ştiut că asta vreau să fac în viaţă, să fiu actor şi nu orice fel de actor, ci un alt James Dean", va declara el, mai târziu.

◆ pentru a evita acuzaţiile de nepotism (care totuşi nu au încetat să apară), şi-a schimbat numele de scenă încă de la începutul carierei, în Nicolas Cage, inspirat de personajul de benzi desenate Luke Cage, un supererou foarte îndrăgit de puştii din America.

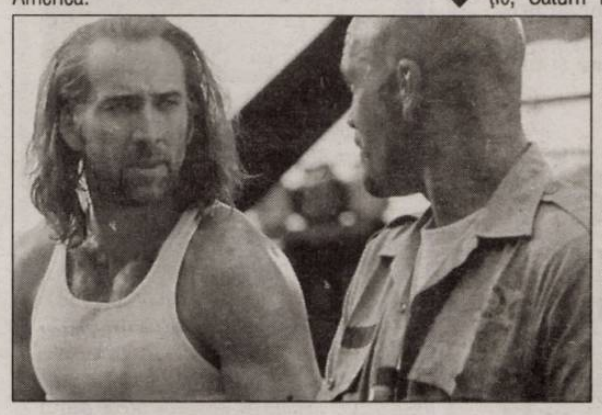

◆ a debutat în 1982 în filmul „Colegiul Ridgemont", alături de un alt tânăr actor care va cunoaşte o frumoasă carieră — Sean Penn.

◆ o contribuţie importantă în lansarea lui a avut-o unchiul Francis Ford Coppola, care l-a distribuit în „Golanii" şi „Peggy Sue se mărită".

◆ a fost nominalizat de două ori la Oscar, cucerind mult râvnitul trofeu pentru excepţionala realizare din „Părăsind Las Vegas", în care joacă rolul unui scriitor alcoolic, bântuit de gândul sinuciderii.

◆ pentru rolul din „Idila căpitanului Corelli" a învăţat să cânte singur la mandolină.

◆ filmul cu cel mai mare succes financiar realizat de el a fost „Ghost Rider", bazat pe benzile desenate Marvel Comics, care a avut încasări de peste 200 de milioane de dolari.

◆ a refuzat rolul principal din filmul „The Wrestler", care avea să-i aducă o nominalizare la Oscar şi Globul de Aur lui Mickey Rourke.

◆ are propria lui companie de producţie, Saturn Films, care a realizat până acum filme precum „Umbra unui vampir" sau „Viaţa lui David Gale".

◆ a debutat ca regizor în anul 2002, cu „Sonny", o dramă cu buget redus şi în care interpretează şi un rol minor.

◆ împătimit colecţionar de reviste de benzi desenate, a cumpărat la o licitaţie organizată de Heritage Auctions, 400 de reviste vintage, pentru suma de 1,6 milioane de dolari! În 2007, şi-a editat propria carte de benzi desenate, în colaborare cu fiul lui, Weston. Cartea, intitulată „Copilul Voodoo", a fost distribuită de Virgin Comics.

◆ a fost comparat cu Marlon Brando pentru stilul său naturalist de a practica actoria, deşi el susţine că actorul trebuie să joace „şamanic", adică să se substituie ca în transă personajului interpretat.

◆ în mai 2001, a primit titlul onorific de Doctor în Arte Frumoase, din partea Universităţii Statului California.

◆ a fost căsătorit de trei ori, prima dată cu actriţa Patricia Arquette, a doua oară cu fiica lui Elvis Presley, Lisa Marie, iar a treia oară cu cea care îi este şi acum alături, Alice Kim, o fostă chelneriţă de la barul de noapte unde actorul obişnuia să meargă după filmări.

◆ procedurile de divorţ în cazul căsniciei ratate cu Lisa Marie Presley au durat doi ani, adică mult mai mult decât mariajul în sine, încheiat după nici patru luni (10 august 2002 — 25 noiembrie 2002).

◆ pe 3 octombrie 2005, Alice Kim i-a dăruit un fiu numit Kal-El, după numele „de extraterestru" al legendarului personaj Superman.

◆ deşi nu este interesat de politică, a donat Partidului Democrat suma de 5.000 de dolari, la ultimele alegeri. În schimb a donat Amnesty International nu mai puţin de 2 milioane de dolari pentru ajutorarea copiilor din zone de conflict. De asemenea a donat un milion de dolari victimelor uraganului Katrina.

◆ a fost numit ambasador onorific ONU pentru „Justiţie Globală".

◆ este unul dintre cei mai bine plătiţi actori de la Hollywood, câştigând, în medie, pe an, 40 de milioane de dolari.

◆ din relaţia cu actriţa Christina Fulton, are un fiu, Weston Coppola Cage (născut pe 26 decembrie 1990), care e vocalist al trupei de black metal Arsh Anubis; Weston apare şi în filmul regizat de tatăl său, „Lord of War", în rolul unui tânăr ucrainean.

◆ de anul trecut, Nicolas Cage este şi bunic, după ce fiul său Weston şi soţia acestuia, Danielle, i-au dăruit un nepoţel, Lucian Augustus Coppola Cage.

◆ în mai 2006 şi-a cumpărat o insuliţă exotică de 20 de hectare în arhipelagul Exuma din Pacific, plătind pentru ea 7,8 milioane de dolari.

◆ de asemenea, a cumpărat în 2006 castelul medieval Schloss Nedistein din Oberpfalz, Germania, vânzându-l, ulterior, pentru 2,5 milioane de dolari; mai deţine şi castelul Midford, în Somerset, Marea Britanie.

◆ din cauza neglijenţei contabililor săi, a fost acuzat în 2007 că a fraudat Fiscul american cu suma de 6,2 milioane de dolari.

◆ are o impresionantă colecţie de 22 de automobile de lux, dintre care 9 Rolls Royce.

◆ a plătit suma de 276.000 de dolari pe un craniu de dinozaur Tarbosaurus, concurând împotriva unui alt actor faimos, Leonardo DiCaprio.

◆ se laudă că are „cea mai bântuită casă din America" — o vilă situată în Cartierul Francez din New Orleans, Louisiana, pe care a cumpărat-o în 2009 pentru suma de 5,5 milioane de dolari.

◆ în 2011 a fost arestat după ce, aflat în stare de ebrietate, şi-ar fi molestat soţia; ulterior, acuzaţiile la adresa sa au fost retrase.

PORTRET

Cerasela Iosifescu

Olteancă focoasă, aprigă şi având, cum se spune, mereu cuvintele la ea, Cerasela Iosifescu e una dintre cele mai bine cotate actriţe din România la ora actuală. Nimeni n-ar fi crezut, poate, că zgâtia de fată, slăbuţă şi timidă, va ajunge, cândva, o actriţă de real talent. Nimeni, în afară de ea, căci Cerasela a crezut mereu în steaua ei.

Născută în 1966, în comuna Coteana din judeţul Olt, artista a avut norocul unor părinţi excepţionali, ambii profesori, unul de muzică şi celălalt de literatură. Ei i-au sădit în suflet dragostea pentru artă şi ambiţia de a reuşi. Pe atunci, Cerasela era o fetiţă firavă şi fragilă, „numai ochi", cum o caracterizau cei din jur.

Doar ea ştie de câte ore de canto şi dicţie a fost nevoie pentru a dobândi vocea sigură, neşovăitoare cu care astăzi declamă pe scenă. După ce a urmat liceul la Slatina, a absolvit IATC în 1991, la clasa reputatei Sanda Manu.

Încă de la absolvire, a fost actriţă a teatrului Nottara din Bucureşti. Debutul ei, cu rolul Regina Maria din „Regele moare", de Eugen Ionescu, în regia lui Dominic Dembinski, a fost unul strălucit. La Nottara a făcut şi alte roluri de excepţie, în piese precum „Zeul Măcelului", „Opera de trei parale", „Execuţie în direct". Cum sângele apă nu se face, nu a putut rezista ispitei de a juca pe plaiurile natale, aşa că a evoluat şi pe scena Teatrului Naţional Marin Sorescu din Craiova în numeroase piese de mare succes: „Trei surori", „Therese Raquin", „Romeo şi Julieta", „O noapte furtunoasă", dar, mai ales, în „Îmblânzirea scorpiei" şi „Medeea", în viziunea regizorală a lui Silviu Purcărete.

*În paralel, a avut colaborări cu Teatrul Naţional de Televiziune („Aceşti nebuni fătarnici", „Chinezii", „Un duel în ziua nunţii"). Deşi în filmele în care a jucat rolurile au fost secundare, a reuşit totuşi să creeze personaje credibile şi memorabile, ca în **Crucea de piatră, Asphalt Tango, Moartea doctorului Lăzărescu, 4 luni, 3 săptămâni şi 2 zile, După dealuri** sau **Poziţia copilului,** în vreme ce scurt-metrajul **O zi bună de plajă,** în care a jucat unul dintre rolurile principale, a câştigat Ursul de Aur la Festivalul de la Berlin, în 2008.*

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Colţul cu litere

De la Alice la wonder.land

De-a lungul deceniilor, capodopera lui Lewis Carroll, *Alice in Wonderland* (Alice în Ţara Minunilor), a fost adaptată pentru film, inclusiv de desene animate, ba chiar şi pentru balet. Azi, la 150 de ani de la lansare, „Alice în Ţara Minunilor" este transformată într-un spectaculos music-hall, realizat de rockerul Damon Albarn. Spectacolul de aproape două ore şi jumătate, intitulat „wonder.land", în stilul unui e-mail, se joacă la National Theatre din Londra, urmând să fie prezentat şi pe scena Theatre du Chatelet din Paris, începând din iunie 2016, după cum anunţă Agerpres.

Musicalul cu arii de operă rock începe în camera lui Aly, adolescentă metisă complexată, aflată în conflict cu părinţii şi hărţuită de colegii de clasă, care încearcă să îi distrugă reputaţia postând mesaje insultătoare pe reţelele de socializare. Pentru a scăpa, ea se conectează cu telefonul mobil la „wonder.land", lume virtuală care reconstituie „ţara minunilor" imaginată de reverendul englez Charles Lutwidge Dodgson – numele real al lui Lewis Carroll – acum un secol şi jumătate, în 1865.

În universul de pixeli care ar putea să-i „împlinească visurile", Aly o creează pe Alice, avatarul său, pe care o înzestrează cu calităţile care, după părerea ei, îi lipsesc: frumuseţe, inteligenţă, aptitudinea de a fi iubită. Este răspunsul cotemporan al unui profil considerat superficial pentru zilele noastre.

Totul este surprinzător în acest spectacol: prima scenă dă tonul spectacolului, o vedem pe Aly tastând pe telefon, imaginile electronice din „wonder.land", proiectate pe un ecran, interacţionând cu actorii.

Regizorul Rufud Norris încearcă să ilustreze prin montarea asociată cu digitalul rapor-

turile sociale induse de noile tehnologii sau felul în care aparatele mobile ajung să fie prelungiri ale oamenilor şi aspiraţiilor lor. „wonder.land" vorbeşte şi despre dificultăţile adolescenţei, despre greutatea de a-şi construi o identitate, de a se accepta: „Urăsc ceea ce sunt", spune Aly. Şi noi înţelegem mesajul.

Damon Albarn (Blur, Gorillaz), care a compus muzica, dar care nu face parte din spectacol, s-a inspirat din propria familie. „Ideea (de a transfera spectacolul într-o lume virtuală) este o reacţie la relaţia fiicei mele cu reţelele de socializare şi cu alte lucruri pe care le găseşte pe internet şi pe care eu nu le înţeleg întotdeauna", spune muzicianul. Cântăreţul britanic semnează o coloană sonoră ambiţioasă, un amestec de rock şi fanfară, instrumente tradiţionale şi sunete electronice, zgomote de la jocurile video, totul impregnat de un lirism melancolic. Spectacolul a fost prezentat vara trecută în avanpremieră mondială la Festivalul internaţional de la Manchester, musicalul a fost destul de bine primit de criticii britanici, chiar dacă n-a rupt gura târgului. Sunday Times spera, de pildă, ca spectacolul să fie irezistibil şi să „trezească adolescentul" din sufletul spectatorilor. Inginerie destul de grea în cazul celor care nu mai sunt adolescenţi...

GEORGE CUŞNARENU

O maladie pentru toate anotimpurile:

GRIPA INTESTINALĂ

Sezonul rece este cunoscut şi ca „vremea răcelii şi a gripei", frigul şi umezeala alcătuind mediul ideal pentru dezvoltarea şi propagarea acestei maladii ce nu pare a-şi găsi leacul invincibil. Să nu lungim însă povestea: gripa intestinală nu are nimic în comun cu infecţiile aparatului respirator. (Forţând lucrurile, ar fi ca şi cum am compara aşa-numita gripare a motorului maşinii cu boala umană!) Iată însă despre ce vorbim!

Inamic extrem de virulent

Norovirusul reprezintă principal cauză a gastroenteritei virale, denumită în mod comun gripă intestinală. E un virus puternic agresiv, foarte contagios şi se transmite cu mare viteză, ceea ce explică faptul că se află la originea microepidemiilor, mai ales în locurile cu mari aglomerări umane – şcoli, creşe, case de odihnă, centre pentru bătrâni, mijloace de transport etc.

Spuneam că nu trebuie să confundăm gripa intestinală cu gripa sezonieră, iar de-aici decurge şi urmarea: mult-răspânditul vaccin antigripal nu conferă nicio protecţie contra gastroenteritei cu noroviruşi. Aceştia din urmă sunt prezenţi în fecalele şi voma persoanelor bolnave şi se propagă uşor de la o persoană la alta. Bolnavii infectaţi cu noroviruşi sunt contagioşi din clipa în care încep să resimtă simptomele specifice, dar şi încă trei zile după însănătoşire. Totuşi, acest dezavantaj major se poate prelungi chiar şi până la două săptămâni!

Contaminarea e posibilă în trei modalităţi: ● prin contact direct cu o persoană infectată (se vorbeşte şi despre transmiterea „din aproape în aproape"); ● indirect, prin atingerea unui obiect murdar (o clanţă de uşă, un telefon ş.a.m.d.) şi ducerea mâinii la gură după aceea; ● consumând alimente contaminate (de pildă, preparate de cineva care nu şi-a spălat în prealabil mâinile, dar şi preluând virusul din ingrediente contaminate, cum sunt, de pildă, carnea sau crustaceele).

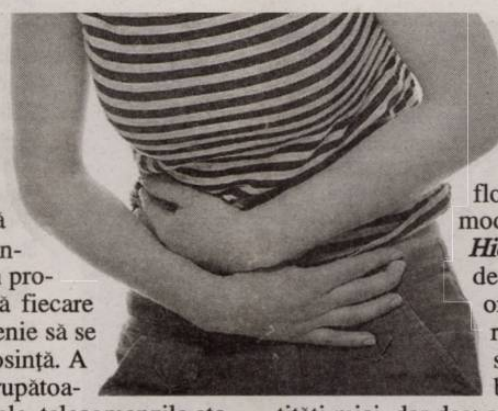

Sfaturi utile. ● O persoană cu simptomele gastroenteritei nu trebuie să atingă hrana şi ustensilele din bucătărie, nicidecum să prepare mâncărurile, şi asta pe toată durata bolii, până la mai multe zile după vindecare. ● Trebuie dezinfectat capacul toaletei cu un produs care conţine clor, după fiecare utilizare. E bine ca la curăţenie să se poarte mănuşi de unică folosinţă. A se proceda la fel cu întrerupătoarele, clanţele uşilor, robinetele, telecomenzile etc. ● Mâinile se vor spăla foarte bine cu săpun după fiecare contact cu o persoană contaminată sau cu un obiect ce ar putea fi contaminat, precum şi la prepararea mâncării. ● Pacientul va avea la dispoziţie un prosop numai pentru el, pe care nimeni altcineva nu-l va folosi. ● Toate obiectele de îmbrăcăminte şi alte lucruri folosite de bolnav (ca lenjeria de pat, spre exemplu) vor fi spălate separat, la temperaturi înalte, iar manipularea acestor obiecte se va face purtând mănuşi de unică folosinţă.

Simptome specifice. Persoanele infectate încep să resimtă problemele specifice acestei maladii în primele 24-48 de ore după contaminare, dar uneori şi mai rapid, în funcţie de virulenţa agresorului invizibil. Iată cele mai frecvente manifestări: ● greaţă şi vomismente, uneori foarte intense şi brutale; ● diaree cu scaune lichide, de multe ori pe zi; ● senzaţie generală de slăbiciune; ● dureri abdominale; ● febră (uneori); ● lipsa poftei de mâncare şi repulsia faţă de mâncare, în general ori numai faţă de anumite alimente; ● ameţeli. În majoritatea cazurilor aceste simptome se atenuează până la dispariţie, în două-trei zile, dar la anumite categorii cu un risc mai ridicat sunt mai intense şi durează mai mult: la sugari şi la persoanele în vârstă.

Tratamente. Nu există medicamente care să se adreseze direct norovirusului. În această situaţie, organismul fiecărui individ trebuie să se apere singur şi să combată infecţia. Totuşi, firească că există soluţii de ameliorare a simptomelor bolii. După caz: ● administrare de antivomitive, de antidiareice care previn deshidratarea şi slăbirea organismului ● un medicament contra febrei, de obicei paracetamol ● probiotice, pentru refacerea florei intestinale ● antispasmodice, în caz de crampe.

Hidratarea este esenţială în caz de gripă intestinală, întrucât organismul pierde multe săruri minerale şi apă prin scaun şi vomă. Pacientul trebuie să bea apă plată în cantităţi mici, dar des: o linguriţă în timpul senzaţiei de greaţă şi vomă, apoi câte o gură când starea începe să se amelioreze. Apa plată poate fi suplinită de un ceai uşor sau o infuzie, dar se vor evita băuturile carbogazoase, cafeaua şi laptele. De reţinut că apa de orez acţionează în mod natural pentru stoparea episoadelor diareice şi, de asemenea, argila verde dizolvată în apă poate fi de ajutor, la fel ca – eventual – puţină supă fără grăsime.

Alimentaţia este şi ea la fel de importantă, mai ales în condiţiile în care apare lipsa de apetit. Dacă aceasta durează o zi-două, nu e prea grav, fiind de preferat ca stomacul şi intestinele, deja „date peste cap", să nu fie solicitate inutil. Odată cu revenirea poftei de mâncare: ● fracţionaţi mesele; ● reluaţi alimentaţia normală cu mâncăruri uşoare: ciorbe şi supe fără grăsime, carne albă, peşte, paste, legume fierte (morcov, orez etc.), banane şi să nu lipsească iaurturile bogate în probiotice; ● pentru câteva zile evitaţi sucurile de fructe şi fructele, fibrele, cruditaţile, mezelurile, cerealele, preparatele cu creme.

Adresaţi-vă medicului, dacă: ● frecvenţa scaunelor lichide e mai mare de 6 pe zi, timp de 3 zile consecutive ● pacientul e un copil sau un vârstnic şi diareea sau voma durează de peste 24 de ore ● manifestările semnalate mai sus sunt însoţite de febră şi ameţeli ● apare sânge în scaun sau în vomă, precum şi dureri de cap violente, durei abdominale intense, dureri în capul pieptului şi tulburări ale tensiunii arteriale ● nu aţi urinat de peste 24 de ore ● este imposibil să păstraţi în corp cea mai mica cantitate de mâncare şi mai ales de lichid.

PE SCURT
despre sănătatea dumneavoastră

Fumatul e o nenorocire pentru orice om care s-a nărăvit la inhalarea unui număr îngrozitor de mare de otrăvuri volatile, dar femeile sunt afectate în mod cu totul particular, în funcţie de context specifice, atât de deprinderea individuală cu ţigările, cât şi de traiul în preajma unor fumători. Dacă ar fi să parafrazez o replică celebră a unui personaj al lui nenea Iancu, aş spune „Iubesc fumătorii, dar urăsc fumatul!" Fiindcă şi fumătorii sunt oameni, sigur că trebuie să aibă parte de afecţiune şi ei, dar ce vină au nefumătorii, care se îmbolnăvesc numai fiindcă se află în preajma lor?!

Ei bine, nu numai fumatul activ, ci şi cel pasiv — expunerea la fumul de ţigară — duce la infertilitate şi la instalarea prematură a menopauzei, conform unui studiu efectuat recent şi publicat în revista de specialitate „Tobacco Control". Conform studiului, prin comparaţie cu femeile care nu au fumat niciodată, atât cele care au fost expuse frecvent la fumul de ţigară, şi mai cu seamă cele care au fost sau sunt fumătoare întâmpină probleme în încercarea de a rămâne însărcinate şi „experimentează" menopauza înaintea vârstei de 50 de ani, spun cercetătorii de la „Roswell Park Cancer Institute" din Buffalo, New York. Foarte multe dintre cercetările efectuate anterior arată că există o relaţie importantă între consumul de tutun şi problemele legate de sistemul reproductiv la femei, însă puţine studii arată că aceste probleme sunt prezente şi la femeile care fumează pasiv.

ŢIGĂRILE — un agresor perfid al sexului frumos

Cercetătorii americani au analizat datele a 88.732 de femei din SUA cu vârste cuprinse între 50 şi 79 de ani, în cadrul unui studiu din perioada 1993-1998. Pe baza chestionarelor completate de femeile participante la test, aproximativ 15% au îndeplinit criteriile pentru infertilitate, aceasta însemnând că nu au reuşit să rămână însărcinate timp de cel puţin un an. De asemenea, din totalul participantelor la studiu, aproximativ 45% au „experimentat" simptomele instalării menopauzei înainte de vârsta de 50 de ani. Comparativ cu femeile care nu au fumat niciodată, cercetătorii au descoperit că cele care au declarat că au fumat o perioadă din viaţa lor au prezentat riscul infertilităţii în proporţie de 14% şi în proporţie de 26% au intrat mai devreme la menopauză.

Fumătoarele active au intrat la menopauză cu cel puţin 2 ani mai devreme decât cele care nu au fumat niciodată, conform raportului sus-amintit. Femeile care nu au fumat niciodată, dar au fost expuse la fumul de ţigară frecvent, au avut cu 18% mai multe riscuri să întâmpine probleme în a rămâne însărcinate şi să intre la menopauză de la o vârstă „fragedă", adaugă autorii studiului. Ei însă nu pot spune precis care este legătura dintre fumatul pasiv şi riscul crescut pentru infertilitate şi instalarea prematură a menopauzei, totuşi a fost emisă ideea că expunerea la fumul de ţigară afectează echilibrul hormonilor. Se pare că această asociere este cauzată de expunerea frecventă la fumul de ţigară, pe parcursul întregii vieţi," a declarat.

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Un medicament cu faimă — „sancţionat" drastic

E foarte dificil şi chiar imposibil pentru aproape toată lumea să verifice personal veridicitatea celor recomandate de producătorii unui medicament oarecare, aşa că practic oricine ia drept literă de lege tot ce scrie pe prospectul însoţitor. Astfel se face că, la drept vorbind, putem înghiţi orice şi un posibil exemplu elocvent îl constituie experimentele în care se folosesc în paralel anumite produse active şi preparate placebo. Iată că, în această idee, recent s-a produs pe piaţa de profil un eveniment oarecum surprinzător. O instanţă a decis că gigantul farmaceutic Reckitt Benckiser trebuie să retragă din rafturile farmaciilor din Australia unele cutii cu celebrul analgezic „Nurofen"!

Comisia de Concurenţă şi Consum a Australiei (ACCC) a denunţat instanţei faptul că acest medicament este vândut pentru diverse afecţiuni în cutii diferite, deşi substanţa activă este indentică în toate, informează *theguardian.com*. Au fost vizate cutiile cu „Nurofen" pentru dureri de spate, dureri menstruale, migrene şi dureri de cap. Acestea trebuie să fie retrase din farmacii pentru o perioadă de trei luni.

Mai concret, cutiile de „Nurofen", cu ambalaje pentru afecţiuni diferite, conţin aceeaşi substanţă activă – 342 miligrame de lizinat de ibuprofen, echivalentul a 200 miligrame de ibuprofen, arată presa britanică. Cum era însă de aşteptat, reprezentantul companiei, a negat că s-a încercat înşelarea consumatorilor.

Victime colaterale ale tratamentelor

Deşi destul de greu de imaginat, totuşi aflaţi că medicamentele pentru tratarea răcelii şi gripei îi pot face pe pacienţi să se simtă mai bine, însă pot afecta sănătatea prietenilor şi a colegilor, întrucât contribuie la răspândirea cu mai multă uşurinţă a microbilor!

Potrivit oamenilor de ştiinţă, aspirina, paracetamolul şi ibuprofenul pot face ca persoana care şi le administrează să simtă o ameliorare a stării lor, întrucât ajută la scăderea temperaturii, dar, în acelaşi timp, aceste medicamente fac ca microbii să se răspândească mai uşor. Drept urmare, mai multe persoane se pot îmbolnăvi în acest fel, se arată într-un studiu recent.

Cercetătorii canadieni au constatat că medicamentele luate de persoanele care au gripă, pentru a scăpa de transpiraţie şi frisoane, sunt responsabile pentru cel puţin 1 din alte 20 de cazuri de boală şi mai multe decese. Aceştia sunt de părere că bolnavii ar trebui, mai degrabă, să stea acasă, să se odihnească şi să mănânce supă, decât să ia pastile.

Oamenii de ştiinţă de la McMaster University din Ontario, autorii studiului, au analizat mai multe alte studii despre gripă. Printre acestea se numără şi o cercetare care arată că dihorii au eliberat mai multe virusuri ai gripei, iar infecţia a rămas în corp mai mult timp, după ce li s-au administrat medicamente pentru scăderea temperaturii. Se crede că temperaturile ridicate în urma instalării febrei determină sistemul imunitar să lupte contra infecţiei.

În absenţa febrei, cantitatea de viruşi din tuse şi strănut creşte, astfel încât microbii se răspândesc mai repede. Deşi pentru unii oameni dihorii ar putea părea o alegere ciudată în acest studiu, se pare că simptomele gripei manifestate de aceste animale sunt similare cu cele ale oamenilor,

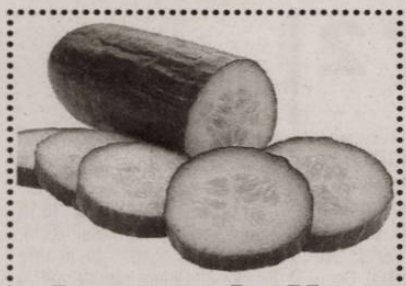

Leacul din borcanul cu murături

De regulă îl consumăm ca pe un aliment gustos, fără să ne gândim şi la alte avantaje, dar e bine să ştim despre castravete că e bogat în potasiu (105 mg %), fosfor (15 mg%), calciu /11 mg%), vitamina A (21 mg%), C (5-25 mg%) şi, de asemenea, mai conţine sodiu, fier, zinc, iod, vitaminele B1 şi B2.

Drept urmare, este indicat în stări subfebrile, intoxicaţii, colici şi iritaţii intestinale, litiaza renală şi vezicală, iritaţii ale căilor urinare, ale pielii şi căilor respiratorii, în diabet zaharat, dureri abdominale, hemoroizi, colibaciloză, tuse.

Este un bun detoxifiant sangvin, diuretic, depurativ (conţine 95% apă), laxativ, antiinflamator. Împotriva iritaţiilor intestinale este indicat mai ales fiert, deoarece crud poate fi indigest. Sucul de castraveţi, la rândul său, este un excelent depurativ, laxativ, antiinflamator şi detoxifiant.

Extern, este eficace în tonifierea şi catifelarea tenului, combaterea ridurilor şi a pistruilor.

Balsam pentru minte şi suflet

Nu distingem cu ochiul liber decât foarte puţine dintre nuanţele cromatice existente, însă frecvenţa vibraţiilor fiecăreia le individualizează, le deosebeşte clar acolo unde vederea umană devine neputincioasă, proprietate ce se poate traduce şi prin acţiunea respectivelor variante coloristice asupra noastră. În această linie se poate vorbi şi despre o altă componentă a ROGVAIV-ului „extins" pe care îl prezentăm aici, apropiată culorii imperiale prezentate în urmă cu ceva vreme.

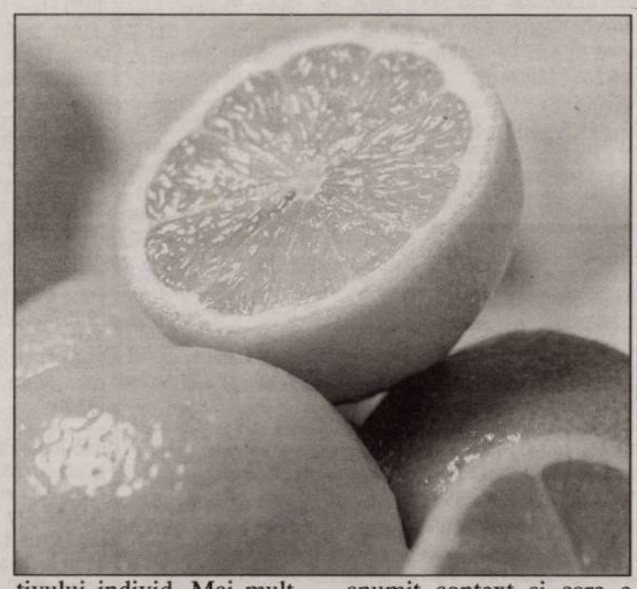

GALBEN-CRISTALIN. În comparaţie cu galbenul-pal (din aceeaşi familie cromatică), acesta conţine mult mai multă lumină, astfel că are capacitatea de a stimula mai intens creierul şi toate funcţiile aflate la baza proceselor mentale raţionale. Informaţii ştiinţifice din domeniul naturopatiei confirmă că anumite persoane – fie adulţi, fie adolescenţi ori copii – care au capacităţi extrasenzoriale particulare (de pildă, contacte cu diferite entităţi invizibile pentru majoritatea oamenilor) se simt atrase de această culoare ca de o magie.

Şi nu ne referim la lucruri calificabile drept fantasmagorii, ci la legături cu energii subtile confirmate de cercetări ştiinţifice, iar o trăsătură relativ uşor de identificat la persoanele sus-amintite face trimitere la caracterul luminos, blând, la căldura sufletească răspândită în jur de acestea.

Culoarea galben-cristalin ajută la lărgirea modalităţii de a vedea realitatea, putând stabili astfel perspective cel puţin interesante în ceea ce priveşte evoluţia generală a respectivului individ. Mai mult, ea ne dă un sentiment de linişte sufletească, seninătate şi ajută la disiparea senzaţiei de nesiguranţă, de frici inexplicabile. În ce situaţii ne poate fi utilă această nuanţă?

■ Atunci când nu te simţi bine „în propria ta piele". ■ Pentru a percepe mai bine energiile telurice. ■ Dacă eşti o persoană timidă şi îţi ascunzi lumina interioară. ■ În caz că ai senzaţia curioasă că nu pricepi de ce te afli într-un anumit context şi care e rolul tău în situaţia dată. ■ Pentru a te elibera de fricile existenţiale. ■ Când duci o viaţă „prea sobră", poate chiar monotonă şi lipsită de bucurii, pentru a avea parte de mai multe plăceri. ■ Dacă ai deja convingerea intimă că îţi lipseşte încrederea în propria persoană, atitudine ce degajă un efect incomod de voinţă captivă, de neputinţă. ■ Şi, nu în ultimul rând... atunci când doreşti să-i controlezi pe ceilalţi!

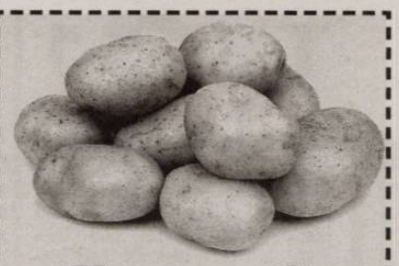

Un „scut" pentru stomac

Poate că bătrânii noştri ştiau mai multe despre virtuţile terapeutice miraculoase ale unor legume şi fructe aparent banale, dar iată că şi noi, astăzi, începem să descoperim (sau să redescoperim) asemenea calităţi remarcabile. Astfel, legumele albe (precum ţelina, conopida şi prazul) şi cartofii ar fi un scut eficient împotriva cancerului la stomac, potrivit unui studiu realizat de cercetători chinezi. Conform studiului realizat de oameni de ştiinţă de la Universitatea Zhejiang, cartofii ar putea avea efect protector, observându-se că persoanele care-i consumă au risc cu 33% mai mic să dezvolte un astfel de cancer.

Cercetătorii au comparat rezultatele a 76 de studii desfăşurate în SUA, Europa şi Asia, fiind observate în total 6.316.385 de persoane timp de 11 ani. „Nu ar fi indicat să ne lipsim de cartofi. Într-o alimentaţie echilibrată este important consumul de feculente la fiecare masă", susţin nutriţioniştii. Foarte important este şi felul în care se gătesc cartofii. Astfel, sunt sănătoşi cei fierţi sau preparaţi la abur şi cei copţi, despre care specialiştii susţin că sunt „interesanţi din punct de vedere nutriţional, fiindcă sunt bogaţi în fibre, minerale şi vitamina C". Pe de altă parte, carnea procesată, alcoolul şi alimentele bogate în sare, alături de fumat, constituie, fără dubiu, factori agravanţi în ceea ce priveşte cancerul la stomac.

Remedii naturale

Dulci... şi pentru diabetici

Perele sunt fructe delicioase care conţin apă în proporţie de 80%, fibre, fier, vitamina C, vitamina A, vitamina E, vitamine din complexul B, acid folic, enzime, antioxidanţi şi minerale precum zinc, sodiu, clor, calciu, magneziu, potasiu, cupru şi mangan.

Au un indice glicemic redus (30), motiv pentru care sunt digerate şi absorbite mult mai lent faţă de alimentele care au un indice glicemic mediu sau mare. Pentru a beneficia de proprietăţile acestor fructe delicioase se recomandă consumul cu tot cu coajă. Atât para în sine, cât şi sucul de pere sunt adevărate medicamente naturiste pentru organism. Cunoscute ca fructe hipoalergenice, perele nu sunt de natură să cauzeze reacţii alergice. Ele pot fi utile în tratarea inflamaţiei mucoaselor, în tulburările cronice, artrită şi gută. Perele sunt recomandate în prevenirea obezităţii, diabetului şi a bolilor coronariene. Dintre toate fructele, perele au cel mai scăzut indice glicemic, fapt pentru care sunt indicate persoanelor care suferă de diabet.

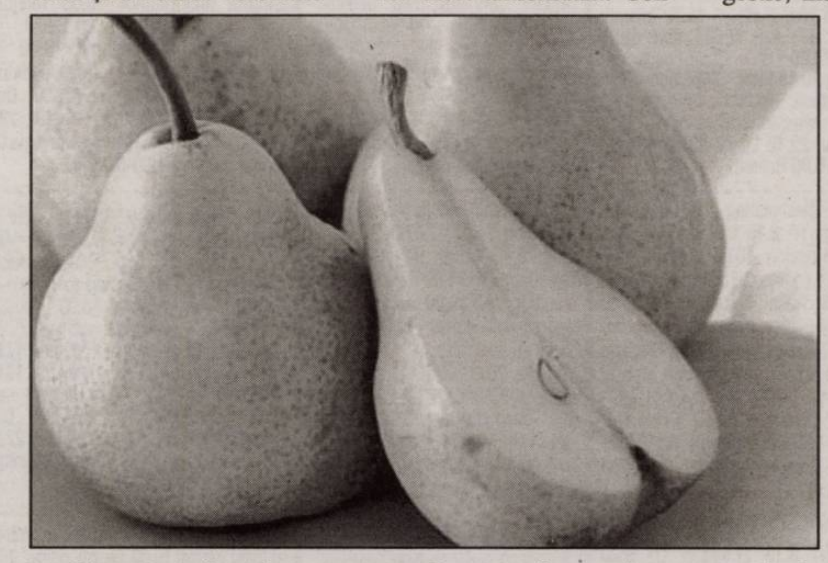

Cu un conţinut bogat de fibre, perele reduc nivelul colesterolului „rău", micşorând astfel riscul apariţiei bolilor cardiovasculare. Datorită bogăţiei în potasiu, ele ajută la reglarea tensiunii arteriale şi, mai mult, fiind o sursă de pectine şi bioflavonoide, au un puternic efect antioxidant. Consumul acestor fructe stimulează formarea globulelor roşii şi combate anemia.

Perele conţin acid hidroxicinamic, care s-a dovedit că ajută la prevenirea cancerului de stomac şi a celui pulmonar la femei. Un alt nutriment care se regăseşte în compoziţia perelor, cuprul, ajută la prevenirea cancerului de colon.

Perele conţin mult mai multe fibre faţă de alte fructe, fapt pentru care ajută la digestie, însă joacă şi un rol important în menţinerea glicemiei între limite normale, prin încetinirea absorbţiei carbohidraţilor din intestin în sistemul circulator sangvin. De asemenea, sunt recomandate copiilor care suferă de reflux gastro-esofagian, deoarece ele nu afectează mucoasa stomacului. Au şi rolul de a atenua constipaţia, datorită pectinei care este diuretică şi poate avea un uşor efect laxativ. Printre numeroasele beneficii ale consumului de pere se numără şi efectul sedativ şi calmant asupra sistemului nervos, la fel ca un medicament de combatere a efectului stresului.

Excesele de orice fel ne îmbolnăvesc!

Potrivit unui studiu efectuat pe câteva mii de femei şi bărbaţi cu vârsta de peste 50 de ani, de cercetătorii americani de la University of Southern California, persoanele care au o dietă bazată predominant pe produse de origine animală prezintă un risc de două ori mai mare de deces prematur decât cele care consumă proteine animale în cantităţi mai reduse. Aceste persoane au o probabilitate de patru ori mai mare de a deceda din cauza cancerului, ceea ce poate fi comparat cu riscurile la care se expun fumătorii.

Oamenii de ştiinţă americani susţin că proteinele din carne, brânză, ouă şi alte produse animale „hrănesc" celulele canceroase şi accelerează îmbătrânirea celulelor corpului. Ei recomandă ca persoanele cu vârsta de peste 50 de ani să reducă aportul de proteine de origine animală şi să îşi asigure rezerva de proteine din peşte, fasole şi leguminoase.

Totuşi, vestea bună este că această restricţie alimentară nu durează la nesfârşit, deoarece proteinele de origine animală sunt benefice pentru persoanele cu vârsta de peste 65 de ani, care au nevoie de mai multe astfel de nutrimenţi pentru a combate slăbiciunea organismului. Cercetătorii recomandă ca o persoană cu vârsta cuprinsă între 50 şi 65 de

ani, cu o greutate de aproximativ 55 de kilograme, să consume aproximativ 45 de grame de proteine pe zi – echivalentul a două cotlete de porc.

Studiul a fost realizat pe fondul a numeroase avertizări privind pericolul consumului de carne roşie şi procesată. Profesorul Valter Longo, de la University of Southern California, a urmărit legătura dintre dietele a aproximativ 6.400 de americani şi starea lor de sănătate, într-un interval de 18 ani.

Cercetătorii americani consideră că proteinele de origine animală ar putea avea un rol nociv, deoarece „hrănesc" un hormon numit IGF1, care, pe lângă faptul că ajută la creşterea corpului, alimentează celulele canceroase şi accelerează procesul de îmbătrânire.

LUNI – 11 ianuarie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 8.00 Telejurnal matinal 9.00 Gala umorului (r) 10.00 Dreptul la memorie 11.00 Serial: „Viața cu Derek" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Parmei" 13.01 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.05 Profesioniștii 18.00 Dosar România (r) 19.00 Exclusiv în România (r) 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Răzbunarea lui Hemp Brown" (SUA, 1958). Cu: Rory Calhoun, Beverly Garland 22.35 Starea nației 23.30 Nocturne 0.25-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 10.30 La Măruță (r) 12.00 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Vorbește lumea 15.00 Lecții de viață 16.00 Ce spun românii 17.00 Știrile ProTv 17.30 La Măruță 19.00 Știrile ProTv 20.30 Serial: „Deschide ochii" 22.45 Știrile ProTv 23.15 Serial: „Conexiuni misterioase" 0.15 Serial: „Deschide ochii" (r) 2.15 Vorbește lumea (r) 4.00 Ce spun românii (r) 5.30 La Măruță (r).

ANTENA 3

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 13.45 Teleshopping 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiți pe la noi: Poftiți și dăruiți 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Poftiți pe la noi: Poftiți și dăruiți (r) 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Secrete de Stil (r) 8.45 Nimeni nu-i perfect (r) 9.00 Răzi și câștigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin 12.10 Constantin 60 13.20 Teleshopping 13.55 Nimeni nu-i perfect 15.00 Răzi și câștigi 16.30 Focus 17.00 Cireașa de pe tort 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Serial: „Putere și Glorie" 22.15 Trăsniții 23.00 Focus din inima României 23.30-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00 Vorbește lumea (r) 8.00 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 8.45 Teleshopping 9.00 Lecții de viață (r) 10.00 Film (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Chemarea inimii". Cu: Ana Layevska 16.00 Serial: „Îți ordon să mă iubești!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Îngeri și nobili" 20.00 Serial: „Avenida Brasil" 22.00 Serial: „Vise de smarald". Cu: Irene Esser 23.00 Serial: „Inimă de țigan" 0.30 Serial: „Iubiri vinovate" 3.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericiri (r) 9.30 Misterele istoriei (r) 10.00 Documentar 360º — GEO 11.00 Serial (r) 12.00 La fix 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Împreună" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Teatru TV: „Aplauze pentru Lena" de Valentin Nicolau 21.30 Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu, 2015 (r) 22.00 Ora de știri 22.55 MomentArt 23.10 Serial: „Diamante" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

5.15 Film (r) 8.00 La Măruță (r) 9.30 Serial: „La bloc" (r) 12.00 Film (r) 13.45 Film: „Legendele toamnei" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.15 Film: „Vorbește tot orașul" (SUA, 1942) 20.30 Film: „În numele Regelui 3: Ultima misiune" (SUA, 2013). Cu: Dominic Purcell, Ralitsa Paskaleva 22.00 Film: „Etajul al treisprezecelea" (coprod., 1999). Cu: Craig Bierko, Armin Mueller-Stahl 0.00 Film (r) 1.45 Cine A.M.

MARȚI – 12 ianuarie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea nației (r) 10.00 Dreptul la memorie 11.00 Serial: „Viața cu Derek" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Parmei" 13.01 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Garantat 100% 18.00 Gări de poveste (r) 19.00 Exclusiv în România (r) 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „În pom" (coprod., 1971). Cu: Louis de Funes, Geraldine Chaplin, Olivier de Funes 22.45 Starea nației 23.40 Repriza a treia 0.30-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 10.30 La Măruță (r) 12.00 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Vorbește lumea 15.00 Lecții de viață 16.00 Ce spun românii 17.00 Știrile ProTv 17.30 La Măruță 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Cursa terorii" (SUA, 2003). Cu: Steven Seagal 22.30 Știrile ProTv 23.00 Serial: „Conexiuni misterioase" 0.00 Film (r) 2.00 Vorbește lumea (r) 3.30 Ce spun românii (r) 5.30 La Măruță (r).

ANTENA 3

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 13.45 Teleshopping 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiți pe la noi: Poftiți și dăruiți 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Poftiți pe la noi: Poftiți și dăruiți (r) 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Miss fata de la țară (r) 9.30 Teleshopping 10.15 Jurnalul STV Junior (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin 12.10 Serial (r) 13.55 Nimeni nu-i perfect 15.00 Răzi și câștigi 15.30 Trăsniții (r) 16.30 Focus 17.00 Cireașa de pe tort 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Cred în mine 21.15 Apel de urgență 22.15 Trăsniții 23.00 Focus din inima României 23.30 Focus Magazin (r) 0.15 Serial: „Putere și Glorie" 1.15-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00 Vorbește lumea (r) 8.00 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Chemarea inimii" 16.00 Serial: „Îți ordon să mă iubești!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Îngeri și nobili" 20.00 Serial: „Avenida Brasil" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de țigan" 0.30 Serial: „Iubiri vinovate" 1.30 Serial (r) 3.15 Doamne de poveste 4.00 Serial (r) 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.30 A doua emigrare (r) 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 10.55 Serial (r) 12.00 La fix 13.10 Jurnal de secol 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Împreună" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 D'ale lu' Mitică (r) 21.00 Destine ca-n filme 22.00 Ora de știri 23.10 Serial: „Diamante" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.15 Film (r) 9.00 La Măruță (r) 11.00 Serial: „La bloc" (r) 13.00 Film (r) 14.30 Film: „Extravagantul Mr. Deeds" (SUA, 1936) 16.45 Serial: „La bloc" 18.45 Film: „Nu vrea și pace!" (SUA, 1945). Cu: Rosalind Russell, Lee Bowman 20.30 Film: „În ape tulburi" (SUA, 2009). Cu: Joseph Fiennes, Justin Kirk 22.15 Film: „Extravagantul Mr. Deeds" (SUA, 2008). Cu: Jenna Jameson, Robert Englund 0.00 Film (r) 2.15 Cine A.M.

MIERCURI – 13 ianuarie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea nației (r) 10.00 Dreptul la memorie 11.00 Serial: „Viața cu Derek" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Parmei" 13.20 Fără etichetă 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Convietuiri 17.00 Nocturne (r) 18.00 Superconsumatorul 20.00 Telejurnal 21.00 Film: „Detectiv cu greutate: Alb și negru" (coprod., 1991). Cu: Bud Spencer, Lou Ferrigno 22.45 Starea nației 23.40 Mașini, teste și verdicte 0.10 Film: „Pe urmele lui Cezanne" (Italia, 2009) 2.10-6.00 Reluări.

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 10.30 La Măruță (r) 12.00 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Vorbește lumea 15.00 Lecții de viață 16.00 Ce spun românii 17.00 Știrile ProTv 17.30 La Măruță 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Face toți banii" (SUA, 2012). Cu: Katherine Heigl, Jason O'Mara, Daniel Sunjata 22.00 Știrile ProTv 22.30 Serial: „Conexiuni misterioase" 23.30 Film (r) 1.15 Vorbește lumea (r) 3.30 Ce spun românii (r) 5.30 La Măruță (r).

ANTENA 3

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 13.45 Teleshopping 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Te pui cu blondele? 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator (r) 2.00 Închiderea programului, revizie tehnică.

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Miss fata de la țară (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Focus din inima României (r) 10.15 Jurnalul STV Junior (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin 12.10 Serial (r) 13.55 Nimeni nu-i perfect 15.00 Răzi și câștigi 15.30 Trăsniții (r) 16.30 Focus 17.00 Cireașa de pe tort 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Mondenii 22.15 Trăsniții 23.00 Focus din inima României 23.30 Focus Magazin (r) 0.15-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00 Vorbește lumea (r) 8.00 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Chemarea inimii" 16.00 Serial: „Îți ordon să mă iubești!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Îngeri și nobili" 20.00 Serial: „Avenida Brasil" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de țigan" 0.30 Serial: „Iubiri vinovate" 1.30 Serial (r) 3.15 Doamne de poveste 4.00 Serial (r) 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.30 Pescar hoinar (r) 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.00 Serial (r) 11.45 Teleshopping 12.00 La fix 13.10 Jurnal de secol 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Împreună" 18.00 Telejurnal 19.40 Polo. Campionatul European de la Belgrad. România — Italia 21.10 Drumul lui Lese (r) 22.00 Ora de știri 23.10 Serial: „CSI: Crime și investigații" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.30 Film (r) 8.15 La Măruță (r) 10.15 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film (r) 14.30 Film: „Operațiunea «Petrecerea anului»" (SUA, 1957) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „O zeiță pe Pământ" (SUA, 1947). Cu: Rita Hayworth 20.30 Film: „Bătălie pe role" (coprod., 2002). Cu: Chris Klein, Rebecca Romjin 22.30 Film: „Anchetă la limită" (SUA, 2005). Cu: Lou Diamond, Victoria Pratt 0.15 Film (r) 2.00 Cine A.M.

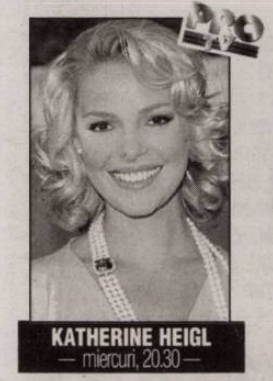

KATHERINE HEIGL
— miercuri, 20.30 —

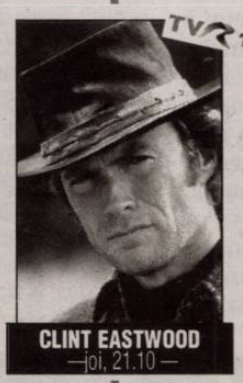

CLINT EASTWOOD
—joi, 21.10 —

MARGA BARBU
—duminică, 15.30 —

DWAYNE JOHNSON
—joi, 20.30 —

ANA LAYEVSKA
— luni-duminică, 14.00 —

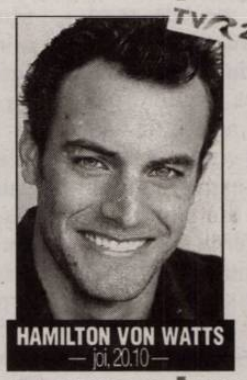

HAMILTON VON WATTS
— joi, 20.10 —

WINONA RYDER
— vineri, 22.15 —

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 14 ianuarie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea nației (r) 10.00 Dreptul la memorie 11.00 Serial: „Viața cu Derek" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Parmei" 13.00 De joi până joi 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 Interes general 18.00 Lozul cel mare 19.00 Exclusiv în România 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Joe Kid" (SUA, 1972). Cu: Clint Eastwood, Robert Duvall 22.45 Starea nației 23.40 Anchetele comisarului Antonescu 0.10 Film: „Candy" (Australia, 2006) 1.55-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 10.30 La Măruță (r) 12.00 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Vorbește lumea 15.00 Lecții de viață 16.00 Ce spun românii 17.00 Știrile ProTv 17.30 La Măruță 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Transport blindat" (SUA, 2009). Cu: Matt Dillon, Jean Reno, Laurence Fishburne 22.00 Știrile ProTv 22.30 Serial: „Conexiuni misterioase" 23.30 Film (r) 1.15 Vorbește lumea (r) 3.30 Ce spun românii (r) 5.30 La Măruță (r).

ANTENA 3

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 13.45 Teleshopping 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Film: „Cursa spre Witch Mountain" (SUA, 2009). Cu: Dwayne Johnson, Carla Cugino 22.30 Un Show Păcătos 1.00 Film (r) 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Miss fata de la țară (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Focus din inima României (r) 10.15 Casa: construcție și design (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin 12.10 Dosarele DNA (r) 13.55 Nimeni nu-i perfect 15.00 Răzi și câștigi 15.30 Trăsniții (r) 16.30 Focus 17.00 Cireașa de pe tort 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 M-a făcut mama artist 22.15 Trăsniții 23.00 Focus din inima României 23.30 Focus Magazin (r) 0.15-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00 Vorbește lumea (r) 8.00 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Chemarea inimii" 16.00 Serial: „Îți ordon să mă iubești!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Îngeri și nobili" 20.00 Serial: „Avenida Brasil" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de țigan" 0.30 Serial: „Iubiri vinovate" 1.30 Serial (r) 3.15 Doamne de poveste 4.00 Serial (r) 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.30 Europa 360º (r) 10.00 Documentar 360º — GEO 10.55 Serial (r) 11.45 Teleshopping 12.00 La fix 13.10 Jurnal de secol 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Împreună" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Film: „Satin" (SUA, 2011). Cu: Hamilton von Watts, Melissa Joan Hart 21.35 Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu, 2015 (r) 22.00 Ora de știri 23.10 Serial: „CSI: Crime și investigații" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.00 Film (r) 8.00 La Măruță (r) 9.30 Serial: „La bloc" (r) 12.00 Film (r) 14.15 Film: „Operațiunea «Petrecerea anului»" (r) 16.00 Serial: „La bloc" 18.00 Film: „Ultimul orizont" (SUA, 1937). Cu: Ronald Colman, Jane Wyatt 20.30 Film: „Combinație periculoasă" (SUA, 1998). Cu: Priscilla Barnes, Amy Locane, William McNamara 22.15 Film: „Druizii" (SUA, 2001). Cu: Christopher Lambert, Klaus Maria Brandauer 0.30 Film (r) 2.15 Cine A.M.

VINERI – 15 ianuarie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea nației (r) 10.00 Dreptul la memorie 11.00 Serial: „Viața cu Derek" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Parmei" 13.00 Magazin World Cup RUSIA 2018 (r) 13.30 M.A.I. aproape de tine 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi 16.00 TVRi 20 17.00 Ne vedem la TVR 19.00 Exclusiv în România 20.00 Telejurnal 21.10 Talk-show. Ziua Culturii Naționale 22.30 Film 0.00 Concertul de Anul Nou de la Viena (r) 2.05-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 10.30 La Măruță (r) 12.00 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Vorbește lumea 15.00 Lecții de viață 16.00 Ce spun românii 17.00 Știrile ProTv 17.30 La Măruță 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Demon pe două roți" (coprod., 2007). Cu: Matt Long, Raquel Alessi 22.30 Film: „Kung Fu la grămadă" (China, 2004). Cu: Stephen Chow, Xiaogang Feng 0.15 Film (r) 4.00 Vorbește lumea (r) 6.00 Lecții de viață (r).

ANTENA 3

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 13.45 Teleshopping 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Film: „Incredibilul Hulk" (SUA, 2008). Cu: Edward Norton, Liv Tyler, Tim Roth 22.30 Film: „Icarus" (SUA, 2001). Cu: Dolph Lundgren, Stefanie von Pfetten 0.15 Film (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Miss fata de la țară (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Focus din inima României (r) 10.15 Secrete de Stil 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin 12.10 La TV (r) 13.55 Școala.tv 15.00 Răzi și câștigi 15.30 Trăsniții (r) 16.30 Focus 17.00 Cireașa de pe tort 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Film: „Iarna bobocilor" (România, 1977). Cu: Florina Cercel, Constantin Diplan, Dumitru Furdui 22.15 La TV 23.00 Trăsniții 2.00-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00 Vorbește lumea (r) 8.00 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Chemarea inimii" 16.00 Serial: „Îți ordon să mă iubești!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Îngeri și nobili" 20.00 Serial: „Avenida Brasil" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de țigan" 0.30 Serial: „Iubiri vinovate" 1.30 Serial (r) 3.15 Doamne de poveste 4.00 Serial (r) 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.30 Natură și sănătate (r) 10.00 Documentar 360º — GEO 10.55 Serial (r) 11.45 Teleshopping 12.00 La fix 13.10 Jurnal de secol 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Împreună" 18.00 Telejurnal 19.00 Ziua Culturii Naționale — „La porțile ceriului" 20.40 Jurnal de secol 21.00 Doc.: „Eminescu" 22.00 Ora de știri 23.10 Handbal masculin: Islanda-Norvegia 0.50 Jurnal de secol 1.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.15 Film (r) 8.45 La Măruță (r) 10.45 Serial: „La bloc" (r) 12.45 Film (r) 14.30 Film: „Extravagantul Mr. Deeds" (r) 16.45 Serial: „La bloc" 18.45 Film: „Ultima călătorie" (SUA, 2009). Cu: Tracy Pollan, Grant Show 20.30 Film: „Acuzația" (Canada, 2008). Cu: Kelly Preston, Ron Eldard 22.15 Film: „Tinerețe furată" (SUA, 1999). Cu: Winona Ryder, Angelina Jolie 0.45 Film (r) 2.30 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ – 16 ianuarie

TVR 1

7.00 Gala umorului (r) 8.00 Serial: „Micul Dracula" (ep.1) 9.00 Politică și delicatețuri (r) 10.00 Zon@ 11.10 Folclor (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Film: „Charlot polițist" (SUA, 1916). Cu: Charles Chaplin, Edna Purviance 15.20 Ora regelui 16.00 Duo Stradivarius 17.10 Film: „Taxi pentru Canada" (SUA, 1998) 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.10 Serial: „Nebunii de pe Madison Avenue" 22.50 Starea nației. Best of 23.45 Profesioniști 0.40 Film: „Frontiera crimei" (SUA, 2012). Cu: Sharon Stone, Billy Zane 1.35-5.45 Reluări.

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 10.30 Ce spun românii (r) 11.00 Film: „Flicka 2" (SUA, 2010) 13.00 Știrile ProTv 13.05 Film: „Pasiune neîmblânzită" (SUA, 2000). Cu: Matt Damon, Henry Thomas 15.15 Film: „Răzbunare cu stil" (SUA, 2012) 17.00 Film: „Bărbații în negru" (SUA, 1997). Cu: Tommy Lee Jones, Will Smith 19.00 Știrile ProTv 20.30 Las Fierbinți „Moș Crăciun" 22.15 Film: „Marea matoleală" (SUA, 2013) 0.00 Las Fierbinți (r) 1.45 Film (r) 4.45 Lecții de viață (r).

ANTENA 3

6.00 Observator 9.00 Serial: „Lassie" 10.00 Te pui cu blondele? (r) 12.30 Camera Café 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 Film: „Lara Croft: Tomb Raider" (SUA, 2001). Cu: Angelina Jolie, Daniel Craig 22.00 Film: „Pirații din Caraibe: Cufărul Omului Mort" (SUA, 2006) 1.00 Film: „Fortăreața" (SUA, 1996) 3.30 Te pui cu blondele (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.30 Cireașa de pe tort (r) 8.15 Mondenii (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Jurnalul STV Junior (r) 11.00 Focus Magazin (r) 11.15 Trăsniții (r) 15.15 La TV 16.00 Film: „Iarna bobocilor" (r) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Film: „Femeile din umbră" (Franța, 2008). Cu: Sophie Marceau, Julie Depardieu, Marie Gillain, Déborah François 22.15 Serial: „Putere și Glorie" 0.30-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00 Dezvăluiri din lumea telenovelelor 8.00 Serial (r) 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Chemarea inimii" 16.00 Serial: „Îți ordon să mă iubești!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Îngeri și nobili" 20.00 Film: „Poveste de dragoste" (India, 2013) 22.45 Serial: „Inimă de țigan" 0.15 Serial: „Iubiri vinovate" 1.15 Lecții de viață (r) 3.00 Acasă la români 4.00 Serial (r) 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.15 Teleshopping 8.30 Europa 360º (r) 9.00 Natură și aventură (r) 9.30 Mic dejun cu un campion 10.30 Serial: „Povestitorul" (ep.1) 11.30 Destine ca-n filme (r) 12.30 Misterele istoriei 13.00 Deportații 14.10 Film: „Dragoste veșnică" (SUA, 1998) 16.00 Memorialul durerii 17.00 Popasuri folclorice 18.00 Telejurnal 19.00 Misterele istoriei (r) 19.25 Handbal masculin: Spania-Germania 21.10 Film: „Dragoste și război" (Canada, 1995) 22.00 MomentArt (r) 22.10 Film: „Viceregii" (partea a II-a) 1.10-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.15 Doamne de poveste (r) 8.15 La Măruță (r) 9.45 Film (r) 11.45 Serial: „La bloc" (r) 13.15 Film (r) 15.00 Film (r) 16.45 Serial: „La bloc" 18.45 Film: „Doi băieți și multe fete" (SUA, 2009). Cu: Nicholas D'Agosto, Eric Christian Olsen 20.30 Film: „Viteză de declanșare" (Canada, 2000). Cu: Steve Borden, Gary Chalk 22.15 Film: „Operațiunea Omega" (SUA, 1996). Cu: Rutger Hauer, Shannon Whirry 23.45 Film (r) 1.30 Cine A.M.

DUMINICĂ – 17 ianuarie

TVR 1

7.00 Teleenciclopedia (r) 8.10 Universul credinței 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viața satului 13.00 Tezaur folcloric 14.00 Telejurnal 14.30 Tezaur folcloric 16.00 Politică și delicatețuri 17.00 Gala umorului 18.00 Lozul cel mare 18.35 Eroi necesari 19.30 Zâmbește, mâine va fi mai bine (sau la fel) (r) 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Misteriosul Bagger Vance" (SUA, 2000). Cu: Will Smith, Matt Damon, Charlize Theron 23.20 Garantat 100% 0.15-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 10.00 Ce spun românii (r) 11.00 Film (r) 13.00 Știrile ProTv 13.15 Film (r) 15.00 Film: „Bărbații în negru" (r) 17.00 Film: „Blonda de la drept 2" (SUA, 2002). Cu: Reese Whiterspoon 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Omul cu masca de fier" (coprod., 1998). Cu: Leonardo DiCaprio, Jeremy Irons 23.00 Film: „Patriotul" (SUA, 2000). Cu: Mel Gibson, Heath Ledger 2.00-5.30 Reluări.

ANTENA 3

6.00 Observator 9.00 Film animație: „Mașini 2" 10.30 Film: „Chihuahua de Beverly Hills 2" (SUA, 2011) 12.30 Camera Café 13.00 Observator 14.00 Film (r) 16.00 Super Bingo Metropolis 17.30 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 Serial: „Mr. Bean" 20.30 Film: „Cursa mortală 2" (SUA, 2010). Cu: Danny Trejo, Sean Bean 22.30 În puii mei! Best Of 0.15-2.15 Filme (r).

PRIMA TV

7.00 Teleshopping 7.30 Constantin 60 (r) 8.15 Școala.tv (r) 9.20 Teleshopping 10.00 Secrete de Stil 10.30 Mondenii (r) 11.00 Focus Magazin (r) 11.45 Dosarele DNA (r) 12.45 Epic Show 13.30 Mondenii 15.30 Film: „Zestrea domniței Ralu" (România, 1971). Cu: Marga Barbu, Toma Caragiu 17.30 Cronica Zilei — Retrospectivă 18.00 Focus 19.15 Cireașa de pe tort 20.15 Schimb de mame 22.00 Trădați în dragoste 23.00 Film: „Zestrea domniței Ralu" (r) 1.00-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00 Dezvăluiri din lumea telenovelelor 8.00 Serial (r) 9.00 Teleshopping 9.30-10.45 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Chemarea inimii" 16.00 Serial: „Îți ordon să mă iubești!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Lecții de viață 20.00 Film: „Crichet sau nimic" (India, 2008) 22.45 Serial: „Inimă de țigan" 0.00 Serial: „Iubiri vinovate" 1.00 Lecții de viață (r) 2.30 Acasă la români 4.00 Serial (r) 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.15 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Serial: „Povestitorul" 12.00 Cap Compas 12.30 A doua emigrare 13.00 Natură și aventură 13.30 Natură și sănătate 14.10 Film: „Șantaj" (România, 1982) 16.00 Festivalul Internațional de Circ de La Massy 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Telejurnal 18.30 Drumul lui Leșe 19.40 Polo. Campionatul European de la Belgrad 20.10 Film: „Secretul lui Bacchus" (România, 1984) 22.40 Film: „Nuntă în Basarabia" (România, 2010) 0.20-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.30 Doamne de poveste 8.30 Film (r) 11.15 Serial: „La bloc" (r) 13.15 Film: „Ultima călătorie" (r) 15.00 Film (r) 16.45 Serial: „La bloc" 18.45 Film: „Secrete fatale" (SUA, 2001). Cu: Evan Rachel Wood, Michael Angarano 20.30 Film: „O pacoste de comoară" (SUA, 1994). Cu: Billy Crystal, Daniel Stern 22.45 Film: „Un vârcolac american la Paris" (coprod., 1997). Cu: Tom Everett Scott, Julie Delpy 0.30 Film (r) 2.30 Cine A.M.

LOGICE

Integramă de **M. ALBU**

PRĂVĂLII CU ȚIGĂRI / AMATOARE DE CHEFURI		ȚIPĂT DE FRICĂ / FEMEIA HANULUI		COLAC DE LANĂ / DUMNEAEI		CAP DE PREPELIȚĂ! / ARBORI LA MAL		ÎNDEMN LA DRUM / SUVERAN ARAB		PLACATĂ ÎN BAIE / COPAC DE CEAI	
MONSTRUL DIN BASME / CORNUTE MARI							PUII OII / CREDULI ȘI SINCERI				
				PEȘTI DE BALTĂ / A FI LA FEL					INTRAREA ÎN IALOMIȚA! / A ENERVA		
BĂRBAT CU COPII / SUSȚINE VIAȚA					FOSE NAZALE / SPRAYURI DE GÂNDACI						URMAȘ AL ROMEI
		A-I FI JENĂ / MICUȚUL DE SUB CLOȘCĂ						CEREMONIAL / VOIE BUNĂ LA CHEF			
	STRIGARE DE CATALOG / CORPURI CEREȘTI					A SE AOLI / VOTATĂ ÎN PARLAMENT					
		ÎNJOSEȘTE OMUL / A FELIA PÂINEA									REGIM DE SLĂBIRE
ADA ADAM / CUNOSCUTE / A NU FACE NIMIC							PUDRĂ DE BEBELUȘ / FIR DE CUSUT				
			MĂSURĂ PE OGOR / ARIPI DE DRAGON!						FINAL DE RALIU! / INIMĂ DE VIȚICĂ!		
CUTĂ PE FAȚĂ / MATERIALE ADEZIVE				CARTE DE BUCATE							
						A ATÂRNA ÎN CUIER					

Sfaturi practice

EUPHORBIA TRIGONA

● Este o plantă suculentă care crește într-o formă deosebită, de candelabru. Tulpinile se dezvoltă în trei muchii, cu onduleuri cu țepi din care cresc frunze ovale. Planta produce o sevă lăptoasă.

● Poate decora cu succes interioarele.

● Suportă soarele direct, dar și cel filtrat. Îi place căldura dar nu și frigul. Nu suportă temperaturi mai mici de 5ºC.

● Se udă regulat de primăvara până toamna dar nu în exces. Tolerează aerul uscat.

● Se poate înmulți la sfârșitul primăverii prin butași lungi din tulpini.

● Există mai multe specii din aceeași familie. Putem întâlni specii cu țepi și lujere lungi de culori roșii, albe sau portocalii, cu ramuri cilindrice asemănătoate unor tuberculi sau a unor creioane îndreptate în sus.

● Mare atenție la seva lăptoasă a plantei. Poate provoca iritații! *(D.M.)*

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

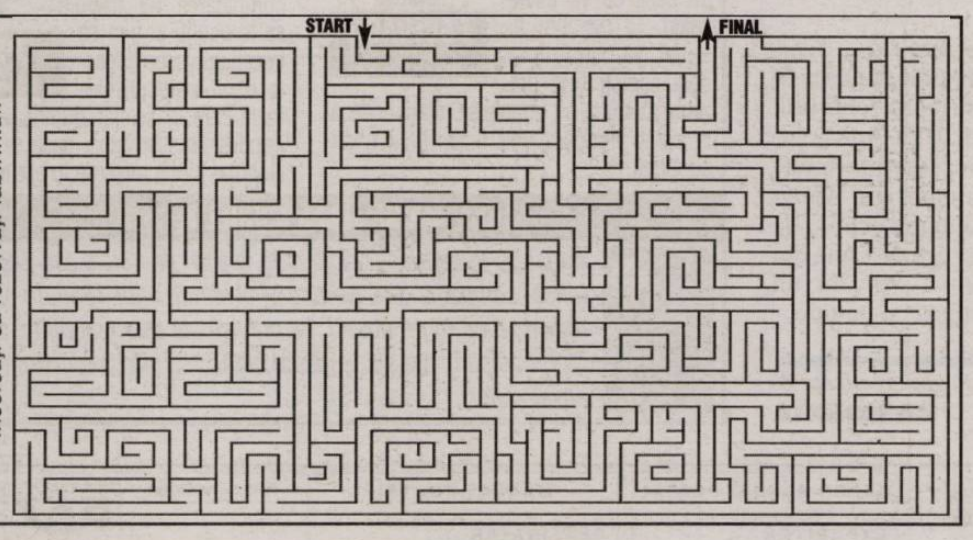

Soluțiile «SUDOKU» — jocurile săptămânii 52

3	8	2	6	1	7	5	4	9
7	1	4	5	9	2	8	6	3
9	6	5	8	4	3	1	2	7
5	9	1	7	2	4	3	8	6
2	7	3	1	8	6	9	5	4
8	4	6	3	5	9	7	1	2
4	5	9	2	7	1	6	3	8
6	2	8	9	3	5	4	7	1
1	3	7	4	6	8	2	9	5

6	9	2	8	4	1	7	5	3
4	1	8	5	7	3	2	9	6
5	3	7	2	6	9	4	8	1
8	5	3	1	9	7	6	4	2
1	7	9	6	2	4	8	3	5
2	6	4	3	8	5	1	7	9
7	2	6	9	5	8	3	1	4
3	4	5	7	1	2	9	6	8
9	8	1	4	3	6	5	2	7

SOLUȚIA INTEGRAMEI „ÎN PRAG DE AN NOU":

Orizontal: A - O - O - U - I - M - AVERTISMENTE - ALEE - MISCAT - BRE - IDOL - ERE - IVI - EGIDA - O - BI - HAR - NOTAR - I - LAMULTIANI - SEI - ILIAC - IT - CALCAR - ION - URNA - RAI - DAT - ATIPI - ACARI - UNICA - FRAIER.

Verificați-vă cunoștințele!

Herakles

1. Care au fost părinții strălucitului erou din mitologia greacă Herakles, sau Hercules cum i-au spus romanii?
2. Cum apare eroul înveșmântat după efectuarea primeia dintre cele 12 munci impuse de Eurystheus la cererea zeiței Hera?
3. Ce sunt „Coloanele lui Hercule"?
4. Ce poet francez a scris poemul „Hercule și Omphala"?
5. Ce mare pictor italian (1632-1705) a pictat tabloul „Lupta lui Hercule cu centaurul Nessus"?
6. Ce compozitor francez este autorul lucrării „Vârtelnița Omphalei"?
7. Cine a realizat, în anul 2014, filmul american „Hercules"?

Răspunsurile pentru numărul 51

1) Prințul din legenda daneză care l-a inspirat pe William Shakespeare se numea Amleth. 2) Hamlet era fiul bătrânului rege cu același nume și al reginei Gertrude. Tatăl său vitreg, ucigașul regelui Hamlet, se numea Claudius. 3) Bufonul mort, al cărui craniu este descoperit de prințul Hamlet în cimitir, se numea Yorik. 4) Poemul simfonic și uvertura „Hamlet" sunt creații ale compozitorului rus Piotr Ilici Ceaicovski (1840-1893). 5) Tabloul „Ofelia" poartă semnătura lui John Everett Milais. 6) Sonetul „Hamlet" a fost scris de Mihai Codreanu (1876-1957). 7) Filmul englezesc „Hamlet" a fost realizat în regia lui Laurence Olivier care interpretează și rolul titular.

Poșta cititorilor

Mulțumim tuturor celor care ne-au trimis felicitări cu ocazia Crăciunului și Anului Nou dorindu-le la rândul nostru un an bun și împlinirea tuturor dorințelor.

Pentru întrebările la tema „Uriași" am primit:

◆ **7 răspunsuri corecte:** *Florentina Gorea,* Toplița; *Mioara Popa,* Iași; *Elena Ispas,* Piatra Neamț; *Monica Vlad,* Timișoara; *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Gheorghe Enache,* Galați; *Matei Bărbulescu* și *Florin Munteanu,* Iași; *Ing. Mihai Călcâianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Ing. Mihai Waspusch,* București.

◆ **6 răspunsuri corecte:** *Daniela Nicolae* și *Raluca Petrescu,* Iași; *Ileana Popa,* Baia Mare; *Ana Ioan,* Brăila; *Codruța Matei,* Bacău; *Ioana Stoicescu* și *Lidia Petrescu,* București; *Titel Cozma,* Iași; *Vasile Suciu,* Baia Mare; *Ion Vasilescu,* Arad; *Ionel Petrescu* și *Radu-Andrei Ciobanu,* București.

◆ **5 răspunsuri corecte:** *Doina Vasilescu,* Iași; *Ilinca Stănescu,* Ploiești; *Simona Cristescu,* Urziceni; *Ioana Costea,* Pitești; *Georgeta Ioan,* București; *Bogdan Cristea,* Timișoara; *George Ionescu,* Ploiești; *Dan Voicu,* Turnu Măgurele; *Cristian Marinescu* și *Dan Stoicescu,* București.

✉ ***Ileana Popa, Baia Mare.*** Am tot scris la rubrica „Să vorbim corect!" despre acel „decât" folosit complet aiurea. Vom reveni totuși dată fiind frecvența acestei greșeli.

Așteptăm scrisorile dumneavoastră în noul an! *(Irina Stoica)*

Umor

☺ *La o secție de poliție este adusă o femeie care a trecut pe roșu. Polițistul de serviciu începe interogatoriul:*

– Nume?

– Daniela C.

– Vârsta?

– 27 de ani.

– Ocupația?

– Învățătoare.

Polițistul se ridică de la masă, zâmbește fericit și îi spune:

– Minunat! Am așteptat ocazia asta o viață întreagă. Acum vă așezați pe scaunul acesta și scrieți de 5000 de ori, cu o caligrafie perfectă: „Dacă semaforul este roșu, trecerea este interzisă!".

☺ *La o masă într-un bar, stătea un nene care dădea pe gât pahar după pahar. De fiecare dată când termina un pahar, se uita în buzunarul cămășii.*

Intrigat, barmanul l-a întrebat:

– De ce vă tot uitați în buzunarul cămășii după fiecare pahar?

– Am acolo o poză cu nevastă-mea. Când mi se pare frumoasă, mă duc acasă!

☺ *Un om avea un papagal care înjura. Într-o zi, exasperat, omul îl închide în șifonier. Niciun rezultat, numai porcăriile debita papagalul. Îl închide în cămară. Și mai rău. Ajuns la limită, îl închide în congelator. După nici un minut, tace. Deschide omul ușa congelatorului.*

Papagalul zice:

– Te rog să accepți scuzele mele pentru neplăcerile provocate, te asigur că nu se vor mai repeta.

Omul să cadă pe spate, nu-i venea să creadă.

Tot papagalul:

– Apropo... doar așa, din curiozitate… găina asta de aici cu ce-a greșit?

☺ *Angajatul dornic să-și ia câteva zile de concediu coace un plan pentru a părea stresat. Se leagă cu picioarele de lustră și așteaptă intrarea șefului. Acesta din urmă se sperie de el:*

– Gigele, ce naiba faci acolo sus?

– Sunt un bec, îi răspunde angajatul.

– Auzi, știi ce? Ia pleacă tu câteva zile în concediu că ai luat-o razna! îi spune șeful.

În vreme ce angajatul pleacă grăbit și fericit, secretara îl urmează.

– Tu unde pleci? întreabă șeful nedumerit.

– Da' ce? Vreți să lucrez pe întuneric?

☺ *Toată lumea afirmă că alcoolul distruge familii... dar nimeni nu amintește câte familii a creat.*

Cum ne merge anul acesta?

Ştim cu toţii că pentru a realiza ceva, chiar şi cel mai mărunt lucru, este nevoie de o grămadă de muncă. Iată însă că anul acesta se pare că toate eforturile vor fi recompensate. Este chiar necesar să muncim din greu. Nu este vorba de noroc sau soartă, este chiar necesar să ne concentrăm eforturile şi atenţia. Putem spune chiar că 2016 este un an când trebuie să muncim în echipă alături de parteneri şi de cei dragi.

Dacă începem să ne simţim copleşiţi sau frustraţi, dacă ne concentrăm greu chiar şi pe lucruri minore, doar o mică doză de credinţă şi noroc ne ajută să mergem mai departe în momente cruciale.

În numerologie, anul 2016 este anul cifrei 9, ceea ce semnifică magie pură. Se vizualizează intens apoi dispare şi apare din nou mai intens.

■ ***Semnele de Foc*** *(Berbec, Leu, Săgetător)* îşi vor aloca destul timp pentru a lucra şi pentru pasiunile personale în acest an. Planeta Uranus este în Berbec, astfel că pot exista momente când trebuie să vă reamintiţi că nu este bine să rămâneţi prea mult timp doar pe cont propriu.

Cu pasiuni şi dorinţe, meciuri care nu întotdeauna se termină la egalitate, anul 2016 va aduce mai multă răbdare, dar şi dorinţa de a merge mai departe. Descoperiţi şi câteva pasiuni noi în acest an.

■ ***Semnele de Pământ*** (Taur, Fecioară, Capricorn) îşi obţin cota lor de atenţie pe tot parcursul anului 2016. Mercur se află în mişcare retrogradă şi în cea mai mare parte în semnele de Pământ. Trebuie să aveţi mare grijă atunci când experimentaţi ceva. Lucrurile vă merg atât de bine, încât s-ar putea să credeţi că este prea frumos să fie adevărat.

Jupiter şi Nodul Lunar Nord ocupă zodia Fecioară în prima jumătate a anului şi aduce un noroc magic pentru tine. În septembrie, o eclipsă solară vă oferă un avantaj: grija faţă de viaţa cotidiană şi de afaceri.

■ ***Semnele de Aer*** *(Gemeni, Balanţă, Vărsător)* se pot simţi mult mai bine în acest an decât în cel care a trecut. Sunt evidenţiate lucrul în echipă, înţelegerea reciprocă şi comunicarea, fiind ca nişte simţuri naturale pentru dumneavoastră. Vă ajută şi Luna care începe în acest an în Balanţă. Pot exista momente când aveţi nevoie de a conduce echipa iar planeta Marte vă ajută şi vă oferă o influenţă suplimentară în competenţele administrative. Eclipsa lunară din martie dă tonul pentru progresul în relaţii iar rezultatele este posibil să nu se vadă instantaneu. S-ar putea chiar să dureze tot restul anului.

■ ***Semnele de Apă*** *(Rac, Scorpion, Peşti)* sunt întotdeauna sensibili iar acest lucru poate constitui un avantaj în anul 2016. Adică, indiferent de situaţie, puteţi face faţă dacă se ivesc complicaţii. Chiar veţi simţi legătura dintre eclipsa de Soare din martie şi cea de Lună din septembrie, care vă vor da un impuls pentru instincte şi intuiţie.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ De la Marele Canal la canalul dintre două mări ■ O întâlnire nepământeană ■ Legende urbane... autentice ■ Oraşul sfânt Anuradhanapura ■ Frăţia spionilor ■ Suntem mai puţini cu un Om ■ Întoarcerea „copilului teribil"

HOROSCOP

11-17 ianuarie 2016

BERBEC 21.03-20.04

Este posibil să fiţi mult prea pretenţioşi cu colegii de serviciu şi nici pe cei de acasă nu-i rataţi. Partenerii dumneavoastră de afaceri sunt respectul şi disciplina. Organizaţi-vă şi calculaţi-vă toate mişcările pentru a nu lua decizii în grabă, de care mai târziu să vă pară rău.

TAUR 21.04-21.05

Mici dispute în familie vă fac să vă retrageţi în spaţiul propriu şi să meditaţi un pic la viaţă. Aţi putea chiar să-i împăcaţi pe cei care se ceartă în jurul dumneavoastră. Fiţi atenţi însă cum adresaţi cuvinte şi mai ales critici celor apropiaţi. Nu mai fiţi atât de aspri şi nici nu îi judecaţi pe toţi după propriul punct de vedere.

GEMENI 22.05-21.06

Vorbitul este punctul dumneavoastră forte însă un pic de atenţie ar trebui să vă determine să nu mai flecăriţi cu oricine. Posibilitatea de a fi prea glumeţi s-ar putea să deranjeze şi discuţia să nu mai continue atât de elegant. Atenţie la replici usturătoare!

RAC 22.06-21.07

Sunteţi forţaţi de împrejurări să vă păstraţi echilibrul, nefiind însă obligaţi să vă schimbaţi stilul de viaţă. Ceva se produce însă, o schimbare care vă pune în lumină calităţile de buni părinţi. Se pare că îi înţelegeţi foarte bine pe cei mici şi le puteţi explica pe înţelesul lor tot ce vă întreabă. Aveţi destulă răbdare.

LEU 22.07-22.08

Se pune mare preţ pe opinia dumneavoastră şi, cel puţin prietenii, vă consultă şi vă respectă sfaturile. Acţionaţi cu precauţie şi nu promiteţi dacă nu vă puteţi onora angajamentele. Bine ar fi să vă ocupaţi un pic mai mult de dumneavoastră. Câteva schimbări vă fac chiar bine.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Mici neplăceri vă umbresc săptămâna însă concentrarea se limitează doar pe ceea ce vă interesează. Şi membrii familiei vă simt lipsa, deşi sunteţi fizic prezenţi. Oricum, nu trebuie să uitaţi că dacă le cereţi ajutorul, veţi fi sprijiniţi chiar susţinuţi.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Cu siguranţă, aveţi nevoie de mai multă odihnă şi dacă vă respectaţi programul de activităţi puteţi spune că aţi trecut uşor peste toate. Aveţi grijă de sănătatea dumneavoastră dar şi de a celor dragi. Se pare că cei mici vă dau puţin de lucru. Nu-i nimic, treceţi uşor peste toate!

SCORPION 23.10-21.11

Cheltuieli neaşteptate vă cam golesc rapid buzunarele şi vă puneţi problema dacă nu cumva sunteţi prea risipitori. Vă preocupă chiar să adoptaţi un nou regim de viaţă care să vă dea mai multă libertate dar să nu vă obosească prea tare. Fiţi precauţi şi străduiţi-vă să nu exageraţi.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

V-aţi cam plictisit să fiţi stâlpul de sprijin al multor prieteni? Dacă da, atunci încercaţi să le explicaţi că nu mai puteţi duce povara lor. Poate se vor supăra, poate chiar vă vor ignora, dar dacă fac asta sunt oare prieteni adevăraţi? Se pare că nu...

CAPRICORN 22.12-19.01

Comunicarea este cea care vă salvează în zilele acestea. Vă întâlniţi cu mai mulţi prieteni, puneţi la cale chiar o excursie scurtă la munte şi distracţia va fi pe măsură. Nu uitaţi să aveţi grijă la excese, mai ales la cele alimentare.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Se pare că vă simţiţi nepregătiţi pentru acţiunile pe care v-aţi hotărât să le începeţi. Sunteţi la începutul unei relaţii amoroase şi chiar nu vă aşteptaţi ca legătura să fie atât de profundă. Spre sfârşitul săptămânii vă adunaţi toată energia pentru o ieşire cu prietenii. Era şi timpul!

PEŞTI 19.02-20.03

Nu sunteţi prea hotărâţi şi nici nu prea ştiţi pentru ce să optaţi. Măsura şi cumpătarea nu trebuie să le ocoliţi şi nici să treceţi cu vederea foarte uşor toate problemele care vi se par dumneavoastră neimportante. Mai bine, dacă se poate, faceţi mai multă mişcare în aer liber.

Nativul săptămânii: **ANDRE JULES MICHELIN** (16.01.1853 — 04.04.1931)

A fost un industriaş francez care, alături de fratele său Edouard, a fondat compania de anvelope Michelin în anul 1888, în oraşul francez Clermont-Ferrand. La ora actuală este una dintre cele mai mari companii are se ocupă cu fabricarea şi comercializarea anvelopelor.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon:
0213178964

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
☐ 1 LUNĂ	6,00 LEI
☐ 2 LUNI	12,00 LEI
☐ 3 LUNI	18,00 LEI
☐ 4 LUNI	24,00 LEI
☐ 5 LUNI	30,00 LEI
☐ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonaţi-vă la magazin

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion — la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat la care se adaugă taxa de expediere de maxim 5 lei) sau să achitaţi în conturile bancare indicate la pagina 2 şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe şase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii.

CUPON MANDAT POŞTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION — la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piata Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POŞTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ştampila cu date prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE
0722625622

SERIE NOUĂ - 1280 ● ANUL LIX ● 14 IANUARIE 2016 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 2 (3030)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Oricine poate să te iubească în zilele cu soare. Doar pe timp de furtună îţi poţi da seama cine ţine la tine cu adevărat.*
Edgar Allan Poe

■ *Sunt drumuri la care se porneşte cu un singur bagaj: cu inima.*
Audrey Hepburn

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă
Mesajele neaşteptate ale ochilor

Dosarele frumuseţii
Frigul şi ritualul de îngrijire a pielii

Bătălia cu natura are şi câţiva învingători

De la Marele Canal
la canalul dintre două mări

Râurile, mările sunt cele mai cunoscute căi maritime de transport ale lumii. Numai că omul a visat să construiască şi rutele lui artificiale de transport al mărfurilor. A fost o bătălie dusă cu natura.

Regii, împăraţii, chiar şi dictatorii au visat la mari proiecte care să învingă natura şi care să le sape numele în stâncă. Natura nu se lasă de multe ori învinsă de om, dar, cu mici excepţii, oamenii au reuşit lucruri notabile. Unele dintre acestea sunt şi canalele, acele căi navigabile care leagă râuri sau mări, şi putem aminti aici şi Canalul Dunăre-Marea Neagră, sau cel al Canalului Panama.

Dacă ne-ar interesa să aflăm, însă, care este primul şi cel mai mare canal navigabil din lume, atunci trebuie să ne întoarcem la cea mai veche şi mai puternică civilizaţie a lumii, care este cea chineză. În China a fost descoperită hârtia, mătasea atât de râvnită de doamne, praful de puşcă, ca să nu mai vorbim despre traseele energetice care au născut acupunctura etc.

O magistrală între Beijing şi Hangzhou

Grand Canal, cunoscut şi sub numele de Marele Canal Beijing-Hangzhou, recunoscut de UNESCO, este cel mai lung şi mai vechi canal sau râu artificial din lume, fiind în acelaşi timp şi o renumită destinaţie turistică. Canalul porneşte din capitala Beijing, trece prin Tianjin şi provinciile Hebei, Shandong, Jiangsu şi Zhejiang pentru a ajunge în oraşul Hangzhou, legând în acest fel Râurile Galben şi Yangtze.

Deşi părţile cele mai vechi ale canalului datează din secolul al V-lea î.Hr., alte porţiuni au fost legate cu cele vechi în timpul dinastiei Sui (581-618 d.Hr). Lungimea totală a Marelui Canal este de 1.776 km, iar cea mai înaltă porţiune a sa atinge 42 m, în munţii Shandong. Pentru vasele chinezeşti, această diferenţă de nivel nu a mai fost o problemă după ce au fost inventate ecluzele în secolul al X-lea, în timpul dinastiei Song (960-1279), de către inginerul guvernului Qiao Weiyue.

Minunata realizare a Marelui Canal a fost admirată de mai mulţi călători de-a lungul istoriei, dintre aceştia fiind amintiţi călugărul japonez Ennin (794-864), istoricul persan Rashid al-Din (1247-1318), oficialul corean Choe Bu (1454-1504) sau misionarul italian Matteo Ricci (1552-1610). În ciuda deselor inundaţii produse de Râul Galben, a perioadele de temporară nefolosinţă şi părăsire, Marele Canal a condus de-a lungul timpului la dezvoltarea economică a zonelor urbane din China, porţiunea de sud fiind folosită din plin şi în zilele noastre.

Drumul fără pulbere

Dacă îmi amintesc bine, metafora, bine găsită, „drum fără pulbere", a fost folosită de scriitorul Petru Dumitriu ca titlu al romanului său apărut în 1951, pentru a „cânta" în termeni propagandistici proiectul Canalului Dunăre-Marea Neagră. Canalul a fost început în 1949 în plină eră bolşevică, cu forţa de muncă aleasă din rândul deţinuţilor politici din închisorile comuniste şi abandonat în 1953 de Gheorghe Gheorghiu-Dej, la câteva luni de la moartea lui Stalin, după ce fuseseră realizaţi doar câţiva kilometri din canalul Dunăre-Midia.

În 1976, într-o epocă de deschidere politică şi economică, lucrările la Canalul Dunăre-Marea Neagră au fost reluate şi finalizate pe 26 mai 1984 de preşedintele Nicolae Ceauşescu. Ocazie cu care a fost găsită de cântăreţii regimului o nouă metaforă: „Magistrala albastră".

Canalul dintre două mări, minunea Europei

Canalul care în limba occitană se numeşte *Canal de las Doas Mars*, este fără îndoială mândria regiunii Languedoc din sudul Franţei (le Midi). Construcţia are o lungime de 241 km, 10 m lăţime şi o adâncime de 2 m, şi iniţial s-a numit Canal Royal en Languedoc, pentru că a fost un proiect al regelui Ludovic al XIV-lea.

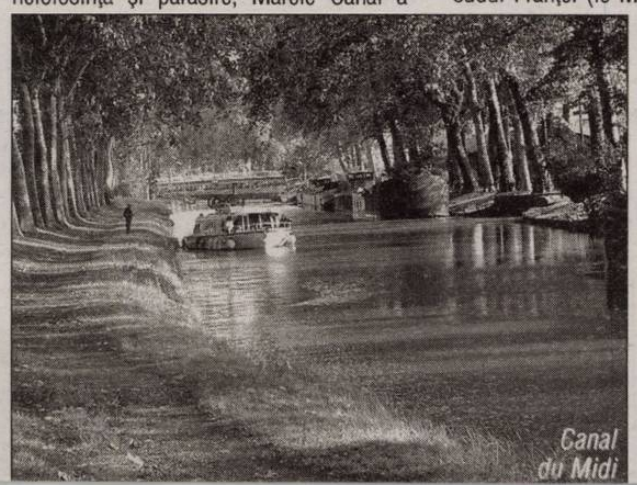
Canal du Midi

Numai după izbucnirea revoluţiei franceze (Comuna din Paris), revoluţionarii au spulberat tot ce trimitea la regalitate şi au schimbat numele canalului în Canal du Midi, în 1789. La vremea respectivă era considerat cea mai mare construcţie a secolului al XVII-lea. Canalul leagă râul Garonne cu Etang de Thau la Mediterana şi împreună cu canalul Garonne lung de 193 km formează Canalul dintre două mări (Canal du Midi) care uneşte marea Mediterană cu Oceanul Atlantic. Mai exact vorbind, Canal du Midi înseamă acea parte construită dintre Toulouse şi marea Mediterană, proiectul Două Mări voia să lege mai multe secţiuni navigabile pentru a ajunge de la Atlantic la Mediterana.

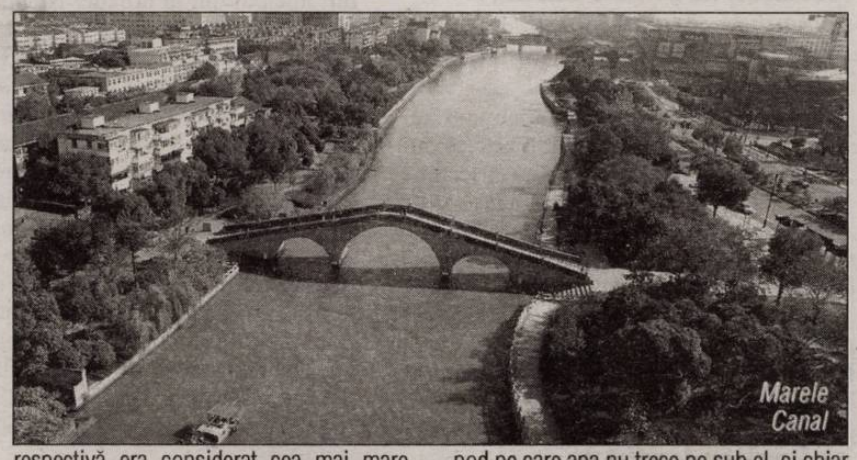
Marele Canal

Legăturile erau prin Canal du Midi, apoi râul Garonne, mai mult sau mai puţin navigabil între Toulouse şi Bordeaux, apoi Canalul Lateral Garonne, construit ulterior şi în fine estuarul Gironde după Bordeaux. Se spune că cel mai mult comerţul cu grâu a fost cel care a motivat construcţia acestui canal. Ministrul regelui Jean-Baptiste Colbert a fost convins de utilitatea acestui proiect (îmbogăţirea regiunii Languedoc) de colectorul de taxe pe comerţul cu sare din Mirepoix, Pierre-Paul Riquet. Colbert l-a convins pe Ludovic al XIV-lea (umplerea visteriei regale) iar acesta a autorizat construcţia printr-un edict regal din 1666.

Cum a ajuns un colector de taxe să aibă viziunea unui proiect atât de ambiţios, pentru care nici măcar nu avea cunoştinţele necesare, e greu de spus. Cert este că Riquet a reuşit să-l transforme în realitate. Câţi reuşesc asta în viaţă? Înconjurându-se de specialişti în inginerie, arhitecţi, folosind zeci de mii de bărbaţi ca mână de lucru, oferindu-le condiţii de plată şi muncă de-a dreptul revoluţionare pentru acei ani, punând la bătaie bani proprii, bani obţinuţi din taxe şi din cei alocaţi de Colbert şi o tenacitate ieşită din comun, Pierre-Paul Riquet a reuşit să construiască acest canal în doar 14 ani!

Când a murit, în 1680, era convins că realizarea vieţii îi va purta numele, iar urmaşii săi vor avea o viaţă îmbelşugată de pe urma drepturilor încasate pentru folosirea canalului. Din păcate pentru el, nimic nu s-a ales din speranţele sale, cu excepţia existenţei şi azi a Canalului, terminat după moartea „părintelui" său.

Încrezător în misiunea sa, de-a dreptul excepţională, Riquet, acest geniu al soluţiilor tehnologice (nu doar proiectarea canalului, dar şi construcţia ecluzelor, a unui pod pe care apa nu trece pe sub el, ci chiar pe pod!, a unui tunel pentru râu) a tras tot timpul speranţa că meritele sale vor fi recunoscute de rege, din partea căruia a aşteptat tot timpul o vizită pentru a-i prezenta stadiul construcţiei. Această vizită nu s-a produs niciodată. Mai mult, fidel ambiţiei sale de constructor, Riquet a încercat să-l impresioneze pe Ludovic al XIV-lea solicitând aprobarea pentru proiectul de construcţie a unui canal care să lege râul Loara cu castelul de la Versailles.

Argumentul stătea în picioare: astfel se alimentează parcul castelului, mare consumator de apă. A obţinut în principiu acordul regelui, dar fără să fie primit la curte, planul a ajuns la abatele Picard, însărcinat de Colbert să verifice viabilitatea proiectului, care în final a decretat că nu este fezabil. Loara, a demonstrat el, este mult mai jos decât nivelul domeniului Versailles, spre deosebire de Riquet care era convins de contrariu.

Într-un final, ambiţiile, orgoliile, răzbunările, dorinţele, toate s-au întors în pământ. Doar Canal du Midi a rămas şi este cel mai vechi canal funcţional din Europa, iar în urma lui Riquet a rămas, pentru a fi admirat, o statuie la Toulouse, locul unde a murit, şi alta la Béziers, locul lui de naştere.

TV
■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

SUDOKU
jocul săptămânii: 2

6	3				1			
1		2	3					7
						3		
2				5		8		
4			1		3			2
		5		7				3
		8						
3					6	2		4
			5				9	6

Soluţia în numărul viitor

Frăţia spionilor

Dacă am putea vedea lumea într-un mod similar celui în care persoanele dotate cu capacităţi extrasenzoriale deosebite disting culorile aurei energetice a semenilor, am constata că societatea noastră e „stratificată" pe categorii greu de bănuit. Spionii – sau, dacă vreţi, agenţii secreţi – fac parte dintr-o lume care ne fascinează când o privim ca pe un thriller de genul celor din celebra serie cu agentul 007, dar care e absolut terifiantă. Pentru că, dincolo de mize uriaşe, de spectacol, de sumele imense vehiculate, de fapt „jocul" e pe viaţă şi pe moarte.

Şi, chiar dacă mulţi spioni sunt adversari pe teren, mulţi se (re)cunosc între ei, ceea ce nu înseamnă că în momente-cheie rămâne loc de compasiune şi iertare. În acelaşi timp, nu mai puţin interesantă pentru omul obişnuit este şi istoria acestei veritabile „frăţii a spionilor" dintr-un top neoficial la nivel planetar. Revista americană Foreign Policy a realizat un asemenea – să-i zicem – clasament... de liga întâi.

■ ***Spionajul înaintat în grad.*** Comentatorii subiectului de faţă plasează în vârful topului Mossadul, serviciul secret de bază al statului Israel, unde – zic americanii – „informaţiile reprezintă sportul naţional al israelienilor, după arheologie, dar înaintea baschetului". Astfel, circa 20% din ofiţeri lucrează în diferite servicii, adică o proporţie colosală. Mossad are la origine serviciul de informaţii SHAY al miliţiei evreieşti clandestine Haganah, însărcinată cu asigurarea securităţii locuitorilor evrei din teritoriile palestiniene, de la începutul secolului XX.

Haganah („apărare", în ebraică) a constituit nucleul dur al armatei israeliene după crearea statului resectiv în mai 1948. Oficial, Mossadul s-a născut pe 13 decembrie 1949, când cel dintâi prim-ministru al ţării, David Ben Gurion (la naştere, David Josef Grün) a autorizat înfiinţarea unui institut central pentru organizarea şi coordonarea serviciilor de informaţii şi de securitate. Statul-major al său, cu sediul la Tel Aviv, are circa 3000 de angajaţi. „Spionajul face parte din cultura militară a Israelului" – mai afirmă comentatorii de la Foreign Policy, remarcând că sloganul său e extras dintr-un verset biblic: „Când ocârmuirea bate în retragere, poporul se prăbuşeşte. Iar salvarea stă în numărul mare de sfătuitori."

■ ***„Artiştii" de la Fermă.*** Locul 2 – CIA, adică Central Intelligence Agency, a fost fondată în 1947 de NSA, una dintre cele mai cunoscute agenţii de informaţii din SUA. E însărcinată cu adunarea de informaţii, dar şi cu majoritatea operaţiunilor clandestine americane din afara ţării. Foarte interesant şi de o importanţă covârşitoare e faptul că CIA e independentă faţă de guvern.

În anul 2009 se estima că personalul său numără 25.000 de angajaţi, cu nu mai puţin de 8.000 mai mult decât în 2001, dar cea mai importantă „mutare" în privinţa aceasta s-a făcut în 2003, când s-au recrutat (din peste 300.000 de CV-uri primate în decurs de un an) în proporţie de 70% civili care nu au lucrat niciodată pentru guvern, o treime fiind femei, 12% din rândul minorităţilor etnice, toţi aceştia buni cunoscători cel puţin ai unei limbi

străine. Acest detaliu spune foarte multe despre strategiile pe termen lung vizate de capii agenţiei. Formarea recruţilor s-a desfăşurat, timp de un an, la centrul de antrenament al CIA de la Camp Peary, botezat „Ferma".

Odată integraţi în serviciu, nou-veniţii au primit – ca debutanţi, cum s-ar spune – un salariu cuprins între 45.000 şi 60.000 de dolari! Şi n-or fi pentru stat degeaba. Mai ales că, aşa cum observă comentatorii, acest controversat serviciu s-a remarcat de-a lungul anilor în special pentru o „artă" a sa specială: arta instrumentării loviturilor de stat. Apropo: vă spune ceva „decembrie 1989", undeva, în Europa de Est?

Întoarcerea „copilului teribil"

După episoadele climatice extreme din 1982 şi 1997 – inundaţii în Peru, secetă cumplită în Australia, furtuni dezlănţuite în California, uragane în Japonia – generate de fenomenul El Niño, supranumit *Copilul teribil al meteorologiei mondiale,* vor urma şi altele similare conform ultimelor buletine de previziune meteo ale Agenţiei americane de observaţie a oceanelor şi atmosferei (NOAA).

Anomaliile periodice de temperatură din Oceanul Pacific la nivelul Ecuatorului vor fi din nou resimţite din această iarnă. Previziunile au fost transmise statelor vizate pentru a se lua măsurile de rigoare.

Încă de la începutul lunii august, au fost înregistrate temperaturi de suprafaţă ale Pacificului cu 2ºC mai mari decât cele normale ca urmare a slăbirii intensităţii alizeelor, vânturi care împing apele calde spre vestul oceanului. În aceste condiţii, şi în special în absenţa alizeelor, apele din largul coastelor vestice ale Americii Latine se încălzesc, blocând înaintarea apelor reci într-o regiune denumită *Niño-34,* care reprezintă un indicator simptomatic al apariţiei fenomenului şi pe care meteorologii o monitorizează permanent.

Alte evenimente meteorologice precursoare sunt reprezentate de uraganele din Pacificul de nord-vest, din acest an, de seceta din India care a debutat în august, după o perioadă de ploi torenţiale afectând, printre altele, culturile de orez care au zdruncinat economia ţării.

Apariţia fenomenului El Niño nu poate fi anticipată decât după observaţii îndelungi şi complexe care pot dura luni de zile.

DORIN MĂRAN

Despre acorduri...

Să vorbim corect!

Un acord folosit în mod greşit de cei mai mulţi dintre noi este cel de tipul: „S-a oprit în faţa uşii *vopsită* în verde" sau „Descifra sensurile poeziei *scrisă* de..." etc.

Cuvintele „vopsită" şi „scrisă" sunt adjective provenite din participiu şi ele trebuie folosite ca atare. Aşa cum ştim, adjectivul se acordă cu substantivul determinat în gen, număr şi caz. Majoritatea vorbitorilor neglijează cu totul cazul (în situaţia respectivă genitiv) şi de aici greşeala. Aşa cum nu spunem „S-a oprit în faţa uşii *mare"* ci folosim acordul în caz „...uşii *mari"* nu este corectă nici expresia „...în faţa uşii *vopsită"* chiar dacă participiul respectiv este urmat de un complement.

Aşadar, în cazurile citate (şi în toate de acest fel) exprimarea corectă este „...în faţa uşii *vopsite* în verde", respectiv „...sensurile poeziei *scrise* de...". *(I.S.)*

Starea de veghe

Suntem mai puţini cu un Om

Lumina sărbătorilor de iarnă trecute a fost întunecată de o veste tristă. Un sms neaşteptat mă anunţa laconic: „S-a stins profesorul Brad." Probabil mulţi din generaţiile tinere nu ştiu cine a fost acest om extraordinar, unul dintre „ultimii mohicani" ai noştri de formaţie ştiinţifică autentică, o valoare internaţională în domeniul biochimiei greu de egalat, căruia, pe de o parte, generaţii întregi de studenţi îi datorează enorm pentru formaţia lor profesională, iar pe de altă parte nenumăraţi oameni îi datorează sănătatea şi viaţa.

Prof. univ. dr. Ion BRAD avea o minte şi o intuiţie uluitoare. În timpul întâlnirilor noastre dintr-o anumită perioadă, mă surprindea cu divagaţii strict profesionale magistrale, care – chiar dacă mie, ca filolog nu-mi spuneau mare lucru – mă fascinau. Profesorul devenea dintr-odată mistuit total pe dinăuntru de ştiinţa şi pasiunea sa de o viaţă, care se aduna întotdeauna în aceeaşi albie unduită între dealurile subcarpatine: cătina albă. Peste 60 de ani din viaţă şi i-a dăruit intens cercetării şi prelucrării în scopuri medicale şi ştiinţifice a acestei plante pe care a botezat-o „Ginsengul românesc", considerând-o o adevărată farmacie naturală.

Îmi povestea despre ierni geroase şi veri arzătoare petrecute pe colinele prahovene, buzoiene, moldoveneşti, în căutarea unui gen de formulă magică pe care intuia că arbustul ţepos şi aparent ostil o păstra în el de milenii, ani şi ani în care asistenţi i-au fost doar soţia şi copiii, iar laborator – propria casă. Ca un alchimist al cătinei albe, a preparat fel şi fel de leacuri din fructe şi frunze, dar şi din tulpini şi rădăcini recoltate în cele mai diferite perioade ale anului, apoi supuse unor sublime „suplicii" prin macerare, ardere, tocare, distilare, fierbere...

Savantul Brad a fost activ până la capăt, deşi adunase în el mulţi ani de poveri, suferinţe, persecuţii nemeritate, amărăciune. Dar, dacă ar fi să-i caut şi un defect, nu aş ezita să spun că – da, acest Om a păcătuit mult: prin decenţă, discreţie şi tolerarea imposturii chiar a unora dintre confraţii săi. Pentru că, în mod cert, viaţa sa ar fi avut o traiectorie diferită, în aceeaşi albie, însă mai încărcată de beneficii în primul rând pentru oamenii suferinzi de cele mai diverse maladii, pe care oricum i-a ajutat enorm.

Au rămas totuşi în urma sa nu doar fapte concrete şi lucrări ştiinţifice de mare valoare, ci şi roadele învăţăturii şi a „microbului" iscodirii ştiinţifice cu care şi-a contaminat discipolii. Ca un mic omagiu pentru munca profesorului Ion Brad, am ales ca în pagina de terapii complementare din acest număr al Magazin-ului să le oferim cititorilor câteva informaţii utile despre cătina albă. Şi mai departe, nu vom rosti fatidicul „adio", ci „Să ne revedem cu bine în spirit, bătrâne savant, în acel tărâm nevăzut care înseamnă, pentru toţi, Acasă!".

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI) Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66

GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef

ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România Fax: 021.317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Lumea fascinantă a roboților

Spider-Man pe patru roți

Pe zi ce trece apar noi și noi prototipuri de roboți cu înfățișări diferite și funcții asemănătoare sau originale. Unul dintre aceștia, denumit VertiGo, un alergător și alpinist redutabil, prezentat în decembrie 2015, a fost creat, din fibre de carbon, de compania Disney care nu produce doar filme de desene animate ci și roboți în laboratoarele sale de cercetare științifică.

Prototipul a fost realizat în colaborare cu specialiști din cadrul filialei elveține Disney Research din Școala politehnică din Zürich. Robotul, asemenea lui Spider Man sau a șopârlei gecko, se deplasează cu agilitate și siguranță pe terenuri accidentate, pe ziduri și chiar pe plafon. Este dotat cu patru roți, dispozitive de propulsie și aspiratoare rabatabile cu elice care îi permit să rămână fixat pe o suprafață verticală sau pe un plafon chiar dacă acestea prezintă imperfecțiuni sau denivelări. Producătorii au anunțat că va fi lansat pe piață pentru divertisment. Poate fi utilizat însă și în cadrul unor aplicații industriale.

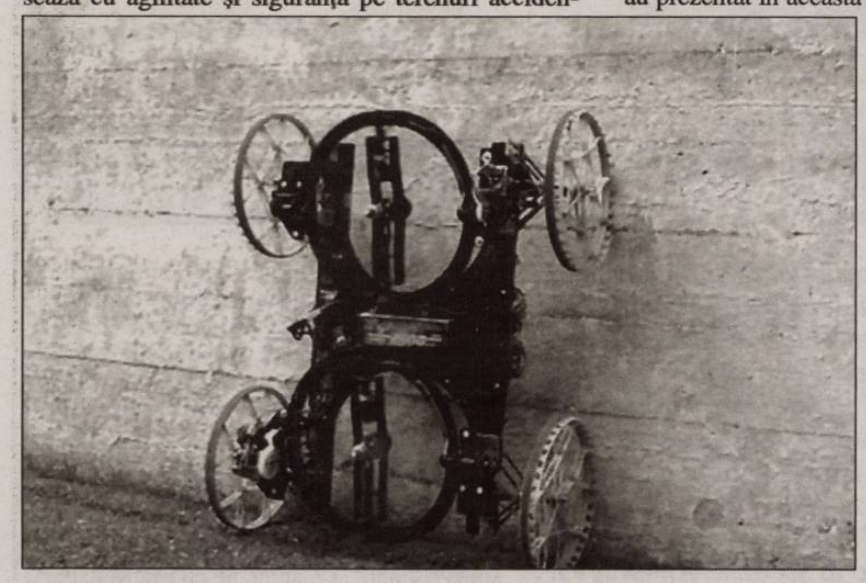

Umanoid interactiv

Specialiștii în robotică de la Universitatea tehnologică Nanyang din Singapore au prezentat în această lună ultima lor creație. Este vorba despre un umanoid inteligent și sensibil, denumit Nadine, care seamănă ca două picături de apă cu o femeie în carne și oase.

Nadine este capabilă să facă numeroase mișcări, gesturi, cu o firească mobilitate, asemenea unei ființe umane, să ofere informații, să converseze, să citească, exprimându-și totodată, nuanțat, emoțiile, prin expresivitate facială, în funcție de tonul, comportamentul interlocutorului.

Are o memorie de invidiat în lumea umanoizilor putând recunoaște interlocutori și conversa cu aceștia amintindu-și dialogurile anterioare. Asemenea altor umanoizi va ocupa diverse funcții publice sau va oferi companie persoanelor în vârstă. Deocamdată îndeplinește funcția de îndrumător la Universitatea din Singapore.

„Frunză" bionică

Oamenii de știință speră să reușească să producă un carburant verde care să înlocuiască în mare parte resursele energetice fosile. Cercetările în acest sens sunt numeroase dar rezultatele scontate întârzie. S-au făcut pași uriași în producția de energie alternativă pe calea exploatării razelor solare, a vântului, a biomasei etc. dar fără petrol, cărbune și gaze naturale asigurarea consumului energetic global e imposibilă pe termen lung.

În 2050, populația globului va ajunge la 9 miliarde de locuitori iar consumul de energie, la 28 terawați, cu o dată și jumătate mai mare decât cel actual. În această perspectivă, pe fondul reducerii utilizării combustibililor fosili și al riscurilor legate de încălzirea climatică, oamenii de știință, în special americani, japonezi și francezi, se mobilizează intens pentru a asigura producerea de cât mai multă energie verde și pentru a diversifica gama resurselor naturale exploatate inspirându-se totodată din natură, din procesele prin care plantele produc energie.

Pe bază de apă, raze solare și bioxid de carbon din aer plantele produc zaharuri, precum glucoza, un carburant care le asigură procesul de dezvoltare. Este doar unul dintre modelele oferite de natură care fac obiectul cercetării.

Profesorul american Daniel Nocera de la Massachussets Institute of Technologie (MIT) a realizat un experiment promițător, producând un carburant – izopropanol – care ar putea înlocui petrolul, cu o frunză artificială, o celulă fotovoltaică alcătuită din siliciu, catalizatori chimici pe bază de nichel și cobalt și din piese electronice, de dimensiunile unei cărți de joc, care este introdusă într-un recipient cu apă. Asemenea unei frunze naturale, utilizează lumina Soarelui pentru a separa apa în cele două componente cheie ale sale, oxigenul și hidrogenul. Ulterior, acestea sunt stocate într-o „celulă de combustibil" și folosite pentru a produce electricitate. Cu doar un litru de apă frunza artificială produce suficientă electricitate pentru a alimenta timp de un sfert de zi o garsonieră.

Grupul industrial indian Tata l-a contactat pe profesorul de la MIT pentru a construi o microcentrală energetică, de dimensiunea unui frigider, în aproximativ un an și jumătate.

Dispozitivul lui Nocera nu este prima realizare de acest gen, dar este cea mai reușită. Cercetătorul american John Turner, de pildă, a realizat o versiune care imită fotosinteza, dar realizarea dispozitivului presupune utilizarea de materiale rare și scumpe. Pe de altă parte, funcționează cu intermitențe și are o durată de viață redusă.

Proteinele au „emancipat" hominizii

Studiile efectuate de un grup de paleontologi britanici au relevat faptul că evoluția speciei umane s-a accentuat după ce strămoșii noștri preistorici au început să prepare carnea de vânat la foc sau fierbând-o, devenind astfel mai ușor de digerat și mai sănătoasă, majoritatea paraziților fiind distrusă.

Fiind, evident, mai gustoasă, au consumat mai multă carne, relativ constant, datorită faptului că putea fi conservată o perioadă mai lungă de timp. Atâta vreme cât s-au hrănit cu vânat crud au rămas deseori fără hrană după ce carnea se altera dar și în perioadele în care nu reușeau să captureze vreun animal. Creierul ar fi început să se dezvolte datorită aportului sporit de proteine, consideră cercetătorii britanici.

O teorie controversată așa cum controversată este și datarea perioadei în care hominizii ar fi învățat să prepare carnea. Este posibil ca schimbarea comportamentului alimentar să se fi produs în urmă cu un milion de ani sau cu 300.000-400.000 de ani, conform celor două ipoteze lansate de paleontologi.

Termometru-plasture

Un termometru miniaturizat având grosimea unei pelicule de film a fost creat de cercetători japonezi de la Universitatea din Tokyo. Poate fi aplicat, ca un plasture, pe piele, înregistrând cu precizie temperatura corpului. Poate fi pus și pe locuri vătămate sau, după o intervenție chirurgicală, în locurile suturate, semnalând o eventuală infecție prin schimbarea temperaturii

Cel mai mare cristal din lume

Cristalele sunt componente esențiale într-o largă paletă de aparate: televizoare, telefoane, ceasuri etc. Cercetătorul austriac Robert Krickl, sedus de formele și structura acestora, a încercat — și a reușit! — să reconstituie la scară mare o moleculă de sare reprezentând 38.00 de atomi roșii și albi

și 10 kilometri de bastonașe, mărind-o de 1 miliard de ori, în format 3D, realizând o structură cu o înălțime de 3 metri. O performanță tehnologică și o impresionantă operă de artă care oferă privirilor un fascinant labirint din linii și sfere în care peisajele se schimbă în funcție de direcția în care structura este vizualizată.

Microbuz fără șofer

În Danemarca a fost testat cu succes vehiculul electric denumit Wepod care poate transporta 6 persoane pe un traseu cu o lungime de 10 kilometri între Wageningen și Ede. A fost conceput de compania franceză

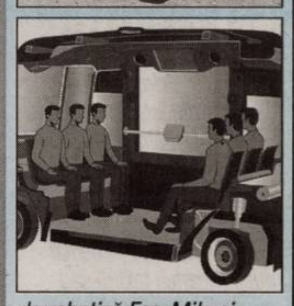

de robotică EasyMile și construit de Citymobil 2. Vehiculul, dotat cu captatori laser, radar, GPS și camere de luat vederi, va rula cu o viteză maximă de 25 km/h alături de cele aflate în trafic, așadar, fără a beneficia de o rută specială. Nu însă în condițiile în care traficul este intens, pe vreme defavorabilă și în timpul nopții. În primăvara anului viitor microbuzele vor circula și în alte zone ale țării.

Pagină realizată de
DORIN MĂRAN

Enigmele unui război mondial

Despre cel de-al Doilea Război Mondial se ştie aproape totul, cu multiple detalii şi nuanţe de pe toate fronturile. Cu toate acestea, în pofida puzderiei de informaţii există aspecte neelucidate şi întrebări legitime care nu-şi găsesc încă răspunsurile. Aici încep să se strecoare speculaţiile şi dezbaterile. Vom aborda doar câteva dintre aceste enigme.

De ce Hitler nu şi-a distrus inamicul cu prilejul bătăliei de la Dunkerque?

Invazia Franţei (şi a Ţărilor de Jos) de către trupele Germaniei naziste a debutat la 10 mai 1940. Corpul B de armate germane a pătruns în marş forţat spre vestul Franţei, apoi, prin Operaţiunea „Lovitura de coasă" a deviat spre nord, spre canalul Mânecii. În numai zece zile, nemţii au atins coasta Atlanticului şi trupele expediţionare britanice au fost izolate de cele franceze. Motorizatele grele înconjuraseră localitatea Dunkerque (Dunkirk în engleză) şi Hitler putea distruge complet trupele inamice aflate acolo. Numai că, spre surprinderea generalilor germani, führerul decide să nu mai atace Dunkirk-ul. În consecinţă, trupele britanice au început evacuarea şi aproximativ 330.000 de militari au scăpat cu viaţă. De ce a fost Hitler atât de „generos" cu inamicul?

Există mai multe ipoteze, noi doar le enumerăm pe cele mai plauzibile. Poate că Hitler a vrut atunci să facă pace separată cu UK (ar fi spus înaintea sinuciderii). Poate că s-a temut că înaintarea atât de rapidă a nemţilor a fost o capcană a francezilor. Sau poate că a fost doar un exerciţiu de dominare a führerului faţă de generalii şi strategii săi. Poate că şi terenurile mlăştinoase din zonă ar fi încurcat motorizatele să acţioneze...

Unde a dispărut aurul mareşalului Erwin Rommel?

Expertul englez în „comori naziste" Terry Hodgkinson a căutat mai mulţi ani o comoară despre care se spune că a fost ascunsă de feldmareşalul german Erwin Rommel, şeful trupelor naziste din nordul Africii. Mult disputatul depozit de lingouri de aur ar fi fost aruncat de flota germană în retragere în

Rommel în nordul Africii, 1942

zona insulei Corsica. Este vorba despre şase lăzi mari din oţel conţinând aproximativ 210 kilograme de aur. Există unele mărturii care spun că nu Rommel a fost implicat, ci colonelul SS Walter Rauff, cel care a ordonat jefuirea comunităţilor evreieşti din Tunisia. Acest criminal odios a inventat camere de gazare mobile pentru evrei, s-a refugiat în Chile şi a murit în 1984. Nici de la Rommel nu s-a aflat nimic, întrucât a fost executat de Hitler ca trădător în 1944. Comoara este de negăsit.

Ce s-a întâmplat cu echipajul crucişătorului „Sidney"?

Unul dintre cele mai importante vase de război australiene a fost cruciţătorul „Sydney" zis „Gladiatorul", de 7.600 de tone. Acesta a fost atras într-o cursă în anul 1941, când Australia era unul dintre inamicii Germaniei. La 19 noiembrie, de pe „Sydney" a fost văzut un vas cu pavilion olandez (deci aliat), şi a decis să se apropie – în largul portului Perth. Dar a constatat că era vorba despre un vas german de război, „Kormoran".

A început o bătălie cu toate dispozitivele de foc şi nava nazistă a luat foc, echipajul părăsind-o. Şi „Sidney" a luat foc, dar echipajul de 645 de persoane a reuşit să manevreze nava care s-a depărtat. Dar nu a mai fost găsit niciun membru al echipajul în viaţă, deşi au fost recuperate mai multe bărci de salvare. Urme ale navei ar fi fost descoperite abia în 2008, dar nu se ştie cu precizie dacă sunt resturi ale crucişătorului „Sidney".

Fotodocument

Che Guevara la Moscova

Celebrul revoluţionar argentinian Ernesto „Che" Guevara (1928-1967) a vizitat Moscova în 1964, purtând nelipsitele sale mesaje antiamericane de genul „Să creăm noi Vietnamuri!".
A avut importante funcţii în guvernul lui Fidel Castro, dar din cauza exceselor sale, liderul cubanez s-a depărtat de el (Che militase pentru un război mondial cu prilejul crizei rachetelor din Cuba, din 1962). A făcut „turnee revoluţionare" prin mai multe ţări. A fost ucis în Bolivia, pe când conducea guerilla contra guvernului.

Corăbii care au cucerit lumea

Ne impresionează şi ne încântă marile corăbii cu care cei mai faimoşi exploratori ai lumii au făcut istorice descoperiri geografice. Puternicele şi totuşi elegantele ambarcaţiuni de cursă lungă au o istorie a lor şi noi ne vom referi la cele numite „Carace" („Carrack" în engleză), care au făcut istorie în secolele XV şi XVI. Ele aveau cel puţin două catarge şi erau construite pentru încărcături foarte mari. Veneţienii şi genovezii, marii navigatori ai Mediteranei, le foloseau încă din secolul al XII-lea şi erau mândri de ele, pentru că erau superioare galerelor (propulsate cu vâsle) şi drakkarelor vikingilor (cu un catarg). Portughezii le-au adaptat navigaţiei oceanice, caracele lor putând transporta mărfuri de peste 500-1.500 de tone.

„Santa Maria"

În primul voiaj al lui Cristofor Columb spre Lumea Nouă, principala corabie a fost caracul „Santa Maria", lansată la apă în 1460. Nava a fost construită în portul Pontevedra din Galicia (nord-vestul Spaniei). Avea un deplasament de 150 de tone şi o lungime a punţii de 19 metri şi trei catarge. A fost corabia port-drapel a istoricei expediţii a lui Columb, ea fiind însoţită de corăbiile mai mici, caravelele „La Nina" şi „La Pinta".

Columb a plecat în prima călătorie la 3 august 1942 din Palos de la Frontera (Andalusia) şi la 12 octombrie a zărit pământul. În decembrie, Columb voia să se întoarcă din Lumea Nouă. În noaptea de 24 decembrie, tot echipajul (inclusiv Columb) a adormit din cauza oboselii şi „Santa Maria" a eşuat pe coastele din Haiti. A doua zi a fost luată de apă şi pierdută iremediabil. Doar ancora a fost păstrată şi se află la Port-au-Prince, Haiti.

„Sao Gabriel"

Corabia port-drapel a lui Vasco da Gama a fost caracul „Sao Gabriel", cu care a pornit în primul său voiaj spre India. Flotila cu care a plecat la drum da Gama era compusă din încă trei corăbii: caracul mai mic „Sao Rafael" (căpitan era fratele, Paulo da Gama); caravela „Berrio" (doar de 90 de tone); caracul de aprovizionare „Sao Miguel".

Cu „Sao Gabriel" în frunte, Vasco da Gamma a plecat din Lisabona la 8 iulie 1497. Trecând prin sudul Africii (pe la Capul Bunei Speranţe), a pierdut nava de aprovizionare şi a ajuns pe coasta Malabar a Indiei (sud-vest) la 20 mai 1498. „Sao Gabriel" s-a întors în Portugalia în august 1499, fără Vasco da Gama. Acesta devenise primul european care a pus piciorul în India venind pe oceane. În al treilea voiaj spre India, el a folosit caracul „Santa Catarina do Monte Sinai". A murit de malarie în 1524.

„Santa Maria" a lui Columb

„Victoria"

Prima corabie care a efectuat înconjurul lumii a fost caracul spaniol „Victoria", care a făcut parte din flotila pornită în expediţie sub comanda lui Ferdinand de Magellan. Expediţia era spaniolă şi după moartea lui Magellan, căpitanul „Victoriei" a fost Juan Sebastian Elcano. Corabia port-drapel a expediţiei a fost caracul „Trinidad", dar acesta s-a scufundat. Flotila plecase din Sevilla la 10 august 1519.

A străbătut Atlanticul, a trecut prin strâmtoarea care separă America de Sud de Ţara de Foc („Strâmtoarea Magellan") şi a ajuns în „Marea paşnică" (cum i-a spus navigatorul), adică Oceanul Pacific. Corabia s-a întors acasă prin Oceanul Indian. Magellan nu s-a întors, el a fost ucis în Bătălia din insula Mactan, Filipine, în anul 1521. Lupta s-a dat cu băştinaşii tribului Lapulapu, mult mai numeroşi. Caracul „Victoria" a adus acasă doar 18 marinari din cei 237 cu care plecase la bord.

Astăzi în istorie

14 ianuarie 1972

Margareta a II-a devine regina Danemarcei

Prima regină din istoria Danemarcei, Margareta a II-a a devenit suverana ţării sale la 14 ianuarie 1972, imediat după moartea tatălui său, regele Frederick al IX-lea. Ea nu a fost după naştere moştenitor principal al tronului, întrucât legea de atunci nu permitea ca femeile să acceadă la rangul suprem în stat.

În momentul când era clar că mama Margaretei nu mai putea avea copii, au început demersurile de modificare a constituţiei, în 1947. Parlamentul Danemarcei a trebuit să voteze modificarea legii de succesiune, şi de asemenea şi poporul, printr-un referendum. În 1953 s-a încheiat procesul de legalizare a moştenirii tronului de către o femeie (la fel ca în UK). În momentul naşterii Margaretei, moştenitor legal era unchiul său, prinţul Knud, fratele mai mic al tatălui său.

Prinţesa Margareta s-a născut la Palatul Amalienborg din Copenhaga, în 1940. Mama sa a fost prinţesa Ingrid, iar printre ascendenţii săi erau regele Gustav al VI-lea al Suediei şi prinţesa Margareta a Marii Britanii. Ea a urmat studii superioare la mai multe institute de elită din lume. La 10 iunie 1967 s-a căsătorit cu diplomatul francez Henri de Monpezat (devenit prinţul Henrik al Danemarcei). Cei doi au doi copii, pe Frederick Andre (prinţ moştenitor, născut în 1968) şi Joachim Waldemar.

Regina Danemarcei, Margareta a II-a — membră a Casei dinastice Glücksburg — este şi autoritatea supremă a Bisericii Danemarcei (ea este de confesiune luterană) şi Comandant şef al Forţelor Defensive Daneze. Este un monarh constituţional, nu ia decizii politice şi nu exprimă opinii politice în public. Suverana are talent artistic concretizat în mai multe serii de peisaje şi ilustraţii pentru ediţia daneză a „The Lords of The Rings". A ilustrat o carte de poeme a soţului său şi a fost designer pentru costumele unor filme artistice. Este o „fumătoare înrăită" („chain smoker"), dar nu în public.

În anul 2012, regina Danemarcei Margareta a II-a a sărbătorit Jubileul de Rubin, 40 de ani de la accederea pe tron.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Fenomene aerospaţiale neidentificate

O întâlnire nepământeană

Aş dori să prezint cititorilor revistei Magazin un caz mai aparte, pe care l-am studiat personal. Începând din 1996, am primit de la Cornel Buta (C.B.) din Braşov, un mare număr de scrisori, casete audio etc., în care el relata despre contacte stranii cu fiinţe pe care le-a calificat drept extraterestre. În scrisorile sale, ca şi în convorbiri telefonice, mi-a repetat că nu-l interesează publicitatea, dar doreşte ca oamenii să cunoască nişte adevăruri. La solicitarea mea, a acceptat să-i dezvălui totuşi identitatea.

S-a născut în 1937, în localitatea Bogata Olteană, judeţul Braşov. Are o stare materială bună, este însurat şi are un băiat, Mircea, născut în 1969. La vârsta de trei ani, C.B. fost înfiat de familia unei mătuşi, sora mamei. Şi ei aveau o gospodărie mare, dar nu aveau copii şi-şi doreau şi un ajutor. Din acest moment şi până la vârsta de 26 de ani, C.B. a locuit cu ei, într-un teritoriu numit „Turzun", o peninsulă, de circa 7 kilometri pătraţi, închisă aproape complet de un cot de 9 kilometri al râului Olt. La 26 de ani, s-a mutat la Braşov. Aici a ajuns să lucreze ca maistru într-o întreprindere militară, după ce şi-a completat studiile la cursurile serale. Din 1997 a ieşit la pensie.

C.B. spune că la vârsta de 14 ani şi jumătate, a avut o întâlnire cu fiinţe nepământene. Era la Turzun. În zorii zilei de 19 martie 1952, s-a trezit pe la ora 2: 00 şi a ieşit în curte pentru câteva minute. A revenit apoi în casă, s-a culcat liniştit şi a adormit. Imediat după aceea s-a văzut într-o altă lume, cu construcţii şi fiinţe total diferite de tot ce cunoştea pe Pământ. Era o lume stranie, monotonă şi pustie. Nu exista pic de vegetaţie. Solul era plan şi negru ca bitumul... În jurul său, pe o rază de circa un kilometru, vedea totul ca într-o zi întunecoasă, dar mai departe şi deasupra era înconjurat de nori groşi şi negri ca fumul de păcură... „Păreau încremeniţi, nederanjaţi de nicio adiere de vânt".

Fiinţă energetică

În tot acest peisaj se zăreau două clădiri. Una era asemănătoare cumva cu cele de pe Pământ şi părea turnată dintr-o masă plastică, „cum ar fi bachelita neagră". Cealaltă era de culoare crem deschis, aproape lămâi, cu acoperişul roşu, şi construită din materiale cum martorul nu văzuse pe Pământ.

În faţa sa, la circa 25-30 de metri, se afla o „vietate cosmică", „o fiinţă energetică informă pe care mintea omenească, oricât s-ar strădui, nu şi-o poate imagina", de o măreţie pe care n-ar putea s-o descrie în cuvinte, care „îşi schimba forma şi culoarea după voie, de la alb strălucitor, mai puternic ca lumina soarelui, până la roşu, culoarea sângelui, fără nicio strălucire". Era „o fiinţă care nu era materie fixă ci numai energie vie ca flacăra de foc, o materie vie total deosebită de noi".

Au avut o conversaţie. I s-a spus că a fost ales dintr-un mare număr de oameni şi că îl cunoşteau dinainte de a se naşte. Fiinţa luminoasă i-a propus un „plan", o colaborare care însă implica să renunţe la libertatea sa. C.B. spune că a cerut un timp de gândire. Apariţia a fost de acord, cu condiţia ca el să respecte trei principii de comportament, pe care le-a acceptat şi le respectă şi azi. I-a fixat o perioadă de probă, după care urma să revină. Pe atunci nu ştia că nu va fi vorba de câteva zile sau săptămâni, ci de 14 ani şi jumătate, în care va fi supravegheat permanent. Din păcate, i s-a interzis să spună ce i s-a mai comunicat. I s-a permis să spună doar idei „de la el".

La un moment dat, făptura de lumină a pleacă dreapta sa, un negru atletic, perfect gol, înalt de circa 1,90 metri, cu părul scurt. Avea o privire cruntă şi mişcări feline. A avut o conversaţie şi cu acesta. Părea claustrat în acea lume întunecată şi se bucura că are un interlocutor.

C.B. a stat acolo vreo 20 de minute. Cât a fost acolo, în acea lume stranie, nu şi-a adus aminte de nimic de pe Pământ, de parcă memoria i-ar fi fost anulată. După această întâlnire, s-a trezit în patul său, foarte de dimineaţă, înainte de răsăritul soarelui. Lângă patul său, la distanţă de circa un metru, stătea în picioare, cu faţa spre el, un omuleţ înalt de circa 0,9-1,1 metri. Avea o înfăţişare nordică europeană (de „arian"...), semănând cu un băiat de 10-12 ani. Avea faţa albă rozalie, ochi albaştri şi părul blond tuns scurt. Purta o salopetă mulată pe corp, de un roşu aprins şi curat, dintr-un material subţire, foarte fin, aparent sintetic şi elastic. Pe mijloc era încins cu un brâu lat de circa 4-5 centimetri, pe care, în locul cataramei, se găsea un buton roşu. Purta cizmuliţe scurte, de culoare albastră, fixe pe picior, elastice, cu talpa subţire.

Stătea nemişcat, ca o statuie, cu braţele încrucişate pe piept, cu palmele lipite... Când C.B. s-a ridicat, a făcut un gest liniştitor, a zâmbit prietenos şi a spus cu blândeţe: „nu-ţi fie frică, nu-ţi fac niciun rău"... A urmat o conversaţie de circa 15 minute (sau chiar mai mult). I-a spus că cele întâmplate în noaptea trecută reprezintă un experiment; l-a sfătuit să nu asculte tot ce îi va

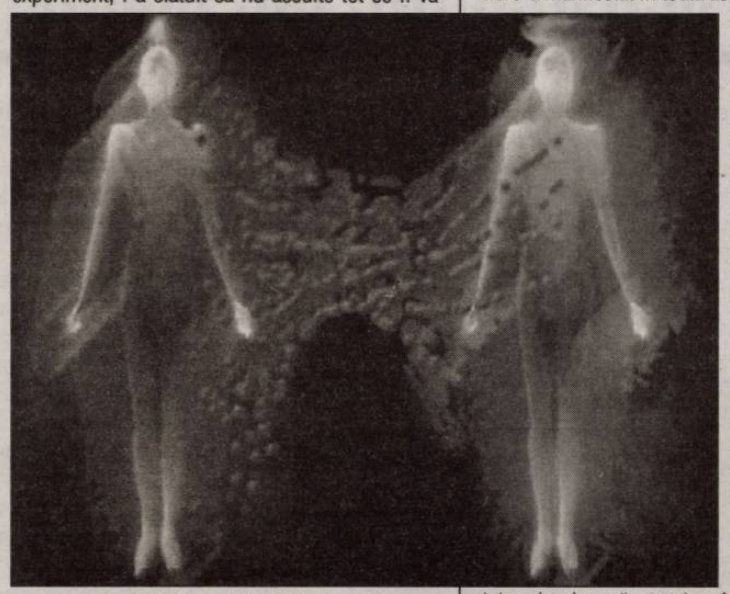

cere negroidul şi să nu-i fie frică de el. I-a mai spus să aibă grijă de corpul său, ca de ceva sfânt, să ducă o viaţă curată şi echilibrată, să evite viciile, să-şi folosească mintea cât mai intens şi să evolueze continuu prin cunoaştere. C.B. a avut sentimentul că mesagerul „părea independent de ceilalţi doi, dar cunoştea situaţia".

L-a întrebat pe omuleţul blond cine-i şi de unde vine? Acesta i-a răspuns, ridicând un deget, că de sus, din spaţiu. C.B. i-a pus şi alte întrebări, la unele nu a primit răspuns, despre altele este obligat să tacă. Omuleţul i-a ordonat apoi să doarmă, iar C.B. a adormit. Când s-a trezit, era lumină, cei trei câini îl priveau din afară, din faţa uşii întredeschise spre curte, iar „arianul" nu mai era acolo.

După noaptea aceea, timp de aproape 15 ani, zi şi noapte, C.B. spune că a devenit un adevărat cobai. Fiinţa cosmică l-a lăsat, aparent, pe mâna „umanoidului" negru, care, în continuare l-a supravegheat şi l-a supus continuu la presiuni psihice şi fizice. Îl contacta mintal de câte ori avea chef, zi şi noapte. A vorbit cu el de vreo 10-12 ori, dar numai în anumite circumstanţe: niciodată în casă sau sub un acoperiş, niciodată de faţă cu cineva, niciodată iarna sau când era frig, nu în locuri zgomotoase, niciodată când era bolnav, obosit, nervos, supărat, agitat, surmenat sau într-o stare anormală de orice formă, niciodată noaptea, totdeauna pe timp călduţ (mai — septembrie) sub cerul liber, senin sau cu nori rari, atunci când era relaxat, „când gândurile tăceau".

Negroidul dorea ca C.B. să se poarte în so- ataca şi îl tortura fizic, cu cruzime. Îl imobiliza, de nu-şi mai putea mişca nici limba, după care C.B. era scuturat, ca şi când ar fi fost electrocutat. După ce îl lăsa în pace, nu mai avea nicio problemă, nu simţea nici oboseală, nici durere. De altfel, în toată acea perioadă a avut o sănătate bună.

La un moment dat, spune C.B., „negroidul se încarnase în corpul meu... Simţeam o mare greutate şi corpul îmi era foarte greoi. Tremuram continuu şi vorbeam cu voce stinsă... Am avut noroc că am găsit metoda eficace de l-am scos afară din mine. După aceea nu am mai avut nimic". După această tentativă entitatea neagră nu a mai reuşit să-l ia în stăpânire; îl simţea din timp şi îl bloca.

Negroid insistent

C.B. a dedus ulterior că negroidul n-ar fi avut voie să se comporte astfel, dar era chinuit de singurătate în mediul său ostil şi, dacă l-ar fi luat în stăpânire, s-ar fi transpus, prin el, în lumea pământeană, care i se părea un rai, ceva cu totul diferit de lumea lui. În momentul în care C.B. s-a mutat la Braşov, în ambianţa aglomerată a unui oraş mare şi în mediul zgomotos al unei întreprinderi, negroidul părea că încearcă să-l convingă să se întoarcă acasă.

Entitatea luminoasă întâlnită în acea noapte nu s-a manifestat în toată această perioadă, până în septembrie 1966, când C.B a fost „readus fulgerător", pentru vreo zece minute, în aceeaşi lume neagră. Din nou i s-a făcut aceeaşi propunere ca la prima întâlnire, iar el a refuzat şi acum. Entitatea a întrebat de ce, iar el a răspuns că „lumea nu e pregătită pentru aşa ceva; poate peste 2-300 de ani". Discuţia s-a terminat şi după aceasta a scăpat definitiv şi de negroid. Ar mai fi vrut să revadă entitatea luminoasă „pentru iubirea pe care i-o purta", dar aceasta a fost ultima întâlnire.

C.B. spune că, în contactele sale, „le-am pus o mulţime de întrebări; la unele au refuzat să-mi răspundă". „Nu mi-au comunicat nimic mai mult despre lumea lor sau despre ei. De unde vin ei, rămâne un mister". „Am vorbit mult despre noi, chiar în contradictoriu, dar nu mi-au vorbit despre ceea ce se întâmplă cu noi". „Mi-au dat sfaturi cu caracter educativ şi m-au încurajat, dar deviza categorică a fost «te descurci singur»". „Cu toate insistenţele mele, atât vietatea cosmică supercivilizată, cât şi tânărul blond cu ochii albaştri, au refuzat categoric să-mi promită orice ajutor".

„Nu mi s-a spus să uit, ci să nu uit nimic. Mi s-a spus că pot vorbi cu oricine tot ce vreau, numai să fie real şi obiectiv; dar despre ce au vorbit ei cu mine niciun cuvânt; de la mine orice dar nu pe seama lor".

În urma acestor contacte, nu a rămas cu niciun fel de urme fizice, cu excepţia faptului că în cei 15 ani, cât a fost urmărit, şi-a păstrat aspectul juvenil. Spune că la 28 de ani arăta ca de 17 ani. Apoi, a început să îmbătrânească normal, dar diferenţa se observă şi azi.

Primul contact l-a transformat mult. Vedea lumea cu totul altfel. A devenit interesat şi a citit multă literatură din domeniu de exemplu despre yoga, OZN-uri ori extratereştri. Dar despre toate acestea, în articolul de săptămâna viitoare.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAS

Legende urbane... autentice

Scenariile filmelor de groază, la care noi privim relativ impasibili, convinşi că pe ecran se derulează de fapt secvenţele unor puneri în scenă cu butaforii şi efecte speciale virtuale, nu sunt chiar atât de inocente cum credem.

Există deja consacrată sintagma „legendă urbană", cu trimitere la o întâmplare petrecută aievea, încărcată de mister, groază, teroare şi tot tacâmul şi folosită ca pretext pentru romane horror şi filme din categoria amintită mai sus. Noi credem că şi acestea sunt doar creaţii ale unor imaginaţii „prea prodigioase" ori fantasmele unor minţi cam bolnave, însă ele relevă o realitate ascunsă, trimit efectiv la dosare ale unor fapte petrecute în lumea materială. Să vedem de unde au plecat câteva dintre cele mai notorii asemenea cazuri cutremurătoare şi — atenţie! — cel mai frecvent, neelucidate!

Criminalul ascuns în maşină

Pentru cei care se uită curent la filme de cel mult două stele (putem spune şi „de doi bani"!), secvenţa este, am aprecia, familiară: un personaj (pozitiv şi de regulă feminin) încearcă să scape de o ameninţare iminentă fugind cu autoturismul, dar, exact când vrea să pornească motorul, de pe bancheta din spate se ridică ameninţător, evident, tocmai criminalul. Tensiune maximă! Da, tensiune maximă, dacă ştim că în anul 1994, o infirmieră care se întorcea acasă cu maşina personală, după serviciul de noapte, şi-a dat seama că e urmărită de alt autoturism, care îi făcea semnale cu farurile. Înspăimântată, femeia a încercat să ajungă acasă cât mai repede. Odată aflată în faţa uşii, a auzit însă avertismentul bărbatului din maşina care o urmărea şi care îi spunea să fugă imediat într-un loc sigur şi să sune la poliţie. După derularea anchetei cazului încheiat în realitate cu happy-end, s-a aflat că şoferul care o avertizase pe infirmieră remarcase pătrunderea unui individ înarmat cu un pumnal în autoturismul acesteia. Mă rog, filmul a „virat" pe o cale la care nu ne referim aici...

Crocodilii din canalele Parisului

Reptile înfiorătoare care au evadat de sub supravegherea ori din apartamentul stăpânului, altfel, un iubitor de animale bine intenţionat, sau un experiment secret pe creaturi vii, scăpat de sub control — să recunoaştem că asemenea subiecte dau oricui măcar un fior de teamă, ceea ce înseamnă că nimeni nu poate rămâne cu totul insensibil la aflarea lor.

Totuşi, ştiaţi că în 1984 câţiva lucrători din salubritate care curăţau zona de sub Pont-Neuf au dat nas în nas (sic!) cu un crocodil de Nil? Era clar că pe Sena nu trăiesc crocodili de Nil, iar ancheta ulterioară a arătat că reptila fusese abandonată de proprietarul ei, însă legenda mai spune şi că nenumăraţi parizieni care şi-au luat ca animale de companie pui de crocodili i-au eliberat în toaletă, de unde aceştia au ajuns tocmai... Brrrrr!

Vrăjitoarea Bloody Mary

A fost transformată de scriitori şi scenarişti în unul dintre cele mai temute personaje horror. Potrivit legendei, trebuie doar să-i pronunţi numele de trei ori în faţa unei oglinzi, pentru ca în faţa ta să apară chipul unei femei scăldate în sânge.

Temă de film! Unii însă susţin că o anume Mary chiar a existat cândva — o vrăjitoare care a fost arsă pe rug sub învinuirea de a fi practicat magia neagră. Alţii cred că legenda urbană se referă la spiritul unei femei care a murit arsă, împreună cu fiul ei, în urma unui accident rutier. De atunci ea ar „trăi" în strania lume a oglinzii, de unde încearcă să se răzbune.

Povestea unei bone nevinovate

A fost odată o baby-sitter adolescentă care avea în grijă doi copilaşi. Tocmai îi culcase şi se afla în sufragerie, când telefonul a sunat şi, de la celălalt capăt al firului, o voce masculină foarte ciudată a somat-o: „Vino să-i vezi pe copii!". Imediat s-a gândit că e ceva necurat la mijloc şi a chemat poliţia, înainte ca ea să se ascundă la un vecin. Puţin mai târziu, poliţiştii sosiţi la faţa locului au descoperit copiii ucişi în mod inexplicabil.

Cadavrul de sub pat

La o apreciere superficială ar putea fi considerată un fel de anecdotă neagră, dar se spune că întâmplarea e autentică. E vorba despre un cuplu care, mergând spre o destinaţie oarecare, a decis să îşi petreacă noaptea într-un motel de pe traseu. Au fost intrigaţi de la intrarea în camera primită de un miros deloc agreabil, însă, foarte obosiţi fiind, au decis să se odihnească acolo. A doua zi, după plecarea lor, femeia care făcea curăţenie în motel a descoperit sub patul respectiv un cadavru. Excelent subiect de film, nu?...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Seamănă cu un pepene galben, ca aspect, dar la gust pare a fi înrudit cu grepfrutul. Cu un gust ce aminteşte de portocală, ananas sau grepfrut, pomelo este cel mai mare fruct citric din care au luat naştere alţi hibrizi, inclusiv grepfrutul.

Este un fruct bogat în vitamine, în cea mai mare proporţie vitamina C, dar şi vitamina B3, B5, provitamina A sau vitamina P şi în alte minerale cum ar fi calciul, magneziul şi potasiul.

Beneficiile consumului de pomelo sunt numeroase. În primul rând conţine puţine calorii şi din acest motiv, este recomandat în dietele de slăbit. Aportul crescut de minerale şi vitamine ajută

POMELO — fruct cu valoroase calităţi nutritive şi medicinale

organismul să funcţioneze normal în perioada dietei. Consumat de-a lungul unei zile ca gustare, pomelo vitaminizează dar dă şi o stare confortabilă de saţietate. În ceea ce priveşte sănătatea, este un foarte bun stimulator al sistemului imunitar, contribuind la distrugerea radicalilor liberi sau la detoxifierea organismului.

Stimulează secreţiile gastrice, scade colesterolul şi detoxifică ficatul. În plus, ajută a tonifierea vaselor capilare.

Dacă resimţiţi o oboseală accentuată după o perioadă solicitantă şi din punct de vedere intelectual, o cură de câteva zile cu suc sau pulpă prospătă de pomelo face minuni.

Dr. VALERIU MANTA

Look de iarnă

Ar fi excelent dacă aţi pune accent pe culoare. Practic să înlocuiţi imaginea tradiţională a hainelor negre sau gri purtate iana cu unele viu colorate: galben, roz, chiar roşu, portocaliu sau albastru.

Dacă preferaţi ţinutele sport, bordura albă, din blană, naturală sau sintetică a canadienelor sau cojoacelor dă o notă luminoasă.

O rochie cu imprimeu floral, primăvăratic poate fi purtată cu succes pe sub un mantou de iarnă.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Mesajele neaşteptate ale ochilor

Decriptarea mesajelor transmise cu ajutorul privirii este uimitoare pentru că privirea poate fi „ucigătoare" dar implică şi jocuri ale puterii sau seducţiei. „Privirea este un gest al ochilor", punctează ideea neurobiologul francez Jean-Didier Vincent.

Mai multe studii au demonstrat că pupilele noastre se dilată spontan nu numai în faţa unui lucru interesant, dar şi atunci când suntem în faţa unei persoane cu pilulele dilatate. Dar, să descifrăm câteva situaţii obişnuite pentru a înţelege mai bine cum „vorbesc" ochii noştri.

Privirea interlocutorului drept în ochi este asociată pozitiv întotdeauna cu francheţea, cu încrederea în sine. Dar, atenţie, „ideea de a fixa pra mult timp poate fi interpretată ca o formă de dominare şi de agresivitate", subliniază Sebastien Bohler, doctor în neurobiologie.

Experienţe filmate confirmă faptul că persoanele care îşi menţin mult timp privirea pe interlocutor doresc să se impună ca lideri şi le place să schimbe sau să influenţeze deciziile. Mai subtil, privirile lor insistente sunt şi instrumente de orchestrare a grupului: o privire mai mult sau mai puţin insistentă spre unul sau alt participant

este un semnal puternic pentru a-l invita să ia cuvântul.

Atunci când în timpul discuţiei interlocutorul îşi freacă ochiul drept cu dosul indexului de la mâna dreaptă, semnificaţia gestului ar fi că „nu-mi cred ochii nimic din ce îmi povesteşti", fiind evident sentimentul de incredulitate. Dacă acelaşi gest se face la ochiul stâng cu dosul indexului stâng, aceasta trădează o formă de frustrare, potrivit opiniei psihologului Joseph Messinger.

Când cineva ascultă cu multă atenţie interlocutorul, poate avea tendinţa de „a face ochii mici" sau de a-i menţine pe jumătate închişi.

Este o manieră spontană de a vă concentra mai intens, dar atenţie la neînţelegeri: „această atitudine riscă să fie interpretată ca o reacţie de dezaprobare de către interlocutorul vostru", vă pune în gardă psihologul Isabelle Duvernois. Ochii pe jumătate închişi exprimă mai ales dezinteres. Sau trac şi blocaj în faţa unei situaţii stresante.

Dacă nu vă puteţi stăpâni reflexul de a clipi nu trebuie să intraţi în panică. În medie se efectuează între 8 şi 15 clipiri pe minut pentru a umidifica ochiul, respectiv, corneea. Dar, clipitul frecvent poate fi semnul unei jene locale sau al anxietăţii. Invers, încetinirea clipirii ochilor poate trăda un sentiment de superioritate faţă de interlocutor.

Ce semnificaţie ar trebui să atribuim făcutului cu ochiul? Dacă gestul se face cu ochiul stâng, poate fi vorba despre complicitate cu interlocutorul, iar în cazul ochiului drept, gestul aparţine domeniului seducţiei...

Dosarele frumuseţii

Frigul şi ritualul de îngrijire a pielii

Dacă punem preţ pe frumuseţea obrazului, şi cine oare nu pune, iarna ar trebui respectat un ritual de îngrijire a pielii special.

Din cauza temperaturilor foarte scăzute, a aerului uscat şi a umidităţii diminuate, pielea devine mai uscată şi mai iritată. Cel mai mult sunt expuse frigului mâinile şi faţa. Mâinile devin aspre, tegumentele sunt uscate şi îngroşate, se înroşesc şi pot crăpa. Pot apărea mâncărimi, usturimi şi senzaţia de piele care strânge. Suferinţa tenului duce la accentuarea ridurilor şi la o stare de disconfort. Ce se recomandă?

Înainte de a ieşi din casă, aplicarea unei creme hidratante pe faţă, gât şi mâini vă poate proteja. Crema va menţine umiditatea pielii expusă la frig şi la vânt şi o va proteja de agresiunile din mediul înconjurător.

Şi buzele au de suferit din cauza frigului aşa că se recomandă folosirea unui balsam special.

Mâinile, de cele mai multe ori, sunt mai uscate decât alte zone şi pot apărea mici leziuni. Se recomandă, în afara folosirii cremei, protejarea cu mănuşi.

Şi unghiile pot prezenta iarna o tendinţă de exfoliere, motiv pentru care ar trebui avută în vedere o mai bună hidratare, care se poate asigura ţinându-le de trei ori pe săptămână timp de 20 de minute într-o ceşcuţă cu ulei de măsline călduţ.

Gastronomice

Clătite cu carne şi sos Bechamel

Aluat: ***2 ouă, sare, piper, apă, făină, 50 ml bere, mărar.***

Umplutură: ***300-400 g carne de vită tocată, 2 cepe medii, 1 ardei gras roşu, 2 roşii mari, o conservă de ciuperci, sare, piper, busuioc, ulei pentru călit.***

Sos Bechamel: ***1/4 pachet de unt, lapte, 2 linguri făină.***

Prima dată se pregăteşte aluatul de clătite: se amestecă ouăle, sarea şi piperul, adăugăm apă, făina, berea şi mărarul şi se amestecă bine. Compoziţia trebuie să aibă consistenţa unei smântâni mai groase. Se lasă aluatul la odihnit. Carnea tocată împreună cu ceapa tăiată mărunt şi puţin ulei se pun în tigaie la călit. Când s-a călit, punem peste ele ardeiul şi ciupercile. Se condimentează cu sare, piper, boia dulce, busuioc şi se lasă să fiarbă în sucul lăsat de carne şi legume. Se potriveşte de sare. Sosul Bechamel se prepară foarte uşor: într-o cratiţă punem untul să se topească împreună cu laptele. Se adăugă treptat făina, iar la final căşcavalul ras şi se lăsă să dea în câteva clocote. Clătitele se umplu cu combinaţia de carne şi legume, se rulează şi peste ele se adaugă sosul Bechamel. Se lasă la cuptorul preîncălzit aproximativ 15 minute.

Tartină cu ficat

300 g ficat de porc, vită sau pui, 300 ml lapte, o lingură smântână, o ceapă mică, o rămurică cimbru uscat, o pâine, sare, ulei de măsline, piper, salată verde.

Se fierbe ficatul în lapte cu puţină sare. Se scoate ficatul şi se scurge, iar în laptele rămas se înmoaie o felie de pâine. Ficatul se amestecă împreună cu felia de pâine stoarsă de lapte într-un robot de bucătărie sau se dă printr-o maşină de tocat carne de 2-3 ori. Ceapa tocată se călеşte cu un pic de ulei, la foc mic. Se amestecă pasta de ficat cu ceapa, uleiul rămas de la ceapă, sare, piper, cimbru şi o lingură de smântână. Se ung felii de pâine cu pasta rezultată. Se toacă 2-3 frunze de salată şi se pun deasupra feliilor. Se picură pe deasupra puţin ulei de măsline.

Friptură de porc cu ghimbir

350 g carne porc macră, 3 linguri sos de soia, 2 linguri sake sau vin alb sec, 2 linguriţe ghimbir dat pe răzătoare, 2 linguri ulei.

Se taie carnea în bucăţele subţiri. Se pun bucăţile de porc într-un bol. Se rade ghimbirul şi de adaugă la carne, cu sosul de soia şi sake (sau vin alb). Se lasă 10 minute, dar nu mai mult ca să nu se întărească feliile de porc. Se adaugă uleiul în tigaie şi când s-a înfierbântat se adaugă bucăţile de carne având grijă să nu se suprapună. Se adaugă restul de sos din bol şi se mai prăjeşte 1-2 minute.

Ruladă cu gem

100 g zahăr, 80 g făină, 4 ouă, sare, 4 zahăr vanilat, 1 borcan gem, 20 g unt.

Gălbenuşurile cu zahărul şi sarea se freacă spumă. Se adaugă făina, amestecând uşor să nu dea înapoi. Se bat albuşurile spumă şi le încorporăm în aluat. Se unge o tavă cu unt, se toarnă compoziţia şi o dăm la cuptor, la foc potrivit. După ce s-a copt, se răstoarnă pe un şervet ud sau pudrat cu zahăr vanilat, se unge cu gem şi se rulează cu şervetul. Se lăsă în şervet 10 minute, după care se scoate şi se lăsă să se răcească.

Pagină realizată de ECATERINA BĂTRÂNEANU

Templele lumii antice

În preajma anului 1000, suveranii indieni din regatul Chola au cucerit teritorii dincolo de frontiere şi insule din Oceanul Indian, reuşind să pună bazele unui imperiu prosper care a oferit contemporaneităţii somptuoase edificii şi sculpturi cultuale.

După întronarea regelui indian Rajara în anul 985 d.Hr., regatul Chola îşi întăreşte puterea care se răsfrânge în urma expediţiilor militare asupra insulelor din largul Oceanului Indian până în Ceylon şi Peninsula Indochina, implicându-se în războaie şi cu dinastiile din India pe care reuşeşte să le supună şi să le reunească. (Străvechea dinastie Chola a fost menţionată prima oară în Mahabharata, epopeea sanscrită a mitologiei hinduse.) Dezvoltarea comerţului, a agriculturii, bazată pe orezării, a artizanatului, a industriei textile, asigură o puternică bază economică care permite construcţia de corăbii şi armament. Comerţul ia o amploare considerabilă în urma legăturilor comerciale cu Africa şi Asia, în special cu China. În anul 1000 devine unul dintre cele mai prospere regate asiatice.

În Tanjore şi alte oraşe sunt construite cele mai mari temple din epocă care întăresc prestigiul Indiei. Cel mai important este templul Brihadishvara, încoronat cu un turn-sanctuar cu o înălţime de 60 de metri, construit între anii 995 şi 1010, ale cărui proporţii sunt de 6-7 ori mai mari decât ale celor mai impunătoare temple.

În reşedinţa în care locuia zeul, aflată în *cella*, încăpere centrală a templului, înconjurată de incinte dreptunghiulare, doar preotul acestuia avea acces.

Toate templele erau bogat ornamentate cu sculpturi şi decoraţiuni. Au fost realizate mii de statui de bronz ale zeului Shiva, numărul celor din piatră fiind semnificativ mai mic.

Cea mai răspândită reprezentare sculpturală este însă a zeiţei dansului cosmic divin, Nataraja, care invocă creaţia şi distrugerea, cu cele 4 braţe.

Expansiunea regatului care reuşeşte să controleze rutele comerciale din Oceanul Indian şi să pună stăpânire pe porturi deschide calea spre regiuni din care sunt procurate produse şi mărfuri de preţ: perle, pietre preţioase, fildeş, mătase, piper, oferind în schimb orfevrărie, pânzeturi, orez, acest produs constituind un standard de valoare. Sunt intensificate şi relaţiile diplomatice, în special cu împăratul chinez Song şi cu regele Cambodgiei.

Organizarea politică şi administrativă a regatului a constituit un subiect complex de dezbateri în rândul istoricilor. Unii consideră că regatul era slab centralizat şi că o mică parte din taxele colectate reveneau suveranului, care îndeplinea mai degrabă o funcţie ritualică.

Alţi istorici au emis ipoteza puterii absolute a suveranului şi a funcţionării unei administraţii foarte bine organizate şi cea a rolului instituţional al templelor, independente de administraţia regală.

DORIN MĂRAN

100 de locuri de văzut în România

Măgura Buzăului

Dacă sunteţi pasionaţi de artă şi, în egală măsură, de frumuseţile naturii, tabăra de sculptură de la Măgura Buzăului poate fi o destinaţie binevenită. Situată la 25 km de oraşul Buzău, tabăra se găseşte într-o locaţie deosebit de pitorească. De ajuns, ajungeţi foarte uşor: pe DN 10 (Buzău-Măgura), după localitatea Măgura urmaţi DJ 203G până la mănăstirea Ciolanu, sau din DN 1B (Ploieşti-Buzău), după localitatea Ulmeni urmaţi drumul DJ 203G către Merei-Sărata Monteoru-Mănăstirea Ciolanu.

Pe aceste minunate plaiuri subcarpatice, desprinse parcă din balada Miorița şi unde – amănunt interesant şi foarte puţin cunoscut astăzi - regele Carol I plănuise, iniţial, să înalţe Castelul Peleş, a funcţionat, între 1970 şi 1986 o inedită tabără de sculptură. Aici în fiecare vară, zeci de elevi ai liceelor de artă, studenţi sau absolvenţi ai Academiei de Arte din Bucureşti s-au reunit, din iniţiativa sculptorului Gheorghe Coman, să facă ucenicie, sub îndrumarea unor artişti consacraţi.

Pe câteva hectare se află desfăşurate peste 200 de lucrări în piatră cu denumiri dintre cele mai incitante, constituind un veritabil muzeu în aer liber, unde intrarea este gratuită şi care este unic în toată Europa. Chiar dacă nu sunteţi familiarizaţi cu arta modernă, lucrările vă vor atrage, prin dramatismul şi anvergura lor, dovedind că stirpea lui Brâncuşi încă nu s-a stins.

Din fericire şi spre lauda lor, autorităţile locale s-au implicat în ultimii ani în restaurarea taberei, care astăzi este gestionată de Muzeul Judeţean de Istorie din Buzău. Şi, pentru ca vizita pe aceste frumoase meleaguri să fie un prilej de deplină desfătare sufletească, nu rataţi ocazia de a vizita şi mănăstirea Ciolanu, unul dintre cele mai vechi lăcaşuri de cult din această parte a ţării, ctitorit în 1590.

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Sfântul Nicolae — Brăila

Aflată în incinta Ansamblului Centrului Istoric Brăila, într-o zonă rezidenţială, Biserica Sfântul Ierarh Nicolae a fost multă vreme catedrala oraşului.

A fost construită între 1835-1838 de credincioşii de religie ortodoxă de diferite etnii din oraş prin donaţii, sau bani proveniţi de la autorităţile de resort. Această primă construcţie, fiind printre cele mai înalte din oraş, servea şi ca punct de observaţie pentru pompieri. Din nefericire în 1859, sau 1860, după alte surse, este distrusă în întregime de un incendiu dar este reconstruită între 1860-1865. Este realizată după planurile arhitectului Dimitrie Poenaru şi pictată de Petre Alexandrescu.

Biserica este al doilea monument de acest fel ridicat în Brăila după eliberarea de sub turci a oraşului. Este o construcţie de mari dimensiuni, din zidărie masivă din cărămidă, pe fundaţie de piatră, în stil neogotic, având uşile de la intrare fixate în ancadramente de piatră.

Ridicată după un plan bazilical cu trei nave, biserica prezintă spre răsărit o absidă treflată. Traveea centrală este acoperită de o turlă octogonală, iar în partea de vest, în dreapta navei centrale, se înalţă turnul clopotniţă, împodobit cu un ceas cu patru cadrane.

Pronaosul este îngust, prezentând în centru portalul principal, decroşat şi integrat unei compoziţii de tip renascentist. Pictura, realizată în 1865 de Petre Alexandrescu (1828-1899), tot după modelele Renaşterii italiene, a fost restaurată în trei rânduri: 1898-1900, 1928-1932 şi 1980 -1982. Întreaga lucrare este executată în ulei, culorile dominante fiind crem şi maro. Catapeteasma a fost executată de sculptorii Petre şi Mihai Babic.

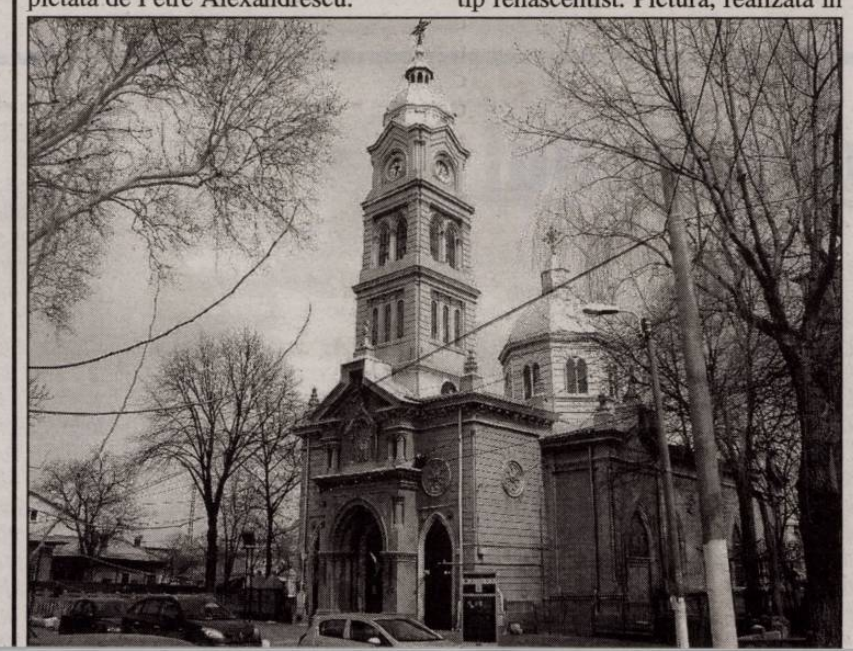

În 1894, a fost declarată catedrala oraşului, cu prilejul vizitei regelui Carol I în oraş, nume sub care este cunoscută şi în zilele noastre.

Dată fiind importanţa bisericii Sfântul Nicolae, curtea ei a fost transformată în parc, organizându-se chiar o piaţetă în faţa acestuia.

Aşezământul adăposteşte şi câteva lucrări de reală valoare. Pe lângă impresionanta catapeteasmă trebuie amintite: amvonul, două scaune arhiereşti, două iconostase, toate din 1865, o icoană de argint a Maicii Domnului, din 1830, icoanele Sfinţilor Nicolae, patronul bisericii şi ocrotitorul oraşului şi a Sfântului Gheorghe datată 1839. Există de asemenea aici o mulţime de cărţi vechi şi alte obiecte de cult.

Intrarea este străjuită de două cruci albe, din marmură, ofrande aduse unor martiri. Pe crucea din stânga sunt trecute numele unor preoţi ortodocşi din Brăila, aruncaţi în temniţele comuniste, iar pe cea din dreapta cele ale unor brăileni care au fost martirizaţi în decembrie 1989.

Hramul anual al bisericii adună mii de credincioşi, mai ales că sunt aduse cu acest prilej moaştele Sfântului Nicolae, Arhiepiscopul din Mira Lichia. Este momentul în care se desfăşoară aici o impresionantă procesiune asemănătoare – la scară mică, evident – cu cea de la Iaşi de Sfânta Parascheva şi cea din Bucureşti de ziua. Sfântului Dimitrie cel Nou de la Basarabi.

IRINA STOICA

Filosoful din manej

Fascinat de lumea circului, pictorul rus Viktor Riis intră în arenă numai cu intenţii serioase, mai mult ca un filosof decât un acrobat. Trecut de prima tinereţe şi ajuns din Siberia la Moscova pentru a urma cursuri de artă dramatică, tânărul artist s-a ataşat atât de mult de magia spectacolelor de circ, încât şi-a dedicat întreaga carieră popularizării acestei forme de divertisment prin lucrări tematice de o inspiraţie excepţională, apropiată de a suprarealiştilor. A devenit o obsesie constructivă, aşa cum Toulouse-Lautrec nu s-a dezlipit de farmecul cabaretelor.

Viktor Riis şi-a ales o tematică foarte dificilă pentru că spectacolul de circ înseamnă limbajul gesturilor şi nu al cuvintelor. De aceea, lucrările sale (tempera, guaşe, acril) tre-

Balerina

buiau să aibă un dinamism captivant şi deseori tulburător, aidoma show-ului din realitate. Şi a reuşit pe deplin. Dovada obiectivităţii acestei afirmaţii stă în faptul că actualmente lucrează în Franţa în acest domeniu, creând afişe, butaforie şi costume pentru mai multe ţări.

Afişele sale sunt atât de apreciate, încât el a reuşit marea performanţă de a deschide expoziţii personale în Europa numai cu astfel de postere. Evident, este căsătorit cu o artistă de circ, iar fiul său urmează aceeaşi carieră... Mă întreb dacă într-o pictură de-a sa, în care un clovn are capul în nori, nu este cumva un autoportret. Probabil că da, din două motive: măscăriciul îşi ascunde astfel tristeţea chipului, iar pe de altă parte trebuie să fii cu capul în nori pentru a te înhăma la o asemenea muncă, disprețuită de unii.

Refugiu

Ca la orice artist de vocaţie, sensibilitatea nu pare să aibă limite. Suprarealistul Riis vede în circ o formă de detaşare de realitate neatinsă de laşitate. Excepţionala lucrare în care autorul ne înfăţişează un

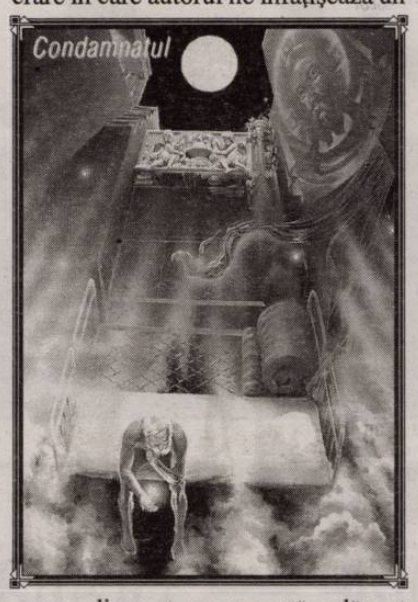
Condamnatul

prunc disperat care caută adăpost într-o cochilie de melc ne vorbeşte despre copilul care nu a murit din spiritul său şi care acum se simte un matur neajutorat. Pseudonudul femeii care stă pe scaun cu capul plecat ne descoperă o altă formă de înfrângere, aceea a dragostei care se sufocă în singurătate. O glastră cu flori la picioarele singuraticei fiinţe îi aduce aminte că a fost cândva la fel de vie. Meditativul om al circului vieţii are şi premoniţii la fel de triste. Impresionanta lucrare în care un bătrân are capul în mâini şi este privit compătimitor de un fel de divinitate este o invitaţie la autoevaluare: nu cumva îmbătrânim prea repede şi prea nemeritat? Ambianţa este şi ea coplesitoare: o celulă şi un pat de închisoare pe care zace o saltea aparent prietenoasă.

Clovneriţa

De la deprimare la ironie nu este decât un pas. Doi îndrăgostiţi sunt înlănţuiţi ca nişte marionete manevrate de un clovn transformat într-un Cupidon mefistofelic. Idila se metamorfozează astfel caricatură a sentimentelor sublime. La fel de deprimantă este şi balerina pe jumătate femeie, pe jumătate robot. Chipul ei exprimă veselie, însă femeia este îngheţată în gesturi mecanice, doar pentru a trezi din somn hormonii libidinoşilor. Interiorul intim în care performează şi haina ei de blană sugerează că talentul i-a fost cumpărat de un norocos al soartei. De altfel, selecţia pe care am făcut-o reprezintă doar metafore ale lumii circului. Gânditorul Viktor Riis nu vrea să ne înşenineze, ci doar să tragă plapuma de pe tristeţea care se furişează uneori în sufletul nostru. Circul devine o filosofie a vieţii omului de rând, dornic să tresară când destinul se balansează la trapez.

Urechi... muzicale

Indianul Radakhant Baijpai a intrat în Cartea Recordurilor Lumii cu cele mai lungi fire de păr care ies din ureche. E ceva ca unele firişoare (bine şamponate) să atingă 13,2 centimetri. El spune că aude mai bine muzica, graţie vibraţiilor smocurilor din urechi. Poate că e o ipoteză trasă de păr.

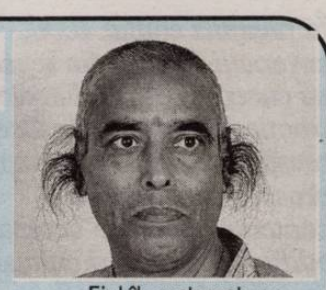
Fiul îl moşteneşte cu mândrie.

ZIGZAG în timp şi spaţiu

● Sărutul înainte de... „Basic instinct"

Rămâne un mister momentul când omul a folosit prima oară sărutul în istoria sa. Unii paleoantropologi spun că mamele ar fi inventat această formă de manifestare a dragostei faţă de prunci, nu faţă de taţii pruncilor. Este posibil. Astăzi, mai toate culturile lumii cunosc

sărutul ca pe o modalitate de exprimare a afecţiunii, respectului, bucuriei, iubirii etc. Dicţionarul spune că trebuie să-ţi lipeşti buzele de o parte a corpului persoanei gratulate. Părţile la vedere sunt cele mai căutate (obrazul, fruntea, mâna), cele dosnice sunt căutate în cazuri speciale şi uneori doar în folclor.

Deşi pare o banalitate, sărutul are ciudăţeniile lui. De exemplu, la unele popoare contează de câte ori se sărută oamenii pe obraji. În Rusia, Slovenia, Serbia, Olanda şi Egipt se execută pupatul de trei ori. La noi, la italieni, francezi etc. lumea se zgârceşte la trei şi chiar două. Dar un singur sărut pe obraz poate însemna o oarece lipsă de interes pentru persoana respectivă. În Oman, bărbaţii se pupă pe nas după ce-şi strâng mâinile, iar la unele etnii din America de Sud se sărută numai obrazul drept.

Sărutul în public nu era deloc bine văzut în secolul al XIX-lea, în epoca victoriană. Mai mult, în Anglia şi Irlanda se spunea că o femeie care se odihneşte pe o bancă, în parc, dacă este pupată, rămâne fată bătrână. Pupăturile de Anul Nou erau admise, dar numai între rude. În cazul mirilor, lipirea buzelor nu trebuia să fie focoasă, ci decentă.

Au trebuit să treacă decenii până când în filmele artistice să se sărute un bărbat şi o femeie. Ce să mai vorbim despre îmbrăţişare, nici la verticală, nici la orizontală. La ce s-a ajuns astăzi nu putem exprima în cuvinte, dar trimitem la „Basic Instinct" pentru documentare... O frumoasă particularitate a sărutului afectiv dintre bărbat şi femeie exista în Spania: fata ţinea un trandafir la piept şi iubitul trebuia să suporte înţepătura spinilor ca dovadă de dragoste, pe toată durata îmbrăţişării. Ulterior, acest „sacrificiu" a fost eliminat, dar mirii trec pe sub un pod de trandafiri făcut de nuntaşi. Pe la noi se folosea „cupola" alcătuită din vâsc, la fel ca la ruşi sau la francezi.

● Un joc precum viaţa

Pokerul s-a răspândit în SUA din două motive (conform celor mai noi ipoteze): plictiseala călătorilor care se îmbarcau pe navele cu abur de pe Mississippi şi plictiseala căutătorilor de aur din Vestul american, care la început nu aveau decât două pasiuni: bordelul şi jocurile de noroc.

Istoricii serioşi au două piste de investigaţie asupra originilor pokerului. Una este cea lingvistică,

iar cea de-a doua este însăşi strategia jocului. Termeni arhaici precum germanul „Pochen" (a ciocăni), francezul „Poque" sau irlandezul „Poca" (de unde pocket, adică buzunar) sunt luaţi în discuţie. Din acest punct de vedere, cuvântul „poker" are legătură şi cu termenul englezesc pentru „buzunar" (pocket), şi cu cel pentru vasul de lut unde se strâng toţi banii jucaţi, adică „pot".

Istoricul american R.F. Foster afirma (1937) că sursa sigură este jocul persan numit „As Nas", din care s-au dezvoltat, în timpul Renaşterii, jocul italian „Primero", cel franţuzesc numit „Brelan" şi cel englezesc numit „Bragg". Dincolo de aceste controverse încă vii, cert este că denumirile uzuale ale jocului provin din perioada Războiului Civil din SUA. Foster a fost primul care a sesizat că succesul de masă al pokerului se datorează numeroaselor similarităţi cu viaţa obişnuită.

Incoruptibilul

A vorbi astăzi despre „Incoruptibili" este ca şi cum am răsfoi revista „Urzica" de pe vremea Rodicăi Toth. Şi totuşi, a existat un om care a ridicat lupta anticorupţie mai presus de viaţa sa personală.

S-a numit Eliot Ness (1903-1957) şi, spre ghinonul lui Al Capone, nu a fost de origine americană, ci norvegiană. Poate de aceea a făcut faţă atât bine marelui traficant de alcool şi evazionistului de origine italiană din Chicago. De altfel, corectitudinea acestui bărbat adevărat în lupta contra marilor naşi ai vremurilor interbelice a devenit emblematică şi astăzi ne aminteşte despre el şi o marcă de bere a unei companii din Cleveland.

La ordinul preşedintelui Herbert Hoover, investigatorul şef Andrew Mellon îl numeşte pe Eliot Ness şeful echipei de detectivi care urma să fileze activitatea ilegală a lui Capone în privinţa legii Volstead (a prohibiţiei). Ness îşi formează iniţial un grup de 50 de oameni de încredere, apoi, devenind bănuitor, scade numărul la 15 şi apoi la 11. Grupul select de

unsprezece detectivi ai lui Eliot Ness a primit porecla de „Incoruptibilii", dată de presă (cu care norvegiano-americanul a avut o bună colaborare). Ness a avut inteligenţa de a nu se baza pe informatori (care puteau face joc dublu, având în vedere puterea ocultă a lui Capone), ci pe numeroase înregistrări telefonice.

Aşa se face că toate descinderile sale au fost un succes şi au adus statului Illinois venituri de peste un milion de dolari (la nivelul anului 1931). Capone a fost condamnat la 11 ani, iar Ness a fost avansat în funcţia de investigator şef pe Illinois şi Ohio. Numai că în acea perioadă viaţa sa personală decade treptat. Prima soţie divorţează pentru că soţul nu prea era văzut acasă, iar Ness începe să bea. Mai mult, se ocupă personal de dificilul caz al ucigaşului în serie poreclit „Cleveland Torso Murderer"(1935-1938) şi eşuează. Dezamăgit, bea necontrolat şi are un accident de maşină. Este lovit şi de a doua soţie, care-l părăseşte. Eliot Ness intră în FBI, se căsătoreşte a treia oară şi înfiază un băiat. Sănătatea i se şubrezeşte continuu şi face atac de cord în 1957. Cenuşa sa este împrăştiată la cimitirul Lake View din Cleveland. Nu a apucat să vadă publicată cartea „The Untouchables", pe care a scris-o împreună cu Oscar Fraley.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...zăganul este un pește de tip special? Are oasele de culoare verde.*

◆ *...stejarul produce ghinde foarte târziu? Fenomenul are loc*

atunci când are 50 de ani sau chiar mai mult.

◆ *...prima cafenea din lume a fost deschisă în Constantinopole? Evenimentul s-a întâmplat în anul 1554.*

◆ *...dihorii dorm 20 de ore pe zi? Melcii*

pot dormi trei ani.

◆ *...orașul New York are — printre alte hărți — și una neobișnuită? Sunt marcate pe ea locurile pline de șoareci.*

◆ *...cea mai mare varietate a șerpilor este întâlnită în Thailanda?*

Aici trăiesc 179 de specii dintre care 100 sunt veninoase.

◆ *...un om clipește de aproximativ 25.000 de ori pe zi? Femeile clipesc aproape de două ori mai mult decât bărbații.*

◆ *...inima unui arici bate de circa 300 de ori pe minut? Inima u-*

nei balene albastre doar de nouă ori.

◆ *...se pare că la ora actuală pe glob mai trăiesc circa 3000 de urangutani? Numărul gorilelor este estimat la aproximativ 1500.*

Stiati că...

Piața Segnoriei din Florența

Așezat pe malurile râului Arno, orașul Florența, despre care Rainer Maria Rilke spunea că revarsă „valuri de stranie splendoare" este un adevărat muzeu în aer liber. Este orașul lui Bruneleschi și al lui Michelangelo, orașul în care Dante a întâlnit-o pe Beatrice, în care Collodi a dat viață lui Pinochio, în care își dorm somnul de veci Galilei și Macchiaveli.

Muzeele și palatele te întâmpină la tot pasul, iar piețele sunt depozitarele unor mărturii privitoare la istoria zbuciumată a orașului.

Una dintre acestea este Piața Signoriei, poate cea mai importantă, aflată în apropiere de Palazzo Vecchio și Palazzo Uffizi. Forma sa neobișnuită, asemenea unui L, este rezultatul unei serii de evenimente desfășurate începând din prima jumătate a secolului al XIII-lea. La vremea respectivă, cele două facțiuni politice, guelfii și ghibelinii se luptau pentru controlul orașului și al zonei, care se găsea în proprietatea familiei Uberti. Aceștia îi susțineau pe ghibelini în vreme ce rivalii lor, membrii familiei Buondelmonti, îi sprijineau pe guelfi, respectiv facțiunea papală.

După înfrângerea armatei imperiale în 1226, în bătălia de la Benevento, guelfii i-au alungat pe membrii familiei Uberti, proprietățile lor au fost confiscate și 36 de case și turnuri care le aparțineau au fost demolate, interzicându-se înălțarea altor construcții civile, în acel loc, transformat în piață publică.

La începutul secolului al XIII-lea s-a impus construcția unui sediu al conducerii orașului și în 1322 a fost terminat Palazzo Populo denumit ulterior Palazzo Vecchio. Din balcoanele acestuia, politicienii florentini se adresau locuitorilor orașului, care obișnuiau să se adune aici pentru o serie de evenimente. Tot pe fosta proprietate a familiei Uberti au fost construite și galeriile Uffizi.

Din secolul al XIV-lea în piață a fost ridicată Loggia dei Lanzi, o superbă galerie cu arcade, având ca scop protecția demnitarilor de intemperii în timpul unor ceremonii oficiale sau alte întâlniri publice. A fost construită între 1376 și 1382 de arhitecții Simone di Grancesco Talenti și Benci di Cione Dami. Astăzi galeria adăpostește o serie de statui purtând semnături ilustre.

Cea mai cunoscută statuie din piață este David a lui Michelangelo, creată în 1504 și înlocuită în 1873 ca o copie, originalul fiind expus într-un muzeu pentru a fi protejat de intemperii.

În 1533 în piață a fost expusă statuia lui Hercule de Baccio Bandinelli, eroul care, conform legendei, a secat mlaștinile pe care s-a ridicat orașul. Între 1563-1575 a fost construită Fântâna lui Neptun după desenele lui Bartolomeo Ammannati, monument reprezentând puterea navală a Florenței. Zeul este înfățișat fiind înconjurat de nimfe.

În 1594 a fost amplasată în piață statuia ecvestră a lui Cosimo I Medici creată de Giambologna. În același an a fost adusă o statuie a lui Donatello reprezentând un leu fiind și aceasta ulterior înlocuită cu o copie, iar originalul pus la adăpost în muzeu.

Prima statuie plasată în piață a fost însă cea reprezentându-i pe Iudith și Holofern, semnată de Donatello iar o alta, încărcată de simboluri, este cea realizată în bronz de Benvenutto Cellini în 1545, înfățișându-l pe Perseu ținând capul Meduzei, simbol al eliberării de tiranie. Alături de aceasta se află ultima lucrare a lui Giambologna, „Răpirea sabinelor".

Piața a fost un important centru politic în perioada Republicii Italiene. A devenit un simbol al vieții laice a orașului ca oponentă a centrului religios, gravitând în jurul Catedralei. Aici au avut loc adesea și execuții cum a fost cea din 23 mai 1498 când a fost ars pe rug Girolamo Savonarola. O inscripție în pavimentul din mijlocul pieții amintește tragicul eveniment.

Mulți dintre conducătorii politici, principi și duci au contribuit la înfrumusețarea pieții, printre aceștia putând fi amintiți membrii familiei Medici, care au cunoscut deopotrivă monumente de mărire și decădere dar legându-și permanent numele de artă și de frumos.

Caragiale la Ploiești

Realizat în anul 2012 de sculptorul Ciobanu E. Radu din Satu Mare, grupul statuar din Ploiești, îl înfățișează pe marele dramaturg alături de personajele uneia dintre operele sale și anume „Domnul Goe".

Statuile de bronz, în mărime naturală, îl prezintă pe Caragiale, îmbrăcat în costum de epocă, așezat pe o bancă, iar în apropierea lui, trei cucoane elegante în picioare, respectiv „Mamița, Mam'mare și Tanti Mița", ocrotindu-l pe tânărul în costum de „marinel". Monumentul este plasat în fața Palatului Administrativ.

Simboluri ale umanității

Salus

În mitologia romană Salus era zeița sănătății și prosperității. Avea la Roma un sanctuar numit „Templul Salvării". În cinstea ei, Augustus foarte veche numită Augurium Salutis.

Aceasta reprezenta o ceremonie solemnă, desfășurată la începutul anului. În timpul manifestărilor închinate zeiței, erau întrerupte toate ostilitățile războinice. Zeii erau consultați privitor la pentru asigurarea prosperității statului. Totodată erau întrebați dacă puteau fi solicitați pentru desemnarea succesorului Romei.

În epoca imperială pe lângă atributele sale de zeiță a vindecării bolilor, Salus devenise și simbolul loialității

Pagină realizată de IRINA STOICA

Da' cu fata ce-a avut?

Unii părinți au o veritabilă apetență de-a dreptul patologică pentru a găsi cele mai abracadabrante și mai ridicole nume pe care le și dau propriilor prunci abia veniți pe lume. Nu vă vom prezenta aici cazuri de la noi, care sunt deja notorii pentru sonoritatea lor stupidă și aberantă, ci o singură situație de acest fel (ca să vedeți că părinți cu mintea-n traistă există cam pretutindeni în lume), petrecută în Australia, acum doi ani. Mă rog, nu e de mirare că abia acum a ieșit la iveală insolitul situației, deoarece însăși mama a fost, în tot acest timp, în necunoștință de cauză, dacă ne putem exprima astfel.

„Am căutat împreună cu soțul meu un prenume pentru fetița noastră nou-născută și el a propus să-i spunem Lanesra." Și femeia a acceptat pe dată, fiindcă i s-a părut a fi un prenume „unic și romantic". Unic – da, într-un anume sens este, dar chiar romantic? În orice caz, atunci bărbatul nu a explicat cum de i-a venit în minte o asemenea idee năstrușnică. Mama a aflat abia recent „raționamentul" soțului. Acesta este un fan înfocat al echipei de fotbal Arsenal (din Londra), astfel că pur și simplu a inversat literele denumirii clubului și l-a aplicat pe identitatea ficicei sale. Femeia s-a confesat de curând unei publicații în legătură cu bizara opțiune, însă nu a precizat dacă aceasta îi (mai) place ori ba. Pesemne știe ea ce știe... *(A.N.P.)*

Minunea din copac

Templul budist Yuseigi din Kyoto este un reputat loc de pelerinaj. Credincioșii sunt atrași în special de un copac binecuvântat de Buddha care în schimbul unei rugăciuni și a unor bănuți depuși la poalele lui ar îndeplini dorințe și ar reda sănătatea unor suferinzi.

Periodic, banii care nu depășesc anual echivalentul a 3-5 mii de dolari sunt strânși de preoții templului, folosiți pentru întreținerea acestuia și pentru ajutorarea celor nevoiași.

Într-una din zile, un preot care strângea mărunțișul din jurul copacului a observat urma unei crestături sub o ramură acoperită de frunze. A privit-o curios și intrigat pentru că o incizie într-un copac sfânt era o blasfemie.

După ce a atins-o cu degetele și a observat-o cu atenție și-a dat seama că nu era urma unui cuțit sau a unei lame de topor ci o ascunzătoare cu o lățime de vreo 3 centimetri și o înălțime de-o palmă. În momentul în care a introdus degetele în nișă a avut senzația că e înfundată cu hârtii. Le-a scos cu mare grijă cu un vreasc ca nu cumva să rupă vreuna, gândindu-se că ar putea fi vorba de filele unei scrisori adresată lui Buddha de un credincios, ori

cine știe, de vreun semn al zeului. Era un teanc de bancnote răsfirate și legate cu elastic în valoare de aproximativ 50.000 de dolari! În jurul nișei nu exista niciun semn, nicio literă crestată. Donatorul n-a fost niciodată identificat. De-atunci, preoții templului îl pomenesc în rugăciunile lor fără să-i poată pronunța numele. *(D.M.)*

Ali Baba și „comorile" ascunse ale Parisului

O dată la 15 ani, un gen de pescuit mai degrabă exotic este deschis în plin Paris, cu prilejul golirii canalelor, care sunt curățate, peștele fiind scos din celebrul canal Saint-Martin și transferat în apele Senei. Anul acesta, circa 5 tone din felurite specii, inclusiv prădători, au avut această soartă, însă nu au lipsit de la insolitul eveniment nici amatorii de captură piscicolă cu mâna. Totuși, spre surprinderea multora, nu peștii au constituit trofeele cele mai spectaculoase și mai neașteptate, ci obiecte dintre cele mai felurite care au ajuns de-a lungul anilor pe fundul arterei fluviale ce traversează arondismentele 10, 11 și 19 pe o distanță de peste 2 ki-

lometri, însumând mai mult de 90.000 de metri cubi de apă.

Astfel, printre altele, înveșmântate în mâl și vegetație acvatică, au fost găsite zeci de biciclete, motociclete, scutere, dar și mii de sticle, cutii de aluminiu și alte tipuri de recipiente, aparate electrocasnice, cutii și lăzi de plastic ori metal sau, desigur, telefoane mobile și tablete. În anul 2001, cu ocazia precedentei curățări a canalelor și ecluzelor, s-au găsit chiar obuze și armament datând din timpul celui de-Al Doilea Război Mondial, iar anul acesta reprezentanții firmelor care au girat operațiunea au declarat că se așteaptă ca în mâlul adunat să descopere din nou cele mai surprinzătoare lucruri, inclusive muniție și arme. *(A.N.P.)*

Naștere neobișnuită

Se știe că între gemeni pot exista „diferențe de vârstă" de câteva ore sau chiar o zi.

Anul acesta în California s-a dovedit că această diferență poate fi un an întreg, după cum apare pe certificatele de naștere.

Maribel Valencia, din San Diego, a dat naștere unei fetițe în ultimul minut al anului 2015. Peste câteva minute, în 2016, a născut un băiețel. Totul s-a petrecut în interval de circa o oră dar în ani diferiți.

Mama și copiii se simt perfect iar tatăl, asaltat de media, se întreabă dacă fiul său este primul copil născut în 2016.

Cazuri asemănătoare au mai fost întâlnite dar nașterile respective se înregistrau în zile sau chiar luni diferite. De data aceasta avem de-a face cu ani diferiți, lucru care n-a mai fost semnalat până acum. (I.S.)

S-au împăcat în urma unui accident

În ultimii 50 de ani, frații Pierre și André Jerot care și-au petrecut tinerețea în Beauvais nu s-au mai întâlnit. Între ei au început dispute și violențe din adolescență, când au simțit că se urăsc fără să aibă ceva de împărțit. Aproape zilnic găseau motiv de gâlceavă și deseori treceau de la injurii la pumni. În cele din urmă soarta i-a despărțit. Pierre s-a stabilit în Paris iar André în Vendée. De-atunci n-au mai vrut să audă unul de celălalt.

Ura s-a stins de mult lăsând loc indiferenței și uitării. Soarta a decis însă ca destinele lor să se întretaie în momente care puteau fi tragice. Într-una din zile, Pierre, în vârstă de 68 de ani, se deplasat cu mașina pe o vreme ploioasă pe un drum din apropiere de Vendée. La un moment dat a derapat și a ajuns pe contrasens intrând în coliziune cu un automobil care, din fericire, rula cu viteză mică. În urma impactului mașina care se afla cu o roată în afara șoselei s-a răsturnat. Șoferul care circula regulamentar a sărit din mașină pentru a-i da un prim-ajutor victimei care leșinase. A transportat-o la primul spital și în momentele în care s-au derulat formalitățile a fost surprins să afle că bărbatul, cam de aceeași vârstă cu el, avea același nume. Instinctul l-a mânat în salonul în care fusese repartizat. L-a privit cu atenție și a schimbat câteva cuvinte cu el.

Din primele clipe și-a dat seama că este fratele său care l-a recunoscut de-abia a doua zi după ce și-a revenit din șoc. Ca prin farmec, ignoranța, prejudecățile s-au spulberat. Cei doi frați au fost copleșiți de fericire, emoție și regrete. S-au îmbrățișat și și-au făcut promisiuni de fidelitate.

După câteva zile, Pierre a fost externat timp în care a fost vizitat zilnic de André. De atunci au devenit cei mai buni prieteni. Nu concep să stea prea mult timp despărțiți. Pentru a fi cât mai mult timp împreună au cumpărat o cabană pe marginea unui lac unde petrec câteva zile pe săptămână. (D.M.)

Răzbunare cu repetiție

Un fenomen intrafamilial dramatic al zilelor noastre, împins uneori până la tragism, îl constituie gelozia soțului – el sau ea – care consideră ori chiar constată că a fost înșelat. Și, deși există soluții nonviolente de rezolvare a problemelor respective, agresiunile și violențele extreme se țin lanț, uneori timp de ani întregi. În cazul prezentat în continuare însă, petrecut la sfârșitul anului trecut în localitatea franceză Saujon (Charente-Maritime), reacția aberantă a bărbatului trădat a depășit orice

În cursul lunii noiembrie, un comerciant care avea o afacere în localitate a primit semnale că soția sa l-ar fi înșelat de o bună vreme. A făcut tot posibilul să afle mai multe și, rapid, suspiciunile s-au confirmat, el aflând cu surprindere și că amantul femeii nu era altul decât un vecin cu care se întâlnea deseori chiar în magazinul pe care îl patrona. Primul pas al „încornoratului" a fost, destul de firesc, să discute cu soția sa despre această criză a căsniciei lor, iar aceasta i-a confirmat bănuiala. El a pus atunci la cale o răzbunare teribilă, dar

vecinului. Un plan derulat în trei etape...

Mai întâi, l-a convins pe rival să vină în magazinul său, unde i-a servit drept „marfă" o bătaie soră cu moartea. Nu însă suficient de convingătoare pentru cel agresat (care, desigur, se simțea și cu musca pe căciulă), ca să depună plângere la poliție. Însă soțul înșelat nu era nici pe departe mulțumit. După două săptămâni și-a vizitat vecinul acasă și, tot prin violență, l-a determinat să-și dezbrace pantalonii, apoi i-a fotografiat zona genitală, umilindu-l totodată și verbal. Dar nici de data aceasta victima nu a sesizat poliția.

În fine, ultimul act a inclus ambii soți ca agresori, tot la domiciliul vecinului. Pentru o umilință cât mai mare, deși destul de neînțeles din partea femeii care fusese ea însăși parte a motivului conflictului, soții s-au folosit de o „jucărie" sexuală, cu care l-au violat pe nefericit ceasuri în șir. Era prea mult pentru seducătorul de ocazie, care a reclamat totul la poliție. Drept urmare, cei doi au fost reținuți pentru cercetări, iar soțul agresiv a fost încarcerat. Un final căruia i s-ar potrivi cumva zicala noastră: „Unde

La umbra junilor în floare

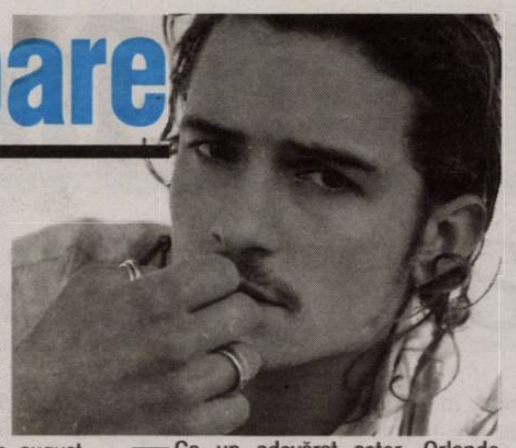

Ca şi Brad Pitt, un alt sex-simbol al Hollywood-ului, Orlando Bloom a fost mai întâi considerat doar un „frumuşel", unul dintre zecile de actori chipeşi care se lansează cu surle şi trâmbiţe într-un film, pentru a eşua, apoi, lamentabil, în deplinul anonimat al producţiilor de serie B. Însă Bloom a ştiut să „înfloreasc㔠(to bloom înseamnă „a înflori", în limba engleză) frumos, devenind unul dintre cei mai apreciaţi actori din lume.

Săptămâna aceasta, când eternul june prim Bloom împlineşte vârsta de 39 de ani — deşi păstrează alura adolescentină care l-a consacrat — rubrica noastră îi este dedicată, prezentându-vă amănunte mai puţin ştiute din viaţa lui.

■ Orlando s-a născut la Canterbury, în Kent, Anglia, fiind numit astfel în cinstea compozitorului elisabetan Orlando Gibbons — mama actorului fiind o pasionată melomană.

■ Până la 12 ani, el a fost convins că tatăl lui adevărat e scriitorul sud-african Harry Saul Bloom, decedat când micul Orlando avea doar 4 ani. Abia mult după aceea, mama lui i-a dezvăluit că tatăl biologic este directorul şcolii de limbi străine Concorde International, Colin Stone.

■ Deşi familia ei e originară din Kent, mama sa, Sonia Copeland, s-a născut la Calcutta, în India, şi a trăit multă vreme în Tasmania şi Japonia.

■ Mama a fost aceea care l-a încurajat pe Orlando să participe la lecţii de teatru, în liceu, după ce s-a pregătit doi ani la National Youth Theatre fiind admis cu o bursă la British American Drama Academy.

■ Debutul pe micul ecran şi l-a făcut în serialul Casualty and Midsomer Murders, iar pe marele ecran în filmul Wilde (1997), înainte de a fi admis la Guildhall School of Music and Drama din Londra.

■ La doar două zile după admitere, a fost distribuit în primul său rol major — prinţul Legolas din trilogia „Stăpânul Inelelor", care-i va aduce un succes instantaneu.

■ În 2002 a fost inclus în lista „Cei mai doriţi burlaci de la Hollywood", alcătuită anual de revista americană People.

■ S-a specializat în roluri „istorice", fiind fie un pirat „ocazional", în „Piraţii din Caraibe", fie Paris, în „Troia", fie un cavaler în armură în „Regatul Cerului".

■ Actorul lui favorit şi modelul lui (pe al cărui talent a recunoscut că e invidios!) e partenerul din „Piraţii din Caraibe", Johnny Depp.

■ Numele lui apare la categoria „cel mai dorit bărbat" în topul căutărilor Google pe anul 2006.

■ După seria „Piraţii din Caraibe", s-a retras de pe platourile de filmare, jucând pentru o vreme doar în piese de teatru la Londra, după care a fost d'Artagnan în noua versiune a „Celor trei muşchetari", unde a avut-o parteneră pe Milla Jovovich.

■ A jucat teatru şi pe scenele new-yorkeze, debutând în august 2013 cu rolul Romeo în „Romeo şi Julieta", de Shakespeare, partitură care a încântat critica de teatru americană.

■ A avut o relaţie „complicată" cu actriţa americană Kate Bosworth, din 2003 până în 2007, când a început să se întâlnească oficial cu supermodelul australian Miranda Kerr.

■ Cei doi s-au căsătorit în iunie 2010 şi au un copil, Flynn Christopher Blanchard Copeland Bloom, născut pe 6 ianuarie 2011 la Los Angeles; pe 25 octombrie 2013, Orlando şi Miranda şi-au anunţat oficial despărţirea.

■ Actorul este un budist practicant şi un vegetarian convins — a făcut excepţie doar în timpul filmărilor la „Stăpânul Inelelor", unde scenariul prevedea un ospăţ cu multă carne!

■ De asemenea, e foarte implicat în proiecte ecologice şi recent şi-a renovat vila din Londra, folosind panouri solare şi materiale reciclabile.

■ A fost numit „Ambasador al Bunăvoinţei" de către UNICEF.

■ La încheietura mâinii drepte are tatuat cuvântul „nouă" în limba fictivă a elfilor, inventată de scriitorul J.R. Tolkien. Şi ceilalţi opt actori care i-au interpretat pe membrii „Frăţiei" din „Stăpânul Inelelor" (Sean Astin, Sean Bean, Billy Boyd, Ian McKellen, Dominic Monaghan, Viggo Mortensen şi Elijah Wood) şi-au tatuat pe mână numărul respectiv, excepţie făcând actorul John Rhys-Davies — acesta i-a cerut cascadorului care îl dubla să se tatueze în locul său!

■ Ca un adevărat actor, Orlando Bloom a făcut mari sacrificii pe altarul artei: în timpul filmărilor la primul episod din „Stăpânul Inelelor" a căzut de pe cal şi şi-a rupt o coastă, terminând filmul într-un bandaj ghipsat; de asemenea, de-a lungul carierei sale actoriceşti şi-a fracturat craniul de trei ori, şi-a spart piramida nazală jucând rugby, şi-a rupt piciorul drept la schi în Elveţia, şi-a rupt şi piciorul stâng într-un accident de motocicletă şi mâna dreaptă pe când făcea snowboarding. Dar e un om norocos: în adolescenţă şi-a rupt mai multe coaste căzând de la etajul trei pe când încerca să facă o cascadorie, strecurându-se pe acoperiş în casa unui amic.

■ În iulie 2009 mai mulţi hoţi i-au spart vila din Hollywood, furând bunuri în valoare de aproape un milion de dolari; majoritatea obiectelor furate au fost însă recuperate de poliţişti.

Orlando şi Miranda

■ În 2002 a renunţat definitiv la fumat, dar s-a ales cu un tic deranjant — îşi rodea întruna unghiile — de care a scăpat doar cu ajutorul unui psiholog.

■ Este un fan înfocat al echipei de fotbal Manchester United.

■ Mâncarea lui favorită este spanacul cu ouă.

■ Ştie la perfecţie limba franceză, deşi a fost diagnosticat în copilărie cu o formă uşoară de dislexie.

PORTRET

Adriana Trandafir

Rafinată, distinsă, dar discretă şi de o rară modestie, Adriana Trandafir este una dintre actriţele despre care am putea spune, parafrazând un hit al ultimilor ani, că „nu s-au născut în locul potrivit". Pentru că, dacă ar fi trăit la Hollywood, ar fi fost, poate, nelipsită din topurile alcătuite constant de marile reviste şi site-uri de cinema.

Adriana Trandafir s-a născut pe 26 aprilie 1956, lângă Piteşti şi, dacă nu a avut o carieră de actor american, cu siguranţă a avut viaţa aventuroasă a acestuia, iar experienţele care au marcat-o au influenţat, fără îndoială, şi arta sa scenică, Adriana fiind o actriţă care se poate „mula" pe orice rol, fie că e de comedie sau de dramă.

Absolventă a IATC Bucureşti la clasa Leopoldina Bălănuţă — Alexa Visarion, a fost, între 1979 şi 1982, actriţă la Teatrul de Stat din Reşiţa şi de atunci a evoluat, până în 2005, pe scena Teatrului Odeon din Bucureşti. Ulterior, a devenit vedeta Teatrului de Revistă „Constantin Tănase", aici găsindu-şi adevărata vocaţie, cea de inegalabilă actriţă de comedie.

De-a lungul unei prodigioase cariere, a jucat zeci de roluri, nu doar în teatru, ci şi în filme, fiind distinsă cu numeroase premii. A luat Marele Premiu la Festivalul de Teatru Contemporan, manifestare organizată anual la Brăila, pentru rolul Maria Tănase, în 1988, 1989, 1990 şi 1996 — rol în care şi-a pus în valoare şi incontestabilele calităţi vocale. A fost distinsă cu Premiul pentru cea mai bună actriţă de comedie la festivalul de teatru de la Galaţi în 2000, cu piesa „Stele în lumina dimineţii" şi în 2002, cu piesa „Cumetrele", a obţinut, în 2004, Premiul Uniter pentru rol secundar cu spectacolul „De ce fierbe copilul în mămăligă" şi a fost declarată cea mai bună actriţă la Festivalul Internaţional de Film din Cipru (2011), pentru rolul din pelicula „Europolis".

Dar cea mai mare fericire nu i-o aduc premiile şi rolurile din teatru şi film, ci cel mai frumos rol al său — cel de mamă a doi copii minunaţi, Ştefan şi Maria Speranţa, care n-ar fi exclus să-i calce într-o zi pe urme.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Colţul cu litere

Spectacolul amărăciunii

Nu cu mult timp în urmă Humanitas Fiction, în cadrul colecţiei Raftul Denisei, a lansat romanul *După banchet* scris de Yukio Mishima, în traducerea Stancăi Cionca.

Considerat unul dintre cele mai bune romane ale lui Yukio Mishima, *După banchet* se remarcă prin pătrunzătoarea explorare a caracterului omenesc şi prin atenta observaţie realistă. De altfel, trăsături caracteristice ale unei literaturi japoneze semnate de nume mari precum Kawabata, Abe etc. Despre ce e vorba în *După banchet?* Este o poveste care se încheie acolo unde ar fi trebuit să înceapă şi care reîncepe, neaşteptat, tocmai acolo unde toate păreau să se fi sfârşit: după banchet, când luminile se sting. O femeie şi un bărbat, un restaurant pentru un mormânt, emoţii puternice pentru nimic. Povestea de dragoste începe cu o căsătorie, continuă cu un divorţ şi se încheie cu o promisiune. Povestea politică începe cu o campanie electorală şi se termină aşa cum se termină îndeobşte poveştile politice: cu victoria banilor.

Este povestea femeii care conduce un restaurant, iubeşte o grădină cam neîngrijită şi are încredere în oameni. Aşadar, în loc de liniştе sufletească, nesiguranţă, în loc de fericire, amărăciune. În loc de dragoste, doar experienţă.

Kazu, proprietara unui mare restaurant din Tokyo, o femeie încă atrăgătoare la cei cincizeci de ani ai săi, duce o viaţă împăcată, tihnită, când, cu ocazia unei reuniuni a foştilor ambasadori ai Japoniei, îl întâlneşte pe Noguchi, de care o va lega o dragoste matură, ce promite un deznodământ fericit. După căsătorie, Noguchi se va implica din nou în viaţa politică, iar Kazu îl va susţine în campania electorală, atât financiar, cât şi prin prezenţa ei în mijlocul oamenilor, însă, în ciuda eforturilor celor doi, Noguchi va pierde alegerile, iar

Kazu, restaurantul. Acest eşec va deschide răni dureroase, scoţând la iveală adevăruri din trecut, iar iubirea celor doi va fi pusă la încercare. Kazu va fi nevoită să aleagă între o căsnicie „ca un cavou", alături de un soţ dintr-o familie aristocratică, şi revenirea la vechea ei viaţă. Fugarul rezumat nu poate decât trezi curiozitatea unui cititor român mai puţin familiarizat cu literatura asiatică, de o mare complexitate şi un bogat rafinament. Publicaţia New Yorker crede că personajul feminin Kazu „este cea mai importantă şi mai profundă realizare din toată cariera de prozator a lui Mishima" iar romanul *După banchet* „este cartea cu cel mai pronunţat caracter romanesc a lui Mishima, are un realism şi o căldură umană rar întâlnite în scrierile lui". Cât despre autor, putem nota câteva date esenţiale: De trei ori nominalizat la Premiul Nobel pentru literatură, prozatorul, poetul şi dramaturgul YUKIO MISHIMA este unul dintre scriitorii japonezi emblematici ai secolului trecut. Kimitake Hiraoka, pe numele său adevărat, s-a născut în 1925 la Tokyo într-o familie de samurai şi începe să scrie încă de la vârsta de doisprezece ani.

La şaisprezece debutează în prestigioasa revistă literară Bungei-Bunka. Pentru a-şi ascunde identitatea faţă de tatăl său, adept al unei educaţii stricte, în conformitate cu cerinţele tradiţiei, adoptă pseudonimul Yukio Mishima. În 1943 se înscrie la Facultatea de Drept a Universităţii Imperiale din Tokyo. Cinci ani mai târziu îi apare primul roman, *Confesiunile unei măşti* (Humanitas, 2003), care îl propulsează în rândul celor mai cunoscuţi scriitori ai noii generaţii, urmând o carieră literară fulminantă care se încheie, după apariţia mai multor romane, în anul 1972. Mishima începe astfel o carieră literară fulminantă, publicând constant romane, povestiri, piese de teatru. Întreaga viaţă a lui Mishima a fost marcată de preocuparea obsesivă pentru codul onoarei samurailor (vezi eseul său *Calea samuraiului*, apărut în 1967; Humanitas, 2007). Aceasta îl va împinge pe 25 noiembrie 1970 la gestul sinuciderii rituale prin seppuku. Pe 16 aprilie 1972 se va sinucide şi bunul său prieten Yasunari Kawabata.

GEORGE CUSNARENCU

Tehnologii înalte, sănătate joasă

A devenit un subiect relativ comun cel referitor la efectele negative pe care tehnologiile ultramoderne le au asupra sănătăţii. De fapt, nu aparatele în sine sunt cele ce ne „atacă" organismul, ci undele electromagnetice pe baza cărora funcţionează. Problema pare atât de gravă, potrivit cercetătorilor şi medicilor, chiar dacă efectele invocate nu ne produc în mod evident şi imediat simptome puternic resimţite (durere, ameţeală, slăbiciune etc.), încât merită să o reamintim, prezentând şi câteva puncte de vedere avizate.

Triplă ameninţare... la cuptor

Suntem permanent conectaţi la internet, vorbim ore în şir la telefon, iar în locuinţe şi la serviciu avem doar aparatură de ultimă tehnologie. Specialiştii susţin însă că aceasta, deşi ne uşurează viaţa, ne poate afecta sănătatea. Telefoanele mobile, sistemele wireless sau cuptoarele cu microunde emit câmpuri electromagnetice, spun experţii. Şi medicii ne

avertizează că expunerea excesivă la acestea poate produce modificări de metabolism şi dezechilibre nervoase.

Experţii Asociaţiei pentru Protecţia Consumatorului (APC) susţin că cel mai dăunător aparat pe care îl avem în casă este cuptorul cu microunde, care ne radiază, de fiecare dată când îl pornim, cu unde electromagnetice. Mai exact, cu o densitate de putere de 31 de waţi pe metrul pătrat. Aceasta, în condiţiile în care un ordin al Ministerului Sănătăţii (MS) arată că pentru astfel de aparate densitatea de putere nu trebuie să depăşească 10 W/ m^2. Tot MS spune însă că, dacă valorile sunt depăşite, nu ar trebui să existe intervale mai mari de 6 minute în care acestea să radieze peste limita legală. În concluzie, organismul ar putea avea de suferit la expuneri îndelungate.

Convorbiri nelimitate cu pericole incluse

Nu doar cuptorul cu microunde pare să fie dăunător, după cum susţin experţii APC. Uscătorul pentru păr, aparatul de ras electric şi alte asemenea îţi înfrumuseţează viaţa, în schimb ne afectează sănătatea pe termen mediu. Pot apărea astfel afecţiuni ale sistemului cardiovascular, precum şi ale sistemului nervos. Lucrurile sunt şi mai delicate când vine vorba despre router şi internet wireless. Şi în cazul sistemelor wireless MS a stabilit că limita nepericuloasă e tot de 10 W/m^2 sau de 10.000 mW/m^2. Or, din măsurători rezultă valori chiar şi de două ori mai mari, însă vestea bună e că ne putem proteja, fără să renunţăm la internet. Ar trebui să folosim internet prin cablu, cel mai sigur mijloc de protecţie. Există şi routere care intră automat în stand-by atunci când nu se foloseşte internetul.

Cât despre telefoanele mobile, ele conţin precizări clare despre indicele SAR (rata cu care unda electromagnetică produsă de mobil se transmite organismului uman). Un SAR mic presupune un risc de radiere scăzut, însă depinde şi cât timp ţinem telefonul la ureche. Dacă vorbim 3 ore, există posibilitatea să apară încălziri locale care pot fi periculoase. Dar ce se întâmplă dacă vorbim timp de 2 ani câte 3 ore pe zi la telefon nu poate să ne spună nimeni.

O cale fără întoarcere?

Specialiştii ne recomandă să folosim pe cât posibil telefonul fix, dar dacă nu avem încotro şi trebuie să apelăm la mobil, să nu vorbim mai mult de două minute şi să încercăm să folosim căştile, pentru că la un simplu apel intensitatea câmpului electromagnetic poate să crească şi de 2.000 de ori! Efecte foarte probabile? Perturbarea somnului şi inhibarea anumitor hormoni cum ar fi melatonina, cu urmări grave pe termen lung asupra sănătăţii. Copiii sub 12 ani nu ar trebui să folosească telefonul mobil, iar adulţii să se limiteze la 2 minute pe convorbire şi 20 de minute pe zi. Ceea ce e foarte departe de realitate, pentru mulţi dintre noi.

Teoria este susţinută şi de neurochirurgi. Prof. dr. Vlad Ciurea arată că, în cadrul unui experiment, între două telefoane mobile în funcţiune s-a pus un ou crud în apă, iar acesta a fiert. „Aşa e şi celula nervoasă: dacă o punem între două telefoane mobile, va suferi pur şi simplu ca într-un aparat electromagnetic. Şi asta, pentru că undele electromagnetice produc modificări de metabolism. Ce se întâmplă exact acolo vor afla însă abia generaţiile următoare."

Jocul cu focul

Dacă în situaţiile expuse mai sus copiii sunt vizaţi ca una dintre categoriile foarte vulnerabile la agresiunile undelor electromagnetice, există şi o zonă în care ei reprezintă ţinta re: jocurile video. Tot mai mulţi copii ajung la medic cu dureri de mâini, mai exact la degetele mari, semnalează fizioterapeuţii spanioli.

Motivul este că petrec prea mult timp cu jocuri video, console, la care trebuie să îşi folosească în mod repetat degetele mari, pentru a apăsa şi a acţiona butoanele de comandă. Dar şi spatele poate suferi leziuni ale muşchilor şi oaselor, din cauza poziţiilor neadecvate. Pe parcursul jocului, după minute şi ore în şir, copiii adoptă poziţii vicioase. În plus, când videoconsola se sprijină pe piept, pot apărea intense dureri cervicale.

În condiţiile în care timpul de folosire a acestor jocuri nu este limitat, copiii, pe lângă faptul că simt dureri tot mai puternice la mâini, pot ajunge şi să dezvolte malformaţii în creşterea degetelor şi a întregului corp, atunci când îşi menţin mult timp şi în mod repetat o poziţie forţată. Părinţii trebuie să conştientizeze faptul că această problemă există, că ea nu e deloc de neglijat şi să-i determine pe copii să facă pauză după cel mult 45 de minute de joc, pentru a se mişca, a bea apă şi aşa mai departe.

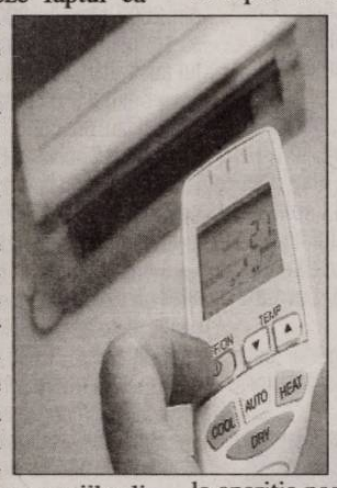

Sunt foarte puţine jocuri video care semnalează această problemă în instrucţiunile lor sau care, în timpul folosirii, dau semnale prin care îl avertizează pe jucător că ar trebui să facă pauză. O problemă este şi că totdeauna copiilor li se pare insuficient timpul şi continuă jocul, deşi este contraindicat. Când durerea devine evidentă, se recomandă o vizită la fizioterapeut, administrarea de medicamente şi aplicarea de unguente antiinflamatoare, iar în cazuri extreme va fi nevoie de o intervenţie chirurgicală!

Latura perversă a confortului termic

Am ajuns să ne dorim o închidere între patru pereţi cât mai confortabilă, în special dacă locuim în oraş, pentru a ne izola pe cât posibil de canicula ori de gerul de afară, de zgomot, de poluarea atmosferică. Cu confortul termic se pare însă că stăm cel mai prost, astfel că s-a inventat un domeniu complex extrem de profitabil: cel al instalaţiilor de climatizare. Dacă vara ne topim de căldură pe stradă, intrăm în casă (în birou, într-un magazin etc.) şi ne bucurăm de adierea răcoroasă venită dinspre aparatul de aer condiţionat. La fel,

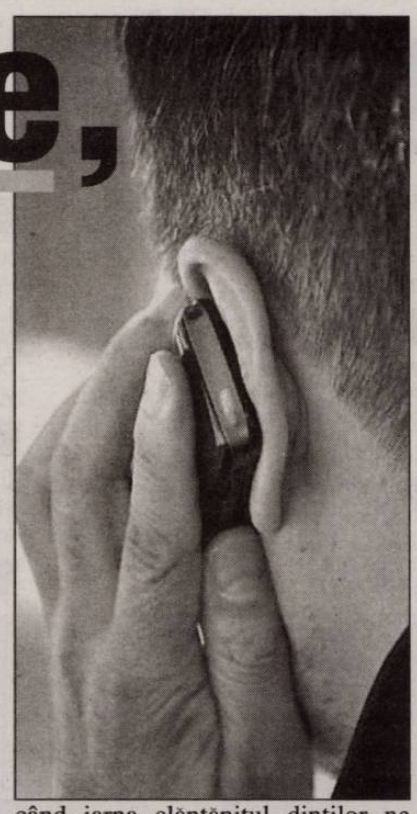

când iarna clănţănitul dinţilor ne avertizează că nu-i de glumă cu frigul, punem climatizatorul pe 25-30 de grade şi huzurim la căldurică.

Totuşi, nu e deloc de glumă, căci puţin mai târziu efectele pot fi extrem de neplăcute. Astfel, de pildă, medicii ORL-işti afirmă că aerul condiţionat este principalul vinovat de faptul că virozele respiratorii sunt tot mai frecvent întâlnite în ultima vreme, inclusiv în sezonul cald. Specialiştii avertizează că odată cu canicula apar şi primele cazuri de sinuzite, rinite, otite, pneumonii şi bronşite, afecţiuni care iarna sunt puse aproape exclusiv pe seama temperaturilor scăzute şi a umezelii ridicate.

O diferenţă de temperatură mare între exterior şi interior duce la apariţia nasului înfundat şi a durerilor de cap. În plus, aerul condiţionat constituie şi un mediu propice pentru virusuri. Astfel, dacă filtrele de aer nu sunt curăţate corespunzător, atunci riscul apariţiei rinitelor şi chiar a pneumoniilor este destul de crescut. Specialiştii atrag atenţia asupra riscului ce poate apărea atunci când aparatul de aer condiţionat este setat la o temperatură mult prea scăzută, respectiv mult prea ridicată comparativ cu cea de afară.

Potrivit medicilor, cardiacii sunt expuşi riscului de a face un stop cardiorespirator, deoarece inima lor este nevoită să depună mai mult efort pentru a se adapta temperaturii. Pentru a preveni acest risc, specialiştii recomandă ca diferenţa de temperatură dintre exterior şi interior să nu depăşească 5 grade Celsius.

* * *

La toate cele arătate mai sus trebuie adăugată o consecinţă implicită a utilizării masive a înaltei tehnologii în viaţa de zi cu zi: scăderea dramatică a imunităţii organismului. Şi aici ar trebui să conştientizăm măcar cât de sensibili au devenit copiii de azi – cu toate vaccinările obligatorii – la prima adiere de vânt, la prima ploaie ori ninsoare, la un vârtej de praf...

Aşadar, o foarte succintă concluzie ar suna cam aşa: trăim şi ne dorim să trăim cât mai confortabil, să facem cât mai puţin efort şi chiar ni se oferă zilnic invenţii minunate în acest sens. În schimb, industria farmaceutică se dezvoltă absolut halucinant, fiindcă

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

Milioane de persoane sunt operate anual de cataractă în întreaga lume, dar e imposibil de spus câte sunt purtătoare ale bolii, deoarece semnele ei de debut sunt foarte discrete. În plus, contrar a ceea ce se crede, cataracta nu e legată doar de înaintarea în vârstă şi de îmbătrânirea cristalinului. Vorbim despre opacizarea parţială sau totală a cristalinului, diagnostic pus de oftalmolog atunci când vederea sau confortul ochilor suferă în mod curent, activităţi care erau posibile şi uşoare devin dificile, din cauza vederii „ca prin ceaţă". Pacientul reclamă un disconfort la lumină, are o percepţie modificată a culorilor, alteori are senzaţia că vede dublu. De la 60 de ani sau chiar de la 40 de ani, asemenea simptome trebuie să ne trimită rapid la medicul specialist.

Principala cauză a cataractei este, fără îndoială, îmbătrânirea fiziologică legată de vârstă (cataracta senilă), dar există şi alte cauze şi deci tipuri ale acestei afecţiuni:

—***Cataracta traumatică*** apare cel mai frecvent la copii şi apare în urma unei contuzii ori plăgi la nivelul globului ocular, fiind de obicei unilaterală (afectează un singur ochi).

—***Cataracta cauzată de o maladie*** ca diabetul ori de tratamentul de mare durată cu tranchilizante sau cu corticoizi.

Cataracta — o maladie pe muchie de cuţit

—***Cataracta survenită în urma unei expuneri la radiaţii*** (tratament prin radioterapie) sau drept consecinţă a unei expuneri prelungite la soare, fără ochelari de soare.

—***Miopia foarte accentuate sau glaucomul*** pot favoriza, de asemenea, sau pot accelera apariţia unei cataracte.

Oricare ar fi originea sa, cataracta trebuie neapărat operată, deoarece, în absenţa unei intervenţii chirurgicale în acest sens, cristalinul riscă să sufere modificări care vor antrena alte probleme oculare, cum ar fi inflamaţia sau mărirea presiunii în interiorul ochiului. Din nefericire, trebuie spus că o cataractă evoluează în mod progresiv către opacizarea totală a cristalinului şi nu regresează niciodată.

Dantura şi vederea

Poate părea ciudat, dar există o legătură între problemele danturii şi sănătatea ochilor. O infecţie dentară poate avea efecte „colaterale" asupra vederii, fiind responsabilă de pusee de uveită — o inflamaţie a stratului mediu al ochiului, care se manifestă prin înroşirea ochilor şi o anumită diminuare a acuităţii vizuale. Infecţia dinţilor antrenează o difuzare de bacterii la distanţă care inflamează pelicula medie a organului văzului şi numai tratarea problemei stomatologice va determina şi dispariţia celei oculare. De aceea, înaintea anumitor intervenţii chirurgicale la ochi se impune şi un bilanţ dentar preoperatoriu. Dacă va fi cazul, dentistul va trata mai întâi eventualele focare de infecţie înaintea intervenţiei oftalmologice (ca, de exemplu, operarea cataractei).

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Sportul şi diabetul

În cazul unei maladii atât de grave cum e diabetul, problema practicării sportului pare una aproape nepotrivită, însă ea poate fi importantă pentru mulţi dintre bolnavi. Mai întâi, să spunem că această activitate de agrement, de întreţinere şi nu numai este permisă, dar cu precizarea că e important ce sport se poate practica şi când anume.

Astfel atât în diabetul de tip 1, cât şi în cel de tip 2 sporturile de anduranţă de intensitate medie sunt cele preferate şi eventual recomandate, întrucât ele presupun pentru diabetic un risc mai puţin important şi mai puţin brutal. Şi alte activităţi sportive sunt posibile, însă numai cu aviz special din partea specialistului.

Pacienţii care adoptă acest mod de acţiune trebuie să aibă în vedere o autoevaluare suplimentară înaintea efortului, precum şi pe parcurs şi după acesta, verificându-şi glicemia în aceste trei etape legate de activitatea sportivă (atenţie: glicemia poate scădea chiar şi după mai multe ore de la efortul fizic!).

De asemenea, persoana respectivă trebuie să aibă la îndemână o trusă cu materialele de autosupraveghere, injecţii şi un produs dulce, ca şi o sticlă cu apă. Şi, nu în ultimul rând, să poarte încălţări de bună calitate, adaptate sportului practicat, pentru a evita orice rănire sau lovire.

Panaceul profesorului Ion Brad: CĂTINA ALBĂ

Aducem un modest omagiu prof. univ. dr. Ion Brad, recent plecat dintre noi, şi publicăm câteva informaţii utile despre cătina albă, plantă cu miraculoase virtuţi terapeutice căreia savantul i-a dedicat o întreagă viaţă de studiu şi muncă asiduă. Nu întâmplător, a numit-o „ginsengul românesc" şi o considera nu doar o plantă strategică, aşa cum de altfel a fost declarată oficial cu ani în urmă, ci şi panaceu aproape fără egal pe mapamond.

Un miraculos rezervor de vitamine

Pe numele său ştiinţific *Hippophaë rhamnoides L.*, cătina albă este răspândită la noi în Muntenia, Moldova şi mai puţin pe litoral, în special în zona terenurilor degradate. Pentru tratamente medicale, frunzele se utilizează preponderent în reumatism, boli ale stomacului şi ale pielii. În medicina populară mongolă, fructele de cătină au o largă utilizare în bolile de plămâni, reumatism şi boli vasculare. Cu ajutorul ei se elimină lichidul pleural din plămâni, se foloseşte la tratarea umflăturilor cu sânge, de tip hematom şi la tratarea hemoragiilor, se vindecă inflamaţiile stomacului şi intestinului.

Cătina albă e recomandată ca tonic general şi antiinfecţios, dar are efect favorabil şi în normalizarea metabolismului. Uleiul de cătină vindecă arsurile şi afecţiunile oftalmologice, iar sucul de cătină are efect asupra colesterolului din sânge şi asupra bolilor coronariene.

În Europa, fructele de cătină reprezintă cel mai bogat rezervor de vitamine. Folosite în stare proaspătă sau conservate prin congelare ori uscare, ele constituie un tonifiant general cu acţiune antiscorbutică, vermifugă, fiind recomandate în anemii, alcoolism, artrită şi hepatită epidemică, hepatită cronică, ciroză, diaree, reumatism, boli de piele, urticarie, cancer şi chiar în disfuncţiile sexuale.

Fiind puternic energizante, se recomandă a fi folosite înainte de orele prânzului, asigurând practic energie pentru întreaga zi. Merită menţionat că nicăieri în lume nici varietatea naturală, nici soiurile ameliorate nu conţin atât de multe principii active, vitamine, minerale, microelemente, flavonoizi şi aminoacizi precum cătina care creşte în România, mai ales în zona subcarpatică. Dintre produsele obţinute din aceasta în laboratoarele farmaceutice, probabil

cel mai valoros este în prezent faimosul ulei de cătină, care conţine în proporţie de circa 80-90% acizi graşi esenţiali, licopen, tocoferoli şi fitosteroli.

Omul care a biruit moartea

De nenumărate ori, profesorul Brad îmi preciza insistent că întreaga plantă de cătină, pe care o studia, are calităţi terapeutice uluitoare. Frunzele şi scoarţa, seminţele şi rădăcina, dar mai ales fructele de cătină dau rezultate extraordinare atât în scop medical, cât şi alimentar, efectele secundare negative fiind cu totul neînsemnate. Foarte apreciat este uleiul de cătină, fiind utilizat cu un succes deosebit chiar şi în cazuri grave de arsuri termice şi chimice sau în afecţiuni ale pielii determinate de expunerea la iradieri.

Reamintesc aici un caz, pe care mi l-a relatat amănunţit profesorul, ce a însemnat salvarea unor oameni de la o moarte „sigură", în principiu, în proporţie de 99 la sută. În anul 1985, un accident de muncă grav s-a petrecut la Combinatul Chimic Giurgiu, soldat cu şase victime, cu arsuri de gradele 3 şi 4 pe suprafeţe de peste 50% din piele. Trei dintre bolnavi au fost diagnosticaţi fără şanse de supravieţuire şi au rămas internaţi la Spitalul Judeţean Giurgiu, în aşteptarea inevitabilului final. Atunci însă s-a apelat în mod inspirat la ajutorul profesorului Brad, care a tratat cu ulei de cătină rănile muribunzilor. Rezultatul a fost de-a dreptul miraculos: victimele nu au intrat în blocaj renal în faza următoare, iar arsurile s-au vindecat şi cei trei au scăpat de la moarte!

Uleiul de cătină este folosit şi în tratamentul ulcerului gastric şi duodenal, al stărilor alergice, maladiilor neuroendocrine, afecţiunilor circulatorii, anemiei, asteniei, stresului. Totodată, în geriatrie s-au obţinut rezultate spectaculoase, iar cercetările recente o recomandă şi în oncologie, studii efectuate în Marea Britanie relevând capacitatea cătinei de a inhiba dezvoltarea unor tumori.

Cătina este eficientă şi în tratarea hipertensiunii arteriale, a afecţiunilor coronariene, oftalmologice şi gingivale, constituie un redutabil antidepresiv, antiacneic, contra keratozei, leucoplaziei, antimutagen, antioxidant în mastite, rinite, fotofobii, boli cronice pulmonare, e folosită cu succes şi în tratamentul psoriazisului, în prevenirea cancerului şi ca imunostimulator, în prevenirea adenoamelor, în tratamentul cancerului mamar; e antibacteriană, inhibitoare a poftei de mâncare (utilă în obezitate), reglatoare a lipoproteineinemiei, tratează leucemii şi limfoame, afecţiuni osteoarticulare, O.R.L., inflamaţii digestive, constipaţie, afecţiuni ale aparatului urinar şi ale celui genital, afecţiuni hematologice, virale, ale sistemului nervos şi psihice.

Mai mult, în cătina albă se găsesc substanţe cu efect hormonal sau substanţe care reprezintă precursori ai anumitor hormoni. Din nefericire, chiar dacă azi cătina albă e (re)descoperită la noi de cei ce au încredere totală în calităţile ei, aproape tot ce se recoltează ia drumul Occidentului, căci statul român ignoră total acest tezaur inestimabil pe care Dumnezeu ni l-a sădit în cale.

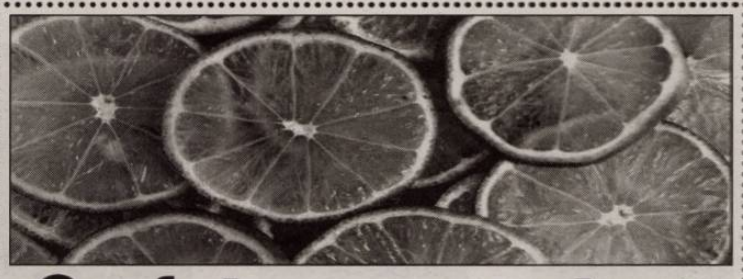

Cu faţa spre natură

În realitate, tot timpul ne aflăm cu faţa spre natură, însă problema noastră este că de multe ori nu o vedem sau o percepem deformat, după cum conştiinţa filtrează avantajele şi dezavantajele (re)adaptării modului de viaţă la ceea ce este curat, pur şi sănătos. La fel se întâmplă în cazul culorilor, care – se-nţelege – îşi au originea şi ele, sută la sută în natură. În ideea celor arătate până acum despre o anume latură a cromoterapiei, astăzi vom aborda o culoare prin excelenţă strâns legată de unul dintre cele mai importante daruri ale naturii: lumea vegetală.

Verde vegetal (i se mai spune şi *verde-lime* sau *verde-tei)* e o culoare compusă din verde smarald şi galben-cristalin, iar frecvenţa sa acţionează în special asupra regiunii stomacului, plămânilor şi coloanei vertebrale, incluzând mai mult ori mai puţin virtuţile pe care le regăsim la culorile de bază sus-amintite. Potenţialul său principal este considerat acela de a face „să se mişte lucrurile".

De pildă, în anumite tradiţii culturale verdele vegetal e deseori ales când se pornesc noi proiecte sau când se caută susţinere la începerea proiectelor, fie pentru viaţa privată, fie pentru cea comercială. Această culoare ne ajută să ne creăm un spaţiu personal în mod armonios, dar şi să recunoaştem dacă nu ne aflăm pe calea cea bună ori dacă o anume situaţie se dovedeşte a fi un fel de Fata Morgana. Amestecul de verde cu galben poate ajuta, de asemenea, la acceptarea luminii şi tandreţii, precum şi la răspândirea de încredere. Partea galbenă a sa împrospătează şi lasă limpezimea să pătrundă în fiecare situaţie, în timp ce partea sa verde contribuie la deschiderea inimii şi facilitează realizarea propriilor idei. Verdele vegetal ne ajută să ne destindem mai bine, să reducem presiunile şi să ne simţim mai bine cu noi înşine.

În ce situaţii această culoare poate fi utilă?

◆ Dacă nu îndrăznim să trăim atingând mai multe succese, mai multe realizări. ◆ Dacă nu ştim să captăm (deci să profităm în sens pozitiv) ocaziile favorabile. ◆ Dacă gândim frecvent: „Eu nu sunt capabil să fac asta." ◆ Dacă ajungem să ne blocăm în situaţii deloc agreabile. ◆ Dacă ne-ar plăcea mai degrabă să primim ajutor „de Sus". ◆ Dacă avem impresia că ar trebui să ne ascundem calităţile şi capacităţile. ◆ Dacă inventăm diverse neadevăruri tocmai pentru a fi apreciaţi mai mult! ◆ Dacă trăim într-un oraş în care contactul cu natura este foarte redus. ◆ Pentru a regăsi puţină pace interioară atunci când ducem o viaţă agitată. ◆ Dacă – din cauza temerii de a fi criticaţi – nu îndrăznim să spunem ce am dori cu adevărat şi ce ne-ar face plăcere.

Remedii naturale

Consumaţi... sarmale anticancer!

Hrişca este un aliment popular şi tradiţional în ţări ca Rusia, Ucraina, Franţa, Polonia. În România este la mare căutare mai ales în Bucovina, unde se foloseşte ca ingredient tradiţional pentru sarmale. Ea este bogată în vitaminele E, B1 şi B2, în proteine, carbohidraţi, fibre, fosfor, magneziu, cupru, zinc, mangan, seleniu şi fier. Totuşi, pentru sănătatea noastră poate cel mai important e că hrişca este un produs ecologic; probabil, singura plantă alimentară nemodificată genetic. Hrişca nu conţine niciun fel de nitraţi, pesticide şi erbicide, deoarece pur şi simplu nu are nevoie de substanţe chimice.

Deşi nu face parte din clasa cerealelor (este o plantă ierboasă înrudită cu rubarba şi cu ştevia creaţă), hrişca este net superioară grâului, de exemplu, prin elementele nutritive care protejează organismul de factorii externi şi îl fortifică mai ales în sezonul rece şi la începutul primăverii. După conţinutul de aminoacizi esenţiali şi proteine, hrişca se apropie de produse de origine animală şi de aceea este considerată un substitut pentru carne. În acelaşi timp, ea se digeră mult mai uşor decât carnea. Hrişca stabilizează nivelul de zahăr din sânge: după ce este consumată, nivelul de zahăr creşte încet, şi nu brusc, ca atunci când se consumă alte produse care conţin carbohidraţi.

Crupele de hrişcă sunt bogate în acid folic, care contribuie la creşterea generală a rezistenţei organismului la factorii nocivi din mediul exterior. Una dintre cele mai importante proprietăţi ale sale este protecţia organismului împotriva cancerului. Datorită flavonoidelor pe care le conţine, ea previne creşterea tumorilor, însă trebuie spus că, în afară de proprietăţile anticancer, consumul de hrişcă reduce riscul trombozei, contribuie la curăţarea vaselor de sânge de colesterol „rău" şi previne dezvoltarea bolilor cardiovasculare.

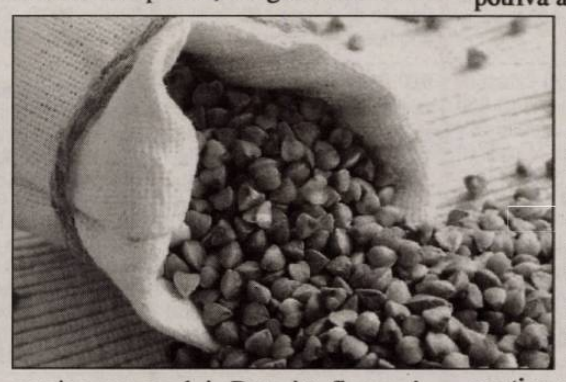

Pe scurt, avantajele consumului constant de hrişcă sunt: ● menţine nivelul de glucoză din sânge în limitele normale; ● previne instalarea diabetului de tip 2; ● vitaminele şi mineralele din boabele de hrişcă scad probabilitatea de a face numeroase forme de cancer (gastric, pulmonar, esofagian sau colorectal); ● menţine tânăr sistemul nervos; ● îmbunătăţeşte capacitatea de reţinere şi memorare; ● protejează împotriva accidentelor vasculare; ● scade colesterolul; ● ţine sub control tensiunea arterială; ● previne apariţia pietrelor la bilă.

De asemenea, hrişca ţine greutatea sub control. Fiind bogată în fibre alimentare insolubile, în lizină (un aminoacid esenţial), magneziu, în cupru organic şi vitamine din complexul B, ea furnizează organismului substanţe cu efect diuretic, care reduc excesul de apă din corp. În plus, hrişca nu conţine gluten şi poate fi consumată în siguranţă de persoanele care suferă de boala celiacă. Altfel spus, hrişca este un aliment recomandat în toate dietele.

Pe de altă parte însă, trebuie ţinut cont şi de o atenţionare specială: persoanele care au pielea foarte albă trebuie să evite consumul de hrişcă, întrucât acesta determină apariţia de pete roşii şi dureri (senzaţie de arsuri) care persistă chiar şi 3-4 zile.

LUNI – 18 ianuarie

TVR 1
7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Dreptul la memorie 11.00 Serial: „Viaţa cu Derek" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile „Parmei" 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Garantat 100% (r) 18.00 Dosar România (r) 19.00 Exclusiv în România (r) 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Atenţie, mor sosiile!" (SUA, 2004). Cu: Cu: Kim Basinger, John Corbett 22.45 Starea naţiei 23.40 Nocturne 0.40-5.35 Reluări.

PRO TV
7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 15.00 Lecţii de viaţă 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Patru asasini" (SUA, 2014). Cu: Cu: Jean-claude Van Damme 22.15 Ştirile ProTv 22.45 Serial: „Conexiuni misterioase" 23.45 Film: „Cercul puterii" (SUA, 2006) 1.30 Film (r) 3.00 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Măruţă (r).

Acasă
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 13.45 Teleshopping 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi pe la noi: Poftiţi şi dăruiţi 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator special (r) 1.30 Poftiţi pe la noi: Poftiţi şi dăruiţi (r) 4.00 Acces direct (r).

Prima TV
6.45 Teleshopping 7.15 Miss fata de la ţară (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin 12.15 Constantin 60 13.20 Teleshopping 13.55 Nimeni nu-i perfect 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 La TV (r) 16.30 Focus 17.00 Cireaşa de pe tort 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Serial: „Putere şi Glorie" 22.15 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30-6.00 Reluări.

Acasă
6.00 Vorbeşte lumea (r) 8.00 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 9.00 Teleshopping 9.15 Lecţii de viaţă (r) 10.00 Film (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Chemarea inimii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" (ep.1). Cu: Daniela Castro 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Îngeri şi nobili" 20.00 Serial: „Avenida Brasil" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Iubiri vinovate" 3.15 Doamne de poveste.

TVR 2
7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericiri (r) 9.30 Misterele istoriei (r) 10.00 Documentar 360º — GEO 10.55 Serial (r) 12.00 La fix 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Împreună" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Teatru TV: „Shakespeare, Folia&Co" 21.30 Festivalul Internaţional de Teatru de la Sibiu, 2015 (r) 22.00 Ora de ştiri 22.55 MomentArt 23.10 Serial: „CSI: Crime şi investigaţii" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
5.45 Film (r) 8.15 La Măruţă (r) 10.15 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film (r) 14.15 Film: „Pasiune neîmblânzită" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Cu toţii au sărutat mireasa" (SUA, 1942) 20.30 Film: „Tentaţia banilor" (coprod., 2005). Cu: James Marsters, John Cassini 22.30 Film: „Onoare pătată" (SUA, 2002). Cu: Dan Leis, Jason Patric, Lloyd Adams 0.45 Film: „Kung Fu la grămadă" (r) 2.45 Cine A.M.

MARŢI – 19 ianuarie

TVR 1
7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Dreptul la memorie 11.00 Serial: „Viaţa cu Derek" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Toscanei" 13.00 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Nocturne (r) 18.00 Gări de poveste (r) 19.00 Exclusiv în România (r) 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Elixirul iubirii" (SUA, 1992). Cu: Sandra Bullock, Tate Donovan 22.50 Starea naţiei 23.45 Repriza a treia 0.35 Politică şi delicateţuri (r) 1.25-5.35 Reluări.

PRO TV
7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 15.00 Lecţii de viaţă 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Misiune în paradis" (SUA, 2010). Cu: Mark Dacascos, Armand Assante 22.00 Ştirile ProTv 22.30 Serial: „Conexiuni misterioase" 23.30 Film: „Fantomele de pe Marte" (SUA, 2001) 1.15 Film (r) 3.00 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Măruţă (r).

Acasă
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 13.45 Teleshopping 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi pe la noi: Poftiţi şi dăruiţi 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator special (r) 1.30 Poftiţi pe la noi: Poftiţi şi dăruiţi (r) 4.00 Acces direct (r).

Prima TV
6.45 Teleshopping 7.15 Nunţi de poveste (r) 9.30 Teleshopping 10.15 Jurnalul STV Junior (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin 12.15 Serial (r) 13.55 Nimeni nu-i perfect 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Cireaşa de pe tort 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Cred în mine 21.15 Apel de urgenţă 22.15 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Focus Magazin (r) 0.15 Serial: „Putere şi Glorie" 1.15 Ajutor! Vreau să slăbesc! 2.45-6.00 Reluări.

Acasă
6.00 Vorbeşte lumea (r) 8.00 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Chemarea inimii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Îngeri şi nobili" 20.00 Serial: „Avenida Brasil" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 1.30 Serial (r) 3.15 Doamne de poveste 4.00 Serial (r) 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2
7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.30 A doua emigrare (r) 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.00 Serial (r) 12.00 La fix 13.10 Jurnal de secol 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Împreună" 18.00 Telejurnal 19.10 Handbal masculin: Macedonia — Serbia 20.50 Jurnal de secol 21.00 Destine ca-n filme între Prut şi Nistru 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „Crime şi investigaţii" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
6.45 Film (r) 8.45 La Măruţă (r) 11.00 Serial: „La bloc" (r) 13.00 Film (r) 15.00 Film: „De două ori da" (SUA, 1969). Cu: Larry Hagman, Jessica Walter 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „A fost odată Curly" (SUA, 1944). Cu: Cary Grant, Janet Blair 20.30 Film: „Culoarea dragostei" (SUA, 2000). Cu: Dwayne Donald, Andrew Lionetti 22.30 Film: „Se mai întâmplă!" (coprod., 2011). Cu: Krysten Ritter, Kate Bosworth 0.30 Film (r) 3.30 Cine A.M.

MIERCURI – 20 ianuarie

TVR 1
7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Dreptul la memorie 11.00 Serial: „Viaţa cu Derek" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Toscanei" 13.05 Fără etichetă 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Convieţuiri 17.00 Profesioniştii (r) 18.00 Superconsumatorul 20.00 Telejurnal 21.00 Film: „Marele alibi" (Franţa, 2008). Cu: Miou-Miou, Lambert Wilson 22.50 Starea naţiei 23.45 Maşini, teste şi verdicte 0.15 Film: „Independentul" (SUA, 2000). Cu: Jerry Stiller, Janeane Garofalo 1.45-6.00 Reluări.

PRO TV
7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 15.00 Lecţii de viaţă 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Lacrimi din soare" (SUA, 2003). Cu: Bruce Willis, Monica Bellucci 22.30 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „Conexiuni misterioase" 0.00 Film (r) 3.00 Vorbeşte lumea (r) 4.30 Lecţii de viaţă (r) 5.30 La Măruţă (r).

Acasă
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 13.45 Teleshopping 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Te pui cu blondele? 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Film: „Venin distrugător" (SUA, 2009). Cu: Luke Perry, Krista Allen 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

Prima TV
6.45 Teleshopping 7.15 Ajutor! Vreau să slăbesc! (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Focus din inima României (r) 10.15 Jurnalul STV Junior (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin 12.15 Serial (r) 13.55 Nimeni nu-i perfect 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Cireaşa de pe tort 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Mondenii 22.15 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Focus Magazin (r) 0.15 Film: „Un acoperiş deasupra capului" (România, 2006) 2.15-6.00 Reluări.

Acasă
6.00 Vorbeşte lumea (r) 8.00 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Chemarea inimii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Îngeri şi nobili" 20.00 Serial: „Avenida Brasil" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" (ep.1) 1.30 Serial (r) 3.15 Doamne de poveste 4.00 Serial (r) 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2
7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.30 Pescar hoinar (r) 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 10.55 Serial (r) 11.45 Teleshopping 12.00 La fix 13.10 Jurnal de secol 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Împreună" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO 20.00 D'ale lu' Mitică 21.10 Polo. Campionatul European de la Belgrad. Semifinala 1 22.40 Cap Compas (r) 23.10 Serial: „CSI: Crime şi investigaţii" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
7.00 Film (r) 9.00 La Măruţă (r) 11.00 Serial: „La bloc" (r) 13.00 Film (r) 15.00 Film: „De două ori da" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Ace Ventura Jr: Aşa tată, aşa fiu" (SUA, 2009) 20.30 Film: „Arta războiului III: Războiul" (SUA, 2009). Cu: Anthony Treach Criss, Warren Derosa 22.30 Film: „Masacrul din Texas: Generaţia următoare" (SUA, 1994). Cu: Renee Zellweger, Matthew McConaughey 0.15 Film (r) 2.15 Cine A.M.

OLIVIA WILDE
— sâmbătă, 20.10 —

BRUCE WILLIS
—miercuri, 20.30 —

SANDRA BULLOCK
—marţi, 21.10 —

JONATHAN RHYS MEYERS
—joi, 20.30 —

DANIELA CASTRO
— luni-duminică, 16.00 —

ROBERT DE NIRO
— sâmbătă, 20.15 —

CRYSTAL ALLEN
— sâmbătă, 22.45 —

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 21 ianuarie

TVR 1
7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Rezistenţa prin cultură (r) 11.00 Serial: „Viaţa cu Derek" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Toscanei" 13.05 De joi până joi 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 Interes general 18.00 Lozul cel mare 19.00 Exclusiv în România 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Detectiv cu greutate: ţintă mişcătoare" (SUA, 1992). Cu: Bud Spencer 22.50 Starea naţiei 23.45 Anchetele comisarului Antonescu 0.15 Film: „Marele Alb" (coprod., 2005) 2.00-5.35 Reluări.

PRO TV
7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 15.00 Lecţii de viaţă 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Două pupeze albe" (SUA, 2004). Cu: Shawn Wayans, Marlon Wayans 22.30 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „Conexiuni misterioase" 0.00 Film (r) 2.00 Ce spun românii (r) 2.45 Vorbeşte lumea (r) 4.15 I like IT (r) 5.30 La Măruţă (r).

Acasă
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 13.45 Teleshopping 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Film: „Din Paris, cu dragoste" (SUA, 2010). Cu: Jonathan Rhys Meyers, John Travolta 22.30 Un Show Păcătos 1.00 Film (r) 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

Prima TV
6.45 Teleshopping 7.15 Film (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Focus din inima României (r) 10.15 Casa: construcţie şi design (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin 12.15 Dosarele DNA (r) 13.55 Nimeni nu-i perfect 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Cireaşa de pe tort 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 M-a făcut mama artist 22.15 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Focus Magazin (r) 0.15 Film: „Toţi copiii Domnului" (coprod., 2012) 2.15-6.00 Reluări.

Acasă
6.00 Vorbeşte lumea (r) 8.00 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Chemarea inimii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Îngeri şi nobili" 20.00 Serial: „Avenida Brasil" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 1.30 Serial (r) 3.15 Doamne de poveste 4.00 Serial (r) 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2
7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.30 Europa 360º (r) 10.00 Documentar 360º — GEO 11.00 Serial (r) 11.45 Teleshopping 12.00 La fix 13.10 Jurnal de secol 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Împreună" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO 20.00 Drumul lui Leşe (r) 21.10 Polo. Campionatul European de la Belgrad. Semifinala 2 21.35 Festivalul Internaţional de Teatru de la Sibiu, 2015 (r) 22.40 A doua emigrare (r) 23.10 Serial: „CSI: Crime şi investigaţii" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
7.00 Film (r) 9.00 La Măruţă (r) 11.00 Serial: „La bloc" (r) 13.00 Film (r) 14.30 Film: „Ace Ventura Jr: Aşa tată, aşa fiu" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Doamna judecător" (SUA, 1949). Cu: Rosalind Russell, Robert Cummings 20.30 Film: „Limbo" (SUA, 1999). Cu: Mary Elizabeth Mastrantonio, David Strathairn 23.00 Film: „Comportament deviant" (coprod., 1998). Cu: James Marsden, Katie Holmes 0.45 Film (r) 3.00 Cine A.M.

VINERI – 22 ianuarie

TVR 1
7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Rezistanţa prin cultură 11.00 Serial: „Viaţa cu Derek" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Toscanei" 13.05 O ţară mai bună (r) 13.30 M.A.I. aproape de tine 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi 16.00 TVRi 20 17.00 Ne vedem la TVR 19.00 Exclusiv în România 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Tobruk" (SUA, 1967). Cu: Rock Hudson, George Peppard 23.00 Discover România 23.10 Film: „Minţi ucigătoare" (coprod., 2004). Cu: Val Kilmer 1.05-5.35 Reluări.

PRO TV
7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 15.00 Lecţii de viaţă 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Predators: Fără scăpare" (SUA, 2010). Cu: Adrien Brody, Topher Grace 22.30 Film: „Lumea de dincolo: Revolta Lycanilor" (coprod., 2009). Cu: Michael Sheen, Bill Nighy 0.00 Film (r) 4.30 Vorbeşte lumea (r) 6.00 Lecţii de viaţă (r).

Acasă
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 13.45 Teleshopping 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Film: „Hai! Ne batem!" (SUA, 2009). Cu: Channing Tatum, Terrence Howard 22.30 Film: „Răzbunarea lui Logan" (SUA, 2007). Cu: Eddie Cibrian, Chuck Norris 0.30 Film (r) 4.00 Acces direct (r).

Prima TV
6.45 Teleshopping 7.15 După faptă şi răsplată (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Focus din inima României (r) 10.15 Secrete de Stil 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin 12.15 La TV (r) 13.55 Şcoala.tv 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Cireaşa de pe tort 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Film: „Primăvara bobocilor" (România, 1985). Cu: Horaţiu Mălăele, Tamara Buciuceanu 22.15 La TV 23.00 Trăsniţii 2.00 Neam legat 2.45-6.00 Reluări.

Acasă
6.00 Vorbeşte lumea (r) 8.00 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Chemarea inimii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Îngeri şi nobili" 20.00 Serial: „Avenida Brasil" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 1.30 Serial (r) 3.15 Doamne de poveste 4.00 Serial (r) 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2
7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.30 Natură şi sănătate (r) 10.00 Documentar 360º — GEO 11.00 Serial (r) 11.45 Teleshopping 12.00 La fix 13.10 Jurnal de secol 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Împreună" 18.00 Telejurnal 19.10 Handbal masculin. Campionatul European din Polonia 21.00 Arte, carte şi capricii 22.00 Ora de ştiri 23.10 Film: „Cheia" (Franţa, 2007). Cu: Guillaume Canet, Marie Gillain 1.10-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
6.45 Film (r) 8.30 La Măruţă (r) 10.30 Serial: „La bloc" (r) 12.30 Film (r) 14.15 Film: „Cumplitul adevăr" (SUA, 1937) 16.15 Serial: „La bloc" 18.15 Film: „Kramer contra Kramer" (SUA, 1979). Cu: Dustin Hoffman, Meryl Streep 20.30 Film: „Mărul discordiei" (SUA, 2008). Cu: Samuel L. Jackson, Patrick Wilson 22.45 Film: „American Psycho" (SUA, 200). Cu: Christian Bale, Josh Lucas 1.00 Film (r) 3.00 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ – 23 ianuarie

TVR 1
7.00 Gala umorului (r) 8.00 Serial: „Micul Dracula" 9.00 Politică şi delicateţuri (r) 10.00 Zon@ 11.10 O dată-n viaţă (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Film: „Charlot la băi" (SUA, 1917). Cu: Charles Chaplin, Edna Purviance 15.00 Ora regelui 16.00 Duo Stradivarius 17.10 Film: „Înfruntarea Regatelor Magice" (SUA, 1996) 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.00 Serial: „Nebunii de pe Madison Avenue" 22.50 Starea naţiei. Best of 23.45 Profesionişti 0.40 Film: „Pretul morţii" (SUA, 1997). Cu: Johnny Depp, Marlon Brando 2.40-5.45 Reluări.

PRO TV
7.00 Ştirile ProTv 10.00 Ce spun românii (r) 11.00 Film: „Spiritul din adâncuri" (coprod., 1995) 13.00 Ştirile ProTv 13.05 Film: „Cercul de foc" (SUA, 2001) 15.15 Film: „Tobă de rock" (SUA, 2008) 17.15 Film: „Pantera Roz 2" (SUA, 2009). Cu: Steve Martin, Jean Reno, Emily Mortimer 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinţi" 22.15 Film: „Încă un film despre adolescenţi?" (SUA, 2001) 0.00 Las Fierbinţi (r) 1.45 Film (r) 4.15 Lecţii de viaţă (r).

Acasă
6.00 Observator 9.00 Serial: „Lassie" 10.00 Te pui cu blondele? (r) 12.30 Camera Café 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 Film: „Lara Croft Tomb Raider: Leagănul vieţii" (SUA, 2003). Cu: Angelina Jolie, Gerard Butler 22.00 Film: „Piraţii din Caraibe: La capătul lumii" (SUA, 2007). Cu: Johnny Depp, Orlando Bloom 1.30 Film: „Mihai Viteazul: Călugăreni" (România, 1970) 3.45 Te pui cu blondele (r).

Prima TV
6.45 Teleshopping 7.30 Cireaşa de pe tort (r) 8.15 Mondenii (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Jurnalul STV Junior (r) 11.00 Focus Magazin (r) 11.45 Constantin 60 (r) 12.45 Trăsniţii (r) 15.15 La TV 16.00 Film: „Primăvara bobocilor" (r) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Film: „Panică la Hollywood" (SUA, 2008). Cu: Robert De Niro, Robin Wright, Bruce Willis 22.15 Serial: „Putere şi Glorie" 0.15-6.00 Reluări.

Acasă
6.00 Dezvăluiri din lumea telenovelelor 8.00 Serial (r) 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Chemarea inimii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Lecţii de viaţă 20.00 Film 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 1.30 Serial (r) 3.00 Acasă la români 4.00 Serial (r) 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2
7.15 Teleshopping 8.30 Europa 360º (r) 9.00 Natură şi aventură (r) 9.30 Mic dejun cu un campion 10.30 Serial: „Povestitorul" 11.30 Destine ca-n filme între Prut si Nistru (r) 12.30 Misterele istoriei 13.00 Deportaţii 14.10 Film: „Aproape căsătoriţi" (SUA, 2013) 16.00 Memorialul durerii 17.00 Popasuri folclorice 18.00 Telejurnal 18.40 Polo. Campionatul European de la Belgrad. Finala 20.10 Film: „Hoţul de cuvinte" (SUA, 2012). Cu: Dennis Quaid, Jeremy Irons, Olivia Wilde 22.10 Filmul de artă: „Casa Buddenbrook" (Germania, 2008, partea I) 23.55 Jurnal de secol 0.10-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
6.00 Doamne de poveste (r) 7.00 La Măruţă (r) 8.30 Film (r) 10.30 Serial: „La bloc" (r) 12.30 Film (r) 14.30 Film (r) 16.45 Serial: „La bloc" 18.15 Film: „S-a întâmplat într-o noapte" (SUA, 1934). Cu: Clark Gable, Claudette Colbert 20.30 Film: „Blackjack" (coprod., 1998). Cu: Dolph Lundgren, Kate Vernon 22.45 Film: „Anaconda 4: Drumul sângelui" (corpdo., 2009). Cu: John Rhys-Davies, Crystal Allen 0.30 Film (r) 2.30 Cine A.M.

DUMINICĂ – 24 ianuarie

TVR 1
7.00 Teleenciclopedia (r) 8.10 Universul credinţei 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viaţa satului 13.00 Tezaur folcloric 14.00 Telejurnal 14.30 Tezaur folcloric 15.30 Descălecaţi în Carpaţi 16.00 Politică şi delicateţuri 17.00 Gala umorului 18.00 Lozul cel mare 18.35 România s-a născut la Iaşi 19.10 Zbuciumatul destin al lui Cuza Vodă 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Stăpânul domeniului" (SUA, 1965). Cu: Charlton Heston, Richard Boone, Rosemary Forsyth 23.15 Garantat 100% (r) 0.10-5.35 Reluări.

PRO TV
7.00 Ştirile ProTv 10.00 Ce spun românii (r) 11.00 Film (r) 13.00 Ştirile ProTv 13.15 Film (r) 15.15 Film: „Pantera roz 2" (r) 17.00 Film: „Pregăteşte-te, că vine!" (SUA, 2012). Cu: Cameron Diaz, Matthew Morrison 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Omu' de la Zoo" (SUA, 2011). Cu: Kevin James, Rosario Dawson 22.30 Film: „Capcana viitorului" (SUA, 2007). Cu: Nicolas Cage, Julianne Moore 0.15-5.30 Reluări.

Acasă
6.00 Observator 9.00 Film (r) 10.45 Film: „Mihai Viteazul: Unirea" (România, 1970). Cu: Amza Pellea, Sergiu Nicolaescu 12.30 Camera Café 13.00 Observator 14.00 Film (r) 16.00 Super Bingo Metropolis 17.30 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 Serial: „Mr. Bean" 20.30 Film: „Furios şi iute" (SUA, 2001). Cu: Vin Diesel, Paul Walker, Rick Yune 22.30 Film: „Scăpaţi de Smart" (SUA, 2008) 1.00-3.30 Filme (r).

Prima TV
7.00 Teleshopping 7.30 Mondenii (r) 8.15 Şcoala.tv (r) 9.20 Teleshopping 10.00 Secrete de Stil 10.30 Playtech (r) 11.00 Focus Magazin (r) 11.45 Dosarele DNA (r) 12.45 Epic Show 13.30 Mondenii 15.30 Film: „Săptămâna nebunilor" (România, 1971). Cu: Marga Barbu, Florin Piersic, Toma Caragiu 17.30 Cronica Zilei — Retrospectivă 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Schimb de mame 22.00 Trădaţi în dragoste 23.00 Film (r) 1.00-6.00 Reluări.

Acasă
6.00 Dezvăluiri din lumea telenovelelor 8.00 Serial (r) 9.00 Teleshopping 9.30-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Chemarea inimii" (sfârşitul serialului) 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" (ep.1) 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Film 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Iubiri vinovate" (ultimul ep.) 1.30-4.00 Reluări 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2
7.15 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Serial: „Povestitorul" 12.00 Cap Compas 12.30 A doua emigrare 13.00 Natură şi aventură 13.30 Natură şi sănătate 14.05 Film: „Secretul lui Nemesis" (România, 1987) 16.00 Festivalul Internaţional de Circ de la Monte-Carlo 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Telejurnal 18.30 Europa 360º 19.10 Handbal masculin. Campionatul European din Polonia 20.50 Jurnal de secol 21.10 Film: „Ştefan Cel Mare — Vaslui 1475" (România, 1975) 23.30 Film: „Omul zilei" (România, 1997) 1.20-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
7.15 Doamne de poveste 8.15 Film (r) 10.30 Serial: „La bloc" (r) 12.30 Film: „Kramer vs Kramer" (r) 14.30 Film (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Afurisitul de telefon" (coprod., 2000). Cu: Meg Ryan, Diane Keaton, Lisa Kudrow 20.30 Film: „Stă să plouă cu chiftele" (SUA, 2009). Cu: Bill Hader, Anna Faris 22.15 Film: „Nina are un amant" (SUA, 1994). Cu: Laura San Giacomo, Paul Rhys 0.15 Film (r) 2.00 Cine A.M.

RAȚIONAMENTE

Integramă de **M. ALBU**

PRIMA VÂNZARE / AMESTEC CONFUZ		ÎNTREAGA LUME / CONTINGENT		AXE LA ROȚI / INIMĂ DE CERB!		RĂSPUNSUL MIRILOR / FEMEIE SĂRMANĂ		CÂNTEC NAȚIONAL / BRUNETĂ		PORTARI LA INSTITUȚII / ȘI MULTE ALTELE
PEISAJE MIRIFICE / LA MUNTE E CASA LUI							PREFIXUL OPOZIȚIEI / FLORI REGEȘTI			
				BIVOLI TIBETANI / DINTE DE TRATAT					CAP DE CENTAUR! / DE LA CAPĂT	
MORAL / FORMĂ DE RELIEF					ÎNAINTE PE PATRU / PRINCIPAT SLAV					PECEȚI PE SCRISORI
		A SCURMA CA GĂINA / EXCURSIE ÎN CIRCUIT						MAEȘTRI AI SPORTULUI / FIR DE ÎNSĂILAT		
	PLICTUICOS, BANAL / COMUNITĂȚI MINORITARE					ORIFICII LA NAS / NU-I ÎNTREG LA MINTE!				COJI DE OUĂ
			A PĂRĂSIT ÎNCĂPEREA / STUDIU LITERAR						GRETA GARBO / JOC LA DISCOTECĂ	
GRĂSIME DE OAIE / SCULATĂ DIN SOMN							A SUFLA UȘOR BRIZA / MIEZ DE LITIU!			
		SITUAȚII MATERIALE / ÎN CATREN!						RĂSPUNS LA TELEFON / COADĂ DE CRAP!		
ÎN GANG! / FIRE DE URZEALĂ / MICROB				CELEBRU VAS SCUFUNDAT						
					TĂVI MARI, ROTUNDE					

Verificați-vă cunoștințele!

Mihai Eminescu

1. La ce dată s-a născut marele nostru poet?
2. Care au fost primele poezii trimise de Mihai Eminescu la revista „Convorbiri literare"?
3. La ce publicație a lucrat poetul ca redactor, în timpul șederii sale la Iași?
4. Când îi apare primul volum de Versuri (și singurul din timpul vieții sale!) îngrijit de Titu Maiorescu?
5. Ce scriitor român (1889-1972) a scris piesa de teatru „Rapsozii" din care face parte și „Odă" lui Eminescu?
6. Cine a pus pe muzică poezia eminesciană „Ce te legeni, codrule"?
7. Cine este autorul statuii lui Eminescu din Montreal (Canada) inaugureată în Place de la Roumanie în septembrie 2004?

Răspunsurile pentru numărul 51

1) Sărbătoarea Crăciunului, făcând parte dintre cele 12 praznice domnești ale anului, reprezintă ziua nașterii Domnului Iisus. 2) În lumea creștină Crăciunul este sărbătorit pe 25 decembrie de către cei care se conduc după calendarul gregorian și pe 7 ianuarie după calendarul iulian. 3) În anul 320 papa Iuliu I a specificat prima oară oficial data nașterii lui Iisus la 25 decembrie. 4) Obiceiul de a dărui cadouri copiilor în noaptea de 24 spre 25 decembrie a fost inițiat de Martin Luther care a propus Cristkindl ca o alternativă la catolicul Nicolaustag sărbătorit pe 6 decembrie. 5) Muzica frumosului colind „O, ce veste minunată!" aparține compozitorului D.G. Kiriac (1866-1928). 6) Volumul de povestiri „Scrisori de la Moș Crăciun" a fost scris de prozatorul J.R.R. Tolkien. 7) Filmul „O poveste de Crăciun" a fost realizat de regizorul Robert Zemeckis.

Răspunsurile pentru numărul 1

1) Tatăl lui Herakles a fost Zeus, zeul suprem din mitologia greacă, iar mama sa a fost regina Alkmena. 2) După împlinirea primeia dintre cele 12 munci și anume uciderea leului din Nemeia prin sugrumare, Herakles apare mereu — cu mici întreruperi — înfășurat în blana teribilului animal. 3) Prin „Coloanele lui Hercule" se înțelege Strâmtoarea Gibraltar. 4) Poemul „Hercule și Omphala" a fost scris de Guillaume Apollinaire (1880-1918). 5) Tabloul „Lupta lui Hercule cu centaurul Nessus" poartă semnătura lui Luca Giordano. 6) Lucrarea muzicală „Vârtelnița Omphalei" aparține compozitorului Camille Saint-Saëns (1835-1921). 7) Filmul american „Hercules" a fost realizat de regizorul Brett Ratner.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările la tema „Fulgerul" am primit:

◆ **7 răspunsuri corecte:** *Florentina Gorea,* Toplița; *Mioara Popa* și *Daniela Nicolae,* Iași; *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Gheorghe Enache,* Galați; *Ing. Mihai Călcăianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Matei Bărbulescu* și *Florin Mateescu,* Iași; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Ing. Mihai Waspusch,* București.

◆ **6 răspunsuri corecte:** *Monica Vlad,* Timișoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Raluca Petrescu,* Iași; *Ileana Popa,* Baia Mare; *Ana Ioan,* Brăila; *Codruța Matei,* Bacău; *Ioana Stoicescu* și *Rodica Vasiliu,* București; *Bogdan Cristea,* Timișoara; *George Ionescu,* Ploiești; *Dan Voicu,* Turnu Măgurele; *Ionel Petrescu* și *Radu-Andrei Ciobanu,* București.

◆ **5 răspunsuri corecte:** *Cristina Istrate,* Iași; *Ilinca Stănescu,* Ploiești; *Simona Cristescu,* Urziceni; *Ioana Costea,* Pitești; *Georgeta Ionescu,* București; *Titel Cozma,* Iași; *Vasile Suciu,* Baia Mare; *Ion Cristescu,* Arad și *Cristian Zamfirescu,* București.

✉ ***POPESCU I. GHEORGHE, Brăila*** și ***GEORGE PÂRVU, București.*** Am înmânat scrisorile dumneavoastră autorului solicitat.

Vă dorim tuturor mult succes în anul care a început. *(Irina Stoica)*

Sfaturi practice

SKIMMIA JAPONICA

■ Este un arbust ramificat originar din estul Asiei.

■ Planta are frunze strălucitoare și poate ajunge până la o înălțime de 1 metru.

■ Arbustul face ciorchini albi, frumos mirositori care toamna se transformă în bobițe roșii cu un aspect plăcut.

■ Perioada de înflorire este în intervalul aprilie-mai.

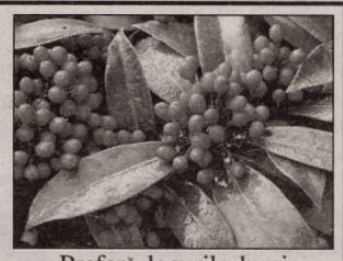

■ Preferă locurile luminoase sau semiumbroase.

■ Se poate aplica îngrășământ o dată sau la două săptămâni, din primăvară până în toamnă.

■ Iarna, temperatura la care trebuie ținută nu trebuie să fie mai mică de 10°C.

■ Înmulțirea se face prin butași. *(D.M.)*

Comorile noastre

IONUȚ DANIEL CONDREA —Vaslui

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

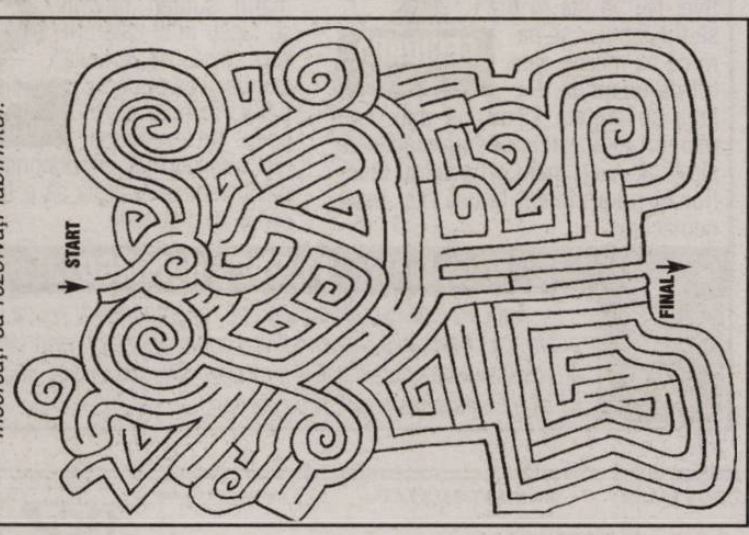

SOLUȚIA INTEGRAMEI „LOGICE":

Orizontal: D - U - S - P - H - F - PETRECAREATA - BALAUR - MIEI - VITE - LINI - IA - TATA - NARI - N - AER - SFII - RIT - P - APEL - VAITA - AA - UMILINTA - STIUTE - TALC - STA - IUGAR - IU - RID - RETETAR - LIANTI - ANINA.

Soluția **«SUDOKU»** *— jocul săptămânii 1*

6	3	9	1	7	2	8	5	4
1	4	8	6	5	9	7	3	2
2	5	7	3	4	8	9	6	1
9	7	4	8	3	5	2	1	6
3	1	6	2	9	7	4	8	5
8	2	5	4	6	1	3	7	9
4	8	3	9	1	6	5	2	7
5	6	2	7	8	4	1	9	3
7	9	1	5	2	3	6	4	8

Umor

☺ *Există două motive, pentru care femeile au dureri de cap:*

1. Vor un bărbat, dar nu-l au.

2. Au un bărbat, dar nu-l vor!

☺ *– De ce ai fugit din sala de operație înainte de a fi operat?*

– Pentru că infirmiera spunea tot timpul: „Curaj, nu vă fie teamă, e o operație ușoară"!

– Păi și? Asta nu te-a liniștit?

– Nu. Pentru că vorbea cu chirurgul!

☺ *– Cum ți-ai cunoscut soția?*

– Păi, cum... Mi-au telefonat prietenii, m-au invitat la nuntă. Mi-au spus că voi fi mire. Am crezut că glumesc.

CRONICA TV

Regina apelor de munte

Într-o recentă emisiune — *Natură și aventură,* difuzată de TVR 2 —realizatorii Dan Păvăloiu și Dan Curean au abordat un subiect fierbinte în contextul dispariției alarmante din râurile de munte a unor specii deosebit de valoroase de pești precum lostrița și păstrăvul.

De astă dată au pornit pe Valea Bistriței în căutarea unor exemplare de lostriță și a pescarilor care puteau oferi informații despre existența acestui pește denumit *Regina apelor de munte.* Nu s-au ales decât cu povestiri dinainte de 1989, când apele curgătoare musteau de pești. Lostrița a dispărut în scurt timp din cauza poluării, în special a substanțelor reziduale din minele de neferoase. În același timp s-a intensificat și braconajul — cu plase, curent electric și... dinamită! — care a exterminat majoritatea peștilor. Așa cum s-a întâmplat și pe brațele Dunării și în zone din Deltă.

Înainte de 1989 existau 50 de centre de creșcătorii de lostriță, aflate în atenția înaltelor autorități care asigurau comercializarea acestei specii, în special la export, și populatea râurilor. Acum nu mai există decât o singură creșcătorie, doar una în toată țara: Complexul salmonicol din Brădișor, în apropiere de Râmnicu Vâlcea, prezentat pe larg în emisiune. Am

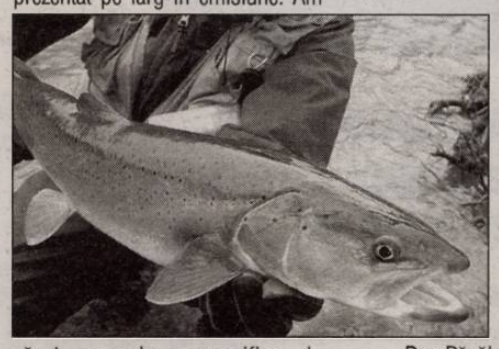

văzut exemplare magnifice de lostriță, cu o lungime de peste un metru — ating o lungime maximă de 1,5 metri — în bazine cu apă de cristal, analizată periodic pentru determinarea gradului de puritate și pentru detectarea unor eventuali paraziți care pot fi letali pentru că lostrița este un pește foarte sensibil, cu o imunitate redusă. Deocamdată există doar 50 de exemplare mature. Vor trece însă ani buni până când numărul acestora va fi suficient pentru a fi populate râurile de munte nepoluate din zona Bistriței.

Cei doi ecologiști însoțiți de jandarmi au străbătut apoi lungi trasee de-a lungul cursurilor unor râuri din Valea Bistriței în căutare de braconieri. Au reușit să surprindă câțiva pescari care foloseau o plasă monofilament de dimensiuni reduse în speranța că vor captura un pește mai mare decât palma. Nu erau niște localnici flămânzi ci persoane înstărite, cu jeep-uri, care și-au permis câteva ore de relaxare pe malul apei folosind o metodă de pescuit interzisă.

Dan Păvăloiu a tunat și fulgerat în momentul în care au fost surprinși de parcă ar fi fost vorba de braconieri profesioniști. A făcut-o pentru a atrage atenția asupra modului ilegal de a pescui și pentru a da o notă dinamică finalului emisiunii. *(D.M.)*

ZODIACUL EUROPEAN

— stări, tipologii şi obiceiuri

Sub acest titlu vă vom prezenta câteva dintre obiceiurile, stările sau tipologiile fiecărui semn zodiacal al zodiacului europan. Neavând spaţiul necesar să le prezentăm pe toate într-un singur număr, promitem că vom reveni cu alte noi informaţii în numerele viitoare.

BERBEC. ● ***Caracter:*** trăiesc doar prin intermediul simţurilor, sunt adesea impulsivi, privesc drept înainte, îşi asumă riscurile şi îşi folosesc intuiţia pentru motivarea celorlalţi. ● ***Temperament:*** tipic sangvini, sunt destul de creativi şi de multe ori visează cu ochii deschişi, preferă mai ales întâlnirile sociale, au o tendinţă de a fi uituci şi sarcastici, ● ***Arhetipul zodiei:*** Eroul. Pentru a-şi dovedi valoarea fac numeroase acte curajoase. ● ***Cele mai mari temeri:*** vulnerabilitatea şi slăbiciunea. ● ***Obiceiuri legate de somn:*** din cauza hiperactivităţii aveţi probleme cu somnul iar visele sunt destul de intense ca să vă agite. ● ***Unde sunt probleme:*** impulsivi, nervoşi chiar fără motiv, gânditori, vedeţi totul în alb sau negru.

TAUR. ● ***Caracter:*** sunt senzuali şi romantici, au chef de muncă şi sunt atenţi la detalii, pot excela în funcţii ce ţin de finanţe, contabilitate, trăiesc intens indiferent de locul în care se află. ● ***Temperament:*** uneori sunt leneşi, flegmatici, se adaptează uşor, sunt raţionali, atenţi şi afectuoşi cu persoana iubită. ● ***Arhetipul zodiei:*** Orfanul. Dacă e nevoie să accepte pe cineva trebuie să dureze mult timp până are loc asimilarea. ● ***Cele mai mari temeri:*** frica de schimbare, tipare noi sau schimbări bruşte. ● ***Obiceiuri legate de somn:*** capricios dacă nu se simt confortabil deoarece sunt foarte sensibili la mediu. Tind să doarmă mult şi în condiţii confortabile. ● ***Unde sunt probleme:*** se simt ameninţaţi de angoase, încăpăţânaţi, au prea multe idei preconcepute.

GEMENI. ● ***Caracter:*** prelucrează mental foarte rapid orice informaţie, entuziaşti, se bazează pe cunoştinţe şi intuiţie. ● ***Temperament:*** sunt destul de impulsivi, sociabili, charismatici, grijulii, însă nu prea sunt de încredere. ● ***Arhetipul zodiei:*** Bufon. Se bucură de viaţă fără a se gândi prea mult la consecinţe, pentru a evita plictiseala. Aduc bucurie celor

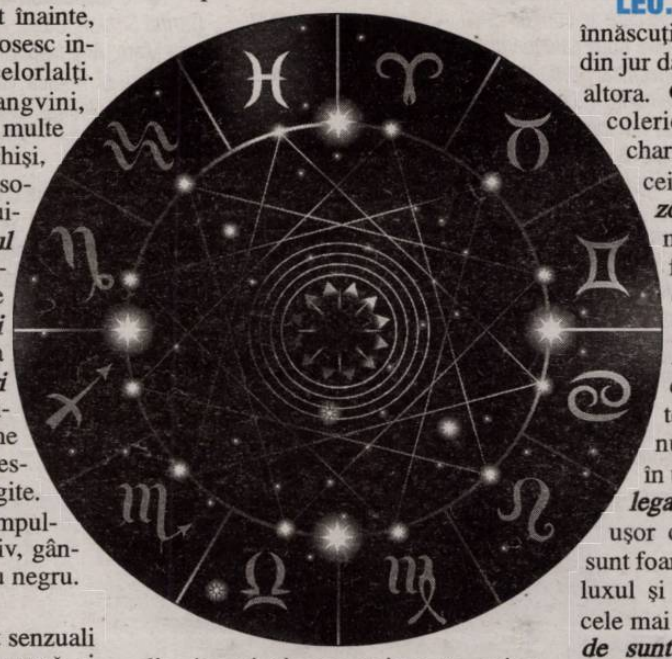

din jur şi îi pot anima în orice moment. ● ***Cele mai mari temeri:*** singurătatea, înstrăinarea fără cineva drag lângă ei, teama că nu îi bagă nimeni în seamă. ● ***Obiceiuri legate de somn:*** pot supravieţui cu foarte puţin timp dormit dar în cele din urmă cad răpuşi de oboseală extremă. Minţile le sunt totdeauna într-o continuă asimilare, aşa că au impresia că pierd timpul dacă dorm prea mult. Văd somnul ca pe un inconvenient şi insomnia ca pe o productivitate extra. ● ***Unde sunt probleme:*** nervoşi, inconsecvenţă, fire prea bârfitoare, superficiali.

RAC. ● ***Caracter:*** inimi calde şi prietenoase, trăiesc intens axaţi doar pe plan intern, plini de compasiune, au un simţ al armoniei dezvoltat, foarte creativi şi vizionari. ● ***Temperament:*** melancolici, introvertiţi, grijulii, decisivi, creativi, îi întristează cruzimea lumii din jur. ● ***Arhetipul zodiei:*** Însoţitorul. Au o tendinţă obsesivă de a proteja şi de a avea grijă de ceilalţi, Evită egoismul şi nerecunoştinţa. Sunt plini de compasiune şi empatie. ● ***Cele mai mari temeri:*** Le este frică de respingere în dragoste sau de prieteni. Se simt frustraţi dacă nu primesc din partea familiei afecţiunea şi grija de care au nevoie. ● ***Obiceiuri legate de somn:*** Pot avea un somn agitat deoarece sunt susceptibili de a suferi de coşmaruri legate mai ales de simplul fapt că înainte de a adormi se gândesc la toate necazurile. ● ***Unde sunt probleme:*** Lacomi, firi posesive până la extrem, sensibilitate exagerată.

LEU. ● ***Caracter:*** se nasc lideri înnăscuţi, pot influenţa uşor pe cei din jur dar se şi adaptează la emoţiile altora. ● ***Temperament:*** sangvini, colerici, ambiţioşi, sociabili, charismatici, grijulii şi calzi cu cei la care ţin. ● ***Arhetipul zodiei:*** Căutătorul. Cea mai mare dezamăgire este să nu fie iubiţi. Sunt loiali şi se dedică cu tot sufletul pentru persoana iubită. ● ***Cele mai mari temeri:*** îi detestă şi fug de cei care îi resping, le este teamă de cei care îi ignoră, nu suportă să fie uitaţi, lăsaţi în urmă sau inutili. ● ***Obiceiuri legate de somn:*** Dorm destul de uşor cu excepţia cazului în care sunt foarte agitaţi de ceva. Apreciază luxul şi le place să doarmă printre cele mai fine lenjerii şi perne. ● ***Unde sunt probleme:*** aroganţă, firi risipitoare şi orgolioase.

FECIOARĂ. ● ***Caracter:*** De obicei sunt mai rezervaţi, au nevoie de un mediu liniştit pentru a-şi desfăşura activitatea. Se apropie de lumea înconjurătoare prin raţiune şi logică. ● ***Temperament:*** melancolici, introvertiţi, grijulii, atenţi şi veşnic îngrijoraţi de ceva anume. ● ***Arhetipul zodiei:*** Înţeleptul. Adevărul vă eliberează, vă folosiţi analiza şi inteligenţa pentru a naviga în lume. ● ***Cele mai mari temeri:*** le este teamă şi oroare de dezordine, de haos şi de agitaţie. Nu suportă ca ordinea propriilor lucruri să fie schimbată. ● ***Obiceiuri legate de somn:*** Nu pot dormi dacă sunt stresaţi sau într-un mediu care nu le place. Funcţionează cel mai bine când îşi fac un program de somn. ● ***Unde sunt probleme:*** băgăcioşi, pretenţioşi, lipsiţi de fermitate.

Săptămâna viitoare vă prezentăm următoarele şase zodii.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Un secol de teorie a relativităţii ■ Arta, pradă de război a naziştilor ■ Puterea „revoluţiilor colorate" ■ O schimbare de viziune asupra lumii ■ Răpirea Europei — de la mit la realitate ■ Acord istoric ■ Maeştrii şi muzele lor ■ Masada — simbol al sacrificiului ■ Filme de tot râsul

HOROSCOP

18-24 ianuarie 2016

BERBEC 21.03-20.04

Este foarte important să nu vă enervaţi de la începutul săptămânii chiar dacă vi se pare că lumea nu este chiar atât de corectă cu dumneavoastră. Mai bine acţionaţi cu calm şi gândiţi-vă cum vă puteţi organiza şi cum vă dozaţi energia pozitivă.

TAUR 21.04-21.05

Vă canalizaţi toate gândurile către persoana iubită şi vă zbateţi pentru menţinerea armoniei. Îi organizaţi o surpriză de proporţii şi asta vă dă un sentiment de satisfacţie, mai ales că o veţi vedea fericită. Oricum, urmează o săptămână plină de aventuri inedite.

GEMENI 22.05-21.06

Aveţi un loc al dumneavoastră în care vă simţiţi foarte bine şi unde relaxarea este la loc de cinste. Vă retrageţi cam des acolo şi îi ignoraţi pe cei apropiaţi. Mare atenţie la familie şi mai ales la cei mai mici membri ai acesteia. Au nevoie de dumneavoastră, de sfaturile şi, îndeosebi, de buna dispoziţie cu care îi răsfăţaţi.

RAC 22.06-21.07

Sunteţi optimişti şi aveţi încredere că vi se vor îndeplini visele şi proiectele. Între preocupările dumneavoastră se înscriu în loc fruntaş persoana iubită, căreia îi acordaţi toată atenţia şi o răsfăţaţi cu mici cadouri. Fiţi precauţi la semnarea unor acte şi la renegocieri, dacă este cazul!

LEU 22.07-22.08

Mare grijă asupra stării de sănătate. Evitaţi excesele de orice fel deoarece semnele pe care vi le dă organismul sunt legate strict şi de cum vă îngrijiţi. În weekend vă ocupaţi de activităţi ce ţin de creaţie şi artă. Nu ezitaţi să daţi frâu liber creativităţii.

FECIOARĂ 23.08-22.09

În dumneavoastră există în ultima vreme mai multe energii negative. Nu vă stă în fire să fiţi aşa dar se pare că vă merge destul de anapoda. Relaţia cu familia şi cu cei mai mici membri ai acesteia se îmbunătăţeşte simţitor. Aveţi mare grijă să nu reacţionaţi prea violent la cea mai mică neplăcere.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Tot felul de proiecte rămase neterminate intră din nou în atenţia dumneavoastră. Începeţi să le aşterneţi în ordine şi să le şi rezolvaţi. Trebuie să acţionaţi dacă vreţi ca totul să se rezolve. Fiţi pregătiţi să vă înfruntaţi cu încăpăţânarea celor din jur. Când vreţi, ştiţi să le opuneţi rezistenţă.

SCORPION 23.10-21.11

După agitaţia de la începutul lunii vă reveniţi surprinzător. Totuşi neîncrederea în cei de lângă dumneavoastră persistă. Nimic nu pare că vă face să vă schimbaţi impresia. Este posibil ca atunci când vă aşteptaţi mai puţin, cineva din anturaj să vă ajute.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Încă sunteţi preocupaţi de cumpărături mai consistente fără a vă pune în pericol finanţele. Este greu să daţi cu piciorul la o ofertă pe care o primiţi în ultimul moment. Dispuneţi de suficientă energie pozitivă ca să-i molipsiţi şi pe cei din jur şi nu faceţi economie de zâmbete.

CAPRICORN 22.12-19.01

Vi se pare că totul este mai greu ca înainte? Poate că aşa este dar nici nu faceţi mai nimic să schimbaţi situaţia. Simţiţi nevoia unei apropieri de divinitate, poate chiar faceţi şi câteva lecturi religioase şi vă păstraţi gândurile în seninătate şi calm.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

În ultima perioadă aţi luat cam multe decizii greşite, hotărâri făcute pe o stare nervoasă gravă. Mai bine opriţi-vă un pic, analizaţi bine situaţia nou ivită şi încercaţi să remediaţi răul creat. Probabil că în câteva zile situaţia revine la normal.

PEŞTI 19.02-20.03

În prima parte a săptămânii sunteţi nevoiţi să faceţi mici călătorii care însă vă solicită atenţia şi vă obosesc puţin. Vă relaxaţi repede. Un eveniment din weekend vă impulsionează şi vă găsiţi repede energia să o luaţi de la capăt cu distracţia.

Nativul săptămânii: **PLACIDO DOMINGO** (21.01.1941)

Este un tenor şi dirijor spaniol, renumit pentru vocea sa puternică şi versatilă. Acest nativ al zodiei Vărsător, prin virtuozitatea artei sale vocale şi calitatea interpretării sale dramatice, şi-a permis să cânte cu succes şi roluri de bariton.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon: 0213178964

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	6,00 LEI
❑ 2 LUNI	12,00 LEI
❑ 3 LUNI	18,00 LEI
❑ 4 LUNI	24,00 LEI
❑ 5 LUNI	30,00 LEI
❑ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonaţi-vă la magazin

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion — la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat la care se adaugă taxa de expediere de maxim 5 lei) sau să achitaţi în conturile bancare indicate la pagina 2 şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe şase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii.

CUPON MANDAT POŞTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION — la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piata Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POŞTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ştampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE 0722625622

SERIE NOUĂ - 1281 ● ANUL LIX ● 21 IANUARIE 2016 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 3 (3031)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Fiinţa care te iubeşte cu adevărat va trece munţii pentru tine şi nu se va ascunde în spatele lor.*
Helen Keller

■ *Tot ceea ce ştiu duşmanii despre tine... au aflat de la prietenii tăi.*
James Joyce

Spectacolul cunoaşterii

GOLIATH
păianjenul mâncător de păsări

Femina club

Lecţii de nutriţie
Metodă sigură pentru talie subţire şi artere sănătoase

Dosarele frumuseţii
Ten luminos

Istorii uitate

ARTA,
pradă de război a naziştilor

Consultaţii fără plată

BOALA
ca preţ al libertăţii

Un secol de teorie a Relativităţii

Poate că nici o formulă matematică nu este mai faimoasă decât E = mc². Cum s-a ajuns la ea, ce controverse sunt azi, la o sută de ani de la elaborarea de către Einstein a teoriei Relativităţii?

Să ne amintim câteva repere din activitatea fostului funcţionar, Albert Einstein, la Biroul elveţian de Patente (Mărci), unde se angajase din 1900 şi pentru care anul 1905 avea să fie un adevărat *annus mirabilis* (an minune). În acel an, lui Einstein, atunci în vârstă de 26 de ani, aveau să-i fie publicate mai multe articole ştiinţifice.

Un an minunat

Astfel, la sfârşitul lunii mai apare „Un punct de vedere euristic privind producerea şi transformarea luminii", în care sugerează (din considerente termodinamice) că lumina poate fi considerată ca fiind compusă din cuante de energie independente. Pe 30 aprilie al aceluiaşi an trimite al doilea articol, în care arăta cum se pot calcula Numărul lui Avogadro şi dimensiunea moleculelor. Articol care avea să fie acceptat şi ca teză de doctorat, apărând în *Annalen der Physik* în ianuarie 1906. Pe 11 mai, Einstein trimite spre publicare un articol intitulat „Despre mişcarea particulelor mici suspendate în lichide staţionare, conform cerinţelor teoriei cinetico-moleculare a căldurii", în 30 iunie apare articolul „Asupra electrodinamicii corpurilor în mişcare", iar pe 27 septembrie, articolul „Depinde inerţia unui corp de conţinutul său energetic?". În 19 decembrie 1905, scrie un al doilea articol despre mişcarea browniană, care va fi publicat în ianuarie 1906.

Dar poate că cea mai importantă lucrare publicată de Einstein în anul 1905 este cea intitulată „Asupra electrodinamicii corpurilor în mişcare" şi conţinea ceea ce avea să fie cunoscută mai târziu ca teoria Relativităţii restrânse, una dintre cele mai celebre contribuţii ale sale. Dar pentru a pune gravitaţia în concordanţă cu relativitatea a fost nevoie de modificări mult mai profunde, ceea ce l-a condus pe Einstein la teoria Relativităţii Generalizate, apărută în 1915.

După moartea sa, pe 18 aprilie 1955, la Princeton (SUA), asta după ce în 1921 primise Premiul Nobel pentru fizică, chiar dar nu pentru faimoasa lui teorie a Relativităţii ci pentru „servicii aduse fizicii teoretice şi în special pentru descoperirea legii efectului fotoelectric", şi după ce în 1933 se stabilise în SUA, Albert Einstein a fost considerat, şi este şi azi, în ciuda detractorilor săi, cel mai mare fizician teoretician din lume.

O teorie bătrână, dar mereu proaspătă

Anul care a trecut s-au împlinit 100 de ani de la prezentarea la Academia prusacă de ştiinţe, în 25 noiembrie 1915, a teoriei Relativităţii Generalizate, iar în acest an, 100 de ani de la publicarea, în martie 1916, a faimoasei teorii în revista *Annalen der Physik*. „Einstein a schimbat felul în care percepem cele mai fundamentale lucruri, spaţiul şi timpul, deschizându-ne ochii asupra cosmosului şi a unora dintre cele mai interesante fenomene ale sale, cum ar fi găurile negre", a declarat pentru AFP David Kaiser, profesor de fizică şi istoria ştiinţei la Massachussetts Institute of Technology (MIT).

Relativitatea generală, „una dintre cele mai revoluţionare teorii ştiinţifice din istorie, a reprezentat un salt imens în raport cu legea universală a gravitaţiei a lui Isaac Newton din 1687", arătând că „spaţiul şi timpul nu sunt imuabile, ci fenomene dinamice supuse evoluţiei, ca şi celelalte procese din Univers", declara Michael Turner, profesor de fizică şi cosmologie la Universitatea din Chicago. Încă din 1905, când şi-a făcut cunoscută faimoasa azi formulă $E=mc^2$, Einstein a pus sub semnul îndoielii ipotezele din acea epocă, potrivit cărora energia şi masa erau distincte.

Einstein a demonstrat că este vorba de acelaşi lucru, sub forme diferite. După alţi zece ani, relativitatea generală oferea o viziune mai largă, arătând că gravitaţia este o curbură a timpului şi spaţiului în prezenţa unei mase. Astfel, timpul se scurge mai încet în apropierea unui câmp gravitaţional puternic, ca cel al unei planete, decât în golul spaţiutui, iar lumina este curbată de câmpuri gravitaţionale puternice. Cât priveşte demonstrarea fizică (practică) a acestor afirmaţii, aici părerile sunt împărţite. Unele demonstraţii le-au confirmat, altele nu.

Datorită statutului său de invidiat, după teorii, Einstein s-a lansat şi în predicţii, nici ele confirmate vreodată. Astfel, el a prezis faptul că stelele aflate la sfârşitul existenţei, care şi-au epuizat combustibilul nuclear, se prăbuşesc sub propria lor gravitaţie. Stratul lor exterior explodează într-o supernovă, în timp ce nucleul formează un obiect foarte dens numit „stea cu neutroni" sau „pulsar". Ele se pot transforma şi în găuri negre, al căror câmp gravitaţional curbează atât de mult spaţiul încât lumina nu poate ieşi, idee preluată prin anii 80 de Stephen Hawking (între timp revizuită).

Potrivit lui Einstein, aceste corpuri cereşti, datorită masei lor, ar trebui să provoace ondulaţii în spaţiu-timp, aşa cum o piatră face valuri în apă. Astronomii speră şi azi să observe direct aceste unde gravitaţionale. „Acest lucru ar confirma una din ultimele mari preziceri ale lui Einstein care nu a fost verificată încă", recunoaşte şi David Kaiser. Dar provocarea cea mai mare, pe care cercetătorii se chinuie de un secol să o rezolve, este alta: reconcilierea teoriei Relativităţii Generale cu fizica cuantică, cei doi mari stâlpi ai fizicii moderne. Fizica cuantică, contrar relativităţii, se potriveşte perfect pentru descrierea fenomenelor la nivel atomic, cu numeroase aplicaţii, de la tranzistor la calculatoare, dar nu şi la scara Universului. Deocamdată există doar teorii.

Cine a inventat $E = mc^2$?

Dacă în cazul teoremei lui Pitagora, $a^2+b^2=c^2$, lucrurile sunt clare de peste două milenii şi jumătate şi nimeni nu a emis nicio părere contrară până în ziua de azi, în cazul teoriei Relativităţii lucrurile nu stau tocmai la fel. Să amintim că în cazul „celei mai faimoase formule matematice", atribuite lui Einstein, $e=mc^2$, sunt şi unele păreri contrare legate de întâietate. Astfel, înainte de Einstein, au fost şi alţi fizicieni, de la Isaac Newton, S. T. Preston în 1875, la francezul Poincaré în 1900, italianul De Pretto în 1903 sau germanul F. Hasenöhrl, mult mai faimos în anii 1900 decât obscurul funcţionar de la serviciul de patente, care au avut contribuţii semnificative la formularea raportului $E=mc^2$. În 1904, Fritz Hasenöhrl a făcut un experiment referitor la energia emisă într-un spaţiu aflat în mişcare, uitat complet azi. Fizicianul a scris o serie de articole intitulate „Despre teoria radiaţiei în corpuri aflate în mişcare", apărute în *Annalen der Physik* în 1904, care au şi fost premiate. Deci, cu un an şi jumătate înainte de articolul lui Einstein din 1905.

În 1881, J. J. Thompson, în urma unor experimente a ajuns la formula $E=3/4mc^2$, adică o formulă pe care a prezentat-o şi Hasenöhrl în 1904. Laureatul Nobel din 1905, fizicianul german Philip Lenard, un fervent opozant al lui Einstein, a fost unul din primii care a arătat că este extrem de simplu de a ajunge la $E=mc^2$ fără a face referinţă la teoria Relativităţii.

Un lucru pe care l-a recunoscut şi Einstein cu câţiva ani înainte de a muri. În 1929, în cartea sa *Energie şi Gravitaţie*, Lenard i-a adus un omagiu vibrant lui Hasenöhrl numindu-l „primul fizician care a demonstrat că energia posedă masă (inerţie)". Şi într-adevăr, dacă considerăm că *c*, viteza luminii, este un an lumină pe an, atunci c^2 este egal cu 1. Asta înseamnă că ajungem la ecuaţia E=m, adică Energia şi Masa sunt unul şi acelaşi lucru! În 1903, italianul Olinto De Pretto a publicat ecuaţia $E=mc^2$, deci cu doi ani înaintea lui Einstein, fără ca Einstein să-l fi menţionat în articolul din 1905 despre relativitatea restrânsă (specială). Ca să nu mai amintim că şi francezul Henri Poincaré folosise formula $E=mc^2$, şi el omis din bibliografia la articolul din 1905. În fine, după Einstein, faptul că la $E=mc^2$ se poate ajunge şi independent de teoria Relativităţii a lui Einstein a fost demonstrat pe rând de Joseph Larmor în 1912, Wolfgang Pauli în 1920, Philipp Lenard în 1921 şi M. Simhony în 1994.

În privinţa teoriei Relativităţii este cunoscută poziţia lui Ludwik Silberstein, un fizician care deşi iniţial fusese un suporter al Relativităţii restrânse, ulterior s-a opus în diferite ocazii teoriei Generalizate. În 1920 a arătat că curbarea luminii de către Soare, aşa cum o observase Arthur Eddington în 1919, nu este neapărat o confirmare a relativităţii generalizate, cum se crede şi azi. Dimpotrivă, afirma fizicianul american, fenomenul poate fi explicat prin teoria lui Stokes-Plank a rezistenţei eterului. Ca să nu mai amintim că există şi alte teorii alternative la observaţiile lui Eddington. În 1935, Silberstein afirma că a găsit o contradicţie în teoria Relativităţii Generalizate, afirmaţie respinsă de Einstein şi Rosen. Aşadar, discuţii, teorii, le-am putea numi pe toate speculaţii şi asta pentru că sunt greu de demonstrat fizic. Ele capătă viaţă doar în calculele matematice, neaplicabile realităţii fizice.

TV

■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

SUDOKU
jocul săptămânii: 3

6		2	1		8			
	8				9			
9				4		1		
	2	3						7
	4		3		5		9	
5						6	4	
		5		9				1
			4				6	
			5		2	4		9

Soluţia în numărul viitor

Bond. James Bond!

Am început în numărul precedent prezentarea unei zone crepusculare a lumii de azi, aceea reprezentată de cele mai puternice servicii secrete de pe planetă, așa cum le-a evaluat publicația americană Foreign Policy.

Poate că mulți se așteptau să urmărim o pistă hollywoodiană, prezentând fapte spectaculoase în stilul filmelor cu celebrul agent britanic 007. Realitatea este însă una destul de diferită, mai ales că, așa cum spuneam, un spion autentic prins de inamic nu prea are șanse să apară în secvența următoare proaspăt bărbierit și îndreptându-și nodul la cravată: totul se joacă, efectiv, pe viață și pe moarte! Astăzi, după prezentarea primilor doi lideri în domeniu – Mossadul israelienilor și faimoasa CIA – a venit rândul următoarelor servicii de agenți acoperiți.

În slujba Marelui Urs

FSB (Serviciul federal de securitate al Federației Ruse) este succesorul direct al temutului KGB sovietic, acel geniu malefic al luptei subversive dizolvat în noiembrie 1991, după puciul de la Moscova. Rusia are 61.000 de kilometri de frontiere terestre și maritime, din care 7.500 cu Kazakhstan și 4.000 cu China. E unul dintre motivele serioase pentru care dintotdeauna a avut realmente nevoie de un serviciu de informații de top.

Ofițerii sunt formați la academia proprie din Moscova, FSB fiind o vastă și puternică organizație, ce reunește funcții și capacități special, care în alte țări sunt diseminate între servicii distincte. Serviciul comandă, de asemenea, un contingent de trupe înarmate (temutele „spetsnaz") și o importantă rețea de informatori civili. În 1992, numărul angajaților fostului KGB a fost estimat la 500.000! Lipsea, desigur, însuși „țarul" Putin, care a slujit timp de 15 ani serviciul în care s-a format, până la demisia formală din 1991.

Supușii Majestății Sale Regina

În Regatul Unit al Marii Britanii există două servicii principale de informații: MI5 (pentru protejarea de atacuri din interior) și MI6 (pentru protejarea de atacuri teroriste din afară și spionaj). MI6 – desfășurat: Military Intelligence section 6 – poartă de fapt și un nume mai important, dar mai puțin celebru: Secret Intelligence Service (SIS), fiind creat în 1909.

Primul său director a fost Sir Mansfield Smith-Cumming, care utiliza frecvent inițiala „C" drept nume de cod, procedură preluată de toți directorii care i-au succedat. În anul fiscal 2011/2012, serviciul avea numai 3.200 de angajați. Dar printre ei, desigur, într-un spațiu fictiv, se afla pesemne și liderul absolut, nemuritorul Bond. James Bond!

Suveranii din Piscină

Direcția Generală de Securitate Externă (DGSE) are sediul în Paris, pe bulevardul Mortier, în apropierea piscinei Tourelles, dintr-un motiv sau altul fiind numită și Centrala, Piscina, Mortier sau Cutia 30. Spre deosebire de majoritatea serviciilor occidentale, DGSE controlează toate modalitățile de culegere a informațiilor: surse umane, tehnologii (interceptări electromagnetice, imagerie satelitară), mijloace operaționale, exploatarea surselor deschise.

Acest control îi permite să vizeze cel mai înalt nivel de fiabilitate și eficacitate: cel puțin, teoretic, căci recentele evenimente din Franța par a spune cu totul altceva... Să fie de vină efectivele (puțin peste 5.000 de angajați) sau resursele (vreo 644,5 milioane de euro) ori poate rezonanța de retorică „bastiliană" emanată de deviza sa – „Pe căi înguste, spre rezultate grandioase"?!

Acord istoric

Previziunile oamenilor de știință legate de consecințele încălzirii climatice se vor adeveri până la sfârșitul acestui secol? În mod cert, dacă temperatura medie globală va depăși 2ºC.

Efectele nefaste vor deveni ireversibile: secete, dispariția a numeroase specii de animale, scăderea randamentului în agricultură, poluare accentuată, cicloane frecvente, creșterea nivelului mărilor și oceanelor cu 40 centimetri până în 2100.

Aceste fenomene vor putea fi însă stopate prin eforturile de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră (China și SUA sunt cele mai poluante state din lume) limitându-se încălzirea globală astfel încât temperatura medie să nu crească cu mai mult de 2ºC, pragul maxim pentru protejarea planetei. Cel puțin aceasta este concluzia la care au ajuns țările participante la cea mai importantă și promițătoare reuniune de la Paris care a avut loc la sfârșitul anului 2015.

După cele două săptămâni de dezbateri și negocieri dificile care au avut loc în cadrul celei de-a 21-a conferințe mondiale pe teme climatice din Paris (COP 21) a fost semnat primul acord universal juridic care va intra în vigoare în 2020.

Textul semnat de reprezentanții celor 150 de țări angajate în acest acord, șefi de stat și de guverne, prevede limitarea activităților industriale responsabile de emisiile de bioxid de carbon și de alte gaze cu efect de seră care accentuează fenomenul de încălzire climatică. Un proiect dificil de realizat, privit cu scepticism de numeroși specialiști.

Pentru realizarea vastului proiect a fost prevăzut un fond de 100 miliarde de dolari pe an, finanțat de țările dezvoltate pentru dotarea celor în curs de dezvoltare cu tehnologie aferentă.

Președintele Barak Obama a declarat că acest acord istoric, chiar dacă nu au fost atinse toate obiectivele, reprezintă cea mai mare șansă acordată salvării planetei deschizând calea spre un viitor în care va domina energia verde.

DORIN MĂRAN

Focusat

Să vorbim corect!

Am auzit de curând pe un post tv (de câteva ori) o expresie care ne-a contrariat și ne-a surprins.

O doamnă – foarte respectabilă de altfel – vorbind despre o anumită activitate ne-a spus că protagoniștii respectivei activități trebuie „focusați".

Evident, din context am cam bănuit noi despre ce este vorba, dar n-am înțeles rostul cuvântului englezesc aruncat așa tam-nesam într-o frază românească.

În dicționarele noastre nu există, dar în cel englezesc apar și substantivul și adjectivul din aceeași familie lexicală.

Adjectivul este explicat prin „concentrat, centralizat" și mă gândesc de ce aceste cuvinte i s-au părut mai din topor doamnei respective și a simțit nevoia să apeleze la un barbarism? Doar așa ca să se dea mare? Cu atât mai mult cu cât domnia-sa este profesoară de limba română! *(I.S.)*

Starea de veghe

„Câinele" scandinav

Pentru cinefili, „Câinele andaluz" (film capodoperă al lui Louis Bunuel, al cărui scenariu a fost semnat, alături de regizor, și de fantasticul Salvador Dali) spune extrem de mult. De aceea, dar nu numai pentru iubitorii filmelor de cinematecă, am ales drept titlu pentru articolul de față – care, se-nțelege, nu poate acoperi decât o parte infimă din problematica abordată –, această parafrază la titlul peliculei suprarealiste sus-amintite. Și care pe mulți, în mod sigur, îi va șoca.

Țările scandinave beneficiază de un statut aparte pe Bătrânul Continent, statut legat deopotrivă de poziționarea lor geografică și de moștenirea barbară a războinicilor vikingi, de sindromul insomniilor din lungile nopți polare și de imaginea de paradis înghețat a fiordurilor, precum și de un anume orgoliu de guru paranoic manifestat de artizanii unei societăți ce se vrea model al perfecțiunii.

În sondaje și studii, scandinavii ies întotdeauna în frunte, cu un standard de viață amețitor, devenind astfel automat un fel de etaloane de civilizație și echilibru. La o primă vedere, acolo nu există făptură umană care să trăiască rău, care să nu aibă o casă, o mâncare zilnică, o slujbă sau un loc de relaxare ori de rugăciune. Pe un plan diferit, această lume ireală e însă comparabilă cu cea imaginată de supușii „marelui conducător" nord-coreean, eternul și repetabilul Kim. Numai că – așa cum se spune la noi – afară e vopsit gardul și... Ce găsim înăuntru?

Să privim, scurt, peste gardul Norvegiei, o țară al cărei spor demografic e pe avarie drastică, dar unde mii și milioane de creștini și necreștini de aiurea ar dori să ajungă, măcar să le dea statul respectiv ceva bani moca. Acolo, tânărul de 32 de ani (în 2011) Anders Breivik s-a jucat puțin de-a Dumnezeu, luând în câteva ceasuri viețile a 77 de tineri. Drept pedeapsă (omenească, nu divină), a fost „osândit" la 21 de ani de claustrare într-un fel de garsonieră individuală dotată cu tot ce-i e necesar unui om civilizat al veacului XXI.

Tot în Norvegia, recent, a creat mare vâlvă cazul familiei românului Bodnariu, căreia i-au fost smulși și „confiscați" de stat toți cei cinci copii. Legal, desigur. Și nu e singurul caz de acest gen care a răsuflat cumva peste granițele statului „campion la protecția copiilor". Dar șocul cel mai cumplit ne lovește odată cu o dezvăluire a unui europarlamentar român care stabilește o legătură terifiantă între cele două cazuri.

Astfel, criminalul Breivik ar fi fost și el smuls de autoritățile norvegiene de lângă familia sa naturală, la numai 4 ani, și dat spre adopție. O consecință a acestui act de o violență neobișnuită la un asemenea nivel a fost plata celor 77 de victime.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: București sector 1, Piața Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Președintă
GEORGE CUȘNARENCU – Administrator
NICUȘOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACȚIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacție: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicușor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Țiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, București

COLEGIUL DE REDACȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Președintă a Consiliului de Administrație
Tel./Fax: 021.317.89.66

GEORGE CUȘNARENCU
Redactor șef

ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, România
Fax: 021.317.89.66

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Nițu, Rodica Nițu

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material și din punct de vedere juridic, pentru exactitatea și corectitudinea celor relatate. Revista își declină orice responsabilitate.

Tiparul: **INTACT S.A.**

Primul portret-robot al Mântuitorului

În majoritatea icoanelor, a picturilor sau a mozaicurilor, chipul Mântuitorului are aceeaşi fizionomie sau doar trăsături comune. În reprezentările tradiţionale vechi care au fost preluate până în contemporaneitate, rod al imaginaţiei colective, Iisus Hristos are un chip prelung, cu trăsături regulate şi pielea albă, ochi mari şi expresivi, barbă, plete ondulate sau drepte, pieptănate.

Cum arăta în realitate, nu se ştie. Câţiva oameni de ştiinţă britanici şi israelieni au încercat să facă portretul-robot al Mântuitorului bazându-se pe caracteristici fizionomice ale semiţilor din regiunea Galileea. Au examinat craniul unui semit din Galileea, care a trăit în aceeaşi epocă, recurgând la antropologie medico-legală.

Au studiat, evident, şi chipul unui bărbat cu plete, care pare să poarte o coroană din spini pe frunte, fiind gravat chiar pe prima tăbliţă a codexului din plumb, de mărimea unei palme, descoperit într-o peşteră din Iordania, care dezvăluie informaţii importante despre începuturile creştinismului şi despre învăţăturile lui Hristos. Cercetătorii presupun că este vorba de Iisus Hristos, deoarece în text apare sintagma „Salvatorul Ierusalimului".

S-a ţinut cont şi de faptul că semiţii vremii aveau o înălţime medie de aproximativ 1,55 metri şi o greutate de aproximativ 50 de kilograme şi de faptul că aveau pielea de culoare închisă, aşa cum apar în picturile realizate în urmă cu peste două milenii. Din prima epistolă a Sfântului Petru adresată corintinienilor reiese faptul că semiţii purtau părul lung. Se spune aşa: *N-aţi învăţat din viaţă faptul că e o ruşine pentru bărbaţi să poarte părul lung şi că pentru femei este o glorie?*

Pe aceste date, coroborate, s-au bazat oamenii de ştiinţă când au realizat „portretul-robot" al Mântuitorului, menţionând faptul că deşi acesta nu dezvăluie fizionomia sa, o redă cu mai multă fidelitate decât cea reprezentată în picturi şi fresce.

Imaginea obţinută este cea a unui bărbat cu pielea închisă la culoare, cu nas proeminent, ochi căprui, cu frunte îngustă, părul şi barba tunse scurt. O imagine total diferită decât cea consacrată, care, în mod evident, nu va influenţa iconografia prezentă şi viitoare.

GOLIATH — păianjenul mâncător de păsări

Păianjenii aparţinând speciei Theraphosa blondi sunt arahnide din grupa de tarantule Theraphosidae care trăiesc în regiunile cu păduri tropicale din partea nordică a Americii de Sud. Au fost numiţi** păianjeni mâncători de păsări **de către exploratori britanici din epoca victoriană, după ce au fost surprinse exemplare devorând păsări colibri.

Vânează noaptea iar în cursul zilei se retrag în vizuini din păduri şi din zonele mlăştinoase. Picioarele pot avea o deschidere de 30 cm, corpul cântărind peste 180 de grame. Labele picioarelor sunt prevăzute cu gheare care în timp ce calcă frunzişul uscat fac un zgomot cu sonorităţi distincte, care te duce cu gândul la coloana sonoră a unui film horror.

După ce se împerechează femelele îşi ucid partenerul. Acestea ating maturitatea la vârsta de 3-4 ani şi au o speranţă medie de viaţă de 15-25 de ani. Masculii trăiesc între 3-6 ani. Culoarea corpului acestor tarantule prezintă diferite nuanţe de maro, de la cele mai închise la cele mai deschise. Corpul, abdomenul şi picioarele le sunt acoperite cu păr iar labele prezintă gheare care pot străpunge pielea umană 2-3 centimetri, eliberând venin, comparabil ca efect cu cel al unei viespi.

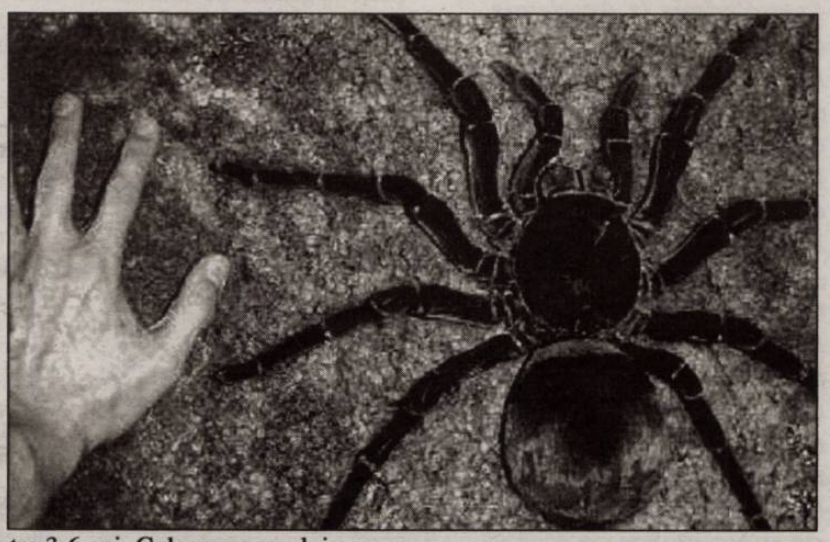

Uneori, când se află în pericol, îşi freacă abdomenul cu picioarele din spate, eliberând fire de păr care sunt extrem de iritante pentru piele şi pentru membranele mucoase. Păianjenul Goliath are vederea slabă şi pentru orientare se bazează în principal pe vibraţiile mediului pe care le poate percepe din vizuina sa de sub pământ. Se hrăneşte cu insecte, broscuţe, râme, păsări, şopârle, lilieci, şerpi, rozătoare.

Recent a fost descoperit un Goliath de un entomolog extrem de pasionat şi perseverent de la Muzeul de Zoologie al Universităţii Harvard. În timp ce explora noaptea pădurile tropicale din Guyana în căutarea unor insecte necunoscute, a auzit zgomote de paşi care călcau frunzele uscate. A crezut că este un mic mamifer şi pentru a se convinge a îndreptat lanterna spre locul din care veneau zgomotele. La prima vedere părea un şobolan. În momentul în care animalul s-a oprit pentru câteva clipe a înţeles că este vorba despre un păianjen Goliath, cu un corp de mărimea unui pumn.

În decurs de 15 ani, împreună cu echipa sa, a observat doar 3 exemplare în pădurile Guyanei şi ale Americii de Sud străbătute an de an, dar de această dată a reuşit să captureze un exemplar, să-l observe şi să-l fotografieze.

În momentul în care l-a atins, păianjenul l-a bombardat cu o ploaie de peri minusculi cu substanţe neurotoxice care i-au iritat pielea şi mai ales ochii, apoi a încercat să-l zgârie cu ghearele care i-ar fi provocat răni dureroase dacă n-ar fi evitat atacul.

De-a lungul anilor au fost capturate doar câteva zeci de exemplare care au făcut obiectul studiilor.

Aparat de ras cu laser

Bărbieritul nu mai este de multă vreme o operaţiune delicată, plictisitoare şi riscantă. Lamele au devenit amintiri, piese de muzeu în lumea civilizată, fiind înlocuite de aparate electrice de ras performante pe care le poţi folosi oriunde te-ai afla.

Specialiştii companiei americane Skarp s-au gândit să ofere bărbaţilor amatori de aparatură high-tech o variantă revoluţionară pe bază de laser care utilizează o lungime de undă capabilă să distrugă pigmentul (cromofor) din firele de păr care cad „secerate". Nu încălzeşte pielea, care devine „oglindă", nu o irită şi asigură un bărbierit rapid, având o autonomie de 55.000 de ore.

S-a descoperit

Graalul energetic al viitorului?

Oamenii de ştiinţă din cadrul Institutului german de fizică a plasmelor Max Planck lucrează de aproape un deceniu la un proiect extrem de ambiţios care vizează producerea de energie nelimitată printr-o metodă revoluţionară. Practic, este vorba de un reactor denumit stellarator şi supranumit Soare artificial, care produce energie prin fuziune nucleară, într-un mod diferit de cel în care funcţionează centralele nucleare în care energia este produsă prin divizarea sau fisiunea atomilor. Stellaratorul asigură energie prin asamblarea sau fuziunea nucleelor atomilor. Fuziunea este similară cu cea care are loc în centrul Soarelui şi al celor mai multe stele.

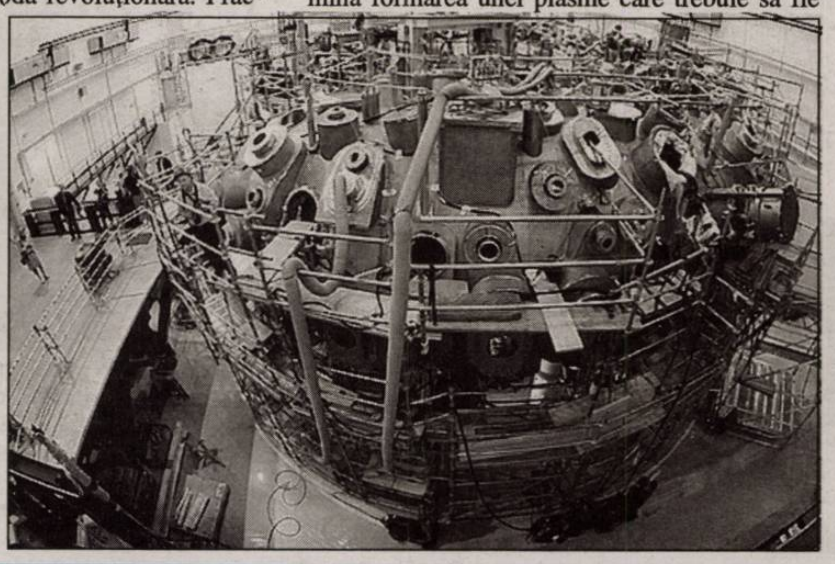

Procesul implică expunerea atomilor de hidrogen la temperaturi de până la 100 de milioane de grade Celsius pentru a forţa îmbinarea nucleelor acestora. Temperaturile extreme determină formarea unei plasme care trebuie să fie menţinută la temperaturi extreme generate de un dispozitiv de mari dimensiuni (16 metri înălţime) denumit Wendelstein 7-X, asigurându-se astfel fuziunea nucleelor atomice şi, respectiv, producerea de energie.

Deocamdată a fost obţinută o plasmă din heliu care s-a menţinut o zecime de secundă la o temperatură de 1 milion de grade Celsius, producând energie. Cercetătorii încearcă să prelungească treptat durata menţinerii plasmei.

În această lună speră să producă plasmă utilizând atomi de hidrogen, obiectivul real al proiectului. Procesul de obţinere a energiei nu prezintă niciun risc aşa cum se întâmplă în cazul centralelor nucleare şi nu produce deşeuri radioactive.

Şi alte state precum SUA şi Franţa sunt implicate de câţiva ani în proiecte similare. SUA, de pildă, a realizat reactoare experimentale, dar de dimensiuni inferioare celui din Institutul Max Planck care, deocamdată, nu au ajuns la performanţe din cauza reducerii finanţării.

Pagină realizată de **DORIN MĂRAN**

Arta, pradă de război a naziştilor

Când a ajuns cancelar, în 1933, Hitler încă era afectat de faptul că nu fusese admis la Academia de Arte din Viena. Drept răzbunare, el şi-a propus să considere arta modernă ca fiind decadentă, admiţând doar operele clasicilor germani. În consecinţă, „arta decadentă" trebuia distrusă şi, mai bine, folosită pentru a face rost de fonduri pentru declanşarea războiului. Aşa au devenit obiectele de artă mijloace de îmbogăţire a naziştilor, iar jafurile sistematice nu s-au oprit decât la finele războiului.

Inele de aur din lagăre de concentrare

Jefuitori organizaţi

Conform cu propriile concepţii despre artă, Hitler voia să înfiinţeze la Linz un muzeu al artei europene. Numai că marii demnitari nazişti au devenit şi cei mai mari prădători de artă. Mareşalul Hermann Goering şi Joachim von Ribbentrop s-au numărat printre marii hoţi ai regimului nazist. Ba chiar Goering s-a retras parţial din activitatea militară şi s-a concentrat asupra averilor jefuite de la evreii victime ale holocaustului.

Saci cu aur nazist în minele Merkers

Mari negustori de artă nazişti precum Hildebrand Gurlitt şi Karl Buchholtz au dat foc la mii de picturi, acuarele şi desene confiscate, la 20 martie 1939. Dar după izbucnirea războiului, prădăciunile au căpătat o formă organizată de stat. Astfel, „Asociaţia Rosenberg pentru teritoriile ocupate" (ERR, în germană) se ocupa de furturile averilor evreilor şi masonilor din Franţa, Belgia şi Olanda. Sub coordonarea directă a lui Goering, bunurile evreilor erau adunate la Paris şi catalogate (obiecte din aur, valori de cult, artă şi bani). O altă organizaţie de prădători de artă a fost „Sonderauftrag Linz", care se ocupa cu furturile de artă sub coordonarea lui Ribbentrop. Hoţii acţionau în toată Europa, inclusiv în URSS. Astfel, comisiile sovietice de evaluare a jafurilor naziste (în timpul invaziei germane asupra URSS) au stabilit că peste 173 de muzee ruseşti au fost prădate.

O altă ţară prădată cu sălbăticiune de nazişti a fost Polonia. Experţii de aici au stabilit că furturile ordonate de Hitler ajunseseră la valoarea de 20 de miliarde de dolari, distrugându-se peste 43 la sută din patrimoniul cultural polonez. Zeci de mii de picturi, sculpturi, zeci de mii de hărţi şi cărţi rare (multe tipărite înainte de 1800) au fost „confiscate"... În lăcomia sa, criminalul de război Hermann Goering şi-ar fi pus deoparte aproximativ jumătate din prădăciunile naziste.

Principalele depozite pentru arta prădată în război erau la Paris (Musée Jeu de Paume) şi cartierul general nazist din München. Dar cum aliaţii câştigau teren, Hitler a ordonat folosirea minelor părăsite pentru adăpostirea prăzilor. În condiţii improprii, artefactele au fost duse la minele Merkers, Altaussee şi Siegen. Mare parte din „arta degenerată" a fost vândută pentru fonduri cu destinaţie incertă.

Recuperare anevoioasă

Experţii au estimat că aproximativ 20 la sută din arta europeană a fost prădată de nazişti şi că mai există peste 100.000 de obiecte nereturnate proprietarilor de drept. Printre acestea sunt porţelanuri, cristale şi argintărie. Lipsesc şi importante obiecte valoroase de cult, fără a se şti cu precizie numărul lor.

După război, aliaţii au format „Organizaţia de monumente, artă frumoasă şi arhive" (MFAA în engleză) pentru găsirea şi protejarea bunurilor prădate. Au fost găsite peste 700.000 de obiecte în peste 1020 de depozite din Germania. Cu trecerea timpului, recuperarea devine tot mai anevoioasă, deşi toţi deţinătorii sunt obligaţi (la licitaţii) să declare proveniența bunurilor tranzacţionate.

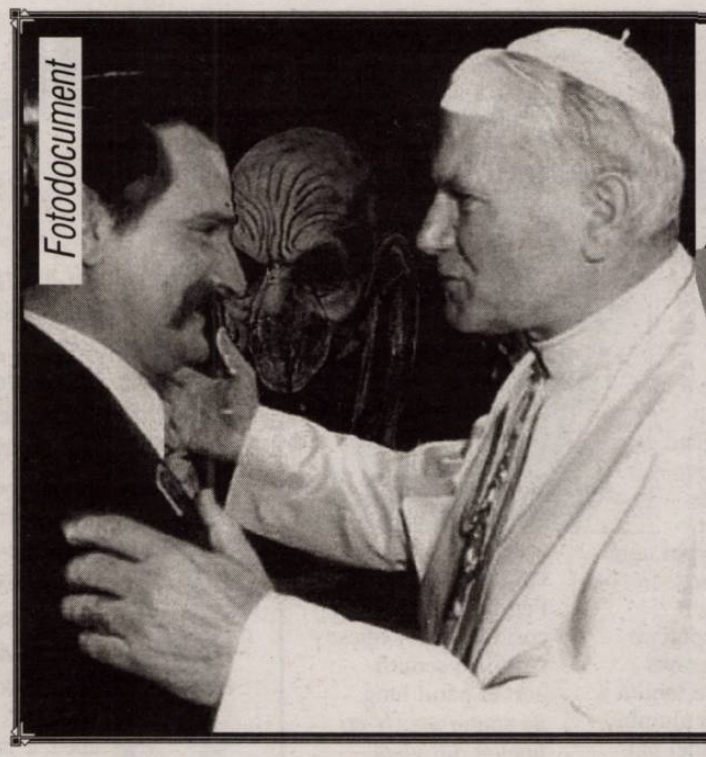
Fotodocument

Lech Walesa şi papa Ioan Paul al II-lea

În septembrie 1980, în Polonia lua fiinţă primul sindicat liber din Blocul răsăritean, cu numele de „Solidaritatea", avându-l drept lider pe electricianul Lech Walesa. În ianuarie 1981, o delegaţie a Solidarităţii, în frunte cu Walesa, a fost primită la Vatican. Suveranul pontif îşi exprima deschis sprijinul pentru „asocierea liberă" şi s-a manifestat apoi pentru eliminarea comunismului din Polonia. Ioan Paul al II-lea îi scria liderului de la Moscova, Brejnev (în 1981), că „dacă URSS va invada Polonia, el personal va sta între tancurile sovietice şi poporul polonez". În 1983, papa a vizitat a doua oară ţara natală şi generalul Jaruzelski a suspendat legea marţială.

Puterea „Revoluţiilor colorate"

Concepte precum „rezistenţa civilă" şi „protest nonviolent", asociate termenului istoric relativ recent de „Revoluţii nonviolente" au apărut în ultimele decenii. În apărarea democraţiei, aceste manifestări se desfăşurau împotriva unor guverne autoritare sau corupte. Având în vedere modul cum au fost catalogate revoluţiile nonviolente, istoricii le denumesc şi „Revoluţiile colorate".

Puterea poporului

În anii 1970 şi 1980, intelectuali din URSS şi mai multe ţări ale „Blocului sovietic" au iniţiat rezistenţa civilă faţă de guvernele autoritare prin schimburi de „informaţii neoficiale" prin diverse moduri, inclusiv „samizdat" (document neoficial care se sustrage cenzurii). Două Revoluţii colorate au influenţat decisiv mişcările politice din 1989. Prima a fost **„Revoluţia galbenă"** din Filipine, din 22-25 februarie 1986, cunoscută şi ca „Revoluţia Puterii Poporului. Demonstraţiile paşnice împotriva guvernului lui Ferdinand Marcos au crescut în intensitate după asasinarea senatorului din opoziţie Benigno Aquino. Marcos a fugit în cele din urmă, iar văduva lui Aquino, Corazon, a devenit preşedinte.

Victoria „Solidarităţii". Alegerile „parţial libere" din Polonia din iunie 1989 (pentru „Seim" sau Parlament) au condus

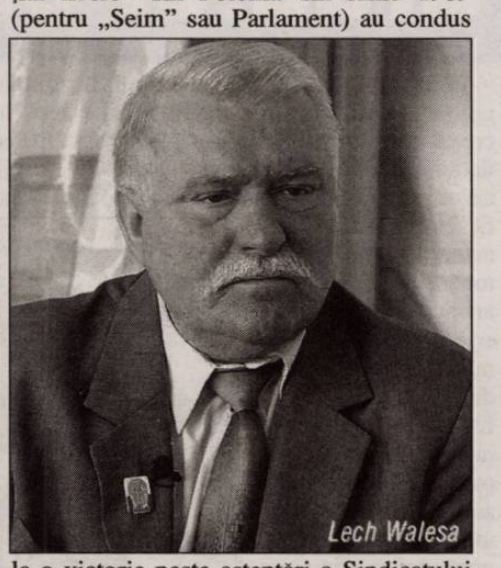
Lech Walesa

la o victorie peste aşteptări a Sindicatului Liber Solidaritatea, condus de Lech Walesa. În anul următor, Walesa (născut în 1943) a devenit preşedintele Poloniei, mandat 1990-1995. În 1983, electricianul şi activistul pentru drepturile omului Lech Walesa primise Premiul Nobel pentru pace.

„Revoluţia de catifea" a reprezentat repetatele demonstraţii paşnice studenţeşti din Cehoslovacia (17 noiembrie – 29 decembrie 1989), care s-au finalizat prin colapsul regimului comunist (cei mai mulţi studenţi proveneau de la Universitatea Carol din Praga, una dintre cele mai vechi din Europa, fondată în 1348).

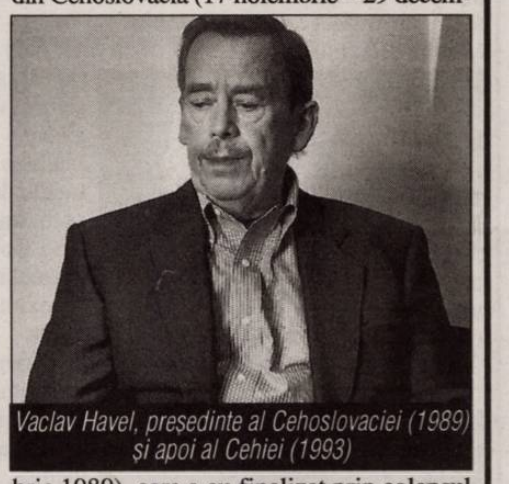
Vaclav Havel, preşedinte al Cehoslovaciei (1989) şi apoi al Cehiei (1993)

„Revoluţia Buldozer" din 5 octombrie 2000 a determinat căderea regimului lui Slobodan Miloşevici. Manifestanţii nu au adoptat drept simbol vreo culoare sau o floare, ci sloganul „El este terminat!"

„Revoluţia Roz" s-a desfăşurat în Georgia, între 3 şi 23 noiembrie 2003. Manifestaţiile paşnice aveau drept scop îndepărtarea preşedintelui Eduard Şevardnadze (după alegeri discutabile) şi înlocuirea lui cu Mihail Saakaşvili – fapt care s-a şi întâmplat odată cu alegerile din 2004. Mişcarea de rezistenţă civică „Kmara" a participat la Revoluţia Roz.

„Revoluţia Portocalie" s-a desfăşurat în Ucraina începând din 23 noiembrie 2004. Manifestanţii doreau repetarea alegerilor, fapt care s-a îndeplinit şi preşedinte a devenit liderul opoziţiei, Viktor Yuşcenko, în dauna lui Viktor Yanukovici.

Unii istorici atribuie **„Revoluţiei Garoafei"** (Portugalia) baza de la care s-a plecat în denumirile de floare şi culoare ale unor proteste (cu final aşteptat şi fără finalizarea revendicărilor). Numai că Revoluţia Garoafei din 25 aprilie 1974 din Lisabona a debutat ca o lovitură de stat militară împotriva regimului „Estado Novo" (regim corporatist autoritar) şi care s-a amplificat în mod neaşteptat prin intervenţia populară de tip rezistenţă civică. S-a produs colapsul regimului Estado Novo şi formarea Juntei de Salvare Naţională. Patru persoane şi-au pierdut viaţa în acele demonstraţii. Mulţi militari protestatari purtau o garoafă în ţeava armelor.

Astăzi în istorie

21 ianuarie 1793

Execuţia lui Ludovic al XVI-lea

Regele Franţei Ludovic al XVI-lea a căzut victimă Revoluţiei franceze, cu toate concesiile pe care le-a făcut revoluţionarilor. El a fost arestat la 13 august 1792 şi închis în Templul din Paris. Şi asta cu toate că acceptase să renunţe la monarhia absolută de drept divin şi să fie un suveran constituţional. Lovitura de graţie a fost abolirea monarhiei în Franţa, la 21 septembrie 1792, decizie luată de Adunarea Naţională.

Ludovic al XVI-lea s-a născut în 1754 la Palatul Versailles, ca fiu al Delfinului (moştenitorul tronului) Ludovic-Ferdinand şi al Mariei-Josephe de Saxonia. A făcut studii complexe şi a devenit un intelectual autentic al vremurilor sale. A acces la tron la aproape douăzeci de ani şi nu era bine pregătit moral şi politic pentru înalta demnitate. În consecinţă, a fost ajutat pentru luarea deciziilor grave de consilierii săi cei mai apropiaţi, Phelypeau şi Malherbes. O ironie amară a destinului acestui monarh absolut a fost implicarea Franţei în victoria coloniştilor americani împotriva Coroanei britanice. Ajutorul dat de regele Franţei pentru obţinerea independenţei americanilor s-a întors împotriva lui Ludovic al XVI-lea, căci ideile reformiste republicane ale Declaraţiei de Independenţă a SUA au pătruns şi în Franţa. Pe acele idei s-a bazat şi „Declaraţia drepturilor omului şi ale cetăţeanului" promovată de revoluţionari la 26 august 1789.

În acel context revoluţionar şi de tulburări politice majore, declararea republicii a condus implicit la un proces intentat regelui. Au fost aduse acuzaţii de trădare, pentru că încercase să plece discret din ţară şi mai ales pentru soţia sa, Maria-Antoaneta de Habsburg-Lorena, care era de origine germană. De asemenea, i s-au adus şi acuze privind încercarea de a bloca reformele impuse de revoluţionari. Fostul monarh a devenit pentru judecătorii săi „Cetăţeanul Louis Capet". După mai multe voturi ale Convenţiei, s-a ajuns la decizia execuţiei imediate. Ludovic al XVI-lea (38 de ani) a fost decapitat la 21 ianuarie 1793 în actuala Place de la Concorde. Soţia sa (37 de ani) a fost executată la 16 octombrie 1793. Pe eşafod, regele ar fi spus: „Sper ca moartea mea să aducă fericire Franţei".

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Fenomene aerospaţiale neidentificate

O schimbare de viziune asupra lumii

Am prezentat în articolul precedent cazul lui Cornel Buta (C.B.), fost maistru, azi pensionar, care are amintirea unor întâlniri şi discuţii cu fiinţe nepământene. Căutând explicaţii la ce i s-a întâmplat, chiar C.B. a trecut în revistă, în cursul corespondenţei, mai multe ipoteze pe care un sceptic i le putea oferi pentru experienţele sale. Putea fi acuzat că a inventat totul, fiind singurul martor al celor petrecute. Dar un şarlatan are totdeauna un scop cum ar fi: publicitatea, banii etc., iar el nu dorea nici astea, nici alte avantaje, voia doar ca oamenii să ştie adevărul. În plus, „unui adolescent de 14 ani jumătate, care a trăit doar în pustietate nu i-ar fi trecut prin cap să formuleze idei atât de complexe".

Nu a fost nici un vis, aşa cum ar crede unii. S-a trezit acolo... dar nu a fost o trezire bruscă ci ca o readucere la viaţă, asistat de nişte aparate, ca după o moarte clinică. Ceva identic a fost şi când a revenit la viaţă aici pe Pământ. Deci nu a fost un vis, ci cu totul altceva.

S-a pus problema dacă stările prin care a trecut nu erau cumva „halucinaţii, vedenii sau alte bazaconii", care puteau fi puse şi pe seama unor plante halucinogene din zonă. La Braşov nu sunt niciun fel de astfel de ierburi, iar contactele au continuat şi aici, timp de patru ani. În plus, el spune că ştie să facă diferenţa între realitatea trăită şi un vis, o halucinaţie, ori alte fenomene ireale. A existat şi ipoteza unor atacuri epileptice. Dar el a fost tot timpul şi a şi rămas până azi un om perfect sănătos, iar după a doua întâlnire cu fiinţa luminoasă, în 1966, întâlnirile au încetat cu desăvârşire. Nu crede nici că a fost posedat. Posedatul este, între altele, dominat şi dirijat, ceea ce în cazul său nu s-a întâmplat.

Două corpuri, aici şi acolo

El se delimitează şi de clasicele „întâlniri de gradul IV". Deşi a avut un contact, fizic şi verbal, cu entităţi nepământene, C.B. spune că nu a fost teleportat nici răpit de OZN-uri, nu a existat un OZN, nu a văzut niciun fel de instrumente tehnice, nu a fost examinat fizic, medical etc. Dar el îi scuză pe sceptici spunând: „Cel ce a trăit pe viu o asemenea experienţă înţelege perfect incapacitatea semenilor săi pământeni de a-l înţelege".

C.B. avansează, ca explicaţie pentru transpunerea sa în acea lume bizară, existenţa a două corpuri, aici şi acolo, având creierii interconectaţi. Doar unul dintre aceste corpuri se poate afla în stare de conştienţă la un moment dat. Aşa cum spune: „Existam în două lumi... dar niciodată n-am fost treaz (conştient) în acelaşi timp în ambele lumi, ci, de fiecare dată, ori aici ori acolo". În toţi aceşti ani de supraveghere, el n-ar fi putut deveni complet independent decât dacă ar fi fost deconectat de dublura de acolo. C.B. crede că numai printr-o astfel de tehnică „se poate ajunge pe alte corpuri cereşti şi comunica cu fiinţe din alte lumi îndepărtate". Dar „ar putea fi şi o capcană blestemată", întrucât, prin aceeaşi tehnică, orice subiect pământean ar putea fi interceptat şi urmărit discret, multă vreme, chiar contactat „de acolo, de acasă, de la bazele lor".

Reproduc mai jos — considerându-le utile şi interesante pentru cititori — elemente şi citate din viziunea pe care el afirmă că a căpătat-o în urma experienţei şi discuţiilor cu cei cu care a intrat în contact, o viziune remarcabilă prin prisma pregătirii şi ocupaţiilor sale, deşi vizibil influenţată şi de lecturile în domeniul OZN şi cele conexe acestuia.

C.B. consideră că cei pe care i-a întâlnit, sunt reprezentanţii „unei civilizaţii cosmice strălucite"... „mai avansaţi ca noi cu sute de mii sau milioane de ani". Entităţile cu care s-a întâlnit ar putea veni, crede el, dintr-o realitate paralelă cu a noastră sau să deţină legi pe care noi nu le cunoaştem şi care fac ca marile distanţe să li se pară nule. El mai crede şi că „în civilizaţiile din... spaţiu nu există egalitate. şi acolo sunt caste şi clase privilegiate ... la un nivel de subordonare încă mult mai autoritar decât pe Pământ".

C.B. crede că extratereştrii ne studiază „de zeci de mii de ani". „Terra e pentru ei un fel de parc biologic". S-ar putea să ne urmărească pe fiecare şi nu le este prea greu, dacă ţinem seama că „şi noi avem deja tehnica şi calculatoarele prin care ne apropiem de această putere". „Ne cunosc pe fiecare, şi de bun şi de nebun". C.B. spune că miturile populare, inclusiv cele româneşti sunt şi ele o mărturie a acestei monitorizări. Dar, spre deosebire de oamenii care au trăit cu mii de ani în urmă, la ora actuală nu mai suntem conştienţi de această monitorizare. Suntem „o generaţie de amnezici". „De mii de ani, fiecare a pus de la el câte ceva şi aşa s-a pierdut adevărul şi a devenit ficţiune"...

Discutând despre ipoteza că negroidul şi blondul pe care i-a întâlnit ar putea fi bioroboţi, el comenta că, totuşi, erau fiinţe vii, foarte inteligente şi civilizate, care zâmbeau prietenos, puneau întrebări şi dădeau răspunsuri inteligente,

îşi susţineau punctul de vedere, pasionat, receptiv şi lucid. El se mai întreba de unde vine asemănarea fizică izbitoare a celor doi cu pământenii? „Nu cumva noi suntem nişte cópii, identici cu ei, sau ei sunt pământeni răpiţi şi transformaţi? ... Nu cumva planeta noastră este o pepinieră experimentală a acelor fiinţe supercivilizate?".

Omenirea este — conform lui C.B. — o „precivilizaţie extrem de tânără". Oamenii încă nu s-au desprins de primitivism şi sălbăticie, sunt stăpâniţi de instincte animalice, pun pe prim plan necesităţile vieţii şi interesele personale (bogăţie, funcţii, putere, sex, sănătate etc.). Oamenii gândesc extrem de rudimentar şi nu au pasiune pentru cunoaştere...

Dacă ar vrea, extratereştrii ne-ar putea ucide pe toţi. Totuşi, ei „ne iubesc, ne supraveghează, ne urmăresc evoluţia, şi chiar ne cred mai capabili decât suntem. Le place să ne privească de aproape şi ar vrea să ne vadă altfel decât suntem, pentru binele nostru". Dar „nu-s aşa buni cu noi cum cred unii". „Ei ştiu de noi de mii de ani dar nu se amestecă direct (făţiş) în treburile noastre. Consideră că «oamenii ştiu ce au de făcut şi pot să-şi rezolve singuri treburile» şi că «ştiu ce e bine şi ce e rău»." „Ne lasă în pace, să ne omorâm, să facem ce vrem"... „La ei timpul nu prea contează"... „Deocamdată par să se limiteze la un număr de teste, cu scop experimental". „Dacă vom fi evoluat spre o civilizaţie paşnică avansată la un nivel superior, ne vor contacta oficial şi ne vor împărtăşi din experienţa şi cunoştinţele lor. Şi, dacă pământenii vor voi, ne vor încadra în comunitatea lor". Intenţiile extratereştrilor au fost şi sunt comunicate, încă din vechime, unor contactaţi. Ei „lasă la liberul consimţământ al subiectului dacă vrea şi poate să îndeplinească misiunea propusă de ei... Ei nu favorizează cu nimic pe cei aleşi, din contră, le impun condiţii severe"... „La cei contactaţi, dispare animalicul şi vor fi dominaţi de raţiune. Aceştia vor pune cunoaşterea pe prim plan, iar necesităţile vieţii pe planul al doilea. Extratereştrii aşa ar vrea să fie toţi pământenii". Mesajul primit de el avea şi o componentă ecologică: „Dacă oamenii ar cunoaşte ce ştiu eu, ar avea grijă de planeta noastră ca de ochii lor"

C.B. nu se simte deosebit de alţi oameni. Singura deosebire este cunoaşterea unor lucruri pe care alţii nu le cunosc. Aşa cum spune: „Eu am primit o audienţă scurtă, ca musafir al unei vietăţi cosmice supercivilizate, la o bază (a lor, din Cosmos), după care am fost urmărit un timp".

Dumnezeu, ca fiinţă fizică

C.B. este religios, fără a fi bigot. El a interpretat, firește, experienţa sa în cheia tradiţiei creştine ortodoxe, în care a fost crescut. El afirmă astfel: „Din tot ce mi s-a întâmplat în anii 1952-1966 am ajuns la concluzia fermă că atât Dumnezeu, cât şi diavolul există, ca fiinţe fizice reale, dar sunt foarte departe de ceea ce gândesc şi cum vorbesc oamenii despre ei". El adaugă că dacă fiinţa luminoasă sau omuleţul blond l-ar mai contacta, „ar fi cel mai frumos eveniment din viaţa mea".

C.B. mai consideră că fiinţa luminoasă cu care s-a întâlnit „nu era Creatorul ci o creatură a Creatorului". Poate era un reprezentant care avea ca misiune să urmărească viaţa pe Pământ. Dar „chiar dacă fiinţa respectivă n-a fost cea atotputernică... cea mai înaltă, din vârful piramidei la nivel cosmic... m-a convins că într-adevăr există o superinteligenţă atotputernică, inimaginabilă pentru mintea omenească". El crede că şi cei din vechime, oamenii în general, nu au luat legătura niciodată nemijlocit cu această „superinteligenţă", ci doar cu reprezentanţii săi. C.B. mai crede că extratereştrii sunt cei „fără de trupuri, stăpâni ai puterii" amintiţi de textele biblice.

El nu crede că experienţa sa a fost ispita repetată a unor demoni şi, în general, spune că nu crede într-un imperiu al demonilor. Nu există aşa ceva şi el nu se poate „limita, ca un automat lipsit de raţiune, la nişte teorii religioase rudimentare".

C.B. mai crede că astfel de contacte li s-au întâmplat şi altora în decursul timpului. „Cred că această tehnică fantastică i-a derutat şi debusolat pe oameni, de au devenit atât de religioşi, superstiţioşi şi fricoşi". El adaugă că Biblia, Cartea lui Enoh, alte texte vechi, ca şi miturile din credinţa populară, toate atestă faptul că cei vechi nu au fost străini de existenţa unor fiinţe de origine cosmică. „Ceea ce exprimă anumite texte biblice, că «Dumnezeu vede tot», că «Dumnezeu ştie tot» şi altele, arată că au existat oameni foarte inteligenţi care au fost contactaţi şi au conştientizat nişte realităţi obiective, pe care altfel nu aveau cum să le cunoască". Dar, între timp, amintirile contactelor „au devenit mit şi religie". La un moment dat, trage chiar concluzia: „Religia pare a fi doar o rămăşiţă fosilizată a unei imense înţelepciuni, transmisă de extratereştrii, cu mii de ani în urmă".

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Răpirea Europei
— de la mit la realitate

Legăturile dintre miturile Antichităţii şi evoluţia istorică a civilizaţiei umane nu constituie nici pe departe o noutate absolută. Totuşi, aspecte insolite apar în utilizări ceva mai recente ale unor simboluri ce vor să unească cele două mari domenii au dat naştere unor speculaţii şi teorii la care puţini s-ar aştepta. Putem vorbi, dacă vreţi, şi despre teoria conspiraţiei, care ne pune în faţă ipoteze mai mult decât neliniştitoare.

Mai mult decât atât, „artizanii" unor astfel de corelaţii reuşesc să treacă uneori examenul teoretic, făcând trimiteri şocante la o realitate pe care oricine o poate constata. Şi, chiar dacă aparent intră în discuţie ficţiunea pură, am ales de data aceasta unul dintre cele mai cunoscute mituri ale Greciei antice: acela al răpirii Europei.

O stranie poveste de dragoste

În apropierea clădirii „Paul Henri Spaak" a Parlamentului European se află o statuie care înfăţişează o femeie pe spinarea unui taur ce pare simbolul forţei şi al virilităţii. De altfel, chiar aşa şi este, căci animalul nu e altul decât însuşi Zeus, despre care mitologia spune că, atunci când se îndrăgostea, răpea şi efectiv pângărea femeia respectivă, indiferent cine ar fi fost ea. Atâta doar că zeul suprem avea şi el un fel de „Big Brother" de care se temea: pe soţia sa, Hera.

Mitul nostru spune că, într-o bună zi, suveranului Olimpului i-au căzut ochii pe frumoasa prinţesă feniciană Europa. Înrobit de graţia ei, a pus la cale un plan abil, prin care să se apropie de aceasta, dar să înşele şi vigilenţa Herei: s-a metamorfozat într-un taur alb seducător şi aparent foarte blând, atrăgând-o pe tânără pe când culegea flori de pe o pajişte. Apoi, ca să se afle departe de eventuala răzbunare a soţiei lui, a răpit-o şi a dus-o pe insula Creta, unde a luat din nou chip uman şi a violat-o. Din acest act s-a născut Minos, cel care avea să devină regele Cretei.

Motivaţia unei asocieri aberante

Dacă luăm acum în calcul aşa-numitele valori europene proclamate oficial (de fapt, ele ar trebui să aparţină realmente întregii omeniri), nu putem să nu constatăm o nepotrivire de-a dreptul grosolană cu mitul răpirii prinţesei feniciene. Nu puţini sunt comentatorii care au remarcat că infracţiunea multiplă comisă de Zeus — răpire şi sechestrare a unei persoane, apoi violul, ca să vorbim în termeni actuali — nu are absolut nimic în comun cu pacea, unitatea, prosperitatea şi aşa mai departe. În plus, se remarcă şi faptul că actul în discuţie a fost asociat şi ascensiunii nazismului, cu tot ce a presupus aceasta.

Unii analişti ai ciudatei legături au mai scos în evidenţă un paradox. Deşi principalele simboluri oficiale ale Uniunii Europene (drapelul, imnul, moneda) nu vor să ascundă mesaje negative, chiar moneda de 2 euro a grecilor înfăţişează aceeaşi scenă a răpirii frumoasei tinere. E drept, că mai recent s-a ajuns chiar la speculaţia că ar putea fi vorba despre „facilitarea", pentru cei care ar dori să frângă ideea unei Europe unite, a ruperii efective a

monedei, pe un anumit nivel al simbolismului. Iar asemenea ipoteze mai mult ori mai puţin fanteziste pot avea sau nu succes şi audienţă.

Multiculturalism... multimilenar?

În lumina celor menţionate mai sus, mult mai plauzibile par ipotezele ce conduc spre intenţia vechilor greci de a da nume unui continent pornind de la propriile valori culturale. Ar trebui să acceptăm însă ideea unui plan foarte elaborate şi profund gândit, care să poată face faţă în mod negreşit probei timpului. Astfel, pare destul de „subţire" ideea că în ipoteticul proiect de definire geografică a teritoriului din care Grecia ocupa şi ocupă doar o suprafaţă medie s-a luat în calcul ceea ce azi definim drept multiculturalism: Europa provenea din zona libiano-siriană de azi, Zeus domina Olimpul grecesc, iar parcursul lor înot până în Creta ar fi conturat în parte Europa din prezent.

În fine, se mai presupune că simbolul mitic ar sugera că diriguitorii UE vor de fapt chiar să răpească Europa naţiilor de pe bătrânul continent, pentru a o supune forţat ideii de spaţiu unit sub aspect economic, cultural, religios. Dar şi aceasta ar putea fi doar o „teorie a conspiraţiei", nu-i aşa?

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Vă imaginaţi că dacă mâncaţi doar trei-patru măceşe vă asiguraţi necesarul zilnic de vitamina C al organismului? E bine de ştiut că măceşele conţin de 10 ori mai multă vitamină C decât citricele! Printre elementele benefice organismului pe care le conţin fructele de măceş se numără şi vitaminele A, B1 şi B2, K, P, E dar şi unii acizi organici şi alte elemente nutritive.

Zdrobite sau măcinate, măceşele se folosesc la prepararea infuziilor, decocturilor, tincturilor sau a extractelor uscate.

Pentru că au multă vitamină C măceşele sunt inamici temuţi ai infecţiilor respiratorii şi ai virozelor de sezon. În plus, maceratul din

Aproape totul despre măceşe

măceş poate combate astenia şi oboseala cronică. (Iată cum se prepară maceratul: două linguri de măceşe uscate şi pisate se lasă 24 de ore într-un litru de apă rece. Apoi, amestecul se fierbe. Se strecoară şi se bea ceaiul respectiv, cu înghiţituri mici.)

Taninurile din aceste fructe au calităţi astringente cu efecte pozitive asupra afecţiunilor sistemului digestiv, calităţi care le recomandă şi în caz de diaree. În plus, pectinele şi acizii organici stimulează secreţia gastrică, ajutând la vindecarea gastritelor. (Se realizează o infuzie din două linguri de măceşe la un litru de apă clocotită.)

Accesele de tuse cauzate de fumat, dar şi simptomele bronşitei cronice pot fi diminuate cu măceşe. De asemenea sunt eficiente şi în caz de gripă şi febră.

Când puterea de concentrare nu funcţionează la capacitate maximă apelaţi la decoctul de măceşe. Pentru întărirea memoriei se beau trei căni de ceai pe zi.

Preparatele din măceşe au şi capacitatea de a stimula şi fortifica sistemul imunitar datorită conţinutului lor în vitamine.

Dr. VALERIU MANTA

Strălucirea paietelor...

...în deplin acord cu petrecerile strălucitoare la care participaţi alături de persoane îndrăgite. Bluze brodate cu paiete purtate cu pantaloni, sau fuste lungi, rochii cu desene florale, altele din catifea fină sau dantelă vă pot pune în valoare frumuseţea, feminitatea.

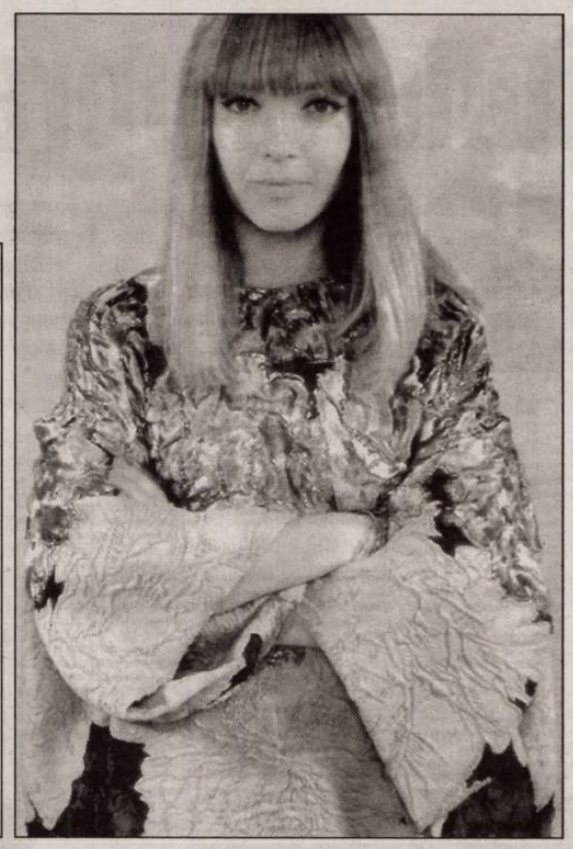

Lecţii de nutriţie

Metodă sigură pentru TALIE SUBŢIRE ŞI ARTERE SĂNĂTOASE!

Există numeroase studii care confirmă în mod repetat că dieta are o influenţă covârşitoare asupra sănătăţii şi că mişcarea zilnică de intensitate moderată este suficientă pentru menţinerea sănătăţii.

Conform unui nou studiu privind vasele de sânge, dieta bazată exclusiv pe produse de origine vegetală se poate compara cu 80 de mii de kilometri de alergare atât în privinţa taliei cât şi a arterelor.

Pentru a ne menţine sănătatea arterelor, poate că ar fi bine să nu aşteptăm primul atac cerebral sau de cord, pentru că acestea vin prin surprindere. Conform unui studiu american, 50% dintre bărbaţii şi 64% dintre femeile care au suferit atac de cord nu au anterior niciun fel de simptom.

Ce ne îngroaşă arterele şi ne provoacă aceste atacuri fatale? Grăsimile saturate şi trans, care cresc ameţitor colesterolul „rău". Şi cum colesterol nu există în produsele vegetale (doar grăsimi trans, precum margarina, care trebuie evitate cu orice preţ), este evident că veganii ar trebui să aibă cele mai sănătoase artere. Şi le au. Cel puţin la fel de sănătoase ca ale alergătorilor de cursă lungă, care au alergat peste 80 de mii kilometri la viaţa lor.

Când au comparat artera carotidă (locul unde se depune placa aterosclerotică) a unor americani cu dietă „standard" (multe grăsimi, puţine vegetale) cu cea a veganilor, cercetătorii au constatat o grosime semnificativă a carotidei în cazul primilor. În plus, ambele grupuri erau sedentare, adică făceau mai puţin de o oră de mişcare pe săptămână.

Grosimea medie a peretelui interior al arterei carotide (considerat cel mai bun predictor al bolilor cardiovasculare) era de 0,74 mm la cei cu dieta „normală" şi de 0,56 mm la vegani. Investigându-se şi un grup de atleţi s-a constatat că aceştia aveau o grosime medie de 0,63 mm, adică s-au clasat între cele două grupuri iniţiale. Deci, apreciază dr. nutriţionist Cristian Panaite, trebuie să alergi vreo 2 maratoane pe săptămână ca să mănânci nesănătos, dar să fii suplu. Parcă e mai uşor să fii vegan şi să faci puţină mişcare.

Dacă vreţi să vă menţineţi greutatea şi arterele sănătoase, nu este nevoie să alergaţi zeci de mii de kilometri. 30 de minute de mişcare de intensitate moderată pe zi sunt suficiente. Mai important este ceea ce mâncaţi în fiecare zi, deoarece o dietă bazată pe alimente de origine vegetală vă menţine subţirimea taliei şi a arterelor pe termen foarte lung.

Vă mai dau un sfat prietenesc: începeţi ziua cu o salată plină de frunze şi legume şi continuaţi să mâncaţi mai multe legume timp de o săptămână. Cum vă simţiţi?

Gastronomice

Brioşe aperitiv cu caşcaval

150 g făină, 1/4 pliculeţ praf de copt, sare, 2 ouă, 50 ml ulei, 100 ml lapte, 100 caşcaval ras.

Se amestecă ouăle cu uleiul, laptele şi caşcavalul, apoi se adaugă făina, praful de copt şi puţină sare. Se toarnă compoziţia în forme de brioşe unse cu ulei şi se dau la cuptor, la foc mediu, până trec testul scobitorii. După ce se răcesc, brioşele se scot din forme.

Chifle cu brânză la cuptor

6 chifle, 200 g brânză telemea, 150 g smântână, 200 ml lapte, 75 g unt, piper, unt pentru uns tava.

Se taie chiflele jumătăţi, ca pentru hamburger. Se scoate din fiecare jumătate puţin miez. Într-o farfurie adâncă se pune laptele, se înmoaie miezul de chiflă şi fiecare jumătate. Din miezul de pâine se face o umplutură, împreună cu jumătate din cantitatea de brânză rasă şi piper. Untul se taie în 12 bucăţele. În fiecare jumătate de chiflă, în scobitura făcută, se pune câte o lingură din compoziţia de brânză. Se aşază una lângă alta chiflele într-o tavă unsă cu unt. Se dau la cuptor câteva minute, până când untul se topeşte, apoi se toarnă deasupra smântâna bătută cu o furculiţă şi se presară uniform cealaltă jumătate din brânza rasă. Se lasă la cuptor până se rumenesc uşor deasupra. Se servesc fierbinţi.

Ficat de porc în sos

500 g ficat porc, 3 cepe mari, 3 căţei usturoi, 300 g roşii în suc, o lingură pastă de roşii, sare, piper, busuioc, ulei.

Ficatul se pune în apă rece şi se lasă 10 minute după care se spală până nu mai iese sânge şi se pune la scurs. Într-o cratiţă se pune apă şi când s-a încălzit se adaugă bucăţile de ficat şi se lasă să fiarbă câteva clocote. Separat, într-o tigaie se pune uleiul şi când s-a încălzit se adaugă ceapa tocată şi se lasă să se călească puţin după care se mai toarnă un pic de apă, pasta de roşii şi se lasă să fiarbă. Se adaugă roşiile tocate şi sucul de roşii, ficatul, sare, piper şi busuioc după gust. Se lasă să fiarbă la foc mic până se formează un sos, iar la final se adaugă usturoiul pisat. Se mai dă în câteva clocote.

Plăcintă sărată cu iaurt şi struguri

600 g iaurt, 6 ouă, 1 pachet foi de plăcintă, 200 g struguri albi, o lingură zahăr, 50 g telemea, sare.

Se bat ouăle cu sare şi zahăr până amestecul devine pufos. Se adaugă iaurtul, se amestecă, apoi se pun şi boabele de struguri. O tavă sau un vas de Jena se tapetează cu hârtie de copt, se pun câteva foi de plăcintă, se toarnă cam jumătate din amestecul de iaurt şi ouă. Restul foilor de plăcintă se pun deasupra, apoi se toarnă compoziţia rămasă. Se rade telemea deasupra şi se coace în cuptorul preîncălzit, aproximativ 60 de minute, până se rumeneşte.

Dosarele frumuseţii

Ten luminos

Posesoarea unui ten luminos pare mai tânără, ridurile sunt mult mai discrete. În schimb, în cazul tenului tern, pielea capătă un aspect îmbătrânit, „furând" din farmecul personal.

Pielea obosită sau afectată de poluare devine ternă. Cum poate fi contracarat acest aspect neplăcut? În primul rând odihna suficientă îşi pune amprenta benefic pe obrazul dumneavoastră, pentru că în timpul somnului pielea se reface mult mai uşor. Apoi, din multitudinea de produse naturale folosiţi-le pe cele care înlătură delicat celulele moarte, conferind tenului un plus de luminozitate.

Alimentul ideal de folosit în acest scop este lămâia. Lămâile, bogate în vitamina C, reprezintă un antioxidant care dă tonus tenului având şi proprietăţi care ajută la albirea acestuia. Se recomandă atât folosirea internă, cât şi externă. Respectiv, dimineaţa beţi un pahar cu o limonadă (apă + sucul unei lămâi) cu scopul de a înlătura toxinele din organism. Extern, frecaţi faţa cu o felie de lămâie, lăsaţi să acţioneze sucul timp de 2-3 minute, apoi spălaţi faţa cu multă apă rece.

În ultimii ani măştile cu ciocolată, foarte agreate, îşi arată eficienţa în contact cu tenul. Topiţi 3-4 cubuleţe de ciocolată neagră într-o lingură cu lapte. Întindeţi pe faţă masca obţinută şi menţineţi-o timp de 15 minute, apoi spălaţi cu apă călduţă. Antioxidanţii din cacao sunt cei care ajută la curăţarea tenului şi îi dau luminozitate, prospeţime şi catifelare.

O altă mască eficientă, care „mângâie" cu delicateţe obrazul, este cea realizată dintr-un gălbenuş de ou, o linguriţă de drojdie de bere, o linguriţă suc de lămâie şi una de miere.

Pagină realizată de ECATERINA BĂTRÂNEANU

Statuetă din jad, reprezentând o preoteasă prezicătoare

Preoţi inspiraţi de zei

În Mesopotamia, în urmă cu peste 5.000 de ani, cea mai veche „religie", înainte de construcţia templelor dedicate zeilor, a fost *divinaţia*. Tot ceea ce nu era înţeles – de la diverse întâmplări la accidente, maladii, fenomene ale naturii etc. – era atribuit voinţei divinităţii. Populaţia, profund marcată de superstiţii, încerca să afle rostul evenimentelor neînţelese dar mai ales viitorul, sperând că va putea evita evenimentele nefaste. Pe acest fundal conceptual au apărut nenumăraţi prezicători şi mai multe tipuri de divinaţie.

Mesopotamienii recurgeau în special la oniromancie prin care cei aleşi de divinitate, din rândul preoţilor, primeau informaţii de la zei prin intermediul viselor şi al revelaţiilor (forma „inspirată"). Un alt tip de divinaţie, „deductivă", presupunea observarea organelor interne ale animalelor: plămâni, rinichi, inimă şi în special ficat de oaie, denumită de specialişti hepatoscopie (de la cuvintele de origine greacă – hepatos, adică ficat, şi skopein, însemnând a observa). Este şi forma cea mai răspândită de divinaţie şi cea mai documentată.

Erau frecvent practicate teratologia (observarea malformaţiilor anatomice umane) şi fiziognomia (observarea generală a aspectului corpului). Prezicătorii dispuneau de anumite tipare secrete de interpretare, bazate pe diverşi parametri şi particularităţi.

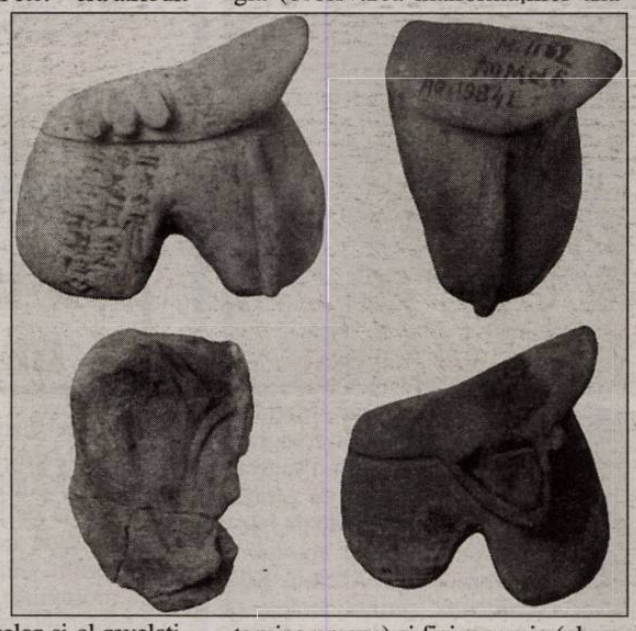

Cele mai vechi artefacte – figurine şi tăbliţe din argilă – reprezentând organe de animale datează din urmă cu 3800 de ani, înainte de apariţia astrologiei. Practicile divinatorii ar fi debutat însă cu câteva sute de ani înainte.

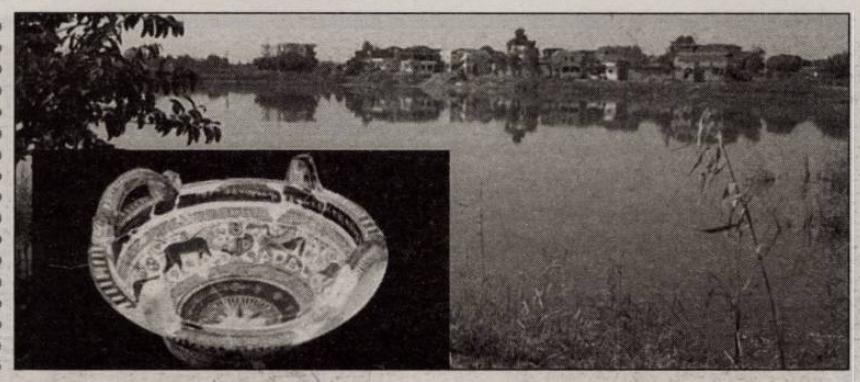

Hong Kongul Egiptului

Cetatea antică Naucratis din Egipt a fost amintită prima oară de istoricul grec Herodot în secolul al V-lea î.Hr., în perioada de înflorire a acesteia. În scrierile sale, Herodot s-a referit în special la banchetele fastuoase din care nu lipseau curtezanele de o frumuseţe neasemuită. După câteva secole a început să fie înghiţită centimetru cu centimetru de apele din Delta Nilului. În urma campaniei de cercetare a vestigiilor cetăţii întreprinsă de arheologi din cadrul British Museum, începând cu anul 2012, au fost descoperite şi cartografiate ruinele infrastructurii construită pe o suprafaţă de 60 de hectare, cu numeroase clădiri, cele mai înalte având 6 etaje.

În ultimele luni au fost scoase din mâl şi aduse la suprafaţă peste 10.000 de obiecte: figurine ale zeiţei cerului, Hathor, ale unor bărbaţi, amfore din ceramică în care era transportat vinul, diverse obiecte utile şi vestigii de corăbii.

Nimeni nu-şi închipuia că acest port, cu o populaţie estimată la 16.000 de locuitori, în care acostau corăbiile greceşti pline cu argint, vin, ulei de măsline şi plecau, în special, cu grâu, parfumuri, obiecte din ceramică, a fost atât de măreţ şi atât de important în contextul schimburilor comerciale cu grecii care s-au derulat între secolul al VII-lea î.Hr. până în cel de-al IV-lea d.Hr.

Declinul cetăţii a debutat în secolul al IV-lea î.Hr., iar în perioada bizantină a început să fie acoperită de ape. Unul dintre arheologii britanici care au participat la ampla misiune a numit portul Naucratis „Hong Kongul" epocii în care cetatea era înfloritoare.

Grupaj de
DORIN MĂRAN

100 *de locuri de văzut în România*

Calea ferată Oraviţa-Anina

Spre deosebire de alte ţări, unde turismul feroviar e unul dintre principalele modalităţi de atragere a amatorilor de vilegiatură, România, deşi posedă unele dintre cele mai spectaculoase trasee, nu a dezvoltat decât foarte slab această sferă de activitate. Singura excepţie notabilă ar fi traseul de cale ferată Oraviţa-Anina, supranumit "Semeringul Bănăţean" datorită asemănării cu faimoasa cale ferată austriacă Semmeringbahn.

Dacă doriţi să parcurgeţi cei 34 de kilometri ai traseului nu veţi regreta, căci vă aşteaptă una dintre cele mai spectaculoase şi mai palpitante experienţe. Trebuie să ştiţi, mai întâi, că Oraviţa este cea mai veche gară din România, fiind inaugurată în 1854, cu mult înaintea gărilor din Roma, Stockholm sau Tokyo, dar şi prima gară din lume dotată cu lift pentru marfă, întrucât peronul e situat mai sus decât nivelul străzii.

Costul unui bilet pe ruta Oraviţa-Anina este de doar 10 lei. În schimbul acestei sume infime veţi avea prilejul să străbateţi cea mai veche cale ferată montană din România (a fost inaugurată în 1863!), la bordul unui tren format dintr-o locomotivă diesel electrică, special construită pentru acest traseu şi din două vagoane necompartimentate, cu bănci de lemn, construite în anul 1930!

Odată ce aţi luat loc pe băncuţe, pregătiţi-vă aparatele de fotografiat, căci, pe parcursul celor două ore de călătorie, veţi avea ce imortaliza! Tunele, poduri, viaducte, străpungeri prin stâncă se succed cu repeziciune: sunt 14 tuneluri, cel mai lung având aproape un kilometru, 89 de poduri şi podeţe şi străpungeri prin stânca muntelui (unele atât de strâmte că poţi atinge peretele montan cu mâna, din vagon) pe o lungime de 21 km.

Deşi pe alocuri calea ferată pare şubredă, staţi fără grijă: meşterii aduşi din nordul Italiei, care au realizat-o, au folosit la turnarea traverselor un mortar similar celui roman, motiv pentru care calea ferată e deosebit de rezistentă, funcţionând chiar şi pe timp de iarnă. Pe parcurs, veţi vedea şi o fostă mină de uraniu, precum şi una dintre ultimele "stele ale lui Lenin".

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Mănăstirea Ianculeşti

Ctitorie a primului deceniu din acest al treilea mileniu, Mănăstirea Ianculeşti se află în comuna Şoimari din judeţul Prahova.

Sfântul locaş a luat fiinţă la 14 iunie 2005, ca obşte monahală de călugări, ridicarea lui fiind posibilă datorită eforturilor surorilor Ianculescu, Eleonora şi Ecaterina din Ploieşti, care au dorit un asemenea aşezământ lângă casa copilăriei lor, în memoria părinţilor, Bucur şi Victoria, trecuţi întru cele veşnice.

În acest scop au început demersurile necesare şi în anul 2001 au donat terenul necesar fororilor arhiereşti.

Eforturile lor şi ale tuturor celor care le-au sprijinit au dat roade şi la 17 aprilie 2005 s-a oficiat aici prima liturghie, inaugurându-se deschiderea oficială a aşezământului.

Acesta a primit numele de Ianculeşti, de la numele de familie al celor două surori ctitorite, hramul său fiind „Înălţarea Sfintei Cruci", prăznuit la 14 septembrie.

Iniţial locaşul a fost schit aparţinând de Mănăstirea Crasna, dar la 14 iulie 2005 a primit statutul de mănăstire.

Biserica de lemn, o adevărată bijuterie de mici dimensiuni, a fost dăruită de credincioşii din comuna Lunca şi adusă la Şoimari de I.P.S. Teodosie şi P.S. Varsanufie. Fundaţia a fost turnată de o firmă din Ploieşti, în vreme ce alte persoane generoase s-au ocupat de construcţia primelor chilii. Biserica, tencuită pe dinafară şi zugrăvită în alb, a fost pictată în interior în tehnica frescă, în anul 2007. Autorii lucrării au fost pictorii Adrian şi Nicoleta Voicu din Băicoi. Costul acesteia a fost suportat de preotul Cristian Prusan din Ploieşti, care a donat şi catapeteasma, realizată în comuna Vânători, judeţul Neamţ.

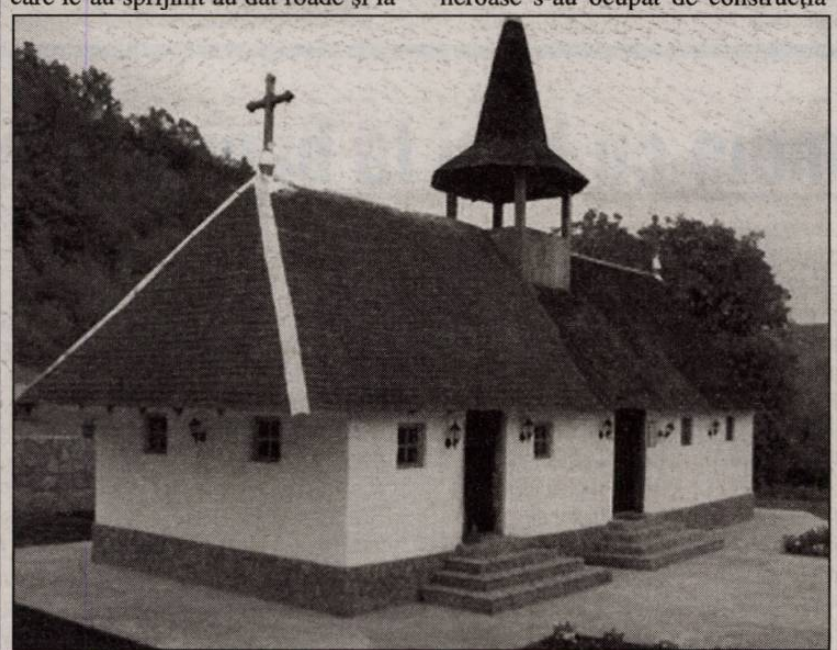

Târnosirea locaşului astfel împodobit a avut loc la 14 septembrie 2008, slujba fiind oficiată de un sobor de preoţi şi diaconi având-u în frunte pe Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, şi pe Preasfinţitul Varsanufie Prahoveanul.

Cu acest prilej, mănăstirea a primit şi cel de-al doilea hram: Sfântul Mare Mucenic Mina, prăznuit la 11 noiembrie. Totodată biserica a căpătat în dar un set de vase liturgice şi un clopot iar ctitoriţelor şi altor credincioşi li s-au oferit binemeritate distincţii.

Biserica este concepută sub formă de navă iar intrarea se face pe două uşi pe latura sudică. Este luminată de ferestre pătrate, mici, aflate sus, la mică distanţă de cornişă. Este acoperită cu şindrilă şi are o turlă înaltă cu fleşă, luminată şi ea de ferestre prelungi.

Pentru a face faţă solicitărilor din sezonul cald şi pentru desfăşurarea slujbelor în condiţii optime s-a amenajat un altar de vară în apropierea bisericii. Este realizat dintr-un schelet metalic, dăruit de Mănăstirea Turnu, cu acoperiş dintr-o copertină profesională.

Mănăstirea are opt vieţuitori şi oferă o masă caldă credincioşilor participanţi la slujbe dar a luat hotărârea ca în incinta ei să nu se consume carne.

IRINA STOICA

Maeştrii şi muzele lor

Una dintre farsele care mai animă încă lumea de astăzi este aceea care priveşte egalitatea femeii cu bărbatul. Ipocrizia sexului slab este cel mai elocvent dovedită de artele vizuale, care, prin intermediul unor bărbaţi cu har, au imortalizat pentru veşnicie femei banale, care au fost iubite sau neveste ale marilor maeştri.

Doamne şi domnişoare despre care nimeni n-ar fi aflat nimic niciodată, căci nu s-au remarcat prin forţe proprii în niciun domeniu, au ajuns să fie cunoscute pe tot globul datorită talentului de geniu al unor mari pictori. Aşa au ieşit din anonimatul pe care-l meritau cu prisosinţă reprezentante ale sexului frumos, care triumfă în galeriile de artă şi în colecţiile particulare.

Suita unor ilustre exemple ar putea debuta cu unul dintre cei mai impunători maeştri ai picturii olandeze, Rembrandt van Rijn (1606-1669). Sobrietatea personalităţii sale a contrastat flagrant cu viaţa sentimentală. El a fost căsătorit treisprezece ani cu Saskia, de la care l-a avut pe iubitul său fiu Titus. În 1642, după moartea soţiei, Rembrandt se îndrăgosteşte nebuneşte de doica Geertije, căreia îi dăruieşte bijuteriile defunctei Saskia. Dar nu se căsătoreşte cu ea, căci ar fi pierdut moştenirea de la familia Saskiei. După un timp, maestrul vrea să se despartă de acea amantă, pe care o internează cu forţa la ospiciu şi astfel îşi recuperează bijuteriile. Următoarea iubită a maestrului, apetisanta Hendrickje Stoffels, devine din menajeră model pentru multe capodopere şi pe care Rembrandt o înmormântează după ce vinde mormântul aceleiaşi bogate Saskia, căci era în stare de faliment... Ciudatele meandre amoroase ale maestrului din Leiden aveau să anticipeze colecţiile de labirint sentimental ale pictorilor din secolele XIX şi XX, când femeia model, amantă, nevastă temporară sau menajeră avea să devină un leit-motiv al biografiilor celebre.

Marie-Hortense Fiquet — Paul Cézanne

Kiki de Montparnasse — Man Ray

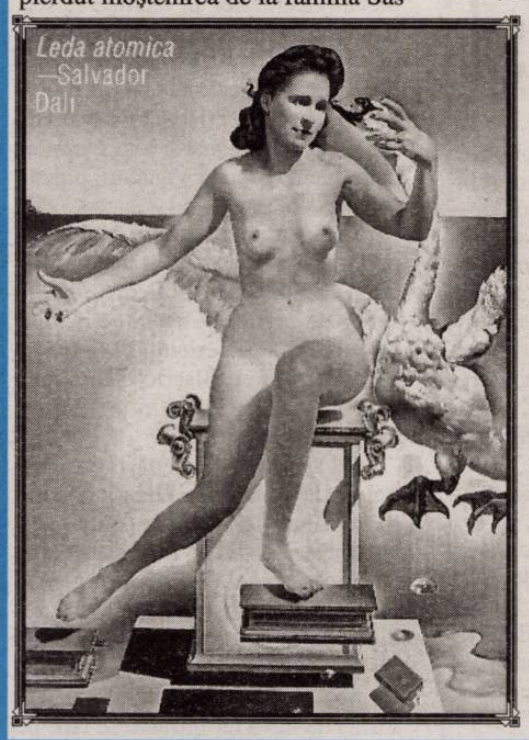
Leda atomica —Salvador Dali

De la „seriosul" Rembrandt şi până la rebelul de geniu Man Ray (1890-1976), campion al inteligenţei creative în mişcările dadaiste şi suprealiste, novator al fotografiei şi filmului, unul dintre artiştii cu cea mai mare influenţă în secolul XX, nu este decât un pas. Între boema pariziană din Montparnasse şi cea din New York, experienţele sentimentale şi amoroase ale lui Man Ray au oscilat între nevasta femeie-de-casă (Adon Lacroix) şi modelul cu rol de amantă, aşa cum au fost celebra Lee Miller dar mai ales misterioasa „Kiki de Montparnasse", pe numele său adevărat Alice Ernestine Prin (1901-1953), pe care Man Ray a făcut-o celebră prin fotografia intitulată „Le Violon d'Ingres". Maestrul o folosise cu genialitate pe o fostă muncitoare într-o patiserie, devenită model la paisprezece ani. Această Kiki, considerată „prima femeie cu adevărat liberă a secolului XX" (cu o autobiografie interzisă în SUA), a fost un caz similar celui reprezentat de năbădăioasa Dora Maar pentru Pablo Picasso sau „Ultra-Violeta" (Isabelle Collin Du Fresne) pentru Salvador Dalí.

La rândul său, Paul Gauguin a adus faima picantelor sale modele din Tahiti şi Martinica. Femeia din Polinezia, cu simplitatea ei primitivă, a cucerit lumea post-impresionismului. Un caz aparte îi constituie consecventul Paul Cézanne, care abia după şaisprezece ani de concubinaj cu Marie-Hortense Fiquet se căsătoreşte cu ea, atunci când dragostea era deja ofilită. Au trăit mai mult despărţiţi, dar asta nu l-a împiedicat să-i dedice douăzeci şi şapte de portrete, un record în materie de fidelitate conjugală.

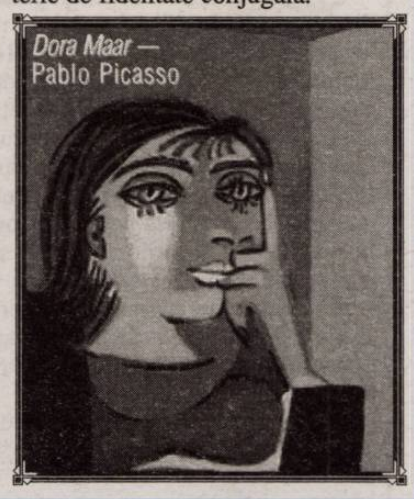
Dora Maar — Pablo Picasso

Banană artistică

Japonezul Keisuke Yamada, de meserie electrician, s-a specializat în sculptura în banane. Fructul este întâi răcit şi apoi este prelucrat foarte repede. Yamada îşi expune operele în vitrine frigorifice şi are un dulce succes.

ZIGZAG în timp şi spaţiu

• Vizitaţi muzee?

Spre surpriza unora, din 1946 există International Council of Museums (ICOM), parte a UNESCO, cu sediul de bază la Paris. Este o organizaţie nonguvernamentală şi nonprofit. Câtă lume ştie de faptul că moştenirea culturală a omenirii

necesită contribuţii substanţiale pentru o conservare corespunzătoare? Ca instituţie aparte dedicată muzelor (de unde şi numele), primele muzee au fost asociate unor importante biblioteci, precum cea din Alexandria (iniţiată de Ptolemeu I Soter în 280 î.Ch.) sau a lui Platon din Atena. Astăzi, muzeele de artă reprezintă majoritatea instituţiilor de cultură de acest gen deschise publicului.

Cel mai vechi muzeu european este Amerbach Cabinet din Basel (Elveţia, foto), astăzi purtând numele de Kunstmuseum, fondat în 1661. Galeriile Uffizzi din Florenţa au fost deschise oficial publicului abia în 1759, Louvrul în 1793, iar Ermitajul în 1764. Dar prin multitudinea de muzee specializate într-un domeniu sau altul, cele în aer liber sunt printre cele mai rare şi mai căutate de turiştii amatori de senzaţii tari. Un astfel de muzeu este şi Robben Island (Insula focilor), situat pe o bucată de pământ de cinci kilometri pătraţi, în largul coastei Africii de Sud. Este un loc cu totul special: aici a fost închisoarea în care Nelson Mandela şi alţii au fost izolaţi în timpul regimului de apartheid, iar mai înainte, începând cu 1839, aici a funcţionat o leprozerie... Muzeele militare sunt şi ele căutate de amatorii de istorie. Aş menţiona – un exemplu ales la întâmplare – Deutsches Panzermuseum, pentru a vedea tancurile lui Hitler cu care s-au confruntat europenii şi aliaţii lor.

Deşi există şi categoria muzeelor specializate, noţiunea nu este foarte clară. Astfel, instituţiile dedicate copiilor au foarte mulţi vizitatori şi datorită demonstraţiilor pe viu şi cumpărăturilor care pot fi făcute. Aş menţiona „Museu de Joguets i Automats" (jucării şi automate) din Verdu, la 100 de kilometri de Barcelona. Numai arhitectura edificiului te duce cu gândul la geometria SF a suprarealiştilor. La extrema cealaltă a interesului se află Muzeul Infracţiunilor şi Pedepselor (National Museum of Crime and Punishment) din Washington DC, unde amatorii învaţă despre tehnicile criminalistice şi despre execuţiile prin scaun electric, injecţie letală sau gazare.

• Misterul Nilului

Formarea Nilului este complicată. Prin porţile meridionale ale Sudanului intră tumultuos Nilul Alb, principalul „contribuitor". Din lacul multinaţional Victoria, brăzdat de Ecuator, pleacă "braţul-

mamă" al traseului numit Nilul Victoria, şi anume râul Kagera (400 km). Impetuos, acesta străbate lacurile ugandeze Kioga şi Mobutu, înzdrăvenindu-se şi devenind Nilul Alb. Dinspre porţile occidentale ale Sudanului vine Nilul albastru, fratele mai mic izvorât din lacul etiopian Tana. Cei doi fraţi fluviali îşi dau mâna la nord de Khartum, unde se află şi cataracta a 6-a (prima dinspre sud spre nord, sensul de curgere al Nilului propriu-zis).

Încrengătura de ape năvalnice ale obârşiei Nilului alb l-a derutat în secolul trecut şi pe celebrul explorator englez David Livingstone. Şi asta pentru că, împreună cu toţi „fraţii şi frăţiorii" care-l formează, fluviul internaţional Nil trece prin 11 state: Tanzania, Uganda, Rwanda, Burundi, Congo-Kinshasa (fost Zaire), Kenia, Etiopia, Eritrea, Sud-Sudan (independent din 2011), Sudan, Egipt.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

O femeie cu bani la bancă

Multă lume care a admirat clasicul „Thelma & Louise" (1991, regia Ridley Scott) nu credea în femeia-pistolar din acea ficţiune cinematografică. Însă realitatea întrecuse deja basmul prin persoana unei incredibile eroine din lumea gangsterilor canadieni, şi anume Monica Proietti, poreclită „Domnişoara Mitralieră". Cu precizia legendarului Sundence Kidd, Monica folosea armele de foc împotriva poliţiştilor şi a bandelor rivale cu aceeaşi naturaleţe cu care o femeie îşi dă cu ojă unghiile. A murit la numai 27 de ani, după o cursă nebunească pe autostradă, cu patru maşini de poliţie pe urmele ei.

Născută la Montreal (1940) într-o familie săracă, dezbinată şi cu multe vizite pe la zdup, Monica intră năvalnic în viaţă, căsătorindu-se la 17 ani cu un gangster scoţian de 33 de ani, refugiat în Canada. Face repede doi copii, apoi soţul este expulzat. Romantică din fire, se îndrăgosteşte de un bandit notoriu, Viateur Tessier, alături de care îşi face ucenicia într-ale jafurilor armate. Tessier întră la pârnaie şi greu încercata Monica (patru dintre fraţi tocmai muriseră într-un incendiu provocat de rivalii interlopi) îşi făureşte propria gaşcă criminală, care-l include şi pe fratele său Robert.

Astfel, începând de pe la 20 de ani, Monica dă iama cu frenezie prin băncile din Montreal şi din alte localităţi , totalul ridicându-se la peste douăzeci de raiduri armate. Fata scapă de cele mai multe ori din cauza modului de operare: nu pierdea timpul cu deschidere de safe-uri, ci

lua doar ce găsea prin sertare; pe de altă parte, în bandă erau erau atraşi şoferi experţi care ştiau să dispară din aglomeraţia oraşului, spre autostradă, cu peste 150 km pe oră. Aşa se face că a ajuns eroină de baladă pe când se afla încă în viaţă (melodia de mare succes „Machine Gun Molly"), cu toate că la activul său se adunaseră puţin peste 100 de mii de dolari (sumă incredibil de mică în comparaţie cu numărul jafurilor).

Greşeala fatală a fost că ultima bancă atacată era una tot din Montreal, unde era căutată. Era în 1967 şi voia o lovitură cât mai consistentă, pentru a se stabili apoi în Florida. Alarma silenţioasă a băncii a dat roade şi poliţia a ajuns-o din urmă, după o urmărire fabuloasă. Rănită, a pierdut controlul volanului şi a intrat mortal într-un autobuz.

Ştiaţi că...

◆ ...barza este o pasăre mută? Barza albă (Ciconia ciconia) este o pasăre migratoare de

talie mare, care poate fi văzută în ţara noastră de la sfârşitul lui martie până la începutul lui septembrie.

◆ ...indiferent de rasă toţi câinii au 42 de dinţi? Au şi 321 de oase.

◆ ...ardeiul iute contribuie la întărirea

sistemului imunitar? Ridichea neagră este un stimulent al bilei.

◆ ...televizorul a ajuns la o audienţă de 50 de milioane de persoane în 13 ani? Internetul a obţinut aceeaşi performanţă în numai 4 ani.

◆ ...cel mai mare animal de pradă de pe Pământ este ursul polar? Masculul poate

atinge greutatea de 700 kilograme, lungimea de 3 metri şi înălţimea de 1,8 metri.

◆ ...într-o anumită perioadă steagul Franţei era complet alb? S-a întâmplat între 1814-1830.

◆ ...Bodhidharma este fondatorul budismului zen? În timpul

perioadei sale de meditaţie el a petrecut nouă ani cu faţa la un perete.

◆ ...Andora are ca număr o armată mai mult simbolică? Este formată din doar 8 soldaţi.

Ştiaţi că...

Ridicată pe o colină aflată la 63 de metri deasupra nivelului planetar al mării şi la 450 de metri faţă de nivelul Mării Moarte, Masada este o fortăreaţă antică având o importantă poziţie strategică.

MASADA

simbol al sacrificiului

Numele de origine romană provine de la un cuvânt ebraic însemnând chiar fortăreaţă, cetate.

Se înalţă deasupra deşertului Iudeei, pe coasta vestică a Mării Moarte, pe un platou de formă aproape romboidal cu o suprafaţă de 300 pe 600 metri.

A fost construită în secolul I î.Hr. şi extinsă în timpul lui Irod cel Mare (37 î.Hr. – 4 î.Hr.). Prezenţa unui wadi (torent pluvial) i-a permis să stabilească aici o garnizoană militară permanentă alimentată cu apă printr-o serie de canale realizate de inginerii vremii. Fascinat apoi de frumuseţea peisajului a hotărât să-şi înalţe aici una dintre reşedinţele sale.

Palatul se afla în partea de nord a platoului şi era construit pe trei terase legate prin trepte, tăiate în stâncă. Remarcabile erau porticurile curţilor interioare, podelele erau împodobite cu mozaicuri cu desene geometrice şi pereţii erau decoraţi cu fresce. Lângă palat erau depozitele încărcate permanent cu bunuri de tot felul şi o sinagogă despre care unii cred că a fost realizată mai târziu, prin transformarea uneia dintre clădiri. Foarte aproape era clădirea băilor, destinată înalţilor oficiali şi oaspeţilor. În această clădire, cea mai importantă încăpere era aşa-numitul caldarium. Avea o podea susţinută de 200 de coloane şi o deschizătură din teracotă prin care pătrundea aerul cald de la cuptorul aflat dedesubt. Palatul dinspre apus, cea mai impresionantă clădire din complex, ocupa o suprafaţă de peste 4000 de mp şi era utilizat ca centru administrativ. Restul platoului era rezervat spaţiilor pentru soldaţi.

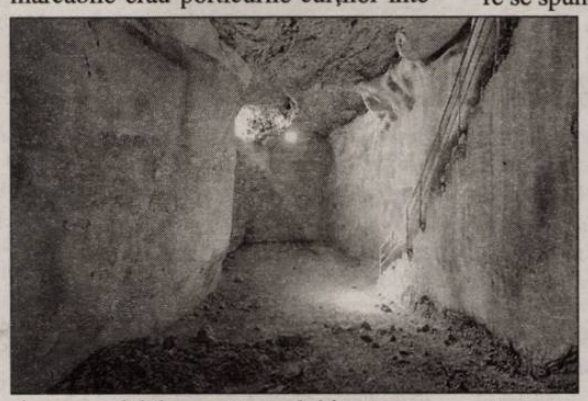

După cucerirea Ierusalimului de împăratul Titus Flavius Vespasianus, Masada a devenit ultimul refugiu al rezistenţei antiromane a evreilor. Puţin înainte de dărâmarea marelui templu, aici s-au refugiat evreii zeloţi, cunoscuţi sub numele de sicari după arma pe care o purtau – sica – un fel de pumnal cu formă curbată. Primelor familii ajunse în fortăreaţă li s-au adăugat altele, în cele din urmă numărul celor de aici ajungând la circa 960 de persoane. Conduşi de Eleazar Ben Yair aceştia au reuşit să reziste asaltului Legiunii romane Fretensis condusă de Lucius Flavius Silva. Numărul soldaţilor romani chemaţi să asedieze Masada s-a ridicat la aproape 9000 şi în anul 72 ei au înconjurat cetatea şi apoi au construit în jurul ei un zid pentru ca evreii să nu poată fugi. Apoi au ridicat din piatră şi pământ o rampă de pătrundere în cetate despre care se spune că a fost înălţată folosindu-se sclavi evrei.

Cei dinăuntru, ştiind ce robie cumplită îi aşteaptă au preferat să moară decât să cadă vii în mâinile duşmanilor. Pentru că religia le interzicea sinuciderea i-au tras la sorţi pe cei care urmau să-i ucidă pe ceilalţi. În cele din urmă a rămas unul singur care s-a sinucis, actul său fiind acceptat ca un gest de forţă majoră. Când în noaptea de 16 aprilie anul 73 romanii au pătruns în fortăreaţă, au găsit morman de cadavre şi clădirile incendiate, cu excepţia depozitelor de alimente şi muniţii. Evenimentele, povestite de două femei şi cinci copii care s-au salvat ascunzându-se în canale, au fost relatate ulterior de istoricul Flavius Joseph Louis.

Acoperită de uitare şi distrusă de vreme fortăreaţa a fost redescoperită în anul 1838. În 1920 însă scriitorul Isaac Lamdan a compus un poem intitulat Masada iar povestea eroică a zeloţilor a inspirat revolta evreilor din ghetoul din Varşovia în timpul Celui de-al Doilea Război Mondial.

În 1966 a început reconstrucţia cetăţii, în anul 2001 a fost trecută pe lista Patrimoniului Mondial UNESCO iar în anul 2007 a fost amenajat aici un muzeu arheologic.

Devenită un important punct de atracţie turistic, Masada este şi unul dintre cele mai celebre locuri de concerte din lume, aici având loc, în 1973, filmările pentru renumita producţie cinematografică „Jesus Christ Superstar".

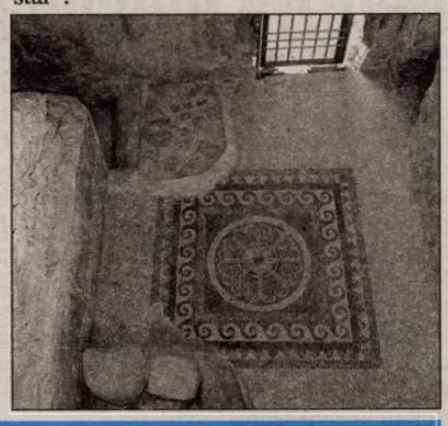

Prefectura din Craiova

Palatul Administrativ sau Palatul Prefecturii din Craiova a fost construit la începutul secolului al XX-lea după planurile arhitectului Petre Antonescu, în stilul românesc promovat de Ion Mincu.

După cutremurul din 1977 au fost efectuate aici ample lucrări de reparaţii.

Din 1989 Palatul găzduieşte sediile Prefecturii şi Consiliul judeţean Dolj.

Pagina realizată de IRINA STOICA

Simboluri ale umanităţii

Şoimul

Ca toate păsările de pradă, şoimul are un simbolism contradictoriu împărtăşind multe dintre semnificaţii cu vulturul.

În Egiptul antic era considerat o pasăre regală sacră, întruchipându-l pe Horus. Mulţi alţi zei erau reprezentaţi cu cap de şoim.

Creştinii socoteau că el simbolizează răul, dar şoimul îmblânzit reprezenta pentru ei păgânul convertit şi speranţa de iluminare.

În legendele greco-romane era mesagerul lui Apollo şi

era sacru pentru vrăjitori.

Pentru nordici şoimul era simbolul victoriei, înfăţişarea zeului Odhin şi atribuit Freyei.

În hinduism era mijlocul de transport al zeului Indra, iar în China simboliza deopotrivă soarele şi războiul.

Polonezii cred că şoimul este o pasăre oraculară cu puteri magice vindecătoare.

Nesăbuinţă maternă

Nu este deloc comod pentru o mamă să facă cumpărături într-un supermarket cu o fetiţă de câţiva anişori. Dar nici nu o poate lăsa în maşina din parcare în acest timp. Se pot întâmpla atâtea lucruri neprevăzute cum ar fi, de pildă, furtul maşinii. Aşa cum s-a întâmplat recent într-o parcare din Alburquerque, statul New Mexico. Mama, nesăbuită, a lăsat-o pe fiica sa Carolina în vârstă de 3 ani în maşină şi a intrat în supermarket. Când s-a întors, după mai bine de jumătate de oră, cu căruciorul plin, maşina dispăruse. Disperată, a sunat la poliţie. Au intervenit mai multe patrule care în decurs de câteva ore au găsit maşina abandonată într-o parcare aflată la 3 kilometri distanţă. Fetiţa era însă de negăsit.

A doua zi, după miezul nopţii, doi poliţişti au zărit silueta unui copil rezemat de zidul unui magazin. Era micuţa Carolina care s-a ridicat brusc la un moment dat şi a sărit în braţele unuia dintre poliţişti, plângând în hohote. După mai puţin de un sfert de oră se afla în braţele mamei sale care a transportat-o la spital pentru un control de rutină. O mamă iresponsabilă care a fost anchetată şi acuzată de neglijenţă. *(D.M.)*

Fetiţa şi pisoiul — destine similare

Micuţa Scarlette Tipton, originară din California, are numai 2 ani, dar soarta a lovit-o crunt, pentru întreaga viaţă, încă din primele sale zile. Ea s-a născut cu o malformaţie, o formă de cancer foarte rară, din cauza căreia i s-a amputat în întregime braţul stâng. Deocamdată, ea încă nu conştientizează situaţia sa, astfel că e un copil adorabil, ca toţi ceilalţi, veselă şi dornică să se împrietenească.

Nu doar cu alţi micuţi ori cu oameni mari, ci şi cu vietăţi necuvântătoare în grai omenesc. De aceea, dar şi pentru a beneficia de un fortifiant în lunga sa acţiune de recuperare, părinţii au decis să cumpere pentru Scarlette un animăluţ care să-i ţină companie mulţi ani de-acum înainte. Au căutat timp de şase luni, iar aşteptarea a fost de bun augur, căci într-un final au aflat dintr-un reportaj televizat despre un pisoi de 3 luni, căruia tocmai îi fusese amputată o lăbuţă.

După multe insistenţe, familia Tipton s-a deplasat chiar la azilul pentru animale situat la o oră şi jumătate de casa lor, unde au găsit pisoiul încă în convalescenţă, dar au aflat şi că deja pentru adopţia lui se depuseseră mai multe cereri. Totuşi, aflând povestea Scarlettei, responsabilul refugiului i-a anunţat pe loc: „E hotărât: pisoiul e deja al dumneavoastră!".

A urmat o revenire în ajunul Anului Nou, împreună cu fetiţa, pentru a-l lua pe noul membru al familiei botezat imediat Doc, iar prima întâlnire dintre cele două mici suflete i-a impresionat puternic pe toţi. „Am ştiut că va fi cel mai potrivit tovarăş al Scarlettei din clipa în care (fetiţa) a pus mânuţa pe rana pisoiului – povestea cu lacrimi în ochi mama acesteia. Ea a zis «Are bubă.» şi i-am răspuns «Da, puiul meu, are o bubă la fel ca tine.». Apoi ea şi-a pus mânuţa pe partea ei stângă şi şi-a plecat capul, privind insistent pisoiul."

E de prisos să adăugăm că acum Doc se bucură de foarte multă iubire, iar Scarlett îl adoră pe prietenul ei cu blăniţă. Şi, da, cu o lăbuţă lipsă, dar asta nu face decât să îi apropie şi mai mult. *(A.N.P.)*

A ratat oul de aur

Căutătorii de aur vor fi cu siguranţă invidioşi pe Alice Stanford care împreună cu soţul şi cei doi băieţi în vârstă de 21 şi, respectiv, 26 de ani, creşteau vite şi păsări în ferma lor din Dakota de Nord, în apropierea unui râu în care probabil se mai găseau minuscule grăunţe de aur. Cu mult timp în urmă, sedimentele din albia râului fuseseră trecute prin site şi spălate în speranţa că printre pietre, pietricele, vor apărea, strălucind la soare, grăunţe de aur.

Şi au apărut, dar rareori şi în cantităţi tot mai mici, aşa că nimeni nu s-a îmbogăţit. Cu timpul, această îndeletnicire a fost abandonată. Râul nu mai era darnic. Dar, ca prin minune, aurul a reapărut şi nu de mărimea unui minuscul grăunte ci a unei măsline pe care Alice a găsit-o în gâtul unei găini pe care tocmai o tăiase. O ciugulise cu siguranţă undeva la malul râului. Familia a sărbătorit acest eveniment excepţional organizând o petrecere la care au fost invitaţi toţi fermierii din apropiere. După câteva zile Alice s-a dus la un bijutier ca să-i lucreze un pandantiv, convinsă fiind că-i va purta noroc până la sfârşitul vieţii... *(D.M.)*

Hoţi deveniţi victime

În localitatea Boliden din nord-estul Suediei patronul unei pizzerii fusese jefuit de două ori.

Poliţia din Uppsala, centrul regiunii, nu reuşise să-i găsească pe răufăcători, aşa că, patronul, un om puternic dar nu prea tânăr, hotărâse să fie mai atent cu bunurile sale.

Într-o noapte, în jurul orei 3,15 (2,15 ora noastră), a început să sune alarma din subsol. Trezit brusc, omul şi-a tras repede pe el hainele de zi, s-a încălţat şi a coborât să vadă despre ce e vorba, luând cu el o bâtă.

Spre surpriza lui a găsit în subsol patru tineri, încărcaţi cu lucruri furate din magazin. A încercat să trateze cu ei, dar aceştia au refuzat să înapoieze bunurile şi banii furaţi. Furios, omul a început să lovească în stânga şi în dreapta şi hoţii, care, evident, nu se aşteptau la aşa ceva, nu ştiau cum să se apere iar proprietarul furios devenise necruţător. În cele din urmă doi au reuşit să fugă iar ceilalţi doi s-au refugiat în toaleta magazinului. Aici nu se simţeau însă deloc în siguranţă aşa că au telefonat la... poliţie cerând ajutor. Autorităţile s-au prezentat imediat şi i-au arestau pe loc, salvându-i de inerentele lovituri. Ceilalţi doi care au reuşit să fugă nu au mai fost găsiţi iar proprietarul a apărut pe numeroase posturi tv, experimându-şi hotărârea de a proceda la fel dacă va mai fi cazul. (I.S.)

Gelozia blochează circulaţia!

Ne-am mai lovit noi de bizarerii ce au în centru străvechiul sentiment de gelozie în cuplu, care poate fi tradus şi ca neputinţa răzbunătorului unei trădări din partea „sufletului-pereche" de a menţine vie legătura asimilată clar unei posesiuni materiale. Ca să fim mai expliciţi, vă prezentăm mai jos o întâmplare insolită petrecută în oraşul columbian Ibagué, unde gelozia unei femei înşelate de soţ a dus pur şi simplu la blocarea traficului rutier local.

Adalia Brinez şi-a surprins partenerul de viaţă, cu totul întâmplător, în flagrant delict, mai precis în timp ce acesta îşi plimba amanta cu maşina pe o arteră foarte frecventată. Orbită de furie, ea s-a postat în faţa autoturismului şi şi-a somat soţul cel trădător să coboare, în acest timp lovind cu pumnul în capotă şi ocărându-şi rivala. „Dă-te jos din maşină, căţea!" – a urlat ea în plină stradă, spre deliciul zecilor de gură-cască adunaţi spontan la faţa locului pentru a gusta din plin spectacolul.

Prins cu mâţa-n sac (mă rog, cu metresa-n maşină!), cuceritorul don Luis Brinez s-a dovedit însă a fi suficient de laş ca să nu deschidă măcar portiera. Între timp, corul chibiţilor şi amatorilor de reality show s-a îngroşat considerabil, generând o busculadă de toată frumuseţea. S-au format chiar două tabere, cei aflaţi de partea soţiei „îmbrobodite" provocând-o pe aceasta să spargă parbrizul vehiculului care – fatalitate! – era şi al ei pe jumătate. Lucru refuzat în chip firesc de femeie.

În fine, după o vreme bună, alertaţi de hărmălaie şi de claxoanele care creau o atmosferă de stadion, şi-au făcut apariţia în zonă şi patru poliţişti, la fel ca-n filmele americane, când poliţia vine pe final, cu pături şi ceai cald, să curete locul în care eroul fusese împuşcat cu o sută de gloanţe, dar scăpase nevătămat. În cazul nostru, apărătorii legii au reuşit cu eforturi să o extragă din maşina asediată pe amanta îngrozită. Dar tot e ceva şi asta, nu? *(A.N.P.)*

A salvat o balenă cu un cuţit

Cesar Espino, un pescar spaniol, s-a aventurat cu un prieten în largul insulelor Canare într-o şalupă în speranţa că se vor întoarce acasă cu o pradă bogată. În prima jumătate de zi în plasă n-au intrat decât vreo 10-15 peşti care nu cântăreau mai mult de 25 de kilograme. Au aruncat de zeci de ori plasa în diverse locuri, la distanţe de kilometri în speranţa că vor nimeri într-un banc de peşti. „Norocul" nu le-a surâs până în momentul în care au simţit că în plasă se află o mare cantitate de peşti. După o serie de manevre ale dispozitivului de recuperare a plasei şi-au dat seama că în plasă intrase o balenă de peste 10 metri lungime.

Cezar ştia că monstrul strâns în plasă, incapabil să deschidă gura şi să-şi mişte coada era sortit pieirii. Cu un curaj ieşit din comun, a luat un cuţit şi a plonjat ca să taie plasa şi să elibereze balena. După câteva încercări, timp în care a măsurat-o din ochi — avea peste 15 metri lungime — a reuşit să-i redea libertatea.

„A fost cea mai fericită zi din viaţa mea de pescar. Am simţit deseori valuri de adrenalină, mai ales când am capturat cu lansetele exemplare de peste 100 de kilograme, dar niciodată nu am fost atât de fericit şi emoţionant ca în clipele în care am reuşit să salvez balena", a declarat presei. *(D.M.)*

Ziua porţilor deschise. La avioane...

O scenă incredibilă s-a petrecut pe 3 ianuarie într-un avion al companiei aeriene sud-coreene low-cost JinAir. Cursa Boeing 737-800 care trebuia să facă legătura între Cebu (Filipine) şi Busan (Coreea de Sud) decolase de 40 de minute şi zbura la peste 3.000 de metri altitudine, când mai mulţi pasageri au început să se plângă de dureri de cap. Pentru că o asemenea problemă colectivă nu avea cum să fie întâmplătoare, s-a cercetat imediat cauza ei. Iar ceea ce s-a descoperit i-a îngrozit pe ocupanţii avionului: uşa aparatului de zbor nu fusese bine închisă la plecare, ceea ce însemna că o catastrofă se putea produce în orice moment.

Din fericire, piloţii şi-au păstrat sângele rece şi, după o evaluare rapidă a situaţiei au luat legătura cu turnul de control, făcând cale întoarsă. Abia după 15 ore cei 163 de pasageri, cazaţi între timp la un hotel de lângă aeroport, au fost îmbarcaţi într-o altă navă pentru a fi transportaţi la destinaţie, ei trebuind să primească şi despăgubiri financiare. Până la urmă, ai zice că asta e: costuri mici (low cost), riscuri mari. Totuşi, riscul vieţii nu ar trebui să se pună în acest domeniu! *(A.N.P.)*

Filme de tot râsul

Când vine vorba de filme — uneori chiar şi de cele lăudate şi multipremiate — nu trebuie să fii cârcotaş ca să-ţi dai seama că anumite secvenţe, situaţii sau personaje se repetă aşa de mult încât devin previzibile, aruncând întreaga creaţie (altminteri poate valoroasă) în desuet. Probabil aţi remarcat de multe ori astfel de "hibe", iar în caz că nu aţi făcut-o, următoarele exemple vă vor convinge că avem dreptate.

Alcool

● În filme, doar bărbaţii sunt alcoolici. Ca prin farmec, ei renunţă la alcool cât ai bate din palme, atunci când se confruntă cu o situaţie disperată şi toate capacităţile şi abilităţile pe care le aveau înainte să se îmbete le revin, de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat...

Extratereştri

● De obicei, toţi extratereştrii din filme vorbesc engleză cu accent american, chiar şi atunci când aterizează în oricare alt colţ al planetei unde nimeni altcineva nu mai vorbeşte engleza. Toţi extratereştrii poartă acelaşi tip de haine, au aceeaşi frizură, ceea ce îi face extrem de uşor de identificat şi de neutralizat de către eroii pământeni.

Animale

● Întotdeauna, reptilele ucigaşe vor ataca mai întâi o femeie, chiar şi când aceasta e înconjurată de 30 de bărbaţi.

● Câinii simt întotdeauna cine e personajul negativ şi latră la el.

● Eroii negativi sunt muşcaţi mortal de şerpi veninoşi, pe care ulterior eroii pozitivi îi omoară cu mâinile goale — când nu îi muşcă direct de cap!

Baruri

● De fiecare dată când eroul pozitiv intră într-un bar, el va fi implicat într-o bătaie, desfăşurată, de obicei, sub o reclamă la Budweiser; cafteala e cu atât mai probabilă cu cât pe fundal se aude muzică country.

● Când intră într-un bar, eroii pozitivi comandă fie o băutură tare, pe care o dau peste gât imediat, fie un pahar cu lapte. Ultima opţiune va provoca zâmbete sarcastice şi va genera, inevitabil, o bătaie.

Ochelari/Binoclu

● Atunci când un personaj ochelarist intră într-o încăpere, din frigul de afară, niciodată nu i se aburesc ochelarii.

● Doar tocilarii şi geniile informatice poartă ochelari, eroii de acţiune nu poartă niciodată.

● Un asasin comite o crimă chiar în faţa unei ferestre de la care e urmărit de cineva care are binoclu

Bombe

● Teroriştii care amplasează bombe cu ceas nu fixează niciodată explozia la mai puţin de o oră, pentru ca eroii pozitivi să aibă timp suficient să intervină.

● Geniile nebune care ordonă aruncarea în aer a vreunei clădiri importante au grijă să pună pe bombă şi un afişaj electronic asupra căruia camera de filmat va reveni de cel puţin 20 de ori de-a lungul peliculei.

● Firul care dezamorsează bomba va fi tăiat întotdeauna cu doar câteva secunde înainte de explozie.

● În toate filmele, firele ce duc la detonator au culori diferite, pentru ca eroul să poată face uşor diferenţa dintre ele.

● În cazurile în care bomba explodează, explozia va fi filmată cu încetinitorul, iar eroul se va afla întotdeauna cu faţa spre cameră, nu în altă poziţie.

Maşini/Urmăriri

● În filme, personajele găsesc întotdeauna fără probleme un loc de parcare şi nu se învârt niciodată în căutarea lui, ca în realitate.

● În cazul urmăririlor din comedii sau filme cu spioni, maşinile implicate vor distruge întotdeauna orice gheretă, tarabă, coş întâlnit în cale, dar nici măcar nu-i vor atinge pe vânzătorii ambulanţi, care vor gesticula, enervaţi, în spatele gangsterilor urmăritori.

● Tot în cazul urmăririlor, maşinile implicate vor zdrobi o vitrină sau un geam imens, pe care nişte lucrători le vor cără chiar atunci pe mijlocul străzii.

● După un accident de maşină, personajele nu vor tremura şi nu vor fi şocate, ci-şi vor continua acţiunea, ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat.

● Vântul nu deranjează niciodată frizura sau coafura personajelor aflate în maşini decapotabile, nici măcar atunci când acestea merg cu viteze mari.

● În orice urmărire cu poliţişti, maşina urmărită îşi continuă cursa, deşi suferă avarii grave, în vreme ce maşinile poliţiştilor sunt lăsate în urmă, ciocnite frontal, între ele, răsturnate sau aruncate în şanţ.

● De fiecare dată când un hoţ fură o maşină, aceasta are rezervorul plin, pentru a putea goni tot timpul filmului.

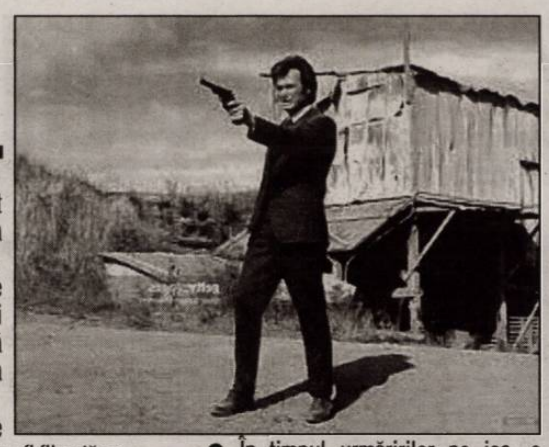

● În timpul urmăririlor pe jos, o femeie urmărită va cădea întotdeauna, chiar dacă aleargă pe teren drept; dacă are un partener de alergare, acesta se va opri ca să o ajute să meargă mai departe.

Moarte

● Ultimele cuvinte ale unui muribund sunt întotdeauna coerente şi pline de semnificaţii.

● Un personaj bun moare întotdeauna înconjurat de prieteni.

● Dacă un personaj bun moare cu ochii deschişi, un prieten îi va închide şi ei vor rămâne închişi; dacă un personaj negativ moare cu ochii deschişi, ei vor rămâne aşa, iar camera va focusa pe ei timp de câteva momente.

Lifturi

● Dacă personajul negativ ia liftul, personajul pozitiv îl va prinde din urmă fugind pe scări.

● Lifturile nu doar că nu au cablurile unse cu vaselină, aşa încât eroii nu se murdăresc niciodată dacă intră în casa liftului, dar casa liftului e întotdeauna luminată, pentru ca eroii să nu facă vreun pas greşit prin beznă, în hăul de dedesubt.

Evul Mediu

● Ţăranii din filmele a căror acţiune se petrece în Evul Mediu au chipuri butucănoase, părul răvăşit, haine îngălate şi zdrenţuite, dar întotdeauna danturi perfecte!

● O prinţesă are întotdeauna o confidentă pe care o trimite la alesul inimii ei, să-l avertizeze că i se pregăteşte ceva; confidenta nu e niciodată la fel de frumoasă ca prinţesa, dar e suficient de drăguţă cât să atragă atenţia prietenului cavalerului.

Poliţie

● Eroii poliţişti au întotdeauna şefi care sunt geloşi pe ei şi ameninţă că le vor insigna şi cazul dacă nu se potolesc cu investigaţiile deranjante.

● Niciodată eroul nu e luat la întrebări de colegii lui poliţişti, nici măcar atunci când împuşcă tot ce mişcă prin jurul lui.

PORTRET

Ioana Calotă

Fiică a unui regretat poet şi a unei apreciate cântăreţe de muzică populară, Ioana Calotă nu putea să urmeze decât tot o carieră artistică. De mică a fost atrasă de poveştile pentru copii, pe care le auzea la radio sau la discul de pick-up şi care o făceau să se imagineze în pielea personajelor magice de acolo — când Albă ca Zăpada, când Zâna cea Bună, când Cenuşăreasa. Aşa a ajuns să îşi dorească să devină actriţă. Şi, în cazul ei, această pasiune s-a împletit cu dragostea pentru poezie şi cântec, insuflată de părinţii ei, şi au condus-o către lăcaşul unei alte muze, cea a teatrului.

Meseria de actor a învăţat-o având maeştri renumiţi: Mircea Albulescu, Sanda Manu, Ion Cojar sau Gelu Colceag au fost cei care i-au îndrumat primii paşi pe calea scenei şi au avut încredere în ea încă din facultate, oferindu-i roluri importante, menite să-i pună în valoare ingenuitatea şi sensibilitatea juvenilă.

Până acum, deşi este încă foarte tânără - iar chipul ei gingaş, cu un permanent surâs strengăresc o face să pară şi mai tânără — a interpretat o mulţime de roluri: a fost Maria Sineşti, în „Jocul lelelor", de Camil Petrescu, Popova, în „Ursul de aur", de Cehov, dar şi Magda Miu şi Mona, din „Ultima oră" şi „Steaua fără nume", de Mihail Sebastian, unul dintre dramaturgii ei favoriţi

Astăzi este actriţă la Nottara unde a jucat în piese de Bertolt Brecht, Victor Eftimiu, William Shakespeare, Tudor Muşatescu sau Teodor Mazilu. Colaborează însă şi cu alte teatre: la Metropolis, în „O noapte furtunoasă" a lui Caragiale sau „Azilul de noapte" a lui Maxim Gorki. Totodată, visul ei din copilărie s-a împlinit: la Teatrul Naţional Radiofonic, Ioana Calotă a dat glas multor personaje, în piese precum „Zamolxe", de Lucian Blaga, „Frumoasa din pădurea adormită", de Charles Perrault, „Francesca da Rimini", de Gabriele d'Annunzio sau „Duios Anastasia trecea", de Dumitru Radu Popescu.

Pentru activitatea sa teatrală, a fost laureată a numeroase premii: Premiul pentru interpretare feminină la Festivalul Cinemaiubit (2002), Premiul Festivalului Internaţional de Teatru Studenţesc (2003), Premiul special al juriului la Gala Tânărului Actor (2003).

Pagină realizată de

GABRIEL TUDOR

Colţul cu litere

O viaţă tumultuoasă

De curând, editura Humanitas Fiction a lansat în colecţia Raftul Denisei romanul lui Anthony Burgess, cunoscut mai ales pentru bestsellerul Portocala mecanică, intitulat *Moartea lui Deptford,* o poveste despre viaţa tumultoasă a poetului şi dramaturgului englez, contemporan cu Shakespeare, Christopher Marlowe, în traducerea lui George Volceanov.

Romanul a fost scris de Anthony Burgess în ultimul său an de viaţă, 1993, şi este un pandant la Ochii doamnei mele (dedicat Marelui Will şi publicat de Humanitas Fiction în martie 2015) reconstituind, pe fundalul Angliei elisabetane, viaţa lui Christopher Marlowe, dramaturg, poet şi traducător adulat de Shakespeare şi de mulţi dintre contemporanii săi, dar şi agent secret al Coroanei.

Provenit din modesta familie a unui ciubotar din Canterbury, Kit Marlin (Christopher Marlowe), ajunge student bursier la Cambridge, este recrutat ca agent secret al Coroanei şi duce o existenţă dublă, pendulând între lumea teatrului şi a poeziei şi nenumăratele misiuni primejdioase pe care se vede silit să le îndeplinească. Devenit membru al faimoasei şcoli a Nopţii, prezidate de Sir Walter Raleigh (în realitate un grup de rafinaţi intelectuali care încerca să armonizeze dogma religioasă cu descoperirile ştiinţei), suspectat de ateism şi homosexualitate, de practici oculte şi satanism şi, în ultimă instanţă, de trădare, Kit se trezeşte prins în menghina forţelor politice antagoniste ale epocii elisabetane, sfârşind în împrejurări dubioase.

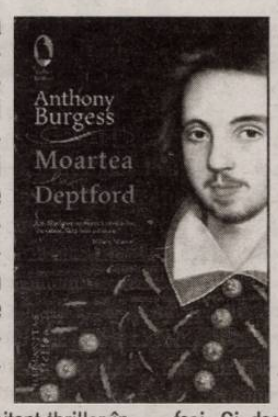

În egală măsură roman istoric şi palpitant thriller în tradiţia romanului de spionaj, acest veritabil testament literar al lui Burgess readuce la viaţă figura uimitoare, marcată de un nonconformism exacerbat, a lui Christopher Marlowe, şi argumentează convingător de ce Shakespeare l-a eclipsat în timp, fără a-l depăşi însă niciodată.

Jocul şi poezia ideilor contradictorii sunt foarte vii în paginile lui Anthony Burgess, după cum reiese şi din acest scurt pasaj din Moartea lui Deptford: „Nu mă pot ruga la tine, fiindcă nu există. Aiurea. Conţin în mine însumi şi existenţa şi opusul ei. Te anulezi pe tine însuţi. Ierţi prea multe omoruri comise în numele tău. Eu unul nu iert nimic. Eu sunt mai presus de asemenea lucruri. Numele meu nu-i eu însumi. Când oamenii îmi folosesc numele, înseamnă că nu mă cunosc. Ce să fac? Fă ce eşti mânat să faci. Şi dacă refuz să cred în tine? Existenţa mea nu depinde de credinţa ta. Înseamnă că eşti rupt de oameni. Ce se înţelege atunci prin iubirea de Dumnezeu? Pasionata acceptare a persoanei mele drept propria mea realizare supremă, care se manifestă simţurilor vii şi, totuşi, nu s-a născut în Univers precum veşmântul meu palpabil. Oamenii sunt un fir din veşmântul acela. De ce a trebuit să cobori pe pământ luând înfăţişarea unui om? Fac ce vreau. Oamenii trebuie să înveţe. Comunitatea capabilă de iubire a oamenilor trebuie să înţeleagă perfecţiunea ordinii divine. Oamenii n-au învăţat nimic. Asta nu trădează lipsa de perfecţiune a substanţei divine? Când oamenii se vor autodistruge definitiv, va rămâne unul singur care îşi va fi învăţat lecţia. O să fie de-ajuns. Şi-mi pot permite să aştept. Nu tu-mi vorbeşti. Eşti doar un glas între nenumăratele glasuri ce zboară ca vântul prin despicăturile creierului meu. Te aşteptai să fie altfel?"

Personalitate complexă, scriitorul britanic Anthony Burgess (1917-1993) a fost pe rând romancier, dramaturg, eseist, compozitor, libretist, traducător şi critic literar, viaţa şi arta sa ţinând, amândouă, de paradox. Cea mai cunoscută carte a sa, Portocala mecanică (A Clockwork Orange, 1962, 2012; Humanitas Fiction, 2014) a devenit o carte-cult, despre violenţa dusă la paroxism, consecinţele reprimării tuturor instinctelor agresive şi anularea posibilităţii de a alege. Pe lângă cele peste 30 de romane, Burgess a scris scenarii de film, studii critice, biografii, simfonii şi chiar un libret de operă.

GEORGE CUŞNARENCU

Boala ca preţ al libertăţii

Fără a încerca să devenim moralişti ori să evaluăm în mod metaforic existenţa oamenilor din prezentul strict limitat la clipa trăită, începem acest articol prin a spune doar că acel „ceva" imposibil de definit pe care îl numim simplu libertate şi pe care l-am râvnit decenii de-a rândul până când am considerat că l-am câştigat, în sfârşit, nu e decât iluzia unui control total al individului asupra propriei fiinţe: asupra gândurilor, faptelor, sentimentelor, instinctelor sale şi nu în ultimul rând asupra trupului său. Nimic mai fals!

Libertatea a fost uluitor de rapid asimilată sub forma *libertinismului,* iar asupra sănătăţii noastre – ca să revenim le cele lumeşti – efectele sunt deseori devastatoare. Deloc prozaic, ne referim la o realitate cruntă, cu o perspectivă de lungă durată absolut înfiorătoare: într-o lume care şi-a pierdut total frâiele şi în care pornirile atavice, instinctuale primează aproape mereu faţă de raţiune, bolile cu transmitere sexuală (BTS) ameninţă însăşi integritatea speciei umane. Nu e deloc o glumă şi asta o spun chiar specialiştii în domeniu de pe mapamond!

Gonoreea se întoarce din „croazieră"

Numai ignoranţii probabil citesc cu indiferenţă o asemenea ştire: gonoreea (sau blenoragia) ar putea deveni o ameninţare pentru sănătatea publică. Noua tulpină, denumită H041, care a fost descoperită în Japonia, este extrem de rezistentă la toate cefalosporinele, cele mai noi antibiotice eficiente în tratarea bolii. Specialiştii se tem că bacteria ultrarezistentă ar putea transforma gonoreea într-o ameninţare globală pentru sănătatea publică. Din 1940, de când antibioticele au devenit tratamentul standard pentru această boală, bacteria respective a demonstrat o capacitate foarte mare de rezistenţă la toate medicamentele folosite pentru a o combate, a explicat medicul suedez Unemo, cel care a descoperit noua bacterie.

Şi Organizaţia Mondială a Sănătăţii (OMS) a avertizat că această (BTS) care infectează milioane de oameni în fiecare an este din ce în ce mai rezistentă la medicamente şi ar putea deveni, în curând, incurabilă. Considerată cândva o boală a marinarilor şi a soldaţilor, gonoreea a devenit uşor tratabilă cu penicilină. În prezent însă ea este a doua cea mai răspândită BTS, după infecţia cu *Chlamidia.* OMS estimează că circa 106 milioane de oameni sunt infectaţi anual cu gonoree, ceea ce creşte şi riscurile de infectare cu alte virusuri, precum cel al sindromului imuno-deficitar dobândit – HIV.

Gonoreea este una dintre cele mai răspândite boli cu transmitere sexuală. Netratată, ea poate duce la probleme de sănătate ireversibile. Se transmite prin contact sexual neprotejat, care poate infecta colul uterin, uretra şi rectul, potrivit Serviciului naţional de sănătate britanic. Mai rar, dar totuşi perfect posibil, microbul poate afecta gâtul şi ochii. Cele mai frecvente simptome ale bolii sunt secreţii vaginale sau ale uretrei, de culoare verzuie sau galbenă, la femei apariţia sângerărilor între menstruaţii sau usturime în momentul urinării, la ambele sexe. Cu toate acestea, există şi cazuri în care boala nu prezintă simptome.

Pe de altă parte, fiind provocată de o infecţie bacteriană, la femei şi mai ales la gravide poate genera inflamaţii, infertilitate, complicaţii ale sarcinii, iar în cazuri extreme poate duce la moarte în timpul travaliului. De asemenea, copiii născuţi din mame cu gonoree prezintă 50% risc de a dezvolta infecţii ale ochilor care pot duce chiar la orbire.

Simptome şi complicaţii

Maladia poate duce şi la complicaţii neaşteptate. La femei, se poate răspândi la trompele uterine şi în cavitatea pelviană, ceea ce, la rândul său, creşte semnificativ riscul dezvoltării infertilităţii şi al sarcinii extrauterine. La bărbaţi, ea poate provoca prostatita şi îngustarea uretrei.

În aproximativ 2% dintre cazurile gonoreei, fie a organelor genitale, fie la gât, fie rectale, infecţia se poate răspândi în întregul organism. Simptomele răspândirii infecţiei gonococice în organism pot fi: durerea şi inflamaţia la nivelul articulaţiilor mari (genunchii, coatele); durerea în tendoane; apariţia erupţiilor neobişnuite pe piele; creşterea temperaturii corpului până la 38ºC. În cazuri foarte rare, gonoreea poate conduce la dezvoltarea meningitei sau endocarditei.

Principalele simptome ale meningitei pe fondul gonoreei sunt: apariţia unei dureri de cap foarte severe, vărsături severe şi febră. Principalele simptome ale endocarditei pe fondul gonoreei sunt: febra prelungită, slăbiciunea intensă, transpiraţii, dureri în piept, erupţii cutanate pe corp.

Prevenţia e simplă, dar trebuie şi aplicată!

După anii 90, s-a înregistrat o adevărată dezlănţuire a BTS, deci şi a gonoreei, inclusiv în ţările dezvoltate, cu standard de viaţă ridicat, ceea ce spune foarte multe nu neapărat despre sistemul medical, ci în general despre raportarea populaţiei la ideea de viaţă decentă şi echilibrată, la informaţia corectă şi la respectarea celor mai elementare reguli de relaţionare cu cei din jur.

Nu întâmplător, tinerii şi adolescenţii sunt principalele categorii de vârstă afectate de BTS. Şi aceasta, în condiţiile în care, în principiu, prevenirea nici nu se realizează prea dificil, cu sacrificii sau cheltuieli mari etc. Sunt două reguli generale indicate de medici în acest sens: folosirea prezervativului în timpul relaţiilor intime şi limitarea partenerilor/partenerelor sexuale, de preferat la o singură persoană, evitând deci relaţii multiple în acelaşi timp.

Ca o informaţie „colaterală" care însă poate ajuta foarte mult, să spunem că probabilitatea ca un bărbat să fie contaminat în urma unui singur contact sexual este de circa 20%, în timp ce probabilitatea ca o femeie să păţească acelaşi lucru, tot după numai o relaţie intimă cu un bărbat infectat e de 70%! Din nefericire, viaţa cotidiană ne arată o apetenţă aproape maladivă pentru ocolirea acestor indicii şi sugestii ce pot fi salvatoare. Mai ales că – iată! – nici măcar antibioticele, vechii aliaţi ai omului împotriva a numeroase maladii, nu mai au forţa de a lupta pe un teren pe care omul însuşi e tentat să „dezerteze", devenind victimă sigură.

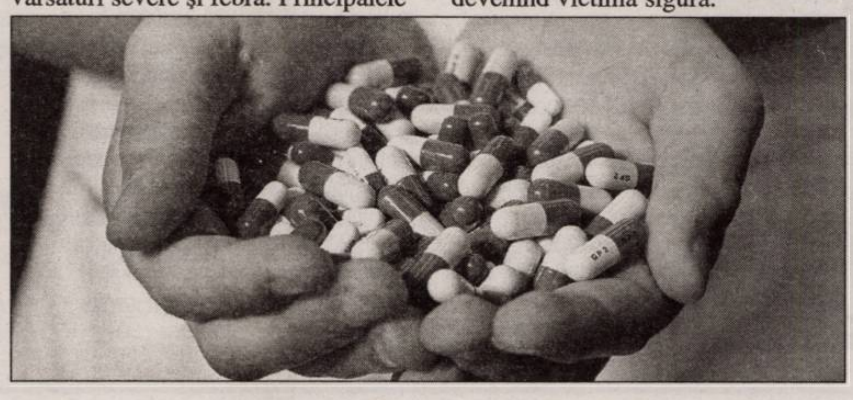

PE SCURT
despre sănătatea dumneavoastră

Caracterizată prin dureri şi fracturi mai frecvente decât media, osteoporoza e o maladie a scheletului care afectează sănătatea oaselor şi alterează starea de sănătate a circa 30% din femeile şi 20% din bărbaţii trecuţi de 50 de ani. Durerile sunt localizate în special pe zona spatelui, vertebrele se tasează antrenând scăderea în înălţime, iar fracturile se produc de cele mai multe ori la încheietura pumnului, la colul femural ori la vertebre. Un examen medical numit în limbaj comun „densitate osoasă" permite medicului să verifice sănătatea oaselor şi să prescrie un tratament adecvat.

Principalii factori de risc în această patologie ireversibilă sunt: vârsta de peste 65 de ani, antecedente de fracturi osoase, un IMC (indice de masă corporală) scăzut, menopauză precoce (înainte de 40 de ani), o activitate fizică redusă, tabagism sau/şi consum de alcool în cantităţi ridicate. De reţinut o dată în plus ideea că osteoporoza se poate trata, dar nu e o maladie care să se poată şi vindeca; în cel mai fericit caz, se poate încetini foarte mult evoluţia ei, în special pe căi naturale — şi aici o alimentaţie adecvată pare a fi principalul ajutor în tratarea, dar şi în prevenţia ostoporozei — şi printr-un stil de viaţă foarte echilibrat, atent, lipsit de orice fel de abuzuri.

„Când trupul devine „casant"...

Pentru a ne păstra partea osoasă a organismului într-o stare de sănătate care să ne îndepărteze de temerea unei osteoporoze, trebuie să ne alimentăm în mod constant cu produse bogate în calciu şi în vitamina D, cele mai recomandate fiind laptele şi derivatele sale, legumele verzi, gălbenuşul de ou, untul curat (nu industrial) fără adaos de sare şi, desigur, tradiţionalul ulei de peşte. La polul opus, există şi produse de care e bine să ne ferim ca de foc. Astfel, din păcate ar trebui să renunţăm la o plăcere cotidiană ultrarăspândită — cafeaua. În acelaşi timp, sunt de îndepărtat pentru totdeauna din rândul preferinţelor noastre băuturile carbogazoase şi în special răcoritoarele de tip cola.

De asemenea, o condiţie obligatorie pentru ocolirea capcanelor osteoporozei se referă la diminuarea până la eliminarea totală din alimentaţie a sării (dar nu vă temeţi, o putem găsi foarte bine în alimentele consumate zilnic!), a cărnii roşii şi, în mod expres, a alcoolului, acesta din urmă putând să ne saboteze atât prin calitatea şi conţinutul său, crearea unei obişnuinţe ori consumul în cantităţi prea mari, cât şi prin efectele imediate, respectiv vertijul cu risc de căderi însoţite de fracturi.

Medicii specialişti prescriu şi produse farmaceutice după diagnosticul de osteoporoză. Acestea se orientează în general către aceleaşi „completări" urmărite şi în cazul alimentaţiei: suplimente alimentare cu calciu şi vitamina D, în paralel făcându-se recomandarea de a acţiona permanent cu prudenţă pentru a nu ajunge în situaţia de a cădea şi a suferi fracturi. De asemenea, tratamentele hormonale şi consolidarea ţesutului osos permit tratarea cazurilor mai avansate.

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Convulsiile febrile
la copilul mic

Micuţul dumneavoastră are febră şi manifestă contracţii musculare pe anumite zone ori pe întregul corp? Este vorba, fără îndoială, despre convulsii febrile, care pot apărea la sugari, dar şi la copiii de până la 5 ani. Manifestările pot fi, desigur, impresionante în sens negativ, dar e foarte important ca părintele să îşi păstreze calmul pentru a putea acţiona corect.

Înainte de a chema salvarea: ● întindeţi copilul pe jos (pentru a evita căderea lui din pat), fără să încercaţi să îl imobilizaţi; ● îndepărtaţi din preajma sa obiectele care l-ar putea răni; ● culcaţi-l pe o parte, în poziţie lateral de siguranţă, pentru a nu risca să se sufoce în caz că vomită; ● verificaţi că nu are nimic în gură; ● puneţi-i un supozitor de paracetamol. În fine, chemaţi ambulanţa!

Boli bizare:
GLOSODINIA

Aţi simţit vreodată că vă arde limba, fără să fi muşcat din vreun ardei iute? Ar fi de preferat să aveţi un răspuns negativ la această întrebare, pentru că vorbim despre o problemă ceva mai insolită, pe care medicii o numesc şi „sindromul de arsură a limbii", dar care, ca afecţiune în sine, se cheamă glosodinie. Ea se manifestă prin dureri linguale, cel mai frecvent localizate pe vârful şi pe marginile organului gustativ.

De fapt, este o sumă de simptome: senzaţii amestecate de înţepături, arsuri, mâncărime, ca şi cum limba ar fi suferit o tăietură sau o rană de alt gen. Deşi e benignă, glosodinia devine insuportabilă atunci când se cronicizează. Dacă durerile se întind în zona întregii guri (gingii, zona palatală, buze), se vorbeşte despre stomatodinie sau „sindromul de arsură a gurii".

Deşi pare o afecţiune relativ minoră, insolitul glosodiniei poate fi invocat atunci când remarcăm că nu există un tratament curativ pentru ea. În lipsa unei cauze definite, medicina merge cel mai des către o problemă psihologică. În consecinţă, se încearcă de obicei tratamente antidepresive asociate unui demers psihoterapeutic.

Totodată, se recomandă: evitarea produselor alimentare condimentate, mentolate, a celor care conţin scorţişoară; consumul de lichide în cantităţi mari; evitarea fructelor şi legumelor acide (roşii, lămâi, portocale, alte citrice); evitarea tutunului şi cafelei. Nu există măsuri preventive, însa evitarea produselor sus-amintite şi înlăturarea stresului şi depresiei pot ajuta la ameliorarea stării generale a pacientului.

Socată de iarnă

Binecunoscuta socată consumată ca băutură răcoritoare vara nu e singurul preparat din aceste flori cu efecte pozitive asupra sănătăţii. Şi florile uscate pot ajuta considerabil organismul, inclusiv în sezonul rece, să depăşească diverse necazuri de natură medicală.

◆ Florile de soc au acţiune sudorifică, diuretică, antiinflamatoare şi expectorantă, câştigând o reputaţie importantă în tratarea unor boli inflamatorii şi congestionante ale aparatului respirator şi fiind utile în special în stările febrile.

◆ Infuzia din flori de soc poate fi folosită pentru controlul tusei, al răcelilor şi gripelor, al simptomelor astmului şi al guturaiului. Efectul sudorific reduce febra şi detoxifică organismul. Infuzia rece din flori de soc poate fi folosită pentru tratarea ochilor inflamaţi sau infectaţi.

◆ Durerile de urechi pot fi atenuate cu ajutorul cataplasmelor preparate din flori de soc (se pun câteva flori într-uń săculeţ de pânză, se scufundă în apă fierbinte, se stoarce pentru a elimina lichidul în exces, apoi se aplică pe urechea care doare).

◆ Florile de soc sunt folosite şi la tratarea alergiilor, a sinuzitei şi a tusei productive. Tot ele pot ajuta sistemul digestiv să funcţioneze optim, regularizând funcţionalitatea intestinelor (te scapă de diaree, constipaţie etc.) şi participă la vindecarea afecţiunilor rinichilor.

◆ Nu în ultimul rând, consumul regulat de băuturi cu soc întăreşte sistemul imunitar şi reduce riscurile de a dezvolta mai multe tipuri de cancer. Explicaţia se referă la conţinutul bogat de vitamina C, un antioxidant puternic.

◆ Principalele preparate din flori de soc sunt: infuzia (2 linguriţe de plantă lăsate la infuzat într-o cană cu apă fierbinte), decoctul (2 linguriţe de plantă, fierte 10 minute în 250 ml apă) sau socata.

Iarba verde de acasă...

Continuăm periplul prin lumea magică a culorilor lumii, încercând să pătrundem în sufletul acestui spectacol inegalabil, fără vârstă, dar rămânând totodată în inima naturii celei mai pure. Căci, după verdele vegetal de care ne-am apropiat săptămâna trecută, de această dată vom explora o zonă minerală a cromaticii. Şi nu întâmplător.

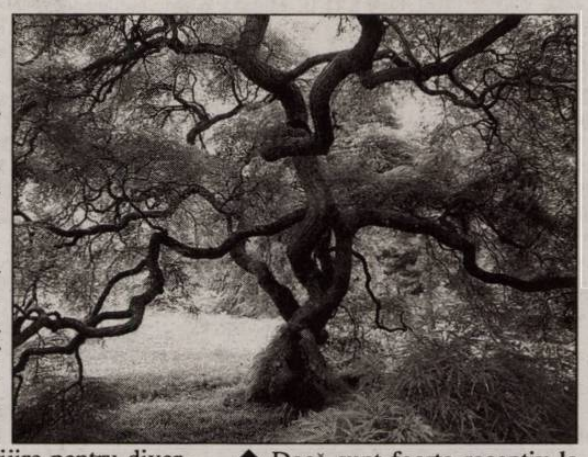

Aşa cum lumina, pe care o percepem de obicei sub una şi aceeaşi formă, se dovedeşte a reprezenta de fapt un imens tezaur de vibraţii energetice, la fel şi mineralul putem spune că este un regn greu de taine şi valori, însărcinat de Creator cu tezaurizarea timpului. Dar în ce raport se află cu fiinţa umană? Încercăm o scurtă privire în interiorul acestui mic univers, referindune astăzi la o culoare plină de seducţie.

Verde smarald e culoarea care reprezintă centrul corpului uman, fiind deci foarte potrivită să echilibreze întreaga noastră făptură, precum şi fiecare organ în parte. E culoarea care ne oferă spaţiu şi se leagă de chakra inimii, situate în spatele plămânilor. E culoarea principală a Mamei Terra, care ne oferă din propriul său trup toate plantele şi arborii care la rândul lor ne oferă oxigenul fără de care nu am putea trăi. Verde smarald e culoarea care ajută la regenerare, motiv pentru care – să ne întoarcem în realitatea noastră cotidiană – îl întâlnim frecvent în lumea tămăduitorilor de oameni, adică în spitale, clinici, centre de îngrijire pentru diverse categorii de bolnavi.

În special în spaţiul cultural şi medico-filosofic oriental, unul dintre cele mai importante şi mai eficace exerciţii mentale ce i se pot propune oricui constă în vizualizarea unui loc în care suntem înconjuraţi de arbori şi de plante; sau vizualizarea că stăm întinşi pe o pajişte, observând florile şi ierburile din jur; sau vizualizarea că ne aflăm în inima unei păduri, unde simţim aievea şi respirăm mirosul pământului proaspăt şi al copacilor. Lăsaţi-vă din când în când în stăpânirea unor asemenea – să le spunem – reverii, învăluiţi de culoarea verde smarald, iar efectele miraculoase asupra stării de spirit şi a sănătăţii nu vor întârzia să apară, odată cu senzaţia de armonie şi de „acasă"!

În ce situaţii această culoare poate fi utilă? ◆ Dacă mă tem să îmi exprim iubirea. ◆ Dacă port în mine permanent anumite răni emoţionale. ◆ Dacă sunt foarte receptiv la maladiile infecţioase. ◆ Dacă grijile îmi pricinuiesc aşa-numitele crampe emoţionale. ◆ Dacă am reţineri în a-mi cere iertare mie însumi şi celorlalţi, atunci când ştiu că ar trebui să o fac. ◆ Dacă îmi „păstrez" în interiorul fiinţei mele îngrijorările şi furia. ◆ Dacă nu sunt capabil să solicit ajutorul celorlalţi, atunci când e cazul. ◆ Pentru a lăsa trecutul în urmă şi pentru a porni de la un nou început. ◆ În caz de dureri fizice ale inimii şi în caz de cancer. ◆ Dacă mă simt blocat în procesul de dezvoltare personală.

CARTOFUL ne ia durerea... cu mâna

Nici nu ne închipuim câte beneficii nealimentare poate avea delicioasa legume omniprezentă în garniturile şi mâncărurile consumate zilnic! Aflaţi, de pildă, că feliile de cartofi aplicate pe frunte alungă durerile de cap. Pentru tratarea migrenelor, este nevoie de două-trei felii de cartofi cruzi, care se aplică pe frunte şi se leagă cu o eşarfă. Atunci când durerile de cap nu cedează nici în acest fel, se poate bea suc cald de cartofi. Cartoful crud se dă pe răzătoare, se stoarce şi din sucul rezultat se bea câte un sfert de pahar de trei ori pe zi.

Cartoful conţine provitamina A, vitamina K — cu acţiune antihemoragică şi antianemică, sulf — element care combate excesul de sebum. De asemenea, cartoful constituie şi o sursă bună de vitamina C, cunoscută sub denumirea de acid ascorbic.

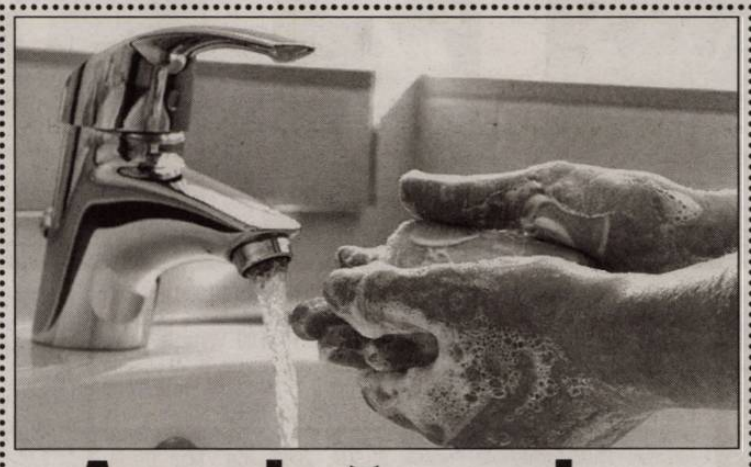

Apa şi săpunul — sănătate garantată

Nu e o noutate faptul că trăim într-o lume în care suntem nu doar înconjuraţi, ci şi impregnaţi (nu de puţine ori până dincolo de limitele saturaţiei) de viruşi şi bacterii. Una dintre „porţile" cele mai ospitaliere în ceea ce priveşte pătrunderea acestora în organismul nostru o reprezintă mâinile, care se află permanent în contact cu componente ale mediului de viaţă propice pentru inamicii respectivi. Cu toate că ştim ce trebuie făcut pentru a păstra o igienă corporală cât mai ridicată, nu de puţine ori sărim, mai mult sau mai puţin conştienţi, peste momentul de curăţenie, dar şi peste modul corect, eficient de a o realiza. În mod paradoxal, unul dintre vinovaţii pentru asemenea situaţii îl constituie varietatea foarte mare a produselor de curăţat (substanţe chimice) aflate pe piaţă. Căci, în realitate, pentru îndepărtarea de pe piele a bacteriilor şi viruşilor, eficacitatea cea mai mare rămâne de partea tradiţionalului spălat cu apă şi săpun. Numai că, deseori, îl facem noi înşine aproape inutil! Aşadar, cum să ne spălăm mâinile?

● Ambele mâini trebuie mai întâi bine săpunite pe ambele părţi. ● Se desfac degetele larg, se „împletesc" astfel mâinile şi se freacă bine circa o jumătate de minut; nu uitaţi că dreptacii au tendinţa să îşi spele mai bine mâna stângă şi invers! ● Se freacă sub unghii şi de jur-împrejurul lor cu săpun şi cu periuţa specială; înainte de întreaga operaţiune se vor scoate inelele de pe degete, deoarece sub ele se ascund bacterii. ● Dacă se foloseşte un gel pentru mâini (aşa-numitul gel dezinfectant pentru situaţiile în care accesul la o chiuvetă care să inspire încredere este limitat) şi acesta e pe bază de alcool, trebuie verificată eticheta: în caz că el conţine sub 60% alcool, eficienţa împotriva microbilor este una îndoielnică. ● În special femeile trebuie să aibă mai multă grijă de mâinile lor şi deci să se spele mai des. Există studii care arată că, deşi în medie ele se spală pe mâini mai frecvent decât bărbaţii, totuşi sunt purtătoare ale unui număr mai mare de bacterii diferite (peste 150). Explicaţia este că pielea bărbaţilor are o aciditate mai mare, fapt care diminuează „apetenţa" bacteriilor de a se fixa şi a se dezvolta în voie pe ea.

Remedii naturale

Moare? Moare!...

O parabolă populară cu uşoară nuanţă anecdotică spune că într-un salon de spital se afla un bolnav de cancer, căruia medicul ce-şi făcea vizita zilnică nu-i mai acorda prea multe zile de trăit.

L-a externat, dar după o vreme a rămas şocat să-l vadă venit pe picioarele lui, la control. Încă nevenindu-i să-şi creadă ochilor, l-a întrebat cum se face că trăieşte. Omul i-a explicat că, pe când era internat, medicul trecea pe lângă patul lui, murmurând: „Moare... Moare..." Iar bolnavul, crezând că i se recomandă să bea moare (zeamă de varză), i-a cerut soţiei să-i aducă în fiecare zi moare. Iar aceasta i-a fost leac şi salvare de la moarte. Şi, putem spune foarte serios, povestea chiar poate fi considerată reală.

Varza murată este un aliment, dar şi un medicament miraculos, despre care se spune că în Evul Mediu ar fi salvat mii de vieţi. Se ştie că varza murată este un foarte bun antianemic, diuretic şi revitalizant. Ea este bogată în vitamina C, chiar mai bogată decât varza crudă, vitamina antioxidantă care ajută la fortifierea sistemului imunitar al organismului. Este singurul aliment de natură vegetală în care se găseşte vitamina B12 din belşug, dar şi minerale ca magneziu, acid folic, potasiu, fier, iod. Datorită conţinutului său de vitamina B12, varza murată încetineşte procesul de îmbătrânire, protejează sistemul nervos şi împiedică pierderile de memorie.

Un aspect aproape senzaţional al aceleiaşi probleme: studii ale cercetătorilor în medicină arată că varza murată este un inhibitor al cancerului. În timpul fermentaţiei, produce o substanţă numită isotiocianat, care previne răspândirea cancerului în organism. S-a mai dovedit, de asemenea, că ea este un leac redutabil împotriva gripei. Varza murată alină durerile de stomac şi îi ajută pe cei care au probleme cu constipaţia, contribuind la reglarea digestiei. Datorită faptului că are fier în compoziţie, varza murată este recomandată celor care suferă de anemie, dar şi persoanelor care au stări depresive. Deoarece conţine puţine calorii (20 cal la 100 g), poate fi consumată cu încredere în curele de slăbire, înlesnind arderea grăsimilor.

În fine, să mai spunem că, pe lângă faptul că în organism acţionează exact ca o perie aspră, la curăţarea şi eliminarea toxinelor, varza murată mai este cunoscută şi pentru efectul său de stabilizare a tensiunii arteriale. Moarea – zeama de varză acră – se recomandă prin urmare pentru detoxifierea organismului, mai ales după mesele copioase; se beau în medie câte două-trei pahare în fiecare zi.

LUNI - 25 ianuarie

TVR 1
7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Poveşti în halate albe 11.00 Serial: „Viaţa cu Derek" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Toscanei" 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Garantat 100% (r) 18.00 Întoarcerea acasă 19.00 Exclusiv în România (r) 20.00 Telejurnal 21.10 Talk- show 22.30 Starea naţiei 23.25 Nocturne 0.20-5.35 Reluări.

PRO TV
7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 15.00 Lecţii de viaţă 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „În numele regelui 2" (coprod., 2011). Cu: Dolph Lundgren, Natassia Malthe 22.15 Ştirile ProTv 22.45 Serial: „Conexiuni misterioase" (ultimul episod) 23.45 Serial: „Lege şi dreptate" (ep.1) 0.45 Film (r) 3.15 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Măruţă (r).

Fa
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi pe la noi: Poftiţi şi dăruiţi 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator special (r) 1.30 Poftiţi pe la noi: Poftiţi şi dăruiţi (r) 4.00 Acces direct (r).

PRIMA TV
6.45 Teleshopping 7.15 Miss fata de la ţară (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin 12.15 Constantin 60 13.20 Teleshopping 13.55 Nimeni nu-i perfect 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 La TV (r) 16.30 Focus 17.00 Cireaşa de pe tort 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Serial: „Putere şi Glorie" 22.15 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 0.15-6.00 Reluări.

acasă
6.00 Vorbeşte lumea (r) 8.00 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 9.00 Teleshopping 9.15 Serial (r) 11.30 Film (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă" (ep.1). Cu: Jencarlos Canela 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Îngeri şi nobili" 20.00 Serial: „Avenida Brasil" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 3.15 Doamne de poveste.

TVR 2
7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericiri (r) 9.30 Misterele istoriei (r) 10.00 Documentar 360º — GEO 10.59 Serial (r) 12.00 La fix 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Legea lui Doyle" (ep.1) 18.00 Telejurnal 19.10 Interviu eveniment 19.40 Teatru TV: „Jocul de-a vacanţa" de Mihail Sebastian 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „CSI: Crime şi investigaţii" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
7.15 La Măruţă (r) 8.45 Film (r) 11.00 Serial: „La bloc" (r) 13.00 Film (r) 14.30 Film: „Spiritul din adâncuri" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Noul domn Jordan" (SUA, 1941). Cu: Robert Montgomery 20.30 Film: „Cauze suspecte" (SUA, 2005). Cu: Tara Reid, Colm Meaney 22.30 Film: „Colega de cameră 2" (SUA, 2002). Cu: Kristen Miller, Allison Lange 0.30 Film: „Încă un film despre adolescenţi?" (r) 2.30 Cine A.M.

MARŢI - 26 ianuarie

TVR 1
7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Poveşti în halate albe 11.00 Serial: „Viaţa cu Derek" (ultimul ep.) 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Toscanei" 13.06 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Nocturne (r) 18.00 Gări de poveste (r) 19.00 Exclusiv în România (r) 20.00 Telejurnal 21.10 Talk- show 22.30 Starea naţiei 23.25 Repriza a treia 0.20 Politică şi delicateţuri (r) 1.10 Exclusiv în România 1.50-5.35 Reluări.

PRO TV
7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 15.00 Lecţii de viaţă 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Răzbunare dincolo de moarte" (SUA, 1994). Cu: Jean-Claude Van Damme 22.15 Ştirile ProTv 22.45 Serial: „Terra Nova" (ep.1) 23.45 Serial: „Lege şi dreptate" 0.45 Film (r) 3.15 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Măruţă (r).

Fa
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi pe la noi: Poftiţi şi dăruiţi 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator special (r) 1.30 Poftiţi pe la noi: Poftiţi şi dăruiţi (r) 4.00 Acces direct (r).

PRIMA TV
6.45 Teleshopping 7.15 Miss fata de la ţară (r) 9.30 Teleshopping 10.15 Jurnalul STV Junior (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin 12.15 Serial (r) 13.55 Nimeni nu-i perfect 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Cireaşa de pe tort 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Film: „Trupe de elita 2" (Olanda, 1977) 22.15 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Focus Magazin (r) 0.15 Serial: „Putere şi Glorie" 1.15-6.00 Reluări.

acasă
6.00 Vorbeşte lumea (r) 8.00 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 9.00 Teleshopping 9.15 Serial (r) 11.30 Serial (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă" 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Îngeri şi nobili" 20.00 Serial: „Avenida Brasil" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 3.15 Doamne de poveste.

TVR 2
7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.30 A doua emigrare (r) 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.00 Serial (r) 12.00 La fix 13.10 Jurnal de secol 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Legea lui Doyle" 18.00 Telejurnal 19.10 Evenimente Culturale 20.10 D'ale lu' Mitică 21.00 Destine ca-n filme între Prut şi Nistru 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „Crime şi investigaţii" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
7.15 Film (r) 9.00 La Măruţă (r) 10.45 Serial: „La bloc" (r) 12.45 Film (r) 15.00 Film: „Stă să plouă cu chiftele" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Ce femeie!" (SUA, 1943). Cu: Rosalind Russell, Brian Aherne 20.30 Film: „Balul absolvenţilor" (coprod., 2008). Cu: Brittany Snow, Scott Porter 22.30 Film: „Ritualuri de împerechere" (SUA, 1999). Cu: Carmen Electra, David Hyde Pierce 0.30 Film (r) 2.30 Cine A.M.

MIERCURI - 27 ianuarie

TVR 1
7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Poveşti în halate albe 11.00 Serial: „Călători în lumi paralele" (ep.1) 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Toscanei" 13.05 Fără etichetă 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Convieţuiri 17.00 Profesioniştii (r) 18.00 Superconsumatorul 19.00 Exclusiv în România 20.00 Telejurnal 21.00 Talk- show 22.30 Starea naţiei 23.25 Maşini, teste şi verdicte 0.15 Film: „Darrow" (SUA, 1991). Cu: Kevin Spacey, Chris Cooper, Erin Cressida Wilson 1.40-6.00 Reluări.

PRO TV
7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 15.00 Lecţii de viaţă 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Dumnezeu pentru o zi" (SUA, 2003). Cu: Jim Carrey, Morgan Freeman, Jennifer Aniston 22.15 Ştirile ProTv 22.45 Serial: „Terra Nova" 23.45 Serial: „Lege şi dreptate" 0.45 Film (r) 3.15 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Măruţă (r).

Fa
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Te pui cu blondele? 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Film: „Dansul dragostei 2" (SUA, 2009). Cu: Briana Evigan, Robert Hoffman 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV
6.45 Teleshopping 7.15 Ajutor! Vreau să slăbesc! (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Focus din inima României (r) 10.15 Jurnalul STV Junior (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin 12.15 Serial (r) 13.55 Nimeni nu-i perfect 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Cireaşa de pe tort 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Mondenii 22.15 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Focus Magazin (r) 0.15 Film: „Liceenii, în 53 de ore şi ceva " (România, 2011) 2.15-6.00 Reluări.

acasă
6.00 Vorbeşte lumea (r) 8.00 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 9.00 Teleshopping 9.15 Serial (r) 11.30 Serial (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă" 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Îngeri şi nobili" 20.00 Serial: „Avenida Brasil" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 3.15 Doamne de poveste.

TVR 2
7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.30 Pescar hoinar (r) 10.00 Evenimente Culturale (r) 11.00 Serial (r) 11.45 Teleshopping 12.00 La fix 13.10 Jurnal de secol 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Legea lui Doyle" 18.00 Telejurnal 19.10 Handbal masculin: Campionatul European din Polonia 21.00 Drumul lui Leşe (r) 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „CSI: Crime şi investigaţii" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
6.30 Film (r) 8.30 La Măruţă (r) 10.15 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film (r) 14.00 Film: „Nu o poţi lua cu tine după moarte" (SUA, 1938) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Bruneta mea favorită" (SUA, 1947) 20.30 Film: „Alien vs. Predator" (coprod., 2004). Cu: Sanaa Lathan, Raoul Bova 22.30 Film: „Donnie Brasco" (SUA, 1997). Cu: Johnny Depp, Al Pacino, Michael Madsen 1.00 Film (r) 3.00 Cine A.M.

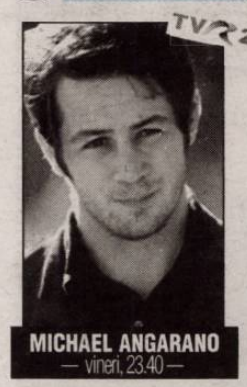

MICHAEL ANGARANO
— vineri, 23.40 —

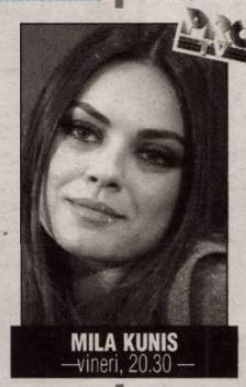

MILA KUNIS
— vineri, 20.30 —

EWAN MCGREGOR
— sâmbătă, 0.40 —

ANGELINA JOLIE
— vineri, 20.30 —

JENCARLOS CANELA
— luni-duminică, 14.00 —

DRAGA OLTEANU MATEI
— duminică, 15.30 —

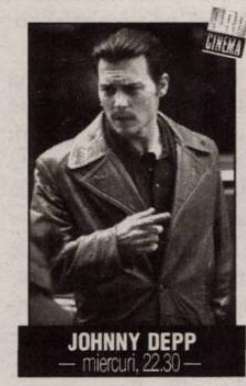

JOHNNY DEPP
— miercuri, 22.30 —

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI - 28 ianuarie

TVR 1
7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Poveşti în halate albe 11.00 Serial: „Călători în lumi paralele" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Toscanei" 13.00 De joi până joi 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 Interes general 18.00 Lozul cel mare 19.00 Exclusiv în România 20.00 Telejurnal 21.10 Talk- show 22.30 Starea naţiei 23.25 Anchetele comisarului Antonescu 23.55 Film: „Ultima bandă" (coprod., 2007). Cu: Vincent Elbaz, Gilles Lellouche 1.55-5.35 Reluări.

PRO TV
7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 15.00 Lecţii de viaţă 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Transport blindat" (SUA, 2009). Cu: Matt Dillon, Jean Reno, Laurence Fishburne 22.00 Ştirile ProTv 22.45 Serial: „Terra Nova" 23.45 Serial: „Lege şi dreptate" 0.45 Film (r) 3.15 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Măruţă (r).

Fa
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Film: „Căpitanul America: Primul Răzbunător" (SUA, 2011). Cu: Chris Evans, Sebastian Stan, Tommy Lee Jones 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Film (r) 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV
6.45 Teleshopping 7.15 Film (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Focus din inima României (r) 10.15 Casa: construcţie şi design (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin 12.15 Dosarele DNA (r) 13.55 Nimeni nu-i perfect 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Cireaşa de pe tort 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 M-a făcut mama artist 22.15 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Focus Magazin (r) 0.15 M-a făcut mama artist (r) 2.15-6.00 Reluări.

acasă
6.00 Vorbeşte lumea (r) 8.00 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 9.00 Teleshopping 9.15 Serial (r) 11.30 Serial (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă" 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Îngeri şi nobili" 20.00 Serial: „Avenida Brasil" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 3.15 Doamne de poveste.

TVR 2
7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.30 Interviu eveniment (r) 10.00 Documentar 360º — GEO 11.00 Serial (r) 11.45 Teleshopping 12.00 La fix 13.10 Jurnal de secol 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Legea lui Doyle" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Film: „Phoebe în ţara minunilor" (SUA, 2008). Cu: Elle Fanning, Patricia Clarkson 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „CSI: Crime şi investigaţii" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
6.15 Film (r) 8.15 La Măruţă (r) 10.00 Serial: „La bloc" (r) 12.00 Film (r) 14.30 Film: „Ce femeie!" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Doi băieţi şi multe fete" (SUA, 2009). Cu: Nicholas D'Agosto 20.30 Film: „Răpire de persoane" (coprod., 2004). Cu: Robert Redford, Willem Dafoe 22.30 Film: „Încredere trădată" (SUA, 2004). Cu: Marlo Thomas, Vondie Curtis-Hall 0.30 Film (r) 2.30 Cine A.M.

VINERI - 29 ianuarie

TVR 1
7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Poveşti în halate albe 11.00 Serial: „Călători în lumi paralele" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Toscanei" 13.00 O ţară mai bună (r) 13.30 M.A.I. aproape de tine 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi 16.00 TVRi 20 17.00 Ne vedem la TVR 19.00 Exclusiv în România 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Bărbatul de la Hotelul Ritz" (SUA, 1989). Cu: Joss Ackland, Leslie Caron, Philip Weber 0.30-5.35 Reluări.

PRO TV
7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 15.00 Lecţii de viaţă 16.00 Ce spun românii 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Cartea lui Eli" (SUA, 2010). Cu: Denzel Washington, Mila Kunis 22.30 Film: „Nuntă cu peripeţii" (coprod., 2012). Cu: Robert De Niro, Katherine Heigl 0.15 Film (r) 4.30 Vorbeşte lumea (r) 6.00 Lecţii de viaţă (r).

Fa
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.30 Film: „Wanted" (SUA, 2008). Cu: James McAvoy, Angelina Jolie 22.30 Film: „Terminator 3: Supremaţia roboţilor" (SUA, 2003). Cu: Arnold Schwarzenegger, Nick Stahl 0.30 Film (r) 4.00 Acces direct (r).

PRIMA TV
6.45 Teleshopping 7.15 După faptă şi răsplată (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Focus din inima României (r) 10.15 Secrete de Stil 11.00 Teleshopping 11.30 Focus Magazin 12.15 La TV (r) 13.55 Şcoala.tv 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Cireaşa de pe tort 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Nunţi de poveste 22.15 La TV 23.00 Trăsniţii 2.00-6.00 Reluări.

acasă
6.00 Vorbeşte lumea (r) 8.00 Serial: „Sufletul meu pereche" (r) 9.00 Teleshopping 9.15 Serial (r) 11.30 Serial (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă" 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Îngeri şi nobili" 20.00 Serial: „Avenida Brasil" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 3.15 Doamne de poveste.

TVR 2
7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.30 Natură şi sănătate (r) 10.00 Documentar 360º — GEO 11.00 Serial (r) 11.45 Teleshopping 12.00 La fix 13.10 Jurnal de secol 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Legea lui Doyle" 18.00 Telejurnal 19.25 Handbal masculin: Semifinala 1 21.00 Arte, carte şi capricii 21.55 Handbal masculin: Semifinala 2 23.40 Film: „Căsătoria lui Zoe" (SUA, 2010). Cu: Michael Angarano 1.20-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
6.15 Film (r) 8.30 La Măruţă (r) 10.00 Serial: „La bloc" (r) 12.00 Film (r) 14.00 Film: „Nu o poţi lua cu tine după moarte" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Culoarea dragostei" (SUA, 2000). Cu: Dwayne Donald 20.30 Film: „Mireasa e iubita mea!" (SUA, 2008). Cu: Patrick Dempsey 22.30 Film: „Dans pe apă" (SUA, 1992). Cu: Eric Stoltz, Helen Hunt 0.45 Film (r) 2.45 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ - 30 ianuarie

TVR 1
7.00 Gala umorului (r) 8.00 Serial: „Micul Dracula" 9.00 Politică şi delicateţuri (r) 10.00 Zon@ 11.10 O dată-n viaţă (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Film: „Emigrantul " (SUA, 1917). Cu: Charles Chaplin 15.00 Ora regelui 16.00 Akram Khan Company — „KAASH" 17.10 Film: „Povestea lui Noah Dearborn" (SUA, 1999) 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.00 Serial: „Nebunii de pe Madison Avenue" 22.50 Starea naţiei. Best of 23.45 Profesioniştii 0.40 Film: „Escrocherii financiare" (Marea Britanie, 1999). Cu: Ewan McGregor, Anna Friel 2.20-5.45 Reluări.

PRO TV
7.00 Ştirile ProTv 10.00 Ce spun românii (r) 11.00 Film: „Primul sărut" (SUA, 1991) 13.00 Ştirile ProTv 13.05 Film: „Ingredientele dragostei" (UK, 2006) 15.00 Film: „Schimbul" (SUA, 2010). Cu: Jennifer Aniston, Jason Bateman 17.00 Film: „Mişcarea perfectă" (SUA, 2010) 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinţi" 22.15 Film: „Superpoliţistii" (SUA, 2001) 23.45 Las Fierbinţi (r) 1.15 Film (r) 4.30 Lecţii de viaţă (r).

Fa
6.00 Observator 9.00 Serial: „Lassie" 10.00 Te pui cu blondele? (r) 12.30 Camera Café 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 Film: „Scufiţa Roşie" (SUA, 2011). Cu: Amanda Seyfreid 22.00 Film: „Piraţii din Caraibe: Pe ape şi mai tulburi" (SUA, 2011). Cu: Johnny Depp, Geoffrey Rush, Penelope Cruz 1.00 Film: „Eu şi Marley" (SUA, 2008). Cu: Jennifer Aniston, Owen Wilson 3.45 Film (r).

PRIMA TV
6.45 Teleshopping 7.30 Cireaşa de pe tort (r) 8.15 Mondenii (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Jurnalul STV Junior (r) 11.00 Focus Magazin (r) 11.45 Constantin 60 (r) 12.45 Trăsniţii (r) 15.15 La TV 16.00 Film: „Secretul armei secrete" (România, 1988) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Schimb de mame 22.00 Serial: „Putere şi Glorie" 0.00-6.00 Reluări.

acasă
6.00 Dezvăluiri din lumea telenovelelor 8.00 Serial (r) 8.45 Teleshopping 9.15 Serial (r) 11.30 Serial (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă" 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Film 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 1.30-4.00 Reluări 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2
7.15 Teleshopping 8.00 Europa 360º (r) 8.30 Cap compas (r) 9.00 Mic dejun cu un campion 9.55 Biatlon 12.00 Misterele istoriei 12.30 Deportaţii 13.25 Biatlon 16.00 Memorialul durerii 17.00 Popasuri folclorice 18.00 Telejurnal 18.30 Locuri, oameni si comori 19.00 Arte, carte şi capricii (r) 20.10 Film: „Ex" (Italia, 2009). Cu: Alessandro Gassman, Cristiana Capotondi 22.20 Filmul de artă: „Casa Buddenbrook" (partea a II-a) 23.55 Jurnal de secol 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
8.15 Doamne de poveste (r) 9.15 La Măruţă (r) 10.45 Serial: „La bloc" (r) 12.45 Film (r) 14.45 Film (r) 16.45 Serial: „La bloc" 18.45 Film: „Stă să plouă cu chiftele" (SUA, 2009). Cu: Bill Hader, Anna Faris 20.30 Film: „O moarte mai bună" (SUA, 2000). Cu: Scott Wiper, Jack Conley 22.30 Film: „Asasini cibernetici: Vânătoarea" (Canada, 2009). Cu: Gina Holden, Jana Pallaske 0.30 Film (r) 2.30 Cine A.M.

DUMINICĂ - 31 ianuarie

TVR 1
7.00 Teleenciclopedia (r) 8.10 Universul credinţei 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viaţa satului 13.00 Tezaur folcloric 14.00 Telejurnal 14.30 Tezaur folcloric 15.30 Descălecaţi în Carpaţi 16.00 Politică şi delicateţuri 17.00 Gala umorului 18.00 Lozul cel mare 18.35 Observatori la Parlamentul European 19.30 Zâmbeste, mâine va fi mai bine (sau la fel) 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Castele din cărţi de joc" (SUA, 1993). Cu: Kathleen Turner, Tommy Lee Jones 23.00 Garantat 100% (r) 23.50-5.35 Reluări.

PRO TV
7.00 Ştirile ProTv 10.00 Ce spun românii (r) 11.00 Film (r) 13.00 Ştirile ProTv 13.05 Film (r) 15.00 Film: „Mişcarea perfectă" (r) 17.00 Film: „Poliţist sub acoperire" (SUA, 2005). Cu: Tommy Lee Jones 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Trei zile de coşmar" (coprod., 2010). Cu: Russell Crowe, Elizabeth Banks 23.00 Film: „Cei ales" (România, 2015). Cu: Laura Cosoi, Carmen Fulger 1.30-5.30 Reluări.

Fa
6.00 Observator 9.00 Film: „Barbie în Povestea sirenei 2" (SUA, 2012) 10.30 Film: „Dă-i bătaie!" (SUA, 2009). Cu: Ellen Page, Drew Barrymore 12.30 Camera Café 13.00 Observator 13.30 Film (r) 16.00 Super Bingo Metropolis 17.30 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 Serial: „Mr. Bean" 20.30 Film: „Jocuri la nivel înalt" (SUA, 2009). Cu: Ben Affleck, Russell Crowe 23.00 Film: „Fortăreaţa" (SUA, 1996). Cu: Nicolas Cage, Sean Connery 1.30-3.30 Filme (r).

PRIMA TV
7.00 Teleshopping 7.30 Mondenii (r) 8.15 Şcoala.tv (r) 9.20 Teleshopping 10.00 Secrete de Stil 10.30 Playtech (r) 11.00 Focus Magazin (r) 11.45 Dosarele DNA (r) 12.45 Epic Show 13.30 Mondenii 15.30 Film: „Cucoana Chiriţa" (România, 1986). Cu: Draga Olteanu Matei, Dem Rădulescu 17.30 Cronica Zilei — Retrospectivă 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Schimb.de mame 22.00 Trădaţi în dragoste 0.00 Film (r) 1.00-6.00 Reluări.

acasă
6.00 Dezvăluiri din lumea telenovelelor 8.00 Serial (r) 9.00 Teleshopping 9.30 Serial (r) 11.30 Serial (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Pasiune interzisă" 15.00 Serial: „Diamantul nopţii" 16.00 Serial: „Spune-mi că eşti a mea!" 17.00 Serial: „Sufletul meu pereche" 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Film 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.30 Serial: „Santa Diabla" 1.30-4.00 Reluări 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2
7.15 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Ferma 9.55 Biatlon 12.00 Cap Compas 12.30 A doua emigrare 13.00 Natură şi aventură 13.25 Biatlon 15.55 Handbal masculin: Finala mică 17.40 Jurnal de secol 18.00 Telejurnal 18.25 Handbal masculin: Finala 21.10 Film: „Osânda" (România, 1977). Cu: Amza Pellea, Ioana Pavelescu 23.10 Film: „Fructe de pădure" (România, 1983). Cu: Manuela Boboc, Nicolae Diaconu 23.50-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
7.45 Doamne de poveste 8.45 Film (r) 10.45 Serial: „La bloc" (r) 12.45 Film: „Culoarea dragostei" (r) 14.45 Film (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Nebuni de legat" (SUA, 1985). Cu: Gene Wilder, Richard Pryor 20.30 Film: „Cartea junglei II" (SUA, 1997). Cu: Gulshan Grover, Jamie Williams 22.15 Film: „Bancomatul terorii" (coprod., 2012). Cu: Alice Eve, Josh Peck, Brian Geraghty 0.00 Film (r) 2.00 Cine A.M.

Integramă de **M. ALBU**

RAȚIONAMENTE

BABY-SITTER VINDECĂ-TOARE		PIERDERE CU FIREA POMI CU IONATANE		A BĂGA LA SPĂLAT MARGINI DE DEAL!		ÎN PALTON! DEVENIT INUMAN		CADOU GRAȘI PESTE MĂSURĂ		HĂȚIȘ ȚINUTUL CU ÎNGERI
ÎN ÎNTREGIME SEZON DE PLAJĂ							STIL DE ÎNOT LIPIT CU AUTOGEN			
				MISTUITE DE FOC FINAL DE ROMAN!					BLUZE DE IN SĂBII TURCEȘTI	
ZICE LUMEA INDICĂ POZIȚIA					A PERCEPE SUNETELE TRAIUL DE ZI CU ZI					PIESE DE COLȚ LA ȘAH
		PRIVIT CU PIZMĂ ZIDITOR DE BISERICI								CĂZUT ÎN RUINĂ
	ARIPI DE COCOR! REGII ARABIEI			FIR DE URZEALĂ ÎNCEPUT DE REFREN!				ARMĂ PE AFET ATAC ÎN TROMBĂ		
						CORONA PAPEI NU ÎN ALTĂ PARTE				
VIOARĂ DIN OAȘ ÎN CAMION! CIUR			COADĂ DE COMETĂ FIR PE PAPIOTĂ				ȚĂȚA VACII CAP DE URANGUTAN!			
				A DELIRA PLANTĂ TEXTILĂ						GINA PATRICHI
CERCURI CU SPIȚE REGIMURI DICTATORIALE					RAMURI DE COPAC					
							PERETE NAZAL			

Sfaturi practice

Haworthia

Este o plantă suculentă, fiind asemuită cu aloe, originară din Africa de Sud și Madagascar. Genul include 70-90 de specii.

Preferă zonele umbrite, se udă moderat și se fertilizează regulat.

Când temperaturile sunt foarte ridicate, planta poate deveni de culoare portocaliu-roșiatică, iar când se mai răcește revine la culoarea verde.

Nu se plasează direct în lumina soarelui deoarece

Sunt crescute pentru frumusețea formei lor, dispunerea frunzelor fiind în formă de rozetă. Se pot dezvolta pe verticală sau ca o rozetă plată.

frunzele se pot arde și se înnegresc.

Se udă doar atunci când pământul se usucă. În anotimpurile reci, planta se udă o dată la 4-6 săptămâni. Vara, de două ori pe săptămână.

Se înmulțește prin divizarea plantelor noi care apar sau a rădăcinilor. *(D.M.)*

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirinturile.

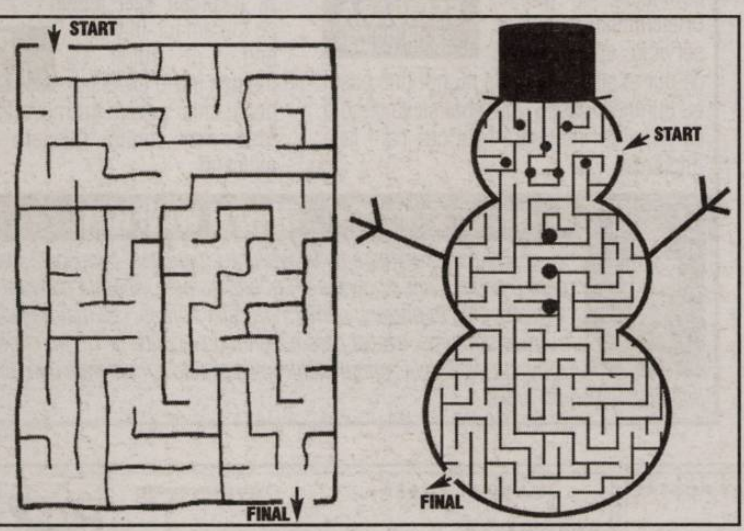

SOLUȚIA INTEGRAMEI „RAȚIONAMENTE":
Orizontal: S - O - O - D - I - U - TALMESBALMES - FEERII - ANTI - ITAN - IACI - CE - ETIC - TREI - R - SA - RACAI - ASI - E - TERN - NARI - SEU - IESIT - GG - TREAZA - ADIA - AN - STARI - ALO - ITE - TITANIC - VIRUS - TIPSII.

Soluția «SUDOKU» — jocul săptămânii 2

6	3	7	9	2	1	4	5	8
1	8	2	3	4	5	9	6	7
5	4	9	8	6	7	3	2	1
2	7	3	6	5	4	8	1	9
4	9	6	1	8	3	5	7	2
8	1	5	2	7	9	6	4	3
9	6	8	4	1	2	7	3	5
3	5	1	7	9	6	2	8	4
7	2	4	5	3	8	1	9	6

Umor

Doi moldoveni la pescuit:

– Bă, Gheorghe, știi bancul cu undița?

– Nu.

– Ghici?

– Ce, bă?

– Ghici undiț-am găsit nevasta azi-noapti?

Un tip fujuiește o bancă, ascunde banii, dar în cele din urmă este prins. Adus în fața judecătorului, acesta îi spune:

– Dom'le, dacă dai banii înapoi, îți voi micșora pedeapsa!

– Dacă voiam să dau banii înapoi, făceam un împrumut!

O femeie geloasă a citit mesajele soțului de pe Facebook și i-a dat multe like-uri cu tigaia...

Verificați-vă cunoștințele!

Unirea Principatelor

Multe dintre aceste întrebări ne-au fost trimise de prietena noastră și a rubricii, doamna Florentina Gorea din Toplița.

1. Care au fost în divanurile ad-hoc cei doi țărani, din Țara Românească și Moldova, care s-au remarcat prin atitudinea lor civică?
2. În ce perioadă a fost domnitor în Țările Române, Alexandru Ioan Cuza?
3. Cine a rostit memorabilele cuvinte: „Unirea, națiunea a făcut-o!"?
4. Ce pictor român (1831-1891) a realizat în 1857 tabloul alegoric „Unirea Principatelor"?
5. Cine este autorul melodiei „Hora lui Cuza Vodă" pe versurile lui Dimitrie Bolintineanu?
6. Cum se numea inițial (1848) poezia lui Vasile Alecsandri, Hora Unirii, publicată sub acest ultim nume în 1856?
7. Cine a realizat statuia lui Alexandru Ioan Cuza, aflată în Piața Unirii din Iași?

Răspunsurile pentru numărul 1

1) Data nașterii marelui nostru poet, acceptată de cei mai mulți dintre cercetători este 15 ianuarie 1850. Există însă și unii care susțin că s-a născut la 20 decembrie 1849. 2) Primele poezii trimise de Mihai Eminescu la revista „Convorbiri literare" au fost: „Venere și Madona", „Epigonii", „Mortua est!". 3) În timpul ședерii sale la Iași, Mihai Eminescu a lucrat ca redactor la „Curierul de Iași". 4) Primul volum de versuri al lui Mihai Eminescu a apărut în 1883. 5) Piesa de teatru „Rapsozii" a fost scrisă de Victor Eftimiu. 6) Compozitorul Gheorghe Scheletti (1837-1887) a pus pe muzică poezia lui Eminescu „Ce te legeni, codrule". 7) Autorul statuii lui Eminescu din Montreal este sculptorul Vasile Gorduz.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările la tema „Hamlet" am primit:

◆ **7 răspunsuri corecte:** *Florentina Gorea,* Toplița; *Mioara Popa, Daniela Nicolae și Raluca Petrescu,* Iași; *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Matei Bărbulescu* și *Florin Mateescu,* Iași; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Ing. Mihai Călcăianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Ing. Mihai Waspusch,* București.

◆ **6 răspunsuri corecte:** *Violeta Cristea,* Iași; *Cecilia Ivan,* Ploiești; *Monica Vlad,* Timișoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Ileana Popa,* Baia Mare; *Viorica Simion,* Arad; *Ană Ioan,* Brăila; *Codruța Matei,* Bacău; *Ioana Stoicescu,* București; *Bogdan Cristea,* Timișoara; *George Ionescu,* Ploiești; *Dan Voicu,* Turnu Măgurele; *Ionel Petrescu* și *Radu-Andrei Ciobanu,* București.

◆ **5 răspunsuri corecte:** *Constanța Micu,* Arad; *Cristina Dimitriu,* Iași; *Ilinca Stănescu,* Ploiești; *Simona Cristescu,* Urziceni; *Ioana Costea,* Pitești; *Georgeta Ioan,* București; *Titel Cozma,* Iași; *Vasile Suciu,* Baia Mare; *Ion Vasilescu,* Arad și *Cristian Marinescu,* București.

✉ ***VIORELA CONSTANTINESCU, București.*** Vă mulțumim pentru aprecieri și pentru sugestii. Ne vom ocupa într-un număr viitor de monumentul respectiv.

✉ ***KOLEA KURELIUC, Măriței.*** Am primit revista trimisă pentru care vă mulțumim. Suntem încântați că ne-ați rămas același cititor fidel. *(I.S.)*

CRONICA TV

Voci calde

Într-una dintre emisiunile „Opriți timpul!" (Național TV), Corina Chiriac a fost la un pas de a realiza unul dintre cele mai reușite show-uri dacă și-ar fi reprimat amabilitatea de a o invita în studio pe Silvia Dumitrescu. Iată și explicația, umbrită, probabil, de subiectivism: realizatoarea a intenționat să reunească interpreți de muzică ușoară cu voci calde, cu un timbru plăcut și cu un repertoriu agreabil, îndrăgiți în special de romanticii peste care au trecut anii, optând — cu excepția Silviei Dumitrescu — pentru Stela Enache, Ileana Șipoteanu, Cătălin Crișan și Mihai Constantinescu ale căror șlagăre ne emoționează.

Silvia Dumitrescu, o cântăreață de muzică pop care a încercat să se impună în spectacole mai degrabă prin extravaganța scenică a făcut notă discordantă. Mi-e greu să cred că-și amintește cineva vreo piesă cântată de ea. Dar sunt sigur că piese precum

„Ce mult te-am iubit" (Ileana Șipoteanu) sau „O lume minunată" (Mihai Constantinescu) au rămas în memoria muzicală a celor care au îndrăgit vechea generație de cântăreți. Ca să nu mai vorbim de vocea și șlagărele Angelei Similea sau ale lui Florin Bogardo. Mult regretatului Florin Bogardo...

Pe ce post ne uităm la știri?

Emisiunile de știri, după cum bine se știe, sunt un amalgam de informații oripilante — crime, sinucideri, violuri, pedofilie etc. — dezvăluiri, uneori, jenante din lumea „VIP"-urilor", de evenimente sociale, politice, de multe vești rele, informații utile etc.

De obicei apare și o știre-bombă cu titlul subtitrat care se anunță peste câteva clipe dar este dezvăluită în finalul emisiunii. Și care se dovedește a fi un foc de paie. *O șmecherie* care să te țină în fața televizorului pentru ca postul să facă audiență. O vreme am avut impresia că una dintre cele mai serioase emisiuni de știri este difuzată de România Tv. Cât m-am înșelat!

Într-una din seri, într-o singură emisiune difuzată au fost transmise știri de mare „interes": Jasmine, dansatoarea din buric cunoscută din emisiuni tv ca fosta iubită a lui Leo de la Strehaia și-a făcut lifting; Cristina, iubita lui Șopârlă, un cântăreț agresiv din ex-Animal X, a lovit în cap un angajat cu un pește congelat apoi a lovit în nas doi polițiști; într-o piscină, s-a scurs clor, un tânăr din Maramureș s-a sinucis... Comentariile sunt de prisos. *(Dorin Măran)*

ZODIACUL EUROPEAN

— stări, tipologii şi obiceiuri 2

BALANŢĂ. ● ***Caracter:*** simt nevoia să fie în permanentă legătură cu mediul şi cu sensibilităţile altora. Au un dar natural de a scoate din oameni tot ce este mai bun şi pot fi răniţi foarte uşor de indiferenţă şi răutate. ● ***Temperament:*** Prietenoşi, sociabili, charismatici, grijulii. Se bucură de adunări sociale şi sunt comunicatori talentaţi. ● ***Arhetipul zodiei:*** Iubitul. Îşi vor căuta perechea ideală toată viaţa faţă de care vor fi loiali până la sfârşit. Cea mai mare frică a lor este să nu fie iubiţi. ● ***Cele mai mari temeri:*** le displace lipsa de echilibru şi le este frică să nu ia vreo decizie care să le schimbe viaţa în rău. ● ***Obiceiuri legate de somn:*** oscilează între dormit prea mult şi insomnie. După perioade când dorm puţin, pot petrece chiar şi câteva zile în pat. Un somn echilibrat este un semn bun de echilibru pentru aceşti nativi. ● ***Unde sunt probleme:*** lene, nehotărâre şi narcisism.

SCORPION. ● ***Caracter:*** planificatori strategici, trăiesc într-un univers de idei, curiozităţi şi cunoştinţe. Sunt extrem de eficienţi, intuitivi, secretoşi şi misterioşi. ● ***Temperament:*** ambiţioşi, charismatici, uneori prea colerici, extrem de bine organizaţi, dar cad prea uşor dintr-o extremă în alta. ● ***Arhetipul zodiei:*** Conducătorul. Puterea nu este totul! Aşa ar trebui să înţeleagă nativii Scorpion, care au o dorinţă neastâmpărată de a controla totul şi de a cunoaşte pentru a putea conduce. ● ***Cele mai mari temeri:*** eşecul le creează un sentiment de anxietate, se tem să nu dea greş sau să nu-i dezamăgească pe cei din jur. ● ***Obiceiuri legate de somn:*** poate supravieţui o perioadă cu minimum de somn posibil, însă când se destresează vor recupera. Nativii care sunt nefericiţi pot suferi de insomnii şi au nevoie de perioade mai mari de recuperare. ● ***Unde sunt probleme:*** firi îndoielnice, încăpăţânaţi, fanatici.

SĂGETĂTOR. ● ***Caracter:*** trăiesc într-o lume a acţiunii, în care regulile sunt considerate ca linii directoare. Se mişcă rapid, vorbesc repede şi charismatic, le place să se distreze şi sunt foarte mândri. Deşi sunt extrem de inteligenţi, şcolarizarea poate fi pentru ei o provocare. ● ***Temperament:*** sangvin, fundamental impulsiv, sociabili şi charismatici. Îşi fac uşor noi prieteni, au simţul umorului şi se bucură de întâlnirile cu amicii favoriţi. ● ***Arhetipul zodiei:*** Exploratorul. Nu au nevoie de garduri, ci de libertate ca să rătăcească în lume şi în mod constant să caute plăceri şi experienţe noi. ● ***Cele mai mari temeri:*** se tem de control pentru că le place libertarea, urăsc să fie ţinuţi în frâu, să se simtă presaţi, cenzuraţi. ● ***Obiceiuri legate de somn:*** chiar dacă dorm doar câteva ore, a doua zi pot munci până la epuizare. Ei visează cu o anumită semnificaţie şi se pot trezi încântaţi de ceea ce li s-a arătat în vis. ● ***Unde sunt probleme:*** tendinţă de exagerare, firi uituce, nepăsători.

CAPRICORN. ● ***Caracter:*** nativii acestei zodii se nasc cu un dezvoltat simţ al datoriei, sunt organizaţi, metodici. Pot fi de încredere la nevoie. ● ***Temperament:*** melancolici, introvertiţi, grijulii, foarte atenţi la detalii şi se îngrijorează prea uşor. Sunt extrem de perfecţionişti şi foarte conştienţi de cruzimea din lume. ● ***Arhetipul zodiei:*** Creatorul. Le place să creeze chestii de durată, sunt perfecţionişti şi doresc să-şi realizeze visele. ● ***Cele mai mari temeri:*** nu vor să fie înţeleşi greşit, îi sperie gândul că nu sunt capabili de ceva, vor să aibă succes indiferent de situaţie. ● ***Obiceiuri legate de somn:*** apreciază calitatea somnului şi vor dormi pe săturate, fiind conştienţi că e spre binele lor. O insomnie poate indica o adevărată problemă de sănătate pentru aceşti nativi. ● ***Unde sunt probleme:*** singuratici, pesimişti, uituci.

VĂRSĂTOR. ● ***Caracter:*** caută să înţeleagă lumea în care trăiesc şi pun mare preţ pe intuiţia lor. Sunt inteligenţi, vizionari, raţionali şi gândesc logic. ● ***Temperament:*** sangvin, fundamental impulsivi, sociabili şi charismatici. Le place să îşi facă noi prieteni şi au simţul umorului. ● ***Arhetipul zodiei:*** Rebelul. Tind să revoluţioneze şi să răstoarne tot ce se cunoaşte până acum. Caută să şocheze şi sunt cunoscuţi pentru ideile radicale şi originalitate. ● ***Cele mai mari temeri:*** le este teamă de izolare, se ataşează foarte mult de cei pe care îi iubesc şi nu suportă să fie ţinuţi izolaţi de aceştia. ● ***Obiceiuri legate de somn:*** dacă au probleme sunt foarte agitaţi în somn. Gândurile nu le dau pace şi utilizarea noii tehnologii sau a lecturii îi poate ajuta să treacă mai uşor peste toate. ● ***Unde sunt probleme:*** generozitate exagerată, schimbători, cicălitori.

PEŞTI. ● ***Caracter:*** axaţi pentru a face lumea mai bună, vor să ajute mulţi oameni, sunt idealişti care se bazează mult pe intuiţia lor, fiind foarte interesaţi şi de subconştient. ● ***Temperament:*** flegamatici, afectuoşi, sunt relaxaţi şi destul de receptivi, extrem de grijulii. ● ***Arhetipul zodiei:*** Nevinovatul. Îşi creează o lume a lor, ideală şi imaginară, unde visează să fie fericiţi, credincioşi. Sunt cunoscuţi ca utopici şi tradiţionalişti. ● ***Cele mai mari temeri:*** dacă sunt respinşi de cei din jur şi mai ales dacă îi supără fac adevărate crize de anxietate; acceptă cu greu un răspuns negativ şi trec cu greu peste o ceartă serioasă cu cineva. ● ***Obiceiuri legate de somn:*** somnul este ca un drog pentru aceşti nativi şi dintre toate zodiile au nevoie de cel mai mult timp pentru odihnă. Prin natura lor, somnul le reface rezervele de energie. ● ***Unde sunt probleme:*** materialişti, indecişi, retraşi.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Studii ştiinţifice, puse sub semnul întrebării? ■ „Rebeliunea boxerilor", un ring însângerat ■ Tâlhari legănaţi de valuri ■ Oraşul sfânt Anudhanapura ■ Cele mai credincioase vedete ■ Pneumonia omoară copiii! ■ Fiecare aliment are timpul său ■ Bătrâneţe fără tinereţe şi moarte fără de viaţă

HOROSCOP

25-31 ianuarie 2016

BERBEC 21.03-20.04

Sunteţi prea ocupaţi cu munca şi nu vă mai gândiţi şi la sufletul dumneavoastră. Lăsaţi măcar pe cei dragi să se ocupe de aceasta. Planurile făcute se vor concretiza abia în a doua jumătate a săptămânii şi asta vă va mulţumi.

TAUR 21.04-21.05

În prima jumătate a săptămânii puteţi să vă abordaţi planurile cu elan însă nu uitaţi să faceţi diferenţa între muncă şi plăcere. Dacă tot simţiţi nevoia de consolare, încercaţi să nu vă mai plângeţi atât prietenilor. Nu faceţi decât să-i îndepărtaţi. Concentraţi-vă mai mult pe partener şi pe iubirea pentru acesta.

GEMENI 22.05-21.06

Săptămâna ce urmează este foarte importantă pentru dumneavoastră. S-ar putea să vă schimbaţi tacticile de afaceri sau chiar să vă orientaţi spre o altă ocupaţie. Abia în weekend vă veţi relaxa deoarece în restul săptămânii veţi fi ocupaţi de sarcinile de la serviciu şi de cele de acasă.

RAC 22.06-21.07

Ordinea de zi pe care cu strictеţe aţi stabilit-o se schimbă brusc atunci când vă hotărâţi să adoptaţi un nou stil de viaţă. Poate veţi fi mai atenţi la ce mâncaţi şi vă mai stăpâniţi un pic pofta de a mânca prea condimentat. În weekend un vechi prieten vă ţine companie şi vă aduceţi aminte împreună ce bine petreceaţi odată.

LEU 22.07-22.08

Sarcinile plictisitoare vă fac să pierdeţi timpul, credeţi dumneavoastră. Nu uitaţi că productivitatea este rezultatul unei planificări inteligente şi a unui efort concentrat. Lăsaţi deoparte dorinţa poate prea mare de a lenevi şi puneţi-vă în mişcare.

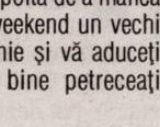

FECIOARĂ 23.08-22.09

Preocupările legate de casă, familie şi de persoana iubită vă domină gândurile. O frustrare legată de conflictele cu rudele, prietenii sau colegii de serviciu apare pentru că pur şi simplu aceştia nu pot ţine pasul cu dumneavoastră. Ar trebui să vă gândiţi că fericirea interioară este cea care face diferenţa!

BALANŢĂ 23.09-22.10

Perseverenţa este cheia succesului în aceste zile. Cineva din cercul de prieteni încearcă să vă şantajeze emoţional. Nu-i veţi cădea în plasă dacă nu daţi crezare zvonurilor ce vă ajung la urechi. Spre sfârşitul săptămânii vă iese un câştig financiar consistent.

SCORPION 23.10-21.11

Descoperiţi cu uimire că aveţi din ce în ce mai puţini prieteni, cu toate că nu le-aţi înşelat aşteptările niciodată, ba chiar v-aţi întors împotriva familiei din cauza lor. Nemulţumirile legate de contracte le veţi analiza împreună cu partenerii, chiar dacă nu mai aveţi încredere prea mare în nimeni.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Stresul îşi pune amprenta asupra temperamentului dumneavoastră iar găsirea unei soluţii vă poate reduce din tensiunea acumulată. Dacă simţiţi nevoia să vă îmbunătăţiţi cunoştinţele în weekend aveţi tot timpul necesar să învăţaţi mai multe.

CAPRICORN 22.12-19.01

Este posibil să începeţi săptămâna cu un câştig ce vă va ridica moralul. Nerăbdarea vă împinge spre gesturi necugetate. Păstraţi-vă calmul şi nu iscaţi certuri la locul de muncă sau acasă. Un pic de diplomaţie nu strică. Nu aruncaţi vina pe cine nu trebuie. Puteţi jigni foarte uşor!

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Sunteţi mult prea preocupaţi să vorbiţi despre dumneavoastră decât să-i mai şi ascultaţi pe cei din jur. Amintiţi-vă că aveţi două urechi şi o gură şi puteţi asculta mai mult decât să vă văicăriţi. În rest, zilele săptămânii sunt mulţumitor de benefice şi vă veţi încărca cu mult optimism.

PEŞTI 19.02-20.03

Nu vreţi să aveţi reputaţia de a fi indecişi şi superficiali iar din această cauză încercaţi să-i ajutaţi pe toţi din jur. În weekend s-ar putea să mergeţi într-o excursie, poate chiar pentru promovarea afacerilor, însă mai multă relaxare nu strică nicicând.

Nativul săptămânii: **OPRAH WINFREY** (29.01.1954)

Este o realizatoare de televiziune americană, cunoscută mai ales pentru serialul talk-show care îi poartă numele. Această nativă a zodiei Vărsător este în prezent, conform revistei Forbes, cea mai bogată femeie de culoare din lume, averea personală fiindu-i cotată la 1,5 miliarde de dolari. A întreprins ample acţiuni filantropice şi este considerată una dintre cele mai influente femei din lume.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon: 0213178964

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	6,00 LEI
❑ 2 LUNI	12,00 LEI
❑ 3 LUNI	18,00 LEI
❑ 4 LUNI	24,00 LEI
❑ 5 LUNI	30,00 LEI
❑ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonaţi-vă la magazin

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion — la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat la care se adaugă taxa de expediere de maxim 5 lei) sau să achitaţi în conturile bancare indicate la pagina 2 şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe şase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii.

CUPON MANDAT POŞTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION — la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piata Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu centrul mandate
POŞTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ştampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE 0722625622

SERIE NOUĂ - 1282 ● ANUL LIX ● 28 IANUARIE 2016 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 4 (3032)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Furtul ideilor unei persoane e plagiat, iar al mai multor persoane, cercetare ştiinţifică.*
Albert Einstein

■ *Dragostea e ca vântul. Nu-l vezi, dar îl simţi.*
Nicholas Sparks

Caleidoscop

Te faci frate cu... agentul
PÂNĂ TRECI PUNTEA

Femina club

Lecţii de nutriţie
Sursă sigură de B12

Dosarele frumuseţii
Remedii miraculoase

Istorii uitate

„REBELIUNEA BOXERILOR”, un ring însângerat

Consultaţii fără plată

FIECARE ALIMENT are timpul său

Meta-cercetarea, un fel de „poliţie” a ştiinţei

Studii ştiinţifice puse sub semnul întrebării!

E greu să combaţi puterea ştiinţei, cu atât mai mult cu cât ea a devenit un fel de „religie laică”, o putere care pretinde că deţine toate explicaţiile legate de om, lume, Univers şi în faţa căreia nu poţi decât să te supui. Dar, e chiar aşa?

Ne-am exprimat în această pagină, de mai multe ori, rezerve în legătură cu teorii mai vechi, cum ar fi cea a „găurilor negre” sau a Big Bang-ului, ca să amintim doar două dintre cele legate de Univers, sau mai noi, legate de evoluţia omului pe Pământ. Unele rezerve le-am avut şi în legătură cu studii care încercau să convingă lumea, prin preluarea lor de marile agenţii de presă globalizate, despre adevărurile lor parţiale. Rezervele erau pur jurnalistice, nu puneau în discuţie faptele ştiinţifice, ci o anumită logică şi mai ales concluziile care păreau uneori de-a dreptul ştiinţifico-literare, practic simple supoziţii generalizatoare care duceau mai mult spre ficţiune decât spre ştiinţă. Adică acea ştiinţă care trebuie să lucreze cu concepte exacte, riguroase, verificabile.

Astăzi, a publica studii ştiinţifice în reviste de largă vizibilitate şi notorietate este o adevărată modă, fără ca nimeni să se întrebe, însă, jurnalistic şi logic, care este credibilitatea surselor. A devenit un clişeu sintagma „cercetătorii americani (englezi, ruşi, chinezi, francezi etc.) au descoperit că...” şi ea este suficientă pentru ca lumea să-i dea crezare. Ea vrea să demonstreze atotputernicia ştiinţei care — nu este aşa? — se diferenţiază de ficţiune, de literatură. Adică, dacă aşa spune un studiu, înseamnă că aşa este! Aşa se face că astăzi există studii, şi care sunt preluate la nivel planetar de mass-media, despre practic orice, de la studii care evaluează tendinţele legate de dietă şi de reţetele ei, până la experimente legate de genetică, de comportament sau de nivelul de fericire.

Oamenii privesc informaţiile ştiinţifice vehiculate de presă ca pe nişte adevăruri de necontestat care, culmea, au ajuns ne guverneze modul de gândire şi de acţiune. Nu se aude nicio reacţie a cercetătorilor legate de aceste studii, e parcă vorba despre un cartel al încrederii în care niciun om de ştiinţă nu vrea să-şi deranjeze colegii. Rare sunt cazurile în care unele studii ştiinţifice sunt „atacate” de alţi cercetători şi ne referim aici la poziţiile publice. De ce să ne deranjăm unii pe alţii, dacă lumea e mulţumită şi asta vrea să audă, ar fi proba de înţelepciune pentru cercetători. Culmea este că nici măcar unii popularizatori de ştiinţă, jurnalişti care se presupune că ar trebui să aibă rezerve faţă de unele idei ştiinţifice pe care le popularizează, nu sunt interesaţi de credibilitatea surselor, adoptând poziţia unei încrederi „în orb”.

O reacţie aşteptată şi necesară

Şi, dacă vorbim despre credibilitatea surselor în cazul unor studii ştiinţifice, avem în sfârşit şi o primă reacţie a unor oameni de ştiinţă, una oficială şi avenită. În ultimii ani, un contingent de cercetători a început să conteste veridicitatea unor studii ştiinţifice publicate în reviste de renume. În 2005, de pildă, John Ioannidis, profesor de medicină la Universitatea Stanford, a folosit mai multe simulări pentru a demonstra că unele afirmaţii ştiinţifice apărute în unele studii sunt mai mult false decât adevărate.

Iar anul trecut Brian Nosek, profesor de psihologie la Universitatea Virginia, a încercat să reproducă cercetările a 100 de studii de psihologie descoperind că doar 39 la sută din rezultatele acelor studii s-au adeverit atunci când au fost re-testate riguros. „Sunt multe dovezi, atât teoretice, cât şi empirice, care pun sub semnul întrebării reproductibilitatea unor asemenea studii” spunea Ioannidis, preluat de *smithsonian.com*. Aceste descoperiri preliminare au dus la crearea unui cu totul nou domeniu de cercetare, denumit *meta-cercetare,* adică studierea ştiinţifică a ştiinţei.

Aşa se face că, recent, secţia biologică a Bibliotecii Publice de Ştiinţă (Public Library of Science, PLOS), care este o organizaţie editorială nonprofit, a lansat o secţiune nouă dedicată meta-cercetării, tocmai pentru analiza problemelor legate de transparenţă în cercetare, standardele metodologice, sursele de inspiraţie, răspândirea informaţiilor, structurile de finanţare şi de conflict de interese. Primele două analize ale acestei secţii au fost publicate în primul număr din acest an al revistei americane de ştiinţe „PLOS Biology”.

După cum informează AFP, preluată de Agerpres, prima analiză, realizată de Shareen Iqbal de la Universitatea Emory (Georgia, SUA) şi de John Ioannidis, a examinat 441 de studii publicate între 2000 şi 2014 în reviste ştiinţifice importante. Analiza viza determinarea datelor esenţiale pentru evaluarea şi reproducerea rezultatelor acelor studii, precum şi accesul la protocoalele acestor lucrări şi frecvenţa altor studii care au ajuns la aceleaşi concluzii. Autorii au fost surprinşi să constate că doar unul dintre aceste 441 de studii prezintă metodologia completă şi niciunul nu pune la dispoziţie toate datele colectate. Mai mult decât atât, o mare parte dintre lucrări nu au precizat modul în care acestea au fost finanţate sau dacă autorii au avut conflicte de interese.

„Sperăm că analiza noastră îi va sensibiliza pe cercetători, pe cei care finanţează cercetarea, precum şi revistele ştiinţifice care publică aceste lucrări, în legătură cu necesitatea de a îmbunătăţi transparenţa şi accesul la toate datele”, au declarat autorii analizei. Observaţii interesante, care ne duc cu gândul, de pildă, la studiile apărute în presă, sponsorizate pentru a le fi favorabile, de marile firme farmaceutice, realizate de experţi uneori chiar colaboratori ai acestor firme!

Cea de-a doua analiză, care l-a avut drept coautor, alături de Constance Holman, pe cercetătorul Ulrich Dirnagl de la spitalul universitar Charite Universitatsmedizin din Berlin, a cercetat sute de studii preclinice efectuate pe şoareci şi şobolani, care s-au concentrat asupra cancerului şi accidentelor vasculare cerebrale.

Prima concluzie este că marea majoritate a studiilor nu au furnizat suficiente informaţii cu privire la numărul de animale utilizate; în plus, în multe dintre aceste studii, animalele au „dispărut” fără nicio explicaţie pe parcursul studiului. Folosind un model informatic, informează Agerpres, cercetătorul german a reuşit să simuleze efectele pierderii acestor animale de laborator asupra validităţii rezultatelor experimentelor, concluzia fiind că, „cu cât a fost mai mare numărul de animale pierdute sau eliminate, cu atât au fost mai puţin solide concluziile studiilor”. „În medicina umană, nu ne putem imagina că se pot publica studii clinice fără date referitoare la numărul de pacienţi sau al celor opriţi să participe sau care au murit în cursul studiului”, a explicat Constance Holman.

Scriam cu altă ocazie că multe studii sunt fonduri uriaşe irosite, rezultate duse pe apa Sâmbetei. Autorii acestor analize sunt mai exacţi, afirmând că „miliarde de dolari sunt irosite în fiecare an pentru studii ale căror rezultate nu pot fi reproduse”. Ei consideră că această incapacitate de a putea verifica concluziile unor lucrări ştiinţifice a dus la o criză de încredere în validitatea rezultatelor. Şi până la urmă, am putea adăuga, la o criză de încredere în seriozitatea celor care răspândesc aceste studii în mass-media globală. Până la urmă, ne întrebăm: când sunt publicate studii despre orice, fără surse de verificare, cu concluzii fanteziste, parţiale şi superficiale, efectuate pe 10-12 subiecţi pentru a trage concluzii generalizatoare, care vor să ne schimbe modul de apreciere şi de înţelegere a lumii în care trăim, se pune în discuţie şi responsabilitatea celor care le răspândesc în media globală?

Meta-cercetarea este un răspuns, pus pe picioare, domeniul ne poate aduce în viitor şi alte surprize. Rămâne de văzut dacă ea va avea un efect asupra cercetării înseşi, asupra oamenilor care percep cercetarea ştiinţifică.

„Scopul nostru este de a arăta că cercetarea în domeniul cercetării este o parte importantă a ştiinţei”, scria într-un editorial Stavroula Kousta, unul dintre responsabilii de redacţie ai „PLoS Biology”.

TV

■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

04
5 948427 000126

SUDOKU
jocul săptămânii: 4

		5	9				8	7
		7			8	3		
1					7			2
9	1	3		4				
6								3
				8		1	6	9
7			1					8
		1	6			5		
4	3				5	9		

Soluţia în numărul viitor

Te faci frate cu... agentul până treci puntea

Spionii sunt de fapt un fel de mercenari. Sunt nenumărate cazurile în care ei au dovedit clar că noţiuni ca onoare, patriotism, devotament nu fac nici cât o ceapă degerată, astfel că pentru a-şi salva pielea, dar mai ales pentru a le fi cât mai bine uită şi de mamă, şi de tată, şi de copii, dar şi de pământul din care şi-au tras seva şi apoi şi-au smuls rădăcinile.

Ubi bene, ibi patria („Unde este bine, acolo e patria mea.") — celebrul dicton întâlnit la Aristofan sau la Cicero este deviza-blazon a acestor indivizi fără ţară şi fără neam. Iar dacă vorbim despre slujirea sub jurământ a unui anumit regim politic, schimbarea macazului odată cu schimbarea regimului ori cu oferte mai avantajoase de la „inamic" nu presupune deloc procese de conştiinţă. E şi cazul unora dintre spionii din serviciile secrete de top actuale.

În ilegalitate oficial! Pe locul 6 în clasamentul realizat de revista americană Foreign Policy se plasează Guoanbu (Ministerul Securităţii de Stat) al chinezilor. Vă aşteptaţi poate să spunem că el numără zeci de milioane de angajaţi, dar veţi fi uimiţi să aflaţi că, oficial, are doar 7.000 de funcţionari! E drept, pe lângă aceştia „funcţionează" peste 50.000 de agenţi ilegali, aşa-numiţii „peşti de ape adânci", dintre care numai 150 sunt identificaţi. Dar — atenţie! — China se bazează totodată, pentru acelaşi tip de activităţi, pe mare parte din diaspora, care ar însemna cam 50 de milioane de omuleţi mici, galbeni şi cu ochii înguşti. Şi cu care nu e deloc de glumit, fiindcă ştiu foarte bine ce au de făcut...

Teutoni cu mâini murdare. „Bundesnachrichtendienst" (BND), aşa se numeşte serviciul federal nemţesc de informaţii, creat în timpul „Războiului rece"; dar mai bine nu încercaţi să-i pronunţaţi numele! Funcţionează sub tutela cancelarului federal, ceea ce am aprecia că spune multe. Ca număr, angajaţii BND sunt vreo 4.300 de bărbaţi şi 2.200 de femei, proporţie cel puţin interesantă, de altfel înscrisă într-o anume tradiţie belicoasă a urmaşilor teutonilor. De remarcat că fosta RFG se bucura şi de serviciile informatorilor din Germania comunistă cea ocupată de sovietici, care nu erau „decât" vreo 10.000 la număr. Trădare, trădare, dar nu această duplicitate pare a fi cea mai gri nuanţă din biografia acestui serviciu. În numeroase rânduri, BND a fost arătat cu degetul în contextul conflictelor sângeroase din fosta Iugoslavie. În noiembrie 2008, la Pristina, un atentat cu bombă a distrus sediul trimisului special al UE; câteva zile mai târziu, serviciile speciale ale ONU au arestat trei agenţi sub acoperire ai BND. Şi-atunci, ne întrebăm, buimaci: de fapt, cine luptă, contra cui?

Capra vecinului şi propria ogradă. La următoarele trei servicii din top 10 pesemne că nici nu vă gândeaţi. Oricum, fiecare are ceva insolit şi oarecum exotic de dezvăluit (sau mai degrabă de ascuns), numitorul lor comun fiind apartenenţa de ţări din sau din preajma Orientului Mijlociu. ◆ VEVAK-ul iranian e recunoscut pentru abilitatea agenţilor săi de a se infiltra în grupările disidente de stânga, dar şi în partidul Baas din Irakul vecin, precum şi de a participa activ, dar neoficial, la antrenarea şi finanţarea Hezbollah, binecunoscutul partid... paramilitar din Liban. ◆ I.S.I., serviciul secret pakistanez e o instituţie atipică în breaslă şi de o forţă redutabilă, aproape de neînchipuit. Asta, pentru că nici măcar temutul KGB nu l-a putut îngenunchea, astfel că a reuşit să protejeze programul armelor nucleare pakistanez, a stopat India în intenţia ei de a-şi extinde hegemonia în Asia de Sud, un temei incredibil al reuşitelor de răsunet fiind acela că, în toată istoria sa de aproape şapte decenii, I.S.I. nu a avut nici măcar un agent dezertor sau care să facă joc dublu! Totuşi, o imensă pată îi murdăreşte ceea ce am putea numi reputaţia: în timpul războiului civil din Afganistanul vecin a format aici peste 10.000 de luptători talibani. Nu de capul său, ci alături de serviciile secrete americane şi saudite! ◆ RAW, serviciul de informaţii indian, nu se ocupă asiduu doar de vecinii pakistanezi, ci sunt şi cei mai agresivi spioni de pe teritoriul american, potrivit responsabililor intelligence ai SUA. Iar un solid punct de sprijin al RAW chiar acasă la unchiul Sam ar fi diaspora sa de vreo 20 de milioane, în prima linie aflându-se — ţineţi-vă bine! — o mare parte din „creierele" plecate masiv în Sillicon Valley; plecate să câştige un ban cinstit, desigur!

Unde sunt românii în această ecuaţie a răului? Până acum vreo trei decenii ar fi intrat şi „Bonzii" noştri în top 10, dar astăzi...Vom vedea în unul dintre numerele viitoare.

CALIFORNIA,

între secetă şi poluare extremă

În octombrie 2015, în regiunea californiană Los Angeles au fost detectate primele emisii de gaz metan, care în scurt timp au luat amploare. Mii de locuitori au fost nevoiţi să plece în cele mai apropiate zone nepoluate. În 28 decembrie compania de distribuţie a gazelor din zonă a anunţat că emisiile de gaze provin dintr-un puţ de extragere a metanului aflat în situl Aliso Canyon, la 50 de kilometri nord-vest de Los Angeles.

Conform estimărilor Agenţiei de supraveghere a calităţii aerului din California, în fiecare oră sunt eliberate în atmosferă între 44.000 şi 58.000 de kilograme de gaz, reprezentând un sfert din emisiile industriale de bioxid de carbon de pe teritoriul Californiei. În această perioadă, în atmosferă, cantitatea de gaz provenită din puţ a ajuns la aproximativ 78.000 de tone.

Compania de distribuţie a gazelor speră ca în cel puţin 3-4 luni să oprească emisia de gaze. În decembrie a fost forat un puţ paralel prin care sunt captate gazele pentru a fi dirijate spre un rezervor natural aflat la o adâncime de 2.400 de metri. Soluţia la care s-a recurs pentru a opri fluxul de gaze constă în pomparea de fluide şi de pământ umed. După ce va fi oprită emisia, se va lărgi gura puţului şi se va obtura cu ciment.

Consecinţele acestui fenomen dezastruos, fără precedent în istoria Californiei, cu impact asupra sănătăţii locuitorilor, asupra climei şi mediului, vor fi dificil de evaluat. Până acum au fost spitalizate zeci de persoane. Câteva sute, care suferă de migrene, greaţă, dificultăţi respiratorii, sângerări ale nasului, se află sub tratament.

DORIN MĂRAN

Despre opinii

Să vorbim corect!

Auzim adesea – din nefericire – diverse persoane care, susţinându-şi părerile, ţin să le sublinieze menţionând: „în opinia mea personală acest lucru este...".

Aşa cum ştim cu toţii „opinie" înseamnă „părere, judecată, idee". Există o opinie *publică* privind o anumită chestiune din punctul de vedere al colectivităţii şi o *opinie personală,* adică o idee aparţinând unui individ.

Când spunem „opinia mea" nu mai este nevoie să adăugăm un alt adjectiv care înseamnă acelaşi lucru, cum este cazul lui *„personală".*

Opinia este *a mea* (sau a ta, a lui etc.) şi atât. Pleonasmul în care intrăm din dorinţa de accentuare a sensului poate fi uşor evitat, dacă nu cumva ţinem la propria elocinţă mai mult decât la o vorbire corectă. *(I.S.)*

Starea de veghe

Bătrâneţe fără tinereţe şi moarte fără de viaţă

„M-am născut în condiţii neobişnuite." Aşa începe drama „Strania poveste a lui Benjamin Button", o adaptare după nuvela lui F. Scott Fitzgerald, din anii 1920, despre un om care s-a născut pe la 80 de ani şi care, în loc să îmbătrânească, întinereşte. Un om ca oricare altul, care nu poate ţine timpul în loc.

Filmul e mai mult decât tulburător, dar conţine acea doză de fantasy care te face să conştientizezi că de fapt vizionezi o operă artistică şi nu că eşti martor al unor întâmplări reale. Totuşi, realitatea pură include cazuri care depăşesc în duritate şi profunzime orice imaginaţie artistică.

Televiziunea coreeană a prezentat un tânăr suferind de sindromul Highlander („nemuritorul"), care îmbătrâneşte atât de lent, încât la cei 26 de ani ai săi are aparenţa unui copil de 12 ani. El trăieşte în ritmul vârstei sale cronologice: fumează, bea alcool, merge să danseze în localuri de noapte, atâta doar că la intrare trebuie să prezinte actul de identitate. Un adult într-un corp de copil! Există, de asemenea, şi opusul acestei maladii rarisime şi — fatalmente — pentru oamenii ce se consideră normali, înainte de orice încărcată de un senzaţional morbid: câţiva oameni trăitori tot pe planeta Terra, care încă sunt tineri ca vârstă, dar arată ca nişte bătrâni aflaţi la un pas de moarte. În acest imens spital de psihiatrie plin de „clienţi" şi părăsit de terapeuţi, o categorie aparte de locatari sunt cei care se iau la-ntrecere cu însuşi Dumnezeu. O mână de indivizi despre care nu aş băga mâna-n foc că sunt chiar sănătoşi s-au apucat de tot felul de experimente abracadabrante şi au imaginat aşa-zise metode de reanimare a morţilor ori de conservare a persoanelor vii care ar vrea să fie „trezite" la viaţă peste o sută, două de ani. Şi culmea e că aceşti farsori ce jonglează cu viaţa şi iluziile semenilor chiar găsesc o droaie de naivi care să le acorde credit. Credit în sens de încredere, dar şi credit în mulţi-mulţi bani!...

Trecând pe alt nivel, îmi amintesc că nişte persoane care chiar cugetau asupra statutului şi condiţiei omului de rând în haotica lume contemporană emiteau, mai în glumă, mai în serios, ideea că ar fi perfect dacă în societatea noastră tinerii ar fi pensionari, iar după ce s-ar bucura din plin de viaţă ar putea să intre în activitatea profesională, până când moartea îi va despărţi de lumea pământească.

De fapt, după o viaţă de tras la jug pentru impostori, marea majoritate a muritorilor ajung la bătrâneţe târându-se plini de boli către un *no man's land* în care îşi aşteaptă sfârşitul drămuindu-şi zilnic bruma de bani numiţi pensie. Tot un fel de morţi vii. Sau, mai realist, o imensă armată de sclavi pe viaţă, amăgiţi şi mânţiţi în fiecare clipă de liderii politici, financiari ori de alte stirpe că trăiesc într-o lume frumoasă şi că — la fel ca Struţocămila lui Cantemir — această lume va fi şi mai bună, şi mai dreaptă. O lume, de fapt, a inechităţilor profunde, a guvernării prin minciună, a strivirii „râmelor" sub bocancii nimicitori ai stăpânilor întunericului.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000
Unicredit Tiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. — Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66

GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef

ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN,
MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 021.317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**